

Ν.Δ. 86/69 (ΦΕΚ Α'7) : Δασικός Κώδιξ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ
Δασική Ιδιοκτησία

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α': Γενικοί ορισμοί

Άρθρα 1-2:

Καταργήθηκαν από την περιπτ. α' παρ. 1 άρθρ. 79 Νομ. 998/1979 (ΦΕΚ Α' 289).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β':

Αναγνώρισις μη δημοσίων δασών

Άρθρο 3: Προϋποθέσεις αναγνώρισεως

1. Επί των δασών των Νέων Χωρών και της Θεσσαλίας, συμπεριλαμβανομένων της Επαρχίας Δομοκού και του Νομού Άρτης, όσα προ της προσαρτήσεως αυτών ετέλουν έκπαλαι υπό την νομήν της ολότητος των κατοίκων χωρίων ή συνοικισμών, υφισταμένων κατά την δημοσίευσιν του Νομ. 4173 της 15/19.6.1929 "περί κυρώσεως και τροποποιήσεως του από 11 Μαΐου 1929 Ν.Δ/τος "περί δασικού δώδικος) χρησιμοποιούμενα ή τυγχάνοντα εκεμταλλεύσεως υπ' αυτών και των οποίων τα αποδεικτικά εξουσιάζσεως ή ιδιοκτησίας έγγραφα είτε δεν σώζονται είτε δεν δύνανται κατά τας διατάξεις της νομοθεσίας, υπό το κράτος της οποίας εξεδόθησαν να αποτελέσουν πλήρη απόδειξιν υπάρξεως δασικής ιδιοκτησίας, λόγω χαρακτηρισμού της σχετικής δασικής εκτάσεως ως αγρού, βοσκής κλπ. δύνανται να αναγνωρισθούν ως ιδιοκτησία της ολότητος των κατοίκων των χωρίων ή των συνοικισμών, των κατά τα ανωτέρω χρησιμοποιησάντων ή και καρπωθέντων ταύτα, αναγνωριζομένων και ως νομικών προσώπων.

Η διάταξις αύτη ισχύει και επί δασών, των οποίων τα αποδεικτικά έγγραφα είναι εκδεδομένα εικονικώς επ' ονόματι φυσικών προσώπων ή και καρπωθέντων αυτά χωρίων ή συνοικισμών.

2. Κατά τας διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου κρίνονται και τα δάση της Θεσσαλίας, συμπεριλαμβανομένων της Επαρχίας Δομοκού και του Νομού Άρτης, τα διακατεχόμενα κατά την δημοσίευσιν του Νομ. 4173/1929 υπό κοινοτήτων, χωρίων ή συνοικισμών, επί τη βάσει αποδεικτικών εγγράφων εκδεδομένων προ της προσαρτήσεως των ως άνω Χωρών εις την Ελλάδα.

3. Η κατά τα ανωτέρω αναγνωρισθείσα ή αναγνωριζομένη ιδιοκτησία ως και η κατά το άρθρ. 63 του Νομ. 4173/1929 αναγνωρισθείσα τοιαύτη, δεν δύναται να μεταβιβασθή, υποθηκευθή ή κατασχεθή ουδ' υπόκειται εις τους περιορισμούς του άρθρ. 34.

4. Αι παρ. 1 και 2 του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται επί δασών ανηκόντων εις ανταλλαγέντας.

Άρθρο 4 : Διαδικασία αναγνώρισεως

1. Η κατά το άρθρ. 3 αναγνώρισις δικαιωμάτων χωρεί πάντοτε δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας μετά γνώμην του παρά τω Υπουργείω Γεωργίας Συμβουλίου Ιδιοκτησίας Δημοσίων Δασών, κρίνοντος επί τη βάσει παντός αποδεικτικού μέσου κατά την διαδικασίαν του άρθρ.9.

2. Η σχετική αίτησις μετά των αποδεικτικών υποβάλλεται εις τον αρμόδιον δασάρχη, όστις προβαίνει εις την απαιτουμένην έρευναν και υποβάλλει το πόρισμα εις το Υπουργείον Γεωργίας.

3. Δεν δύναται να αναγνωρισθή κατά το άρθρ. 3 ως ιδιοκτησία μείζων των

15.000 στρεμμάτων έκτασις δασικώς εκμεταλλεύσιμος, μη υπολογιζομένης εις αυτήν της μερικώς δασοσκεπούς εκτάσεως εκ θαμνώδους βλαστήσεως. Η έκτασις αυτή δύναται να αυξηθή δια τα κοινοτικά δάση μέχρι 30.000 στρεμμάτων, εφ' όσον τα επί των δασών τούτων δικαιώματα αποδεικνύονται εκ των εγγραφών του Τουρκικού κτηματολογίου.

4. Οποτεδήποτε διαπιστωθή ότι η αναγνωρισθείσα επί τη βάσει των διατάξεων του άρθρ. 63 του Νομ. 4173/1929 ή του άρθρ. 3 του παρόντος ιδιοκτησία δασικώς εκμεταλλεύσιμου εκτάσεως υπερβαίνει το εμβαδόν των 15.000 στρεμμάτων, ή επί πλέον έκτασις περικόπεται υπέρ του Δημοσίου δια πράξεως του Υπουργού Γεωργίας, διαχωριζομένη δια πρωτοκόλλου της αρμοδίας δασική αρχής. Ταύτα ισχύουν και δια τα αντιθέτως μέχρι της ισχύος του Α.Ν. 2124 της 30.11/4.12.1939 (περί ερμηνείας του άρθρ. 28 Νομ. 4173 "περί δασικού κώδικος", και τροποποιήσεως διατάξεων τινων των περί δασών Νόμων), κριθέντα δια δικαστικών αποφάσεων ως προς τα αυτά θέματα, κηρυσσομένων ανεκτελέστων.

5. Αι μεταξύ του Δημοσίου και των κοινοτήτων, χωρίων ή συνοικισμών εκκρεμούσαι τυχόν δίκαια περί νομής ή κυριότητος των εν άρθρ. 3 δασών, δεν καθιστούν αναρμόδιον το Συμβούλιον Ιδιοκτησίας Δημοσίων Δασών να επιληφθή της εκδικάσεως των κατά την ανωτέρω παρ. 2 αιτήσεων.

'Άρθρο 5 : Συνέπεια αναγνώρισεως

1. Το Δημόσιον ουδεμίαν υπέχει ευθύνην αποζημιώσεως των αναγνωρισθέντων ή αναγνωρισθησομένων ως ιδιοκτητών δασών, δασικών εδαφών ή δασικών εκτάσεων οπουδήποτε του Κράτους κειμένων, είτε η αναγνώρισις εγένετο παρά του τώως Διοικητικού Δικαστηρίου είτε παρά του Υπουργού Γεωργίας κατά τα εν άρθρ. 9 οριζόμενα αμαχήτως τεκμαιρομένης της νομίμου και εν δικαίω παρά του Δημοσίου διαχειρίσεως και καρπώσεως του δάσους, του δασικού εδάφους ή της δασικής εκτάσεως, κατά τον άχρι της αναγνώρισεως χρόνον. Το αυτό ισχύει και προκειμένου περί αναγνώρισεως δάσους, δασικού εδάφους ή δασικής εκτάσεως ως μπαλταλικίου επί τη βάσει του άρθρ. 63 του Νομ. 4173/1929.

2. Η κατά το παρόν και προηγούμενον άρθρον γενομένη ή γενησομένη αναγνώρισις του δάσους ως μη δημοσίου ή μπαλταλικίου, λύει αυτοδικαίως την μίσθωσιν του, αφ' ης διαταχθή διοικητικώς η αποβολή του μισθωτού, δικαιουμένου εις αποζημίωσιν μόνον δια τας δαπάνας τας αναφερομένας εις την συντελεσθείσαν εκμετάλλευσιν, εφ' όσον δεν έλαβε το προϊόν της. Η διάταξις του άρθρ. 98 του από 19/30.11.1928 προεδρικού Δ/τος (περί διαχειρήσεως Δασών, κανονισμού και τρόπου υλοτομίας, Δασικής φορολογίας και μισθώματος, διαθέσεως δασικών προϊόντων, ενοικιάσεως φόρου ρητίνης κλπ. ρητινοσυλλογής και ρητινοκαλλιεργείας κλπ.), τηρείται εν ισχύι.

'Άρθρο 6 : Διάθεσις εσόδων

1. Τα έσοδα εκ των δασών, των περιερχομένων κατά τας διατάξεις του παρόντος κώδικος ή περιελθόντων κατά τας προϊσχυσάσας αυτού σχετικές διατάξεις εις την κυριότητα των κοινοτήτων, χωρίων ή συνοικισμών διατίθενται κατά σειράν προτιμήσεως:

α) Δι' έξοδα φυλάξεως, συντηρήσεως, οροθετήσεως και καλής διαχειρίσεως των δασών τούτων.

β) Δι' έξοδα δασικής εκπαιδεύσεως και ανέγερσιν σχολικών κτιρίων.

γ) Δι' έργα οδοποιίας ή υδραυλικά.

2. Δ/μα, εκδιδόμενον επί τη προτάσει των Υπουργών Γεωργίας και Εσωτερικών, καθορίζει τον τρόπον της εποπτείας της συμφώνως προς τα ανωτέρω διαθέσεως των εκ των δασών τούτων εσόδων.

'Αρθρο 7 : Αναγνώρισις αυτοτελών δασυλλίων

1. Αυτοτελή δασύλλια εκτάσεως ουχί μείζονος των 50 στρεμμάτων, περιλαμβανόμενα μεταξύ γεωργικώς ή δενδροκομικώς καλλιεργουμένων εκτάσεων, κειμένων εντός καθαρώς αγροτικών περιοχών, μη γειτνιαζουσών μετά δημοσίων δασών, δύνανται να αναγνωρισθούν δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας ως ιδιοκτησία των κατόχων τούτων, εφ' όσον βεβαιούται δι' ητιολογημένων εκθέσεων των αρμοδίων δασάρχου και περιφερειακού διευθυντού δασών ότι διατελούν από τριακονταετίας υπό την ανεπίληπτον νομήν και κατοχήν αυτών και των δικαιοπαρόχων των. Το Δημόσιον ουδεμίαν υπέχει ευθύνην δι' εκνίκησιν ή οιασδήποτε άλλην αιτίαν.

2. Ειδικώς δια τας Νέας Χώρας δύνανται ο Υπουργός Γεωργίας να αναγνωρίση ως ιδιόκτητα τοιαύτα δασύλλια, περιορίζων την έκτασιν μέχρις εκατόν στρεμμάτων, εφ' όσον εκ των Τουρκικών κτηματολογικών βιβλίων αποδεικνύεται ότι οι διεκδικούντες ή οι προκάτοχοι αυτών ήσαν ιδιοκτήται ή νομείς προ του έτους 1912.

3. Ο Υπουργός Γεωργίας δύνανται να παραπέμψη προς γνωμοδότησιν εις το Συμβούλιον Ιδιοκτησίας Δημοσίων Δασών περιπτώσεις διεκδικήσεων των προηγουμένων παραγράφων.

'Αρθρα 8-31 :

Καταργήθησαν από την περίπτ. α' παρ. 1 άρθρ. 79 Νομ. 998/1979 (ΦΕΚ Α' 289).

'Αρθρο 32 : Νομιμοποίησις γενομένων παραχωρήσεων εκ του κτήματος Μανολάδος

1. Παραχωρήσεις εκ του δημοσίου κτήματος Μανολάδος γενόμεναι προς γεωργούς, είτε επί τη βάσει του Α.Ν. 857/1937, είτε επί τη βάσει των προ αυτού ισχυσασών διατάξεων της δασικής νομοθεσίας, θεωρούνται ως νομίμως γενόμεναι, έστω και αν καθ' οιασδήποτε τρόπον προκύπτη ακυρότης των τοιούτων παραχωρήσεων, χωρεί δε περαιτέρω η έκδοσις των οικείων παραχωρητηρίων υπό της αρμοδίας δασικής υπηρεσίας.

2. Εάν δια τας ανωτέρω παραχωρήσεις είχε καθορισθή τίμημα προ της 28 Απρ. 1941, η υφισταμένη τυχόν οφειλή θεωρείται αποσβεσθείσα δυνάμει του Νομ. 18/1944.

Εάν τοιούτο τίμημα δεν είχε καθορισθή, εφαρμόζονται αι οικείαι διατάξεις της παρ. 4 του παρόντος άρθρου.

3. Παραχωρήσεις της παρ. 1 του παρόντος άρθρου, γενόμεναι προς κοινότητας, θεωρούνται ως γενόμεναι προς εγκατάστασιν των κατοίκων αυτών δια διανομής των παραχωρηθεισών εκτάσεων.

4. Εκτάσεις του δημοσίου κτήματος Μανολάδος, καταληφθείσαι καθ' οιασδήποτε τρόπον παρ' αγροτών μέχρι της 31.12.1947 και κατεχόμεναι έκτοτε συνεχώς μέχρι σήμερον παρ' αυτών ή των γενικών ή ειδικών διαδόχων, παραχωρούνται εις τους κατέχοντας και καλλιεργούντας ή εκμεταλλευομένους κτηνοτροφικώς ταύτας κατόχους των ως κάτωθι: α) Εις τους έχοντας εξ οιασδήποτε αιτίας ατομικήν γεωκτησίαν μέχρι 50 στρεμμάτων παραχωρείται εκ της παρ' αυτών κατεχομένης δημοσίας εκτάσεως, τόση έκτασις, όση απαιτείται ώστε, συνυπολογιζομένης και της ατομικής ως άνω γεωκτησίας των, το σύνολον να μην υπερβαίνει τα 90 στρέμματα. β) Εις τους έχοντας εξ οιασδήποτε αιτίας ατομικήν γεωκτησίαν από 50 στρεμμάτων μέχρις 150 παραχωρείται εις αυτούς εκ της παρ' αυτών κατεχομένης αυθαιρέτως δημοσίας εκτάσεως, έκτασις εκ 30 στρεμμάτων. Η τυχόν πέραν των ανωτέρω ορίων απομένουσα εις χείρας των ανωτέρω δικαιούχων δημοσία έκτασις διατίθεται υπέρ δικαιουμένων αποκαταστάσεως κατά την αγροτικήν νομοθεσίαν ακτημόνων καλλιεργητών. Η παραχώρησις ενεργείται δι' αποφάσεως της επιτροπής

απαλλοτριώσεων, αποφαινομένης περί της συνδρομής των κατά τα άνω όρων επί τη βάσει παντός προσήκοντος αποδεικτικού στοιχείου. Το κατά στρέμμα τμήμα των κατά τα άνω παραχωρουμένων εκτάσεων ορίζεται δια της αυτής αποφάσεως της επιτροπής απαλλοτριώσεων εις το 1/3 της τρεχούσης κατά τον χρόνον της παραχωρήσεως αξίας. Το τμήμα εξοφλείται εις 6 ίσας ετησίας ατόκους δόσεις και εισπράττεται κατά τας διατάξεις περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων. Εκ του τιμήματος ποσοστόν 15% περιέρχεται εις το Ειδικόν Ταμείον εποικισμού προς κάλυψιν των εξόδων της απαλλοτριωτικής διαδικασίας.

Άρθρο 33 :

Καταργήθηκε από την περιπτ. α' παρ. 1 άρθρ. 79 Νομ. 998/1979 (ΦΕΚ Α' 289).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ' :

Συνιδιοκτησία επί δημοσίων δασών

Άρθρο 34:

Παραχώρησις 1/5 μεριδίου του Δημοσίου επί δασών των Νέων Χωρών.

1. Καταργήθηκε από την περιπτ. α' παρ. 1 άρθρ. 79 Νομ. 998/1979 (ΦΕΚ α' 289).

2. Το δικαίωμα συγκυριότητος του Δημοσίου κατά το 1/5 δεν υφίσταται:

α) Επί μη δημοσίων δασών συνολικής εκτάσεως κατ' ιδιοκτησίαν μέχρι πέντε στρεμμάτων, παρεμβαλλομένων εντός γεωργικώς ή δενδροκομικώς καλλιεργουμένων εκτάσεων. Εις την περίπτωσιν ταύτην το επί του ενός πέμπτου δικαίωμα του Δημοσίου θεωρείται ως μη υφιστάμενον από της ισχύος του Ν.Δ. 841 της 29.11/22.12.1941 (περί λήψεως εκτάκτων μέτρων δια την εκμετάλλευσιν και διαχείρισιν των δασών λόγω των εκ του πολέμου δημιουργηθεισών συνθηκών).

β) Επί δασών των Νέων Χωρών, τα οποία αναγνωρίζονται ως ιδιοκτησία του νομικού προσώπου δήμου ή κοινότητος.

γ) Επί των δασών των Ιερών Μονών του Αγίου Όρους των κειμένων εν τη περιφερεία της τέως Γενικής Διοικήσεως Μακεδονίας, από της ισχύος του Νομ. 1804 της 5/19.9.1944 (περί επεκτάσεως του άρθρ. 7 του Νομ. 6242 και επί των εν Μακεδονία δασών του Αγίου Όρους). 3-4. (Καταργήθηκαν από την περιπτ. α' παρ. άρθρ. 79 Νομ. 998/1979 (ΦΕΚ Α' 289)).

Άρθρα 35-40 :

Καταργήθηκαν από την περιπτ. α' παρ. 1 άρθρ. 79 Νομ. 998/1979 (ΦΕΚ Α' 289).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε':

Ειδικαί περιπτώσεις παραχωρήσεως

Άρθρο 41 : Παραχώρησις νομής δημοσίων δασών εις δήμους και κοινότητας

1. Δάση ή τμήματα δασών εκτάσεως ουχί μείζονος των 2000 στρεμμάτων, υπερκείμενα πόλεων, χωρίων ή συνοικισμών και έχοντα χαρακτήρα προστατευτικόν των υποκειμένων πόλεων, χωρίων ή συνοικισμών, παραχωρούνται δι' αποφάσεως του νομάρχου κατά νομήν εις τα νομικά πρόσωπα των οικείων δήμων ή κοινοτήτων, εφ' όσον αναλαμβάνουν ταύτα την μέριμναν της προστασίας και κανονικής εκμεταλλεύσεως αυτών, του Δημοσίου διατηρούντος την ψιλήν κυριότητα των δασών τούτων.

2. Επιτροπή, οριζομένη υπό του νομάρχου εκ τριών δημοσίων υπαλλήλων,

μεταξύ των οποίων απαραίτητως ο αρμόδιος δασάρχης καθορίζει δια πράξεώς της τα κατά την προηγούμενη παράγραφον δάση. Κατά της πράξεως της επιτροπής ταύτης επιτρέπεται εις τον νομάρχη και τους ενδιαφερομένους δήμους ή κοινότητας ένστασις κρινομένη υπό δευτεροβαθμίου επιτροπής, οριζομένης επίσης υπό του νομάρχου εκ τριών δημοσίων υπαλλήλων, εκ των οποίων απαραίτητως εις δασικός υπάλληλος ανώτερος όμως κατά βαθμόν των μελών της πρωτοβαθμίου επιτροπής. Μετά της ενστάσεως, εξαιρέσει της ασκουμένης υπό του νομάρχου, συνυποβάλλεται γραμμάτιον παρακαταθήκης των εξόδων μεταβάσεως της επιτροπής.

3. Τα έσοδα εκ των δασών τούτων διατίθενται συμφώνως προς το άρθρ. 6.

'Άρθρο 42 : Παραχώρησις νομής δημοσίων δασών εις το Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης

1. Τα κατά τον Νόμ. 6320 της 10/17.10.1934 (περί παραχωρήσεως της χρήσεως δημοσίων δασών εις το Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης δια σκοπούς εκπαιδευτικούς, ερευνών κλπ.) και το εις εκτέλεσιν αυτού εκδοθέν Π.Δ. 15/28.12.34 (περί παραχωρήσεως κατά Νομήν εις το Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης Δημοσίων δασών δια σκοπούς εκπαιδευτικούς και ερευνών) παραχωρηθέντα κατά νομήν εις το Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης:

α) Δημόσια δάση της περιφέρειας Περγουλίου εκτάσεως 30.000 περίπου στρεμμάτων και β) Τμήμα Δημοσίων δασών της περιφέρειας των Κοινοτήτων Βραστάμων (τέως Βραστών) και Ταξιάρχου της Επαρχίας Χαλκιδικής ίσης περίπου εκτάσεως, μετά των εντός αυτών δημοσίων νομημάτων, προς τον σκοπόν πρακτικής εκπαιδεύσεως των φοιτητών της Δασολογίας, διεξαγωγής δασικών ερευνών και μελετών ως και υποδειγματικής διοικήσεως και διαχειρίσεως τούτων, διέπονται, όσον αφορά εις την καθόλου διοίκησιν και διαχείρισιν υπό των διατάξεων του άρθρ. 82.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ':

'Άρθρα 43-48 :

Καταργήθησαν από την περίπτ. α' παρ. 1 άρθρ. 79 Νομ. 998/1979 (ΦΕΚ Α' 289).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ:

Εξαγορά, ανταλλαγή και απαλλοτριώσεις ιδιωτικών εκτάσεων.

Άρθρο 49: Εξαγορά και απαλλοτριώσεις ιδιωτικών δασών

1. Δάση ιδιωτικά, εις τα οποία απηγορεύθησαν επ' αόριστον χρόνον ωρισμένα ή άπασαι αι εξ αυτών καρπώσεις, δύνανται να αγορασθούν υπό του Δημοσίου, ή να απαλλοτριωθούν αναγκαστικώς υπ' αυτού.

2. Δια λόγους δασικής πολιτικής, δύνανται το Δημόσιον να αγοράζη ιδιωτικά δάση. Το τίμημα και οι λοιποί όροι της αγοράς καθορίζονται δια κοινής αποφάσεως των Υπουργών Γεωργίας και Οικονομικών, δημοσιευομένης εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

3. Εις τον προϋπολογισμόν του Υπουργείου Γεωργίας αναγράφεται ετησίως προς τον κατά την προηγούμενην παράγραφον σκοπόν πίστωσιν, δυναμένη να χρησιμεύση και προς εξυπηρέτησιν δανείου, συναπτομένου δια συμβάσεως, κυρουμένης δι' αποφάσεως των Υπουργών Γεωργίας και Οικονομικών, δια την αγοράν ιδιωτικών δασών.

'Αρθρο 50 : Ανταλλαγή και απαλλοτριώσεις ιδιωτικών εκτάσεων.

1. Το Δημόσιον δύναται να προβή εις απαλλοτριώσιν ιδιωτικών εκτάσεων παρακειμένων ή περιεχομένων εις δάση υποβληθέντα εις τεχνικήν διαχείρισιν, εφ' όσον προβλέπεται τούτο υπό εκγεκριμένου διαχειριστικού σχεδίου ή διαχειριστικής εκθέσεως του δάσους. Το ποσόν της αποζημιώσεως καθορίζεται κατά τας κειμένας περί απαλλοτριώσεως ιδιωτικών κτημάτων διατάξεις.

2. Κατά τας διατυπώσεις της προηγουμένης παραγράφου δύναται να επιτραπή και η ανταλλαγή ιδιωτικών αγρών ή άλλων κτημάτων, ευρισκομένων εντός δασών, με δημοσίας δασικάς εκτάσεις κειμένας εγγύς συνοικισμών, μακράν πάντως των πόλεων, εφ' όσον δια τινα λόγον, δεν είναι χρήσιμοι εις το Δημόσιον, κατά τα λεπτομερέστερον δια Δ/τος καθοριζόμενα.

3. Δια λόγους γεωργικής και δασικής πολιτικής προς ανάπτυξιν της γεωργίας και δασοπονίας, δύναται ο Υπουργός Γεωργίας να αποφασίζη την ανταλλαγήν δημοσίων εκτάσεων, δασικών ή μη, μη χρησίμων εις το Δημόσιον, δι' αξιολόγων δασικών ή μη εκτάσεων ανηκουσών εις φυσικά ή νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου ή οργανισμούς. Η απόφασις περί της ανταλλαγής, των όρων αυτής και των συναφών λεπτομερειών, εκδίδεται εκάστοτε μετά προηγουμένην εκτίμησιν των προς ανταλλαγήν εκτάσεων και πρότασιν τριμελούς επιτροπής συγκροτουμένης υπό του ειρημένου Υπουργού εκ δύο ανωτέρων υπαλλήλων του Υπουργείου Γεωργίας και του οικονομικού εφόρου της περιφέρειας της προς ανταλλαγήν δημοσίας εκτάσεως.

'Αρθρο 51 :

Απαλλοτριώσεις δι' εγκατάστασιν φυτωρίων

Αναγκαστική απαλλοτριώσεις ιδιωτικών εκτάσεων δύναται να ενεργηθή και δια την ίδρυσιν και επέκτασιν δασικών φυτωρίων κατά τα εν τη παρ. 4 του άρθρ. 195 οριζόμενα.

'Αρθρο 52:

Τα κατά το άρθρ. 226 έργα κατασκευής και συντηρήσεως δασικών οδών και μεταφορικών εν γένει εγκαταστάσεων, δασικών εργοστασίων κτιρίων και μέσων επικοινωνίας είναι δημοσίας ωφελείας και τα αναγκαιούντα κτήματα δια την κατασκευήν, συντήρησιν, βελτίωσιν και επέκτασιν αυτών, την λήψιν υλικών κλπ. απαλλοτριούνται αναγκαστικώς, των σχετικών αποζημιώσεων βαρυνουσών τον ειδικόν δια το έργον προϋπολογισμόν.

'Αρθρο 53 :

Απαλλοτριώσεις δι' αναδασωτικούς σκοπούς

Καταργήθηκε από την περιπτ. α'παρ. 1 άρθρ. 79 Νομ. 998/1979 (ΦΕΚ 289).

''Αρθρο 54: Απαλλοτριώσεις εντός των εθνικών δρυμών και εκτάσεων κηρυχθεισών ως διατηρητέων μνημείων της φύσεως.

1. Πάσης μορφής και χρήσεως εδαφικά εκτάσεις, ως και εμπράγματα δικαιώματα επ' αυτών, εντός του κατά τας διατάξεις του άρθρ. 79 καθοριζόμενου πυρήνος των εθνικών δρυμών και εκτάσεων κηρυχθεισών ως διατηρητέων μνημείων της φύσεως, απαλλοτριούνται αναγκαστικώς υπέρ του Δημοσίου, δια λόγους δημοσίας ωφελείας, συνισταμένης εις την εκπλήρωσιν των εν άρθρ. 79 σκοπών, της

απαλλοτριώσεως κηρυσσομένης δια κοινής αποφάσεως των Υπουργών Οικονομικών και Εθνικής Οικονομίας.

2. Αι κατά την προηγουμένη παράγραφον απαλλοτριώσεις δύναται να επιβληθούν εντός της κατά τας διατάξεις του άρθρ. 79 καθοριζόμενης περιφερειακής ζώνης των εθνικών δρυμών.

3. Αι απαλλοτριωτέαι κατά τας διατάξεις του παρόντος εκτάσεις καθορίζονται υπό Επιτροπής εκ του Προϊσταμένου της Δασικής Υπηρεσίας Διευθυντού δασών ή Νομοδασάρχου ή Δασάρχου, του Διευθυντού Γεωργίας και του Οικονομικού Εφόρου της περιοχής, εις ην κείνται αι εκτάσεις αύται" (αντικ. του άρθρου 54 δια του άρθρ. 1 Ν.Δ. 996/1971).

'Άρθρο 55: Διαδικασία αναγκαστικής απαλλοτριώσεως

Επί των κατά τον παρόντα κώδικα αναγκαστικών απαλλοτριώσεων εφαρμόζονται κατά τα λοιπά αι εκάστοτε ισχύουσαι σχετικά διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η: Δικαιώματα επί δασών

'Άρθρο 56: Διατήρησις υφισταμένων δικαιωμάτων

1. Τα δικαιώματα συλλογής ρητίνης, συλλογής βαλανιδόκαρπου βοσκής, ξυλεύσεως κλπ., όσα απεκτήθησαν επί δημοσίων δασών ή δασικών εκτάσεων δια της έκπαιλαι ασκήσεως των παραμένουν σεβαστά, δεν δύναται όμως επ' ουδενί λόγω να παρεμποδίσουν την εκμετάλλευσιν των δασών τούτων υπό του Δημοσίου, ούτε την λήψιν υπ' αυτού των αναγκαίων προστατευτικών μέτρων προς αναγέννησιν των δασών μετά την υλοτομίαν.

2. Εις τας περιφέρειας, εις τας οποίας η ρητίνευσις ενεργείται ως δικαίωμα κατά τα εν τη προηγουμένη παραγράφω οριζόμενα, υπό των κατοίκων, αλλά το δικαίωμα της ρητινοσυλλογής εκμισθούται υπό του Δημοσίου, αναγνωρίζεται υπέρ των κατοίκων δικαίωμα ρητινεύσεως άνευ υποχρεώσεως καταβολής μισθώματος.

3. Τα επί δημοσίων δασών, παραχωρηθέντα μετά το έτος 1922 δυνάμει παραχωρητηρίων εις φυσικά πρόσωπα, υφιστάμενα προ της παραχωρήσεως τούτων δικαιώματα ρητινοσυλλογής, συλλογής βαλανιδοκάρπου, βοσκής, ξυλεύσεως κλπ. θεωρούνται ως μη καταργηθέντα δια της υπό του Κράτους γενομένης παραχωρήσεως, των κατοίκων δυναμένων να ασκούν ελευθέρως τα δικαιώματα ταύτα.

4. Δικαιώματα εκχερσώσεως και ξυλεύσεως, τα οποία εκέκτηντο ως εκ των υφισταμένων σχέσεων αποκατασταθέντες ακτήμονες καλλιεργηταί επί μη απαλλοτριωθεισών ή μη διανεμηθεισών δασικών εκτάσεων του άρθρ. 1 παρ. 1-3, περιλαμβανομένων εις απαλλοτριωθέντα κτήματα δυνάμει του Αγροτικού Κώδικος περί αποκαταστάσεως ακτημόνων καλλιεργητών, διατηρούνται ως και πρότερον υπέρ αυτών.

'Άρθρο 57: Περιορισμός, καθορισμός και απόσβεσις δικαιωμάτων επί δασών

(Η Επιτροπή γνωμοδοτήσεως περί περιορισμού κτλ. δικαιωμάτων επί δασών" και οι σχετικές με αυτή διατάξεις καταργήθηκαν από την παρ. 20 άρθρ. 6 της 272961/26-26 Απρ. 1982 (ΦΕΚ Β' 215) Διορθ. Σφαλμ. στο ΦΕΚ Β' 564/9-8- 1982, αποφ. Υπ. Προεδρίας Κυβερν. και Γεωργίας).

1. Περιορισμένα δικαιώματα καρπώσεως επί δημοσίων ή μη δασών, δύναται επί τη προτάσει ή της δασικής αρχής ή του δικαιούχου ή του δασοκτήμος:

α) Να περιορισθούν προσωρινώς εντός των ορίων της ικανότητος και παραγωγικότητος του δάσους.

- β) Να διασαφηνισθούν μονίμως και να καθορισθούν καθ' όρια και έκτασιν.
- γ) Να αποσβεσθούν δια χρηματικής αποζημιώσεως, όπου σοβαροί κοινωνικοί λόγοι δεν αντίκεινται εις την απόσβεσιν ταύτην.
2. Προκειμένου περί δημοσίων δασών, ο κατά την προηγουμένην παράγραφον στοιχ. α' προσωρινός περιορισμός ενεργείται δι' αποφάσεως του νομάρχου, εκδιδομένης κατόπιν γνωμοδοτήσεως επιτροπής εκ των αρμοδίων δασάρχου και ειρηνοδίκου και ενός άλλου δημοσίου υπαλλήλου, οριζομένου εκάστοτε υπό του αυτού νομάρχου.
3. Ενώπιον της επιτροπής καλείται ο ενδιαφερόμενος να υποβάλη τας ενστάσεις του.
4. Η κατά τας διατάξεις της παρ. 1 του παρόντος άρθρου αναγκαστική απαλλοτρίωσις ή απόσβεσις περιορισμένων ως άνω δικαιωμάτων επί δημοσίων δασών ενεργείται εφαρμοζομένων αναλόγως των διατάξεων των άρθρ. 49 και 50.
5. Προκειμένου περί δημοσίων δασών, ο κατά την παρ. 1 του παρόντος άρθρου περιορισμός, ο καθορισμός ή η απόσβεσις, ενεργούνται ελευθέρως δια συμβιβασμού μεταξύ των ενδιαφερομένων, εγκρινομένου πάντως υπό του νομάρχου. Μη επιτευχθέντος συμβιβασμού δύνανται να ρυθμισθούν ταύτα δια προσφυγής των ενδιαφερομένων εις τα αρμόδια δικαστήρια.
6. Προκειμένου περί μη δημοσίων δασών εφαρμόζονται αναλόγως τα εν παρ. 2-4 του παρόντος άρθρου οριζόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ: Αστικά διατάξεις

Άρθρο 58: Νομή επί δασών

1. Επί των αδεσπότην και επί των δημοσίων εν γένει δασών θεωρείται νομεύς το Δημόσιον, έστω και αν ουδεμίαν ενήργησεν επ' αυτών πράξιν νομής.
2. Ουδείς δύνανται να αποκτήση δικαίωμα νομής δι' εκχερσώσεως υλοτομίας, σποράς ή οιασδήποτε άλλης πράξεως επί δημοσίων, δημοτικών κοινοτικών, μοναστηριακών ή ανηκόντων εις ιδρύματα εν γένει δασών, αναδασωτέων εκτάσεων, χορτολιβαδικών εδαφών και μερικώς δασοσκεπών εκτάσεων ή μερικώς δασοσκεπών λιβαδίων.
3. Νομή παρά τρίτου θεωρείται ασκουμένη επί των δασών, των μερικώς δασοσκεπών εκτάσεων ή λιβαδίων και των χορτολιβαδικών εδαφών μόνον δια της κατά τας εκάστοτε ισχυούσας διατάξεις, επί τη βάσει αδειών της δασικής αρχής, υλοτομίας ή εκμεταλλεύσεως αυτών ως ιδιωτικών εκτάσεων.
4. Μόνη η βοσκή επί δημοσίων δασών, μερικώς δασοσκεπών εκτάσεων ή λιβαδίων και χορτολιβαδικών εδαφών ουδέποτε θεωρείται ως πράξις νομής ή οιονεί νομής δουλείας βοσκής.
5. Μόνη η ύπαρξις οιοσδήποτε τίτλου δεν θεωρείται καθ' εαυτήν ως διακατοχική πράξις.

Άρθρο 59: Αυθαίρετος κατάληψις δασών κλπ. κατά την εμπόλεμον περίοδον

1. Δάση, δασικά εκτάσεις ή δασικά εδάφη αυθαιρέτως καταληφθέντα ή εκχερσωθέντα κατά την διάρκειαν της από της 28 Οκτ. 1940 εμπολέμου καταστάσεως θεωρούνται ότι ουδέποτε έπαυσαν ανήκοντα κατά νομήν εις τον αρχικόν ιδιοκτήτην (Δημόσιον, ιδιώτην ή νομικόν πρόσωπον δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου).
2. Οι ενεργήσαντες οιασδήποτε φύσεως διακατοχικάς πράξεις ή οι αυθαιρέτως προβάντες εις οιασδήποτε ενεργείας εντός των ως άνω εκτάσεων, ως και πας τρίτος έλκων τυχόν δικαιώματα παρά τούτων λογίζονται ως ουδέποτε

ενεργήσαντες τοιαύτας πράξεις, εκ των οποίων ουδεμία επέρχεται συνέπεια υπέρ του ενεργήσαντος, όστις θεωρείται κατ' αμάχητον τεκμήριον και ως αμέσως διοικητικώς αποβληθείς.

3. Πάσα παρ' αυτών καταβληθείσα δαπάνη εκχερσώσεως, καλλιεργείας, ανεγέρσεως κτισμάτων κλπ. παραμένει εις όφελος του ιδιοκτήτου του ακινήτου, ουδεμίαν οφείλοντος αποζημιώσιν.

'Αρθρο 60: Κατάτμησις δασικής ιδιοκτησίας

1. Απαγορεύεται η κατάτμησις της δασικής ιδιοκτησίας, είτε δια διανομής μεταξύ των εξ αδιαιρέτου συνιδιοκτητών ή διακατόχων, είτε δια πωλήσεως ή οιασδήποτε άλλης πράξεως, άνευ προηγουμένης άδειας του Υπουργού Γεωργίας, επί ποινή απολύτου ακυρότητος της σχετικής δικαιοπραξίας. Η άδεια του Υπουργού συνάπτεται εις την σχετικήν συμβολαιογραφικήν πράξιν, εν τη οποία γίνεται μνεία αυτής.

Η διάταξις αυτή ισχύει αναλόγως και προκειμένου περί δημοσίων δασών, επί των οποίων τρίτοι ασκούν περιωρισμένα δικαιώματα δουλείας, ως ρητινοσυλλογής, βοσκής κλπ.

2. Προκειμένου περί κατατμήσεως μοναστηριακών δασών, δασικών εδαφών και εν γένει δασικών εκτάσεων, εκτός της υπό της ανωτέρω παραγράφου απαιτούμενης άδειας, έχουν εφαρμογήν και τα εν άρθρ. 148 καθοριζόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι: Δικονομικαί Διατάξεις

'Αρθρο 61: Πρωτόκολλον, Διαδικασία διοικητικής αποβολής. 'Ενδिका μέσα.

1. "Κατά του επιχειρούντος εκχέρσωσιν, υλοτομίαν, σποράν ή οιασδήποτε ετέραν διακατοχικήν πράξιν επί δημοσίων, δημοτικών, κοινοτικών, μοναστηριακών ή ανηκόντων εις ιδρύματα εν γένει δασών, αναδασωτέων εκτάσεων, χορτολιβαδικών εδαφών και μερικώς δασοσκεπών εκτάσεων ή μερικώς δασοσκεπών λιβαδίων και χορτολιβαδικών εδαφών και ασχέτως του χρόνου καθ' όν αι πράξεις αύται επεχειρήθησαν, συντάσσεται και κοινοποιείται παρά του αρμοδίου Διευθυντού δασών ή Νομοδασάρχου ή Δασάρχου πρωτόκολλον διοικητικής αποβολής. Δια του πρωτοκόλλου, προκειμένου περί δημοσίων δασών, μερικώς δασοσκεπών εκτάσεων και χορτολιβαδικών εδαφών, βεβαιούται υπό του Διευθυντού δασών ή Νομοδασάρχου ή Δασάρχου κατά του καταλαβόντος και υπέρ του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών, η εις βάρος του Δημοσίου τυχόν επελθούσα ζημία, το ποσόν αποκαταστάσεως ταύτης, ως και το ποσόν της οφειλομένης αποζημιώσεως χρήσεως.

Το πρωτόκολλον καθίσταται οριστικόν και θεωρείται ότι ο καθ' ου απεδέχθη ταύτο, εάν εντός τριάκοντα ημερών από της επιδόσεως, μη παρεκτεινομένης λόγω αποκαταστάσεως, δεν ασκήση κατ' αυτού ανακοπήν" (αντικ.της παρ. 1 ως άνω δια του άρθρ. 2 Ν.Δ. 996/1971).

2. Η κατά του πρωτοκόλλου διοικητικής αποβολής ανακοπή ασκείται κατά του Δημοσίου ή κατά των εν τη παρ. 1 του παρόντος άρθρου νομικών προσώπων, εις τα οποία ανήκει η έκτασις, εφ' ης επιχειρείται η παράνομος ενέργεια, απευθύνεται δε ενώπιον του αρμοδίου εκ της τοποθεσίας του ακινήτου ειρηνοδικείου. "Εις την άσκησιν της εν λόγω ανακοπής νομιμοποιείται μόνον ο ισχυριζόμενος εαυτόν κύριον της εξ ης απεβλήθη εκτάσεως, φέρων το βάρος της αποδείξεως του ισχυρισμού του"(προσθήκη του ανωτέρω εντός "" εδάφιον δια της παρ. 1 του άρθρ. 24 Νομ. 248/1976).

3. Δια την προδικασίαν και την εκδίκασιν της ανακοπής έχει εφαρμογήν η ειδική διαδικασία των άρθρ. 727 έως 747 του κώδικος πολιτικής δικονομίας (Α.Ν.44/1967). Προς συζήτησιν της ανακοπής αντίγραφον αυτής μετά κλήσεως κοινοποιείται προς το οικονομικόν έφορον της οικείας περιφέρειας ως εκπρόσωπον

του Δημοσίου, εάν πρόκειται περί εκτάσεως του Δημοσίου, άλλως δε προς το εις το κοινοποιηθέν πρωτόκολλον αναφερόμενον ως δικαιούχον νομικόν πρόσωπον, κατ' αμφοτέρας δε τας περιπτώσεις και προς τον αρμόδιον δασάρχη.

Κατάθεσις παραβόλου ή εγγραφή της ανακοπής εις το βιβλίον διεκδικήσεων δεν απαιτείται. Το βάρος της αποδείξεως υπέχει ο ανακόπτων, μετά των προσαγομένων δε αποδεικτικών μέσων συνεκτιμώνται και αι υπό των δασαρχών, δασονόμων, ή δασοκόμων ενεργούμεναι διοικητικά εξετάσεις.

4. Κατά της αποφάσεως του ειρηνοδικείου επιτρέπεται έφεσις απευθυνομένη ενώπιον του αρμοδίου μονομελούς πρωτοδικείου, μη επιτρεπομένης παραπομπής της υποθέσεως εις το πολυμελές πρωτοδικεϊον. Η έφεσις ασκείται κατά τας κοινάς διατάξεις εντός 30ημέρου προθεσμίας από της επιδόσεως της αποφάσεως.

Κατά της αποφάσεως του μονομελούς πρωτοδικείου ουδέν ένδικον μέσον χωρεί.

5. Αι δια του παρόντος άρθρου τασσόμεναι προθεσμιαί δεν παρεκτείνονται λόγω αποστάσεως. Επί κλήσεως προς το Δημόσιον τηρούνται αι ειδικαί προς εμφάνισιν αυτού προθεσμιαί.

6. Η ανακοπή δεν αναστέλλει την εκτέλεσιν του πρωτοκόλλου αποβολής δύναται όμως το μονομελές πρωτοδικεϊον να αναστείλη την εκτέλεσιν, αιτήσεις του ανακόπτοντος μέχρις εκδόσεως τελεσιδίκου αποφάσεως επί της ανακοπής.

7. Η κατά την διαδικασίαν του άρθρου τούτου απόφασις δεν εμποδίζει την επιδίωξιν των εκατέρωθεν δικαιωμάτων κατά την τακτικήν διαδικασίαν. "Το επί της ανακοπής δικάζον, κατά τας διατάξεις των παρ. 2 και 4 του παρόντος άρθρου, Ειρηνοδικεϊον και κατ' έφεσιν μονομελές Πρωτοδικεϊον, αποφαινεται δια της αυτής αποφάσεως και περί της τυχόν επιβληθείσης αποζημιώσεως χρήσεως" (προσθήκη του εντός ""εδάφιον δια του άρθρ.2 Ν.Δ. 996/1971).

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Διαχείρισις Δασών

ΤΜΗΜΑ Α'

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α':

Διαχείρισις Δασών Γενικώς

Άρθρο 62: Γενικαί διατάξεις Δασοπονικαί μελέται Γενικαί διατάξεις διαχειρίσεως

1. Η δασοπονία και η εδαφοπονία καθόλου εις τα δημόσια ή μη δημόσια δάση, ασκείται, κατά τα υπό του παρόντος κώδικος και των εις εκτέλεσιν τούτου εκδιδομένων Δ/των καθοριζόμενα, προς πληρεστέραν επίτευξιν των επιδιωκομένων δασοπονικών και εδαφοπονικών σκοπών προς το συμφέρον του δασοκτήμονος και εδαφοκτήμονος, εν συνδυασμώ προς τας εξυπηρετούσας το εθνικόν συμφέρον δασοπολιτικές αξιώσεις, τόσον της αυξήσεως της δασικής παραγωγής και των εθνικών εκ των δασών ωφελειών, όσον και της δικαιότερας διανομής των εκ των δασών απολαμβανομένων δασικών οικονομικών αγαθών και ωφελειών μεταξύ όλων των τάξεων του Έθνους, δασικών παραγωγών και καταναλωτών.

2. Εις δάση ή δένδρα προοριζόμενα δι' εξωραϊσμόν ιερών, ιστορικών, καλλιτεχνικών χώρων (άλση, πάρκα κλπ). ή εις προστατευτικά τοιαύτα, ή δασική περιποίησης και η εν γένει εκμετάλλευσις αυτών γίνεται κατά τρόπον μη παραβλάπτοντα τον κύριον σκοπόν δια τον οποίον προορίζονται.

3. Τα δάση από απόψεως δασοκομικής και διαχειριστικής διακρίνονται κατά διαχειριστικές μορφάς εις σπερμοφυή, (υψηλά ή υφίκορμα), εις πρεμνοφυή (χθαμαλά ή βραχύκορμα) και εις διφυή (πολυώροφα ή σύνθετα).

Απαγορεύεται η ενέργεια υολοτομιών συνεπαγομένων μετατροπήν δάσους σπερμοφυούς διαχειριστικής μορφής εις μορφήν διφυή ή σπερμοφυούς και διφυούς εις πρεμνοφυή.

4. Κατά την άσκησην τόσον της δασοπονίας επί των δημοσίων δασών όσον και της δασοπολιτικής επιτηρήσεως του Κράτους επί των ιδιωτικών δασοπονιών καταβάλλεται προσπάθεια, όπως εφαρμόζεται δι' αναγεννητικών και αναγωγικών υλοτομιών ή αναδασώσεων ή σπερμοφυής μορφή επί εκτάσεως: α) Τουλάχιστον των δύο τρίτων εκάστου δημοσίου δάσους.

β) Του ημίσεος εκάστου δημοτικού, κοινοτικού ή μοναστηριακού, γ) Του ημίσεος του ανήκοντος εις την ολότητα των κατοίκων ενός χωρίου ή εις μέρος τούτων, εφ' όσον όμως ούτοι είναι μέλη του ημίσεος τουλάχιστον των οικογενειών του χωρίου και κατά ποσοστόν ιδιοκτησίας μείζον του ημίσεος της όλης εκτάσεως του δάσους.

δ) του ημίσεος του ανήκοντος εις κοινωφελή εν γένει πρόσωπα. ε) Του ενός τετάρτου εκάστου δάσους ιδιωτών δασοκτημόνων. σ) Του ενός τετάρτου εκάστου δάσους ιδιωτών δασοκτημόνων συνιδιοκτήτου μετά του Δημοσίου κατά ποσοστόν έλασσον του ημίσεος. Δια Δ/τος καθορίζεται το ελάχιστον όριον εκτάσεως δάσους, πέραν της οποίας έχουν εφαρμογήν αι διατάξεις της παρούσης παραγράφου.

'Αρθρο 63: Δασοπονικαί μελέται

1. Η διαχείρισις των δημοσίων ή μη δασών, οργανώνουσα την δασοπονίαν προς πληρεστέραν επίτευξιν των υπό ταύτης επιδιωκομένων σκοπών και ιδία προς εξασφάλισιν της διατηρήσεως και συντηρήσεως των δασών και εγγύησιν διηνεκούς απολήψεως καρπώσεων, ενεργείται επί τη βάσει: α) Δασοπονικών ή δασικών διαχειριστικών σχεδίων μονίμων ή προσωρινών. β) Δασοπονικών ή δασικών διαχειριστικών εκθέσεων. γ) Πινάκων υλοτομίας και δ) Δασικών αστυνομικών διατάξεων.

2. Δια Δ/τος καθορίζονται αι λεπτομέρειαι του παρόντος άρθρου ως και τα της διαχείρισεως των δασών εν γένει.

'Αρθρο 64: Δασοπονικά σχέδια και εκθέσεις

1. Τα δασοπονικά σχέδια και αι εκθέσεις εγκρίνονται, αναθεωρούνται ή τροποποιούνται υπό του Υπουργού Γεωργίας μετά σύμφωνον γνωμοδότησιν του Τεχνικού Συμβουλίου Δασών και ισχύουν, τα μεν μόνιμα δασοπονικά σχέδια δια περίοδον δέκα ετών, τα δε προσωρινά τοιαύτα και αι εκθέσεις δια περίοδον πέντε έως δέκα ετών.

2. Τα μόνιμα δασοπονικά σχέδια δύνανται να αναθεωρηθούν ή τροποποιηθούν εντός του χρόνου ισχύος αυτών, μόνον εάν έλαβον χώραν εξαιρετικά και απρόβλεπτα γεγονότα (θεομηνία, πυρκαϊά και αποξηράνσις μερική ή ολική), επιβεβαιούμενα δι' εκθέσεως του αρμοδίου περιφερειακού διευθυντού δασών.

3. Τα προσωρινά δασοπονικά σχέδια και αι εκθέσεις δύνανται: α) Να τροποποιηθούν κατά τον χρόνον ισχύος αυτών, όταν εκ της προόδου της εφαρμογής των αποδειχθή εμπράκτως, βεβαιουμένου τούτου δι' εκθέσεως του αρμοδίου περιφερειακού διευθυντού δασών, ότι δεν δύναται να εφαρμοσθούν άνευ σοβαράς βλάβης του δάσους, ως και αν πιστοποιηθή καταφανώς παραδρομή κατά την έγκρισιν και β) Να αναθεωρηθούν δια της συντάξεως οριστικών δασοπονικών σχεδίων και δι' ετέρους αποχρώντας λόγους, καθοριζομένους δια Δ/τος, αλλά μετά παρέλευσιν πενταετίας από της εφαρμογής των.

'Αρθρο 65: Πίνακες υλοτομίας

Οι πίνακες υλοτομίας καταρτίζονται και εγκρίνονται δια περίοδον ενός μέχρι πέντε ετών, εφ' όσον καταρτίζονται επί τη βάσει δασοπονικού σχεδίου ή εκθέσεως, άλλως ισχύουν δια περίοδον ενός έτους.

'Αρθρο 66: Δασικαί αστυνομικαί διατάξεις

1. Δασικαί αστυνομικαί διατάξεις των δασαρχών, εκδιδόμεναι εγκρίσει του νομάρχου μετά γνώμην του περιφερειακού διευθυντού δασών, δύνανται δια λόγους δασοπονικούς, προστατευτικούς, τουριστικούς, αισθητικούς και εν γένει κοινής ωφελείας να ρυθμίσουν ή περιορίσουν μέχρι πλήρους απαγορεύσεως κατά χώρον, χρόνον και τρόπον ως και κατά ξυλευόμενα χωρία, κωμοπόλεις και πόλεις πάσαν άνευ αδείας υλοτομίαν, συλλογήν ή κατασκευήν δασικών προϊόντων κατά τας διατάξεις των άρθρ. 177 και 178 ως και την υλοτομίαν, κλάδουσιν ή εκρίζουσιν παντός δένδρου, θάμνου, φρυγάνου και χόρτου φυομένων εντός γεωργικώς ή δενδροκομικώς καλλιεργουμένων εκτάσεων, χορτολιβαδίων, μερικώς δασοσκεπών εκτάσεων και δασών δημοσίων ή μη. Αι ως άνω υλοτομιαί και κλαδεύσεις δύνανται να αφορούν και εις δένδρα δενδροστοιχιών, δημοσίων ή μη.

2. Κατά τον αυτόν ως άνω τρόπον δύνανται να εκδοθούν δασικαί αστυνομικαί διατάξεις, δια των οποίων να απαγορευθή η ρητίνευσις επί ωρισμένων ή αόριστον χρονικόν διάστημα εις δάση προστατευτικά, εις πάρκα, δάση περί χώρους ιστορικούς, εθνικούς, λουτροπόλεις, εις δάση ευρισκόμενα εκατέρωθεν των δημοσίων οδών, ιδία των παρουσιαζουσών μεγάλην τουριστικήν κίνησιν μέχρι βάθους 50 το πολύ μέτρων από του άκρου των οδών τούτων ή εις δάση ένθα ενεργήθη έντονος ρητίνευσις ή εν γένει δια δασοκομικούς ή διαχειριστικούς λόγους.

3. Δια Δ/των ορίζονται αι απαιτούμεναι αστυνομικαί διατάξεις δια τον κανονισμόν της υλοτομίας, συλλογής ή κατασκευής δασικών προϊόντων και πάσης καρπώσεως δάσους, δια τας προθεσμίας και λοιπάς λεπτομερείας τας αναφερομένας εις τους πίνακας υλοτομίας, τα πρωτόκολλα εγκαταστάσεως των υλοτόμων εις το δάσος, τους όρους της συγγραφής των υποχρεώσεων των εργολάβων υλοτομίας εντός δημοσίων δασών, τα πρωτόκολλα εξελέγξεως των δασικών προϊόντων καθώς και πάσαν άλλην λεπτομέρειαν εν γένει.

4. Αι δασικαί αστυνομικαί διατάξεις ισχύουν μόνον μετά την, επιμελεία του δασάρχου, δημοσίευσιν αυτών δια τοιχοκολλησεως εις το δημοτικόν ή κοινοτικόν κατάστημα των οικείων πόλεων, κωμοπόλεων και χωρίων. Ο αρμόδιος δασάρχης, μεριμνά δια την ευρυτέραν τούτων δημοσιότητα, είτε δια του τύπου είτε δι' άλλου προσφόρου τρόπου.

'Αρθρο 67: Διαχείρισις δασών βαρυνομένων δια δουλειών

Εις δημόσια ή μη δάση, βεβαρημένα δια κεκτημένων περιορισμένων δικαιωμάτων καρπώσεως ή χρήσεως υπέρ τρίτων, ως συλλογής ρητίνης, συλλογής βαλανιδοκάρπου, βοσκής, ξυλεύσεως κλπ. η άσκησις των δικαιωμάτων τούτων δέον να ενεργήται κατά τρόπον μη παρεμποδίζοντα την υπό του δασοκτήμονος κατά τα λοιπά διαχείρισιν του δουλεύοντος δάσους προς εκμετάλλευσιν και λήψιν των αναγκαίων προς εκμετάλλευσιν και λήψιν των αναγκαίων προστατευτικών μέτρων δια την αναγέννησιν των δασών μετά την υλοτομίαν.

'Αρθρο 68 : Δασικόν διαχειριστικόν έτος

Η έναρξις και λήξις του δασικού διαχειριστικού έτους δια τα δημόσια και μη δάση καθορίζεται δι' όλην την Επικράτειαν ή δια περιφερείας ταύτης δια Δ/τος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β' Διαχείρισις προστατευτικών δασών

'Αρθρο 69: Προστατευτικά δάση

1. Προστατευτικά δάση και γαίαι εν γένει, καλλιεργήσιμοι ή μη, των οποίων η

καθόλου διαχειρίσις υπόκειται εις ειδικούς περιορισμούς χάριν του δημοσίου συμφέροντος, είναι:

α) Τα επί κατωφερειών φυόμενα δάση, δασικαί εκτάσεις, βοσκότοποι, οίτινες προστατεύουν το ίδιον αυτών έδαφος.

β) Τα χρησιμεύοντα προς προστασίαν του εδάφους των υποκειμένων αυτών τόπων κατά των καταπτώσεων χιόνος, χωμάτων ή λίθων ή κατά της παρασύρσεως του χώματος επί των ορέων και των κλιτύων, ως και τα αποτελούντα την ανωτέραν ζώνην της δασικής βλαστήσεως επί των ορέων.

γ) Τα χρησιμεύοντα δια την συγκράτησιν του εδάφους κατά πλημμυρών ή κατά χειμάρρων και ποταμών, επίσης δε τα χρησιμεύοντα δια την προστασίαν των παραλίων εκ των υποθαλασσιών διαβρώσεων και αμμοχωσιών. Ως τοιαύτα δε χαρακτηρίζονται όλαι αι δασικαί συστάδες και τα τμήματα τα κείμενα επί των οχθών ή παρά τας όχθας της θαλάσσης ή των ποταμών και ρευμάτων επί ζώνης πλάτους 50 μέτρων και δ) Τα προστατευτικά πηγών, ρευμάτων, οδών, σιδηροδρόμων ή κατωκημένων τόπων ως και τα παρακείμενα τοπίων ιστορικής αξίας, ιδρυμάτων ή μνημείων της αρχαίας ή συγχρόνου τέχνης και λουτροπόλεων ή ασκληπιείων.

2. Εκ των εν τη προηγουμένη παραγράφω δασών, δασικών εκτάσεων και γαιών, τα μεν υπό στοιχ. α-γ χαρακτηρίζονται απλώς προστατευτικά, τα δε υπό στοιχ. δ, ως απολύτως προστατευτικά.

Άρθρο 70: Διαδικασία χαρακτηρισμού δασών ως προστατευτικών

Δια την εφαρμογήν των ειδικών περιορισμών της διαχειρίσεως επί των προστατευτικών εν γένει δασών και γαιών ως και των προστατευτικών εν γένει μέτρων, περί των οποίων προβλέπει ο παρών κώδιξ, προαπαιτείται χαρακτηρισμός αυτών ως τοιούτων υπό του Υπουργού Γεωργίας, είτε αυτεπαγγέλτως, είτε κατόπιν προτάσεως των νομαρχών, τοπικών δασικών αρχών, φιλοδασικών επιτροπών, διευθύνσεων σιδηροδρόμων.

Άρθρο 71: Ειδικαί διατάξεις διαχειρίσεως των προστατευτικών δασών.

1. Επί προστατευτικών δασών και γαιών απαγορεύεται απολύτως η μετατροπή και αλλαγή του είδους της φυτείας.

2. Εντός των προστατευτικών δασών οιασδήποτε μορφής απαγορεύονται υλοτομιαί διασπώσαι την συνοχήν των συστάδων και απογυμνούσαι το έδαφος. Επιτρέπεται δε εις ταύτα, εάν μεν είναι σπερμοφυή μόνον η κατ' επιλογήν υλοτομία κατόπιν προσημάνσεως, εάν δεν είναι πρεμνοφυή η υλοτομία κατά μικρά τμήματα, μη υπερβαίνοντα τα 40 τετραγωνικά μέτρα, ή κατά στενάς λωρίδας παραλλήλους προς τας ισοΰψεις καμπύλας του εδάφους.

3. Επί των προστατευτικών δασών και γαιών, προς εξασφάλισιν της διατηρήσεως και εναδασώσεως αυτών, δύναται ο νομάρχης, κατόπιν προτάσεως του αρμοδίου δασάρχου, να διατάξη, την έκδοσιν κατά τα κεκανονισμένα αστυνομικής διατάξεως απαγορευούσης πάσαν ξύλευσιν και γεωργικήν ή δενδροκομικήν καλλιέργειαν.

4. Το έδαφος των δασών και των δασικών εκτάσεων των υπό στοιχ. δ της παρ. 1 του άρθρ. 69 εις οιονδήποτε και αν ανήκη, σταθεροποιείται καθ' υπόδειξιν της δασικής αρχής δια δασώσεως του εδάφους και δια της διευθετήσεως των χειμάρρων και των ορμητικών ρυακίων.

5. Ο νομάρχης, κατόπιν γνώμης των αρμοδίων τοπικών δασικών αρχών, δύναται εις λεκάνας απορροής χειμάρρων ή εις κλιτύς λόφων, βουνών και ορέων, εκπληρούσας προστατευτικόν σκοπόν, να καθορίζη την μορφήν της εκμεταλλεύσεως ιδιωτικών δασικών εκτάσεων, είτε εις δασικήν είτε εις δενδροκομικήν μετά ή άνευ κατασκευής βαθμίδων (πεζουλιών) είτε εις αροτραίαν είτε εις λιβαδικήν, είτε εις ωρισμένην μικτήν τοιαύτην. Ο παραβαίνων την ούτω καθορισθείσαν μορφήν εκμεταλλεύσεως τιμωρείται δια των ποινών του άρθρ. 268.

Άρθρο 72 : Απαλλοτριώσεις μη δημοσίων προστατευτικών δασών.

1. Οι ιδιοκτήται προστατευτικών δασών και γαιών δεν δύνανται να υποχρεούνται προς λήψιν οιαδήποτε δασοπονικού ή δασοπολιτικού μέτρου συνεπαγομένου δαπάνας άνευ συγκαταθέσεώς των.

2. Εάν η τυχόν εκτέλεσις των ως άνω μέτρων εμφανίζεται ως απαραίτητος δια την προστασίαν των προστατευτικών δασών και γαιών και οι ιδιοκτήται τούτων δεν συγκατατίθενται να εκτελέσουν ταύτα, δι' ίδιον αυτών λογαριασμόν, το Υπουργείον Γεωργίας δικαιούται να απαλλοτριώση τα δάση και τας γαίας ταύτας, κατά τας περί απαλλοτριώσεως διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ' Διαχείρισις παραμεθoriών δασών.

Άρθρο 73: Άδεια στρατιωτικού διοικητού δι' εκχέρσωσιν και βοσκήν Προκειμένου περί εκχερσώσεως δασικών εκτάσεων κειμένων εις παραμεθoriους περιοχάς, εκτός των υπό του παρόντος κώδικος προβλεπομένων, προσ απαιτείται και έγγραφος άδεια του στρατιωτικού διοικητού της περιοχής, εκδιδόμενη κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως του Γενικού Επιτελείου Στρατού.

Ομοία άδεια, εκδιδόμενη υπό τας αυτάς προϋποθέσεις, απαιτείται δια την βόσκησιν ζώων εντός οιασδήποτε δασικών εκτάσεων κειμένων εις τας αυτάς περιοχάς.

Άρθρο 74: Τρόπος εγκρίσεως καρπώσεων και μίσθωσις τούτων

1. Προκειμένου περί καρπώσεως δημοσίων ή μη δασών, κειμένων εντός των παραμεθoriών περιοχών, προ πάσης εγκρίσεως, προκαλείται γνωμοδότησις του οικείου σώματος στρατού ή μεραρχίας, υποχρεωτική δια τον εγκρίνοντα την κάρπωσιν Υπουργόν Γεωργίας, νομάρχην ή τοπικήν δασικήν αρχήν, περί του εάν λόγοι ασφαλείας της Χώρας δεν κωλύουν την ενέργειαν της καρπώσεως ή δεν υπαγορεύουν όπως κατά την ενέργειαν της καρπώσεως τηρηθούν ωρισμένοι όροι ρητώς καθοριζόμενοι εν τη γνωμοδοτήσει.

2. Προκειμένου περί διαθέσεως δια δημοπρασίας της καρπώσεως δημοσίου δάσους, κειμένου εντός παραμεθoriου περιοχής, δύναται να μετέχη ως μέλος της επιτροπής ενώπιον της οποίας διεξάγονται αι δημοπρασίαι και αξιωματικός υπό του οικείου σώματος στρατού ή μεραρχίας οριζόμενος, είτε παγίως δια πάσας τας δημοπρασίας, είτε συγκεκριμένως δια δημοπρασίας αφορώσας εις ωρισμένα δάση. Ο αξιωματικός ούτος έχει καθήκον να εισηγήται εις την επιτροπήν, διατυπώνων εγγράφως τα αντιρρήσεις του εις περιπτώσιν διαφωνίας, τον αποκλεισμόν ως πλειοδοτών ατόμων επικινδύνων εις την ασφάλειαν της Χώρας.

3. Επί τη αιτήσει της οικείας μεραρχίας ή σώματος στρατού, η αρμοδία δασική αρχή υποχρεούται να αναστείλη πάσαν εργασίαν ενεργουμένην εις δάση, κείμενα εις παραμεθoriους περιοχάς, εφ' όσον παραβιάζονται οι κατά το παρόν άρθρον όροι οι αποβλέποντες εις την ασφάλειαν της Χώρας, να αναφέρεται δε σχετικώς εις την προϊσταμένην της αρχήν απεκδεχομένη τας διαταγάς της.

Άρθρο 75: Υποχρεώσεις υλοτόμων

1. Ουδείς δύναται να εργασθή υλοτόμος ή ανθρακοποιός εις τας παραμεθoriους περιοχάς, εάν δεν είναι εφωδιασμένος δι' ειδικής αδείας εκδιδόμενης υπό του διοικητού του στρατιωτικού τομέως, εις την περιοχήν του οποίου μέλλει να εργασθή.

2. Ο διοικητής του συνοριακού τομέως, εις την περιοχὴν του οποίου ενεργούνται υλοτομῖαι, δικαιούται να απομακρύνῃ πάραυτα πάντα εργάτην υλοτόμον ἢ ανθρακοποιόν, ὅστις ἤθελεν ἀποκαλυφθῆ στερούμενος τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 ἐιδικῆς ἀδείας.

Ἄρθρο 76: Διαχειρίσις δασῶν κειμένων εις περιοχὰς στρατιωτικῶν ἀμυντικῶν ἔργων

Δάση ἀνήκοντα εις τὸ Δημόσιον ἢ περιελθόντα εις τὴν κυριότητα αὐτοῦ κατόπιν ἀπαλλοτριώσεως ἢ κατεχόμενα παρ' αὐτοῦ ὑπὸ προσωρινὴν ἐπίταξιν καὶ κείμενα ἐντὸς στρατιωτικῶν ἀμυντικῶν περιοχῶν καὶ ἀπηγορευμένων ζωνῶν, ὡς καθορίζονται αὐταὶ ὑπὸ των σχετικῶν διατάξεων περὶ μέτρων ἀσφαλείας οχυρῶν θέσεων, τελοῦν ὑπὸ τὴν ἀποκλειστικὴν διαχείρισιν τῆς στρατιωτικῆς υπηρεσίας, ἐφαρμόζονται δε ἐπ' αὐτῶν αἱ σχετικαὶ διατάξεις των Α.Ν. 376 τῆς 14/18.12.1936 (περὶ μέτρων ἀσφαλείας οχυρῶν θέσεων), 1400 τῆς 11/17.10.1938 (περὶ διαχειρίσεως των ἐντὸς ἀπηγορευμένων Ζωνῶν Ν. Οχυρῶν δημοσίων κτημάτων) καὶ 1839 τῆς 17/22.7.1939 (περὶ διαχειρίσεως των ἐντὸς των ἀπηγορευμένων Ζωνῶν των ἀμυντικῶν Περιοχῶν Δημοσίων κτημάτων), ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν.

Ἄρθρο 77: Δικαιοπραξίαι ἐπὶ δασῶν παραμεθορίων περιοχῶν, παρακτίων περιοχῶν κλπ.

Αἱ δικαιοπραξίαι δασῶν κειμένων εις παραμεθορίους περιοχὰς, νήσους ἢ νησίδας ἢ παρακτίους περιοχὰς, ὡς ὀρίζονται ὑπὸ των σχετικῶν διατάξεων περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν εις παραμεθορίους, παρακτίους περιοχὰς κλπ. διέπονται ὑπὸ των διατάξεων του Α.Ν. 1366 τῆς 2/7.9.1938 (περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν εις παραμεθορίους, παρακτίους περιοχὰς κλπ.) καὶ του ἄρθρου 4 Α.Ν. 1629 τῆς 14/18.2.1939 (περὶ συμπληρώσεως καὶ προσθήκης διατάξεων εις τον Α.Ν. ὑπ' ἀριθ. 1366/1938" περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν εις παραμεθορίους, παρακτίους περιοχὰς κλπ. ὡς οὗτοι ἐκάστοτε ἰσχύουν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ':

Ἄρθρο 78: Ἐθνικοὶ δρυμοὶ αἰσθητικὰ δάση καὶ διατηρητέα μνημεῖα τῆς φύσεως

1. α) Δια Β.Δ/τος ἐκδιδομένου ἐπὶ τῇ προτάσει του Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, μετὰ γνώμην του Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν, δύναται νὰ κηρύσσωνται ὡς ἐθνικοὶ δρυμοὶ δασικαὶ περιοχαί, αἱ ὁποῖαι παρουσιάζουν ἰδιαιτέρον ἐνδιαφέρον ἐξ ἀπόψεως διατηρήσεως τῆς ἀγρίας χλωρίδος καὶ πανίδος, των γεωμορφικῶν σχηματισμῶν, του ὑπεδάφους, τῆς ἀτμοσφαιρας, των ὑδάτων καὶ γενικῶς του φυσικοῦ περιβάλλοντός των καὶ των ὁποίων κρίνεται ἐπιβεβλημένη ἡ προστασία, ἡ διατήρησις καὶ ἡ βελτίωσις τῆς συνθέσεως, τῆς μορφῆς καὶ των φυσικῶν καλλονῶν των, δι' αἰσθητικὴν, ψυχικὴν καὶ υγιεινὴν ἀπόλαυσιν καὶ ἀνάπτυξιν του τουρισμοῦ, ὡς καὶ τὴν διενέργειαν πάσης φύσεως ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν.
- β) Δια του αὐτοῦ Β/Δτος, καθορίζονται ὡσαύτως ἡ περιφέρεια καὶ ἡ ἔκτασις ἐκάστου ἐθνικοῦ δρυμοῦ, ὡς καὶ τὰ ὅρια αὐτοῦ.
- γ) Συνιστάται Συμβούλιον Ἐθνικῶν Δρυμῶν, τὸ ὁποῖον, συνερχόμενον τακτικῶς μὲν δις τουλάχιστον κατ' ἔτος ἐκτάκτως δε ὁσάκις ἤθελε συγκληθῆ δι' ἀποφάσεως του Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οικονομίας εισηγεῖται εις τούτον περὶ των ληπτέων μέτρων δια τὴν ἐκπλήρωσιν των σκοπῶν των ἐθνικῶν δρυμῶν. Ἡ σύνθεσις καὶ λειτουργία του Συμβουλίου καθορίζονται δια Β/Δτος, ἐκδιδομένου ἐπὶ τῇ προτάσει του Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οικονομίας. (Τὸ Συμβούλιο Ἐθνικῶν δρυμῶν" που προβλέπεται ἀπὸ τὴν ἄνω περιπτ. γ' καταργήθη ἀπὸ τὴν παρ. 10 ἄρθρο. 6 τῆς 272961/26-26

Απρ. 1982 (ΦΕΚ Β' 215) Διορθ. Σφαλμ. στο ΦΕΚ Β' 564/9-8-1982, αποφ. Υπ. Προεδρ. Κυβερν. και Γεωργίας).

2. Δάση ή φυσικά τοπία, μη παρουσιάζοντα τα εν τη παρ. 1 του παρόντος άρθρου χαρακτηριστικά γνωρίσματα, έχοντα όμως ιδιαίτερα αισθητική, υγιεινή και τουριστική σημασία, ως και τοιαύτην επιβάλλουσιν την προστασία της πανίδος, χλωρίδος και του ιδιαίτερου φυσικού των κάλλους, δύναται να κηρύσσονται δια Β/Δτος, εκδιδόμενου επί τη προτάσει του Υπουργικού Συμβουλίου, μετά γνώμην του Τεχνικού Συμβουλίου Δασών, ως "αισθητικά δάση", ήτοι ως δάση αναψυχής, υγείας και περιπάτου ή τοπία ιδιαίτερου φυσικού κάλλους.

3. Εκτάσεις, δημόσιαι, ή ου, μη δυνάμεναι να χαρακτηρισθούν, κατά τα ανωτέρω, ως εθνικοί δρυμοί ή αισθητικά δάση, παρουσιάζουσαι όμως ιδιαίτερα παλαιοντολογικήν, γεωμορφολογικήν και ιστορικήν σημασίαν, δύναται να κηρύσσονται δια Β/Δτος, εκδιδόμενου επί τη προτάσει του Υπουργικού Συμβουλίου, μετά γνώμην του Τεχνικού Συμβουλίου Δασών, ως "διατηρητέα μνημεία της φύσεως". Ομοίως, ως διατηρητέα μνημεία της φύσεως, δύναται να κηρύσσονται δι' αποφάσεως του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας δημοσιευομένης εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, δένδρα ή συστάδες δένδρων, υγροβιότοποι, ως και σπάνια είδη φυτών, παρουσιάζοντα ιδιαίτερα βοτανικήν, φυτογεωγραφικήν, αισθητικήν και ιστορικήν σημασίαν.

4. Επί τη συνδρομή λόγων προστασίας ή προαγωγής ή αναπτύξεως γενικωτέρας σημασίας τομέων της Εθνικής Οικονομίας, δια Β/Δτος, εκδιδόμενου επί τη προτάσει του Υπουργικού Συμβουλίου, μετά γνώμην του Τεχνικού Συμβουλίου Δασών, επιτρέπεται ο μεταχαρακτηρισμός εθνικού δρυμού εις αισθητικόν δάσος ή εις διατηρητέον μνημείον της φύσεως, ο του αισθητικού δάσους, εις εθνικόν δρυμόν ή διατηρητέον μνημείον της φύσεως και ο του διατηρητέου μνημείου της φύσεως εις εθνικόν δρυμόν, ή αισθητικόν δάσος, ως και η τροποποίησις των ορίων, της εκτάσεως και της περιφερείας των Εθνικών δρυμών, των αισθητικών δασών και των διατηρητέων μνημείων της φύσεως" (αντικ. του άρθρου 78 ως άνω δια του άρθρ. 3 Ν.Δ. 996/1971).

"Άρθρο 78Α: Απονομή εθνικού διπλώματος εις εθνικούς δρυμούς

1. Εις τους εθνικούς δρυμούς, οι οποίοι παρουσιάζουν γενικώτερον επιστημονικόν και τουριστικόν ενδιαφέρον, απονέμεται δια Β.Δ/τος, εκδιδόμενου επί τη προτάσει του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, κατόπιν εκθέσεως Επιτροπής Εμπειρογνομώνων, εθνικόν δίπλωμα προστασίας της φύσεως, επιδιδόμενον εις τον οικείον νομόρχην.

2. Η κατά την προηγουμένην παράγραφον επιτροπή συγκροτείται δι' αποφάσεως του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και αποτελείται: α) Εκ του Γενικού Διευθυντού Δασών του Υπουργείου Γεωργίας, ως Προέδρου, β) εκ του Κοσμήτορος της Φυσικομαθηματικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών και γ) εκ του Προέδρου της Ελληνικής Εταιρείας Προστασίας της Φύσεως.

Δια της αυτής αποφάσεως ορίζονται και οι αναπληρωταί του Προέδρου και των μελών της Επιτροπής, ως και τα της λειτουργίας ταύτης. Δι' ομοίας αποφάσεως ρυθμίζεται πάσα αναγκαία λεπτομέρεια δια την εφαρμογήν του παρόντος" (προσθ. του άρθρου 78α δια του άρθρ. 4 Ν.Δ 996/1971. Όμοιον άρθρ. 78Α, όπερ είχε προστεθή και δια του Ν.Δ. 871/1971, κατηργήθη δια του άρθρ. 19 Ν.Δ. 996/1971.).

"Άρθρο 79: Σύνθεσις, έκτασις και κανονισμός λειτουργίας των εθνικών δρυμών

1. Έκαστος εθνικός δρυμός αποτελείται:

α) Από τον πυρήνα αυτού ή τον καθ' εαυτό εθνικόν δρυμόν, απολύτου προστασίας, εκτάσεως ουχί ελάσσονος των 1.500 εκταρίων, εξαιρέσει των εις τας νήσους ιδρυομένων δρυμών, οίτινες δύνανται να έχουν και μικροτέραν έκτασιν.

β) Από την περί τον πυρήνα ζώνην (περιφερειακήν ζώνην), αναλόγου εκτάσεως,

τουλάχιστον ίσης προς τον πυρήνα, η εκμετάλλευσις της οποίας οργανούται κατά τρόπον συμβάλλοντα εις την εκπλήρωσιν των υπό του πυρήνος του εθνικού δρυμού επιδιωκομένων σκοπών. Η ζώνη αύτη δύναται να παραλείπεται, εφ' όσον επιτυγχάνεται δι' άλλων μέσων πλήρης προστασία του πυρήνος του εθνικού δρυμού.

2. Δια κανονισμού, εκδιδομένου δι' αποφάσεως του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και δημοσιευομένου εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ρυθμίζονται τα της οργανώσεως, λειτουργίας και διαχειρίσεως εκάστου εθνικού δρυμού" (αντικ. του άρθρου 79 ως άνω δια του άρθρ. 5 Ν.Δ. 996/1971).

Άρθρο 80 : Απαγόρευσις εντός του πυρήνος εθνικών δρυμών και των διατηρητέων μνημείων της φύσεως. Οργάνωσις της περιφερειακής ζώνης εθνικών δρυμών και των αισθητικών δασών.

1. "Προς εκπλήρωσιν των σκοπών δια τους οποίους ήδη έχουν συσταθή ή ήθελον συσταθή οι εθνικοί δρυμοί και αι κηρυχθείσαι ως διατηρητέα μνημεία της φύσεως εκτάσεις απαγορεύεται, επί ποινή απολύτου ακυρότητος, η εντός του πυρήνος του εθνικού δρυμού και των χώρων των διατηρητέων μνημείων της φύσεως πάσης μορφής παραχώρησις προς φυσικά ή νομικά πρόσωπα δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου, ως και εις δημοσίας υπηρεσίας, προς επιδίωξιν οιουδήποτε ετέρου σκοπού.

2. Απαγορεύεται, ωσαύτως, εντός του πυρήνος των εθνικών δρυμών και των χώρων των διατηρητέων μνημείων της φύσεως:

α) Η ανόρυξις και εκμετάλλευσις μεταλλείων και λατομείων, η απόληψις οιουδήποτε ορυκτού προϊόντος και εν γένει εκτέλεσις πάσης συναφούς εργασίας ή η κατασκευή σχετικής εγκαταστάσεως.

β) Η ανασκαφή, η επιχωμάτωσις, η δειγματοληψία και πάσα άλλη ενέργεια, τείνουσα εις την φθοράν και αλλοίωσιν των γεωμορφικών σχηματισμών και φυσικών καλλονών.

γ) Η τοποθέτησις διαφημιστικών πινακίδων και αγγελιών, πλην των υπό του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας εγκρινομένων και σκοπουσών εις την ανάπτυξιν του τουρισμού, της φιλοδασικής ενημερώσεως, των επιστημονικών μελετών και την εξυπηρέτησιν γενικωτέρων συμφερόντων.

δ) Αι βιομηχανικά δραστηριότητες εν γένει.

ε) Η εγκατάστασις οικισμών, οικιών, αγροικιών, παραπηγμάτων και η κατασκευή παντός εν γένει έργου, εξαιρέσει των απαραίτητων δια την προστασίαν και λειτουργίαν του εθνικού δρυμού ή των διατηρητέων μνημείων της φύσεως έργων, ως η κατασκευή δασικών κτιρίων, τοιούτων δι' εγκατάστασιν δασικών επιστημονικών εργαστηρίων, οδικού δικτύου, η διάνοιξις αντιπυρικών ζωνών, η πραγματοποίησις υλωρικών και λοιπών προστατευτικών έργων. ς) Η υλοτομία, η κοπή, η εκρίζωσις, η καταστροφή, η συλλογή ή η μεταφορά φυτικών ειδών και δασικών προϊόντων.

ζ) Η βοσκή παντός ζώου καθ' όλην την διάρκειαν του έτους και η κατασκευή πάσης φύσεως κτηνοτροφικών έργων, ως ποτιστρών, στεγάστρων.

η) Η θήρα παντός ζώου, πλην των επιβλαβών θηραμάτων, των οποίων επιτρέπεται, κατόπιν αποφάσεως του νομάρχου, η δια δολωμάτων δίωξις ως και η προς τον σκοπόν τούτον διάβασις μετά κηρυγτικού όπλου, μετά ή άνευ κυνός, δια μέσου του εθνικού δρυμού και θ) Η αλιεία, καθ' όλην την διάρκειαν του έτους, εντός λιμνών και ορεινών ρεόντων υδάτων.

3. α) Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, δύναται, δι' αποφάσεώς του, να λαμβάνη παν μέτρον, αποβλέπον εις την προστασίαν του εθνικού δρυμού, των αισθητικών δασών και των διατηρητέων μνημείων της φύσεως, ως και εις την εκπλήρωσιν των σκοπών ιδρύσεως αυτών.

β) Αστυνομικαί δασικαί διατάξεις, εκδιδόμεναι υπό της οικείας δασικής υπηρεσίας εις τα πλαίσια του παρόντος και των αποφάσεων του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και δημοσιευόμεναι κατά την ισχύουσαν νομοθεσίαν, δύναται να ρυθμίζουν θέματα, αροφώντα εις την προστασίαν εν γένει των εθνικών δρυμών,

των αισθητικών δασών και διατηρητέων μνημείων της φύσεως.

4. Δια την προστασίαν, οργάνωσιν και βελτίωσιν των περιφερειακών ζωνών, ήτοι των χώρων περιορισμένης προστασίας των εθνικών δρυμών, ως και των αισθητικών δασών, δύναται υπό της οικείας δασικής υπηρεσίας να λαμβάνωνται μέτρα και να εκτελούνται τα ενδεδειγμένα έργα, ιδία:

α) Η προστασία και αύξεις της αγίας πανίδος και χλωρίδος ή και μείωσις τούτων, κατ' είδος και αριθμόν, εντός των ενδεδειγμένων ορίων βιολογικής ισορροπίας μεταξύ των ειδών αφ' ενός της πανίδος και αφ' ετέρου της χλωρίδος, ως επίσης της ισορροπίας μεταξύ αλλήλων.

β) Η διατήρησις των γεωμορφικών σχηματισμών και η προστασία των φυσικών καλλονών, ως και η δια τεχνητής επεμβάσεως καλυτέρα αυτών εκμετάλλευσις, από αισθητικής και τουριστικής απόψεως.

γ) Η λήψις προληπτικών και κατασταλτικών μέτρων, προς προστασίαν του εθνικού δρυμού και των αισθητικών δασών.

δ) Η ίδρυσις εκτροφείων θηραμάτων και ιχθυοτροφείων, προς αύξησιν της αγρίας πανίδος, ως και η δια καταλλήλων δασοτεχνικών χειρισμών διατήρησις, βελτίωσις και επέκτασις της βλαστήσεως, η ίδρυσις δασικών φυτωρίων και δασικών δενδροκήπων (ARBORETUM), ως και η δια φυσικής και τεχνητής οδοῦ αναγέννησις της χλωρίδος.

ε) Η κατασκευή του απαραίτητου οδικού δικτύου και των αναγκαίων δασικών κτιριακών εγκαταστάσεων, ως δασοφυλακείων, πυροφυλακείων και εργαστηρίων επιστημονικών πειραμάτων και ερευνών. ς) Η ίδρυσις θερινών και χειμερινών εγκαταστάσεων, δια την εξυπηρέτησιν των κατασκηνώσεων, της ορειβάσις, του τουρισμού και του αθλητισμού εν γένει.

ζ) Η συλλογή ή η εκρίζωσις φυτικών ειδών και η μεταφορά αυτών, ως και η σύλληψις και μεταφορά αγρίων ζώων, δύναται να επιτραπή, κατόπιν εγκρίσεως του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας δι' επιστημονικούς σκοπούς" (αντικ. του άρθρου 80 δια του άρθρ. 6 Ν.Δ. 996/1971).

5. "Δια Π.Δ/τος εκδιδόμενου προτάσει του Υπουργού Γεωργίας, δύναται να απαγορεύεται καθ' άπασαν την επικράτειαν η συλλογή αυτοφυών φυτών, βοτανολογικού υλικού, η σύλληψις αγρίων ζώων και η εξαγωγή εκ της χώρας τούτων, ως και η διεξαγωγή ερεύνης επί της αγρίας πανίδος και αυτοφυούς χλωρίδος άνευ αδείας της υπό του Υπουργού Γεωργίας, ειδικώς εξουσιοδοτουμένης Δασικής Αρχής.

6. Δια Π.Δ/των, εκδιδόμενων προτάσει του Υπουργού Γεωργίας, καθορίζεται η διαδικασία συντονισμού και ελέγχου των καθ' άπασαν την χώραν διεξαγομένων βοτανολογικών και ζωολογικών ερευνών επί της αγρίας πανίδος και αυτοφυούς χλωρίδος, ως και οι όροι και προϋποθέσεις διεξαγωγής τούτων.

7. Δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας συνιστάται Γνωμοδοτική Επιτροπή αποτελουμένη εξ επτά μελών ως κάτωθι.

α) Εκ του Γενικού Διευθυντού Δασών ως Προέδρου.

β) Εκ τριών υπαλλήλων της Γενικής Διευθύνσεως Δασών επί βαθμῶ 4ω-2ω.

γ) Εκ τριών Καθηγητών ή Υφηγητών των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων.

Εν απουσία ή κωλύματι του Προέδρου, προδρεύει ο νόμιμος αναπληρωτής αυτού. Έργον της Επιτροπής είναι η γνωμοδότησις επί των εν παρ. 6 του παρόντος άρθρου θεμάτων οσάκις τίθενται υπ' όψιν αυτής, Γραμματεὺς της Επιτροπής μετά του Αναπληρωτού που ορίζεται υπάλληλος της Γενικής Διευθύνσεως Δασών. Εις τον Πρόεδρον, τα μέλη και τον Γραμματέα της Επιτροπής, καταβάλλονται μόνον οδοιπορικά έξοδα κατά τας εκάστοτε ισχυούσας διατάξεις" (προσθ. των παρ. 5,6 και 7 δια του άρθρ. 1 Νομ. 177/1975).

'Άρθρο 81 : Εκτέλεσις αστικών έργων

"Η μελέτη και η εκτέλεσις των πάσης φύσεως έργων και εργασιών, περί των η παρ. 4 του άρθρ. 60, εντός των εθνικών δρυμών, των αισθητικών δασών και των διατηρητέων μνημείων της φύσεως, ενεργούνται κατά τας περί μελέτης και

εκτελέσεως δασοτεχνικών έργων διατάξεις του αστικού Κώδικος" (αντικ. του άρθρου 81 ως άνω δια του άρθρ. 7 Ν.Δ. 996/1971).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε': Διαχείρισις δασών Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

Άρθρο 82: Διοίκησις και διαχείρισις

Η διοίκησις και διαχείρισις των κατά τον Νομ. 6320/1934 "περί παραχωρήσεως της χρήσεως δημοσίων δασών εις το Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης δια σκοπούς εκπαιδευτικούς, ερευνών κλπ. "και το εις εκτέλεσιν αυτού Δ/τος της 15/28.12. παραχωρηθέντων κατά νομήν δημοσίων δασών των περιφερειών Περτουλίου - Τρικάλων και των Κοινοτήτων Βραστάμων (τέως Βραστών) και Ταξιάρχου Χαλκιδικής, περί των οποίων προβλέπει και το άρθρ. 42, γίνεται κτά τας διατάξεις του ως άνω Νόμου ως και του Νόμου 1981 της 28/30.7.1951 (περί ιδρύσεως παρά τω Πανεπιστημίω Θεσσαλονίκης Ταμείου Διοικήσεως και Διαχειρίσεως των Πανεπιστημιακών δασών), η δε εκμετάλλεσις αυτών γίνεται, είτε δι' αυτεπιστασίας, ότε τα προϊόντα διατίθενται δια δημοπρασίας, είτε κατόπιν δημοπρασίας συμφώνως προς ειδικάς διατάξεις, οριζομένας δια Δ/τος, κατά παρέκκλισιν των δασικών ή άλλων Νόμων.

Άρθρο 83: Δασοπονικαί μελέται

Το Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης υποχρεούται όπως δια τα ως άνω δάση καταρτίσιν μόνιμον δασοπονικόν ή δασικόν διαχειριστικόν σχέδιον, το οποίον υποβάλλεται εις το Υπουργείον Γεωργίας και εφαρμόζεται κατόπιν εγκρίσεως υπό του Υπουργού. Μέχρι της συντάξεως και εγκρίσεως του μόνιμου δασοπονικού σχεδίου, η διαχείρισις αυτών γίνεται υπό του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης επί τη βάσει προσωρινών δασοπονικών σχεδίων εγκρινομένων ως και τα μόνιμα τοιαύτα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ' : Ενέργεια υλοτομών

Άρθρο 84: Προσημάνσις υλοτομητέον δένδρων

1. Εις τα σπερμοφυούς διαχειριστικής μορφής δημόσια και μη δάση ως και εις τα διφυούς τοιαύτης, προκειμένου περί του ανωτέρω ορόφου αυτών, η υλοτομία ενεργείται κατόπιν προσημάνσεως των υλοτομητέων δένδρων. Ο καθαρισμός όμως και η αραιώσις νεαρών συστάδων σπερμοφυούς ή διφυούς δάσους ενεργείται άνευ προσημάνσεως υπό την επίβλεψιν και τας οδηγίας δασικού οργάνου.
2. Δια Δ/τος καθορίζονται λεπτομερέστατα τα της προσημάνσεως εν γένει εις τα δάση αι προς τούτο απαιτούμεναι δαπάναι ως και η επίπτωσις αυτών. Μέχρις εκδόσεως του Δ/τος τούτου ισχύουν αι παρ. 2 και 3 του άρθρου 139 του Νομ. 4173/1929.

Άρθρο 85: Άδειαι υλοτομίας

1. Ουδείς υλοτόμος δύναται να υλοτομήσιν, κατασκευάσιν ή συλλέξιν δασικά προϊόντα εκ δημοσίων ή μη δασών, προς εμπορίαν ή ατομικάς ανάγκας, εάν δεν εφοδιασθή προηγουμένως δι' αδείας υλοτομίας. Η άδεια αυτή εκδίδεται προκειμένου περί δημοσίου δάσους κατόπιν καταβολής μισθώματος προκειμένου δε περί μη δημοσίου δάσους, κατόπιν καταβολής δημοσίου δασικού φόρου. Άδεια υλοτομίας εκδίδεται ατελώς εις τας υπό του άρθρου 176 προβλεπομένας

περιπτώσεις. Κατ' εξαίρεσιν των ως άνω διατάξεων δεν απαιτείται άδεια υλοτομίας εις τας υπό των άρθρ. 177 και 178 προβλεπόμενας περιπτώσεις.

2. Η άδεια υλοτομίας εκδίδεται επί τη βάσει εγκεκριμένων δασοπονικών σχεδίων εκθέσεων, πινάκων υλοτομίας και ειδικών εγκριτικών διαταγών, ως λεπτομερέστερον καθορίζεται δια Δ/τος.

3. Κατά την έκδοσιν των αδειών υλοτομίας εκ δασών δημοσίων ή μη, δικαιούται ο υπέρ ου η άδεια να καταβάλη μέχρι 30% τουλάχιστον του αντιστοίχου μισθώματος ή φόρου του υπολοίπου ποσού καταβαλλομένου κατά την εξέλεξιν των αδειών.

4. Αι άδειαι υλοτομίας, εις τας περιπτώσεις αναδεικνύονται δασικοί συνεταιρισμοί εργασίας ως μισθωταί δημοσίων και μη δασών, δύνανται να εκδίδωνται επί τη προσαγωγή εγγυητικής επιστολής αναγνωρισμένης Τραπέζης δια ποσόν ίσον προς το εκάστοτε καταβλητέον μίσθωμα ή φόρον μετά των συμπαρομαρτούντων προσθέτων ποσοστών υπέρ τρίτων προσώπων δημοσίου δικαίου. Εν τοιαύτη περιπτώσει το μίσθωμα ή ο φόρος, μετά των προσθέτων ως άνω ποσοστών καταβάλλονται κατά την εξέλεξιν των υπό των αδειών υλοτομίας οριζομένων δασικών προϊόντων, και το πολύ εντός τεσσάρων μηνών από της εκδόσεως της άδειας υλοτομίας, εάν εν τω μεταξύ δεν ενεργηθή εξέλεξις.

5. Αι άδειαι υλοτομίας, εφ' όσον είναι μερικάι και δεν αφορούν εις ολόκληρον το καταβληθησόμενον μίσθωμα ή φόρον δια το εξ εκάστου δάσους ετησίως ή περιοδικώς παραχθησόμενον ποσόν και είδος δασικών προϊόντων, ισχύουν μόνον δι το υπ' αυτών αντιπροσωπευόμενον ποσόν δασικών προϊόντων. Ευθύς δε ως το ποσόν τούτο παραχθή, μεταφερθή εις τον τόπον της εξελέξεως και καταμετρηθή, συντασσομένου προς τούτο του πρωτοκόλλου εξελέξεως ή θεωρουμένων και ελεγχομένων των αδειών τούτων, εις τας περιπτώσεις, καθ' ας δεν συντάσσεται πρωτόκολλον εξελέξεως, παύουν αυτοδικαίως ισχύουσαι δι' υλοτομίαν εις το δάσος και χρησιμεύουν μετά του αποκόμματος πρωτοκόλλου εξελέξεως εις τον υλοτόμον ως δικαιολογητικόν της εκ του τόπου της εξελέξεως εις τον τόπον της πρώτης αποθηκείσεως μεταφοράς των δασικών προϊόντων.

6. Άδειαι υλοτομίας, εκδοθείσαι δια καταβολής ολοκλήρου του αντιστοιχούντος μισθώματος ή φόρου, εις ουδεμίαν υπόκεινται μετά την έκδοσιν των αναπροσαρμογήν ή αυξομείωσιν του μισθώματος ή φόρου δια τα εις αυτάς αναγραφόμενα ποσά δασικών προϊόντων.

7. Εις άδειας υλοτομίας, κατά την έκδοσιν των οποίων κατεβλήθη ποσοστόν μόνον του μισθώματος ή φόρου, χωρεί αναπροσαρμογή ή αυξομείωσις κατά την εξέλεξιν, μόνον δια το οφειλόμενον εισέτι ποσόν.

Άρθρο 86 : Άδειαι απολήψεως δασικών προϊόντων

Προκειμένου περί μη δημοσίων δασών, δια την ενέργειαν υλοτομίας, συν τοις άλλοις, απαιτείται και έγγραφος άδεια του δασοκτήμονος ή, εφ' όσον ούτος δεν ευρίσκεται εν τη διακατοχή του διακατόχου. Η άδεια αύτη δέον να είναι απηλλαγμένη πάσης αιρέσεως ή όρου, πλην των εκ των δασικών Νόμων και της δασικής αρχής τυχόν επιβαλλομένων εν ουδεμίά δε περιπτώσει υπόκειται εις ανάκλησιν εκ μέρους του χορηγήσαντος αυτήν. Αποβάλλει όμως πάσαν ισχύν δια τον εφεξής χρόνον, εάν παραιτηθή ταύτης ρητώς ο υπέρ ου εξεδόθη ή εάν τελεσίδικος ή προσωρινώς εκτελεστή δικαστική απόφασις, εκδιδόμενη επί διαφοράς μεταξύ του εκδόντος και του υπέρ ου η άδεια, σχετικώς προς το εκχωρηθέν δια της άδειας δικαίωμα υλοτομίας, ήθελεν επιφέρει τοιούτον αποτέλεσμα. Δια Δ/τος καθορίζεται ο τύπος, κατά τον οποίον δέον να είναι συντεταγμένη ή κατά τας διατάξεις της παρούσης παραγράφου άδεια του δασοκτήμονος.

Άρθρο 87 : Εγκατάστασις υλοτόμων

1. Απαγορεύεται η υλοτομία, η συλλογή ή κατασκευή δασικών προϊόντων, εις μεν τα δημόσια ή τα υπό του Δημοσίου διακατεχόμενα δάση άνευ προηγουμένης εγκρίσεως και δια πρωτοκόλλου εγκαταστάσεως των ενοικιαστών υλοτόμων εις τα μίσθια δάση υπό της αρμοδίας δασικής αρχής, εις δε τα ιδιωτικά, μοναστηριακά, κοινοτικά, αγαθοεργών ιδρυμάτων και λοιπά μη ανήκοντα εις το Δημόσιον ή διακατεχόμενα υπ' αυτού δάση άνευ προηγουμένης εγκρίσεως και εγκαταστάσεως των υλοτόμων υπό της αυτής αρχής, προσέτι δε και εγγράφου αδείας του ιδιοκτήτου, ή, εφ' όσον ούτος δεν ευρίσκεται εν τη διακατοχή του διακατόχου.
2. Ο τρόπος συντάξεως του πρωτοκόλλου εγκαταστάσεως, το περιεχόμενον, ο χρόνος ισχύος και πάσα σχετική λεπτομέρεια καθορίζονται δια Δ/τος, μέχρις εκδόσεως του οποίου ισχύουν αι διατάξεις των παρ. 2 και 3 του άρθρ. 131 του Νομ. 4173/1929.

'Άρθρο 88 : Υλοτομία μη δημοσίων δασών, των οποίων αμφισβητείται η διακατοχή

(Η "Επιτροπή γνωμοδοτήσεως επί αμφισβητήσεων διακατοχής και δουλειών μη δημοσίων δασών" και οι σχετικές με αυτή διατάξεις καταργήθηκαν από την παρ. 12 άρθρ. 6 της 272961/26-26 Απρ. 1982 (ΦΕΚ Β' 215) Διορθ. Σφαλμ. στο ΦΕΚ Β' 561/9-8- 1982 αποφ. Υπ. Προεδρ. Κυβερν. και Γεωργίας).

1. Προκειμένου περί μη δημοσίων δασών, των οποίων η διακατοχή αμφισβητείται ή επί των οποίων αξιούται οιαδήποτε δουλεία ή οιονεί νομή αυτής, της οποίας η ύπαρξις ασκεί επιρροήν επί του απεριορίστου και ελευθέρου δικαιώματος υλοτομίας ή του συστήματος υπό το οποίον αύτη δέον να πραγματοποιηθή, γνωμοδοτεί περί της διακατοχής ή της υπάρξεως της οιονεί νομής δουλείας, επιτροπή αποτελουμένη εκ του ειρηνοδίκου ως προέδρου, του δασάρχου και του οικονομικού εφόρου της εν η το δάσος περιφέρειας ή των νομίμων αναπληρωτών των, επί τη αιτήσει του ενδιαφερομένου ή του Υπουργού Γεωργίας, παραδιδόμενη εις τον πρόεδρον της επιτροπής. Εις την αίτησιν επισυνάπτεται γραμμάτιον παρακαταθήκης χρηματικού ποσού καλύπτοντος τας υπό των κειμένων διατάξεων προβλεπομένας εκάστοτε δαπάνας δι' ημερησίαν αποζημίωσιν και οδοιπορικά έξοδα των μελών της Επιτροπής και οριζομένου υπό του προέδρου αυτής. Αν η αίτησις αύτη υποβάλλεται υπό του Υπουργού Γεωργίας προς το συμφέρον του Δημοσίου, αι σχετικά δαπάναι των μελών της επιτροπής βαρύνουν το Δημόσιον καταβαλλόμεναι κατά τας κειμένας διατάξεις.

2. Η επιτροπή εν τη εκτελέσει των καθηκόντων της ακροάται των διαδίκων, καλεί και εξετάζει ενόρκως μάρτυρας, αιτείται στοιχεία παρ' οιασδήποτε αρχής, εξετάζει τίτλους και εξαντλεί πάσαν αναγκαίουσαν ενέργειαν προς μόρφωσιν πεποιθήσεως. Η γνωμοδότησις εκδίδεται ητιολογημένη εντός προθεσμίας 15 ημερών από της παραδόσεως της αιτήσεως εις τον πρόεδρον της επιτροπής και κοινοποιείται επί αποδείξει εις τους ενδιαφερομένους επιμελεία του ιδίου.

3. Κατά της γνωμοδοτήσεως ταύτης επιτρέπεται προσφυγή υπό του μη δαιωθέντος, εν όλω ή εν μέρει, ενώπιον του μονομελούς πρωτοδικείου της περιφέρειας, εν η το δάσος, κατατιθεμένη εις τον γραμματέα του αυτού πρωτοδικείου εντός ανατρεπτικής προθεσμίας 15 ημερών από της κοινοποιήσεώς της.

4. Ο δικαστής του μονομελούς πρωτοδικείου ορίζει δια πράξεώς του επί του δικογράφου της προσφυγής δικάσιμον ουχί πέραν των 20 ημερών από της καταθέσεως της προσφυγής, ήτις κοινοποιείται επιμελεία του ενδιαφερομένου εις τους λοιπούς αμφισβητούντας εν αντιγράφω δέκα τουλάχιστον ημέρας προ της δικάσιμου. Αι ως άνω προθεσμίας ισχύουν και καθ' ας περιπτώσεις δυνάμει ειδικών Νόμων αναγράφονται μείζονες προθεσμίας διαδικασίας και κλητεύσεως υπέρ ωρισμένων διαδίκων, πλην του Δημοσίου, δι' ό ισχύουν αι ειδικά δι' αυτό διατάξεις.

5. Η προσφυγή εκδικάζεται υπό του μονομελούς πρωτοδικείου, το οποίον

αποφασίζει εκ των ενόντων οριστικώς και ανεκκλήτως, αποκλεισμένης της ανακοπής ως και της παραπομπής εις το πολυμελές πρωτοδικεϊόν. Η απόφασις αύτη, εκδιδομένη εντός 15 ημερών, ισχύει προσωρινώς μέχρις εκδόσεως τελεσιδικίου αποφάσεως κατά την τακτικήν διαδικασίαν, περί της νομής ή κυριότητος ή περί της υπάρξεως δουλείας, ή οιονεί νομής αυτής.

6. Η γνωμοδότησις της άνω επιτροπής, εφ' όσον δεν προσεβλήθη δια προσφυγής εμπροθέσμου, ή, η επί της τυχόν ασκηθείσης προσφυγής εκδοθείσα απόφασις υποχρεοί την δασικήν αρχήν να επιτρέψη την ύλοτομίαν εις τον αναγνωρισθέντα διακάτοχον ή να λάβη υπ' όψιν την αναγνωριζομένην δι' αυτόν οιονεί νομήν δουλείας και ρυθμίση τα της υλοτομίας ούτως ώστε να μη θίγωνται αύται, προσαρμοζομένων αναλόγως και των εγκεκριμένων ή εγκριθησομένων διαχειριστικών σχεδίων ή εκθέσεων.

7. Τας αυτάς ως άνω συνεπείας συνεπάγεται και η κατά την διαδικασίαν της πολιτικής δικονομίας εκδιδομένη απόφασις του ειρηνοδικεϊου ή του μονομελούς πρωτοδικεϊου της εν η το δάσος περιφέρειας, δια της οποίας αναγνωρίζεται η ως άνω διακατοχή ή η ύπαρξις της δουλείας ή της οιονεί νομής αυτής.

8. Αι διατάξεις των προηγουμένων παραγράφων δεν έχουν εφαρμογήν επί των δημοτικών και κοινοτικών δασών.

'Αρθρο 89: Υποχρεώσεις υλοτόμων

Οι δασοκτήμονες, οι εκμεταλλευταί των δασών υλοτόμοι και γενικώς οι ενεργούντες υλοτομίας εις τα δάση οφείλουν κατά την διενέργειαν τούτων να τηρούν απαραγκλίτως τους όρους του πρωτοκόλλου εγκαταστάσεως, ως και πάσας τας διατάξεις των πινάκων υλοτομίας, των δασοπονικών σχεδίων ή εκθέσεων και των εγκριτικών διαταγών, ως προς την μέθοδον και τον τρόπον υλοτομίας, το ποσόν και το είδος του δασικού προϊόντος του καθοριζομένου ως ετησίου ή περιοδικού λήμματος και εν γένει τας διατάξεις των δασικών Νόμων και Δ/των περί υλοτομίας και μεταφοράς δασικών προϊόντων.

'Αρθρο 90 : Έλεγχος υλοτομιών. Σύνταξις πρωτοκόλλου εξελέγξεως

1. Οι δασικοί υπάλληλοι οφείλουν να παρακολουθούν αγρύπνως τας διενεργουμένας εις τα δάση της περιφέρειας των υλοτομίας και να προβαίνουν εντός δεκαημέρου από από της συγκεντρώσεως των δασικών προϊόντων εις έλεγχον και καταμέτρησιν του παραχθέντος υπό του υλοτόμου ποσού και είδους δασικού προϊόντος, εις το δάσος ή εις τον υπό του πρωτοκόλλου εγκαταστάσεως καθορισθέντα τόπον εξελέγξεως των δασικών προϊόντων, δια της συντάξεως πρωτοκόλλου εξελέγξεως εξ ηριθμημένου διπλοτύπου βιβλίου. Ευθύς δι' ως ήθελε βεβαιωθή ότι απελήφθη η συνεπληρώθη υπό του δασοκλήμονος ή του υλοτόμου το καθοριζόμενον ποσόν δασικών προϊόντων υπό της αδείας υλοτομίας ή των πινάκων υλοτομίας των δασοπονικών σχεδίων ή εκθέσεων ή και εγκριτικών διαταγών, οι δασικοί υπάλληλοι οφείλουν να διατάσσουν αμέσως την παύσιν της περαιτέρω υλοτομίας.

2. Οι δασοκλήμονες ή οι ενοικιασταί δασών υλοτόμοι ή γενικώς οι υλοτόμοι οι ενεργούντες υλοτομίας, εάν τυχόν πραγματοποιήσουν ποσά μεγαλύτερα των καθοριζομένων υπό των πινάκων υλοτομίας, των δασοπονικών σχεδίων ή εκθέσεων ή εγκριτικών διαταγών, οφείλουν προ της τελικής εξελέγξεως να δηλώσουν εγγράφως εις την αρμοδίαν δασικήν αρχήν το προκύψαν πλεόνασμα δασικών προϊόντων, τιμωρούμενοι άλλως κατά τας διατάξεις του άρθρ. 268. Η προσπάθεια αποκρύψεως του πλεονάσματος θεωρείται ως επιβαρυντική αιτία.

3. Το πρωτόκολλον εξελέγξεως συντάσσεται υπό δύο δασικών υπαλλήλων, εκτός αν άλλως ήθελε καθορισθή δι' αποφάσεως του νομάρχου.

(Η "Επιτροπή τελικών εξελέξεων και επιθεωρήσεων υλοτομικών εργασιών" και οι σχετικές με αυτή διατάξεις, καταργήθηκαν από την παρ. 21 άρθρ. 6 της 272961/26-26 Απρ. 1982 (ΦΕΚ Β' 215) Διορθ. Σφαλμ. στο ΦΕΚ Β' 564/9-8-82 αποφ. Υπ. Προεδρ. Κυβερν. και Γεωργίας)

'Άρθρο 91: Περιπτώσεις μη συντάξεως πρωτοκόλλου εξελέξεως
Πρωτόκολλον εξελέξεως δεν συντάσσεται, προκειμένου περί: α) Των ατελώς, αλλ' εγκρίσει της δασικής αρχής διενεργουμένων υλοτομιών. β) Των δι' επαγγελματίας διατιθεμένων ανθράκων σιδηρουργίας, των βαλανιδίων, κερατίων, λιγοβεργών, κατράμης, της ρητίνης και των καυσοξύλων των χρησιμοποιουμένων εις κεραμοποιεία κλπ. ως και γ) Της προς ασβεστοποιία καυσίμου ύλης. Ως δικαιολογητικόν της μέχρι του τόπου της πρώτης αποθηκείσεως μεταφοράς των ανωτέρω δασικών προϊόντων χρησιμεύει η ατελής άδεια υλοτομίας δια τα ατελώς αποληφθέντα και η άδεια υλοτομίας δια τα λοιπά προς εμπορίαν τοιαύτα.

'Άρθρο 92: Σφράγισις εξελεγχομένης ξυλείας
Η ξυλεία κατά την εξέλεξις σφραγίζεται δια της σφύρας του δασαρχείου.

'Άρθρο 93: Καταλογισμοί δι' υλοτομίας καθ' υπέρβασιν εγκεκριμένου λήμματος
1. Επιφυλασσομένης της διατάξεως του άρθρ. 90, εάν επί του ποσού του καθωρισμένου ως ετησίου ή περιοδικού λήμματος, δια των πινάκων υλοτομίας, δασοπονικών σχεδίων ή εκθέσεων ή επί του ποσού των εγκριτικών διαταγών προκύψη πλεόνασμα μέχρι 10%, προκειμένου περί μη καυσίμου ξυλείας, και 20% προκειμένου περί των άλλων δασικών προϊόντων, επιβάλλεται επί του πλεονάσματος, ο νόμιμος δασικός φόρος, επί τη βάσει της διατιμήσεως της ισχυούσης κατά τον χρόνον της ενεργείας της τελικής εξελέξεως, ή μίσθωμα δια τα εκ δημοσίων δασών αποληφθέντα προϊόντα, εκδιδομένων συμπληρωματικών αδειών.
Εις το πλεόνασμα προστίθεται και ο κύβος των χρησίμων υπολειμμάτων καθώς και του χρησίμου τμήματος των πρέμνων, τα οποία ο υλοτόμος εγκατέλειψεν εις το δάσος, εάν τυχόν ταύτα δεν έχουν καταλογισθή κατά τας γενομένας τυχόν μερικές εξελέξεις.
2. Το υπέρ τα ανωτέρω όρια πλεόνασμα κατάσχετα και δημεύεται.
Δικαιούται όμως ο υλοτομήσας να αιτήσεται την μη κατάσχεσιν του πλεονάσματος, επί τη καταβολή τετραπλού φόρου επί τη βάσει της διατιμήσεως της ισχυούσης κατά τον χρόνον της ενεργείας της τελικής εξελέξεως ή τετραπλού μισθώματος, εάν πρόκειται περί δασικών προϊόντων εκ δημοσίων δασών, επιφυλασσομένης της ποινικής δώξεως του παραβάτου συμφώνως τω άρθρ. 268.
3. Αι ως άνω διατάξεις δεν έχουν εφαρμογήν προκειμένου περί πλεονασμάτων προκυπτόντων κατά τας υλοτομίας δασικών προϊόντων άνευ καταβολής δασικού φόρου ή μισθώματος.
4. Κατ' εξαίρεσιν εις τα κατ' έκτασιν και αποψιλωτικώς δια παραγωγήν ξυλανθράκων ή καυσοξύλων υλοτομούμενα πρεμνοφυούς μορφής δάση και διφυούς μορφής τοιαύτα, προκειμένου περί υλοτομίας του υπωρόφου, εάν ήθελε παραχθή ποσόν επί πλέον του τυχόν καθορισθέντος υπό των πινάκων υλοτομίας, δασοπονικών σχεδίων ή εκθέσεων ή εγκριτικών διαταγών ετησίου ή περιοδικού λήμματος, δια το πλεόνασμα τούτο καταβάλλεται ο κεκανονισμένος δασικός φόρος, εφ' όσον τούτο προέρχεται εκ μη δημοσίου δάσους, επί τη βάσει της διατιμήσεως της ισχυούσης κατά τον χρόνον της ενεργείας της τελικής εξελέξεως, άλλως καταβάλλεται μίσθωμα. Το αυτό ισχύει και δια το πλεόνασμα των

εκχερσουμένων εκτάσεων, εφ' όσον δια της εγκριτικής διαταγής έχει καθορισθή έκτασις και ενδεικτικώς το υλοτομητέον ποσόν δασικών προϊόντων.

5. Εις τας κατά ποσόν επιτραπείσας υλοτομίας ξυλανθράκων ή καυσοξύλων των ως άνω διαχειριστικής μορφής δασών, εάν προκύψη πλεόνασμα μέχρι 20%, καταβάλλεται επί της εκ του πλεονάσματος ακαθαρίστου προσόδου, φόρος, επί τη βάσει της διατιμήσεως της ισχυούσης κατά τον χρόνον της ενεργείας της τελικής καταμετρήσεως ή το μίσθωμα εάν το προϊόν προέρχεται εκ δημοσίου δάσους. Εάν το πλεόνασμα υπερβαίνει το 20%, εφαρμόζονται αι διατάξεις της παρ. 2 του παρόντος άρθρου.

'Άρθρο 94: Καταλογισμός πλεονάσματος αδειών υλοτομίας, δι' ας δεν συντάσσεται πρωτόκολλον εξελέγξεως.

Δια το πλεόνασμα των επί καταβολή δασικού φόρου ή μισθώματος δασικών προϊόντων, των μη υποκειμένων εις σύνταξιν πρωτοκόλλου εξελέγξεως, ρητίνης, βαλανιδίων και κερατίων, ο καταλογισμός κατά τας εξελέγξεις γίνεται επί του όπισθεν κενού μέρους του αποκόμματος και του στελέχους αδείας της υλοτομίας. Ομοίως αναγράφεται και το πλεόνασμα των ατελών υλοτομιών το ευρεθέν κατά τας εξελέγξεις επί του οπισθίου κενού μέρους του αποκόμματος και στελέχους της ατελούς αδείας υλοτομίας.

'Άρθρο 95: Πλεονάσματα και ελλείμματα μερικών και τελικών εξελέγξεων

1. Προκειμένου περί μερικής εξελέγξεως, επιτρέπεται πλεόνασμα μέχρι ίσου ποσού προς το των αδειών, του επί πλέον αποδιδόμενου επί καταβολή διπλού φόρου ή μισθώματος. Εάν ο υπαίτιος αρνηθή την τοιαύτην καταβολήν, το πέραν του διπλάσιου πλεόνασμα κατάσχεται και δημεύεται, ο δε υπαίτιος τιμωρείται κατά τας διατάξεις του άρθρ. 268.

2. Εάν κατά την τελικήν εξέλεγγξιν των δασικών προϊόντων προκύψη έλλειμμα, επιστρέφεται το δια το ποσόν του ελλείμματος καταβληθέν τυχόν μίσθωμα ή φόρος.

'Άρθρο 96: Ένστασις κατά του πρωτοκόλλου εξελέγξεως Κατά του πρωτοκόλλου εξελέγξεως, επιτρέπεται ένστασις υπό του υλοτόμου ενώπιον του δασάρχου, εάν ο συντάκτης είναι δασοφύλαξ, δασοκόμος ή δασονόμος, ενώπιον του περιφερειακού διευθυντού δασών, εάν ο συντάκτης είναι δασάρχης, ενώπιον δε του νομάρχου, εάν ο συντάκτης είναι περιφερειακός διευθυντής δασών. Η απόφασις του δασάρχου, του περιφερειακού διευθυντού δασών και του νομάρχου είναι υποχρεωτική δια τον υλοτόμον.

'Άρθρο 97: Αναθεώρησις καταλογισμών

1. Επί των κατά τας διατάξεις του παρόντος κώδικος ενεργουμένων καταλογισμών, ο νομάρχης δικαιούται και όταν έτι τα καταλογισθέντα εβεβαιώθησαν ως δημόσιον έσοδον, να αναθεωρή επί τη αιτήσει του καταλογισθέντος τα διαταχθέντα παρ' αυτού ή των δασικών αρχών και να αίρη ή να τροποποιή ταύτα, δια παράβασιν Νόμου ή πεπλανημένην εκτίμησιν του πραγματικού, μετά προηγουμένην εξέτασιν του περιφερειακού διευθυντού δασών και γνώμην αυτού.

2. Η αίτησις περί αναθεωρήσεως υποβάλλεται εντός ανατρεπτικής προθεσμίας εξ μηνών από της κοινοποιήσεως της καταλογιστικής πράξεως ή της ειδοποιήσεως περί της βεβαιώσεως ή της προσκλήσεως δια την πληρωμήν, μετά παραβόλου ίσου προς το δέκατον του ποσού, εις το οποίον αφορά ο καταλογισμός. Το παράβολον εισάγεται αμέσως ως δημόσιον έσοδον, ανεξαρτήτως της επί της αιτήσεως εκδοθησομένης αποφάσεως.

3. Η υποβληθείσα αίτησις αναθεωρήσεως αναστέλλει την διοικητικήν εκτέλεσιν και την περαιτέρω διαδικασίαν επί ανακοπή κατά της προσκλήσεως.

4. Αι αναστολαί αύται παύουν άμα της εκδόσει απορριπτικής αποφάσεως του νομάρχου. Γενομένης όμως δεκτής της αναθεωρήσεως ολικώς, ακυρούται ο καταλογισμός και διαγράφεται η βεβαιωθείσα απαίτησις, αν δε μερικώς, ενεργείται η βεβαίωσις δια το ποσόν εις το ποίον περιωρίσθη ο καταλογισμός.

5. Αίτησις αναθεωρήσεως είναι अपαράδεκτος, εάν έχη εκδοθή τελεσίδικος δικαστική απόφασις απορρίπτουσα την ασκηθείσαν ανακοπήν κατά της προσκλήσεως.

'Άρθρο 98: Ευθύνη δασικών υπαλλήλων δια κανονικήν ενέργειαν υλοτομιών κλπ.

1. Δασικοί υπάλληλοι, μη παρακολουθούντες ενδελεχώς τας ενεργουμένας εις τα δάση της περιφερείας των υλοτομίας ή τας διενεργουμένας μεταφοράς των δασικών προϊόντων, εάν τούτο ήθελε πιστοποιηθή δι' εκθέσεως περιφερειακού διευθυντού δασών, προκειμένου περί του δασάρχου, ή εκθέσεως δασάρχου ή περιφερειακού διευθυντού δασών, προκειμένου περί δασονόμων, δασοκόμων και δασοφυλάκων, τιμωρούνται πειθαρχικώς δια της ποινής του προστίμου μέχρι και της οριστικής παύσεως.

2. Δασικοί υπάλληλοι εν γένει, συντάσσοντες εκ προθέσεως πρωτόκολλα μηνύσεως εναντίον υλοτόμων, υλοτομούντων κατά τας περιπτώσεις ατελείας του παρόντος ατελώς μεν αλλά νομίμως, τιμωρούνται ποινικώς κατά την διάταξιν του άρθρ. 229 του ποινικού κώδικος, επιφυλασσομένης και της πειθαρχικής δίωξεως.

3. Οι επί της εξελέξεως δασικών προϊόντων δασικοί υπάλληλοι, καθώς και οι εκδίδοντες τας αδείας υλοτομίας, ευθύνονται ατομικώς και εις ολόκληρον μετά των υλοτόμων δια την επί έλαττον βεβαίωσιν των δικαιωμάτων του Δημοσίου, τον δε καταλογισμόν των επί έλαττον βεβαιωθέντων δικαιωμάτων του Δημοσίου ενεργεί εις βάρος των ων τα δασικά προϊόντα υλοτόμων, ο νομάρχης δια του αρμοδίου περιφερειακού διευθυντού δασών. Τα ούτω καταλογιζόμενα ποσά εισπράττονται διοικητικώς, κατά τας περί εισπράξεως των δημοσίων εσόδων διατάξεις.

'Άρθρο 99: Αδέσποτα δασικά προϊόντα

1. Την εκποίησην των εντός των δασών αδεσπότην δασικών προϊόντων διατάσσει ο δασάρχης. Η εκποίησης ενεργείται δια πλειοδοτικής δημοπρασίας τα πρακτικά της οποίας εγκίνει ο δασάρχης, εφ' όσον το εκπλειστηρίασμα δεν υπερβαίνει τας 10.000 δραχμών, άλλως ο αρμόδιος περιφερειακός διευθυντής δασών.

2. Αδέσποτα δασικά προϊόντα, δια τα οποία ουδείς πλειοδοτεί, διατίθενται δια τας ανάγκας των δημοσίων υπηρεσιών αναλόγως και κατα την κρίσιν του δασάρχου, άλλως καταστρέφονται υπό των οργάνων της δασικής υπηρεσίας, όταν βεβαιούται υπό του δασάρχου ότι ταύτα είναι προϊόντα συστηματικής λαθροϋλοτομίας και ότι η εις τας υπηρεσίας διάθεσις αυτών είναι ανέφικτος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ' : Μεταφορά δασικών προϊόντων

'Άρθρο 100 : Ρύθμισις μεταφοράς δασικών προϊόντων

1. Δια Δ/των καθορίζονται αι διατυπώσεις προς μεταφοράν των νομίμως απολαμβανομένων δασικών προϊόντων και ο τρόπος ελέγχου των μεταφορών τούτων.
2. Αι διατυπώσεις αυτές και ο έλεγχος δύναται δια των εκδιδομένων Δ/των να περιορισθούν μέχρι πλήρους καταργήσεως δι' ωρισμένα είδη μεταφερομένων δασικών προϊόντων ή δι' ωρισμένας περιφέρειας.

'Αρθρο 101 : Δασικαί αστυνομικαί διατάξεις μεταφοράς δασικών προϊόντων
Δι' αστυνομικών δασικών διατάξεων δύναται να ορίζονται αι οδοί, τας οποίας οφείλουν να ακολουθούν οι μεταφέροντες δασικά προϊόντα, η χρονική διάρκεια, εντός της οποίας δέον να ενεργούνται αι μεταφοραί και αι εκφορτώσεις δασικών προϊόντων η υποχρέωσις της ζυγίσεως των τοιούτων προϊόντων και εν γένει πάσα λεπτομέρεια αναγκαία προς αποτελεσματικόν έλεγχον της νομιμότητος της ενεργουμένης μεταφοράς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η' : Ρητίνευσις

'Αρθρο 102: Ρητίνευσις δασών
Τα της ρητινεύσεως των δασών, δημοσίων ή μη, ήτοι τα του χρόνου και τρόπου ρητινεύσεως, τα της ενοικιάσεως του αποκλειστικού δικαιώματος της ρητινεύσεως δημοσίων δασών, τα της μεταφοράς της ρητίνης, τα του ελέγχου ρητινεύσεως και καταλογισμού των παρανόμως ρητινευόντων, ως και πάσα σχετική λεπτομέρεια ρυθμίζονται δια Δ/τος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ' : Βοσκή εντός Δασών

'Αρθρο 103: Παραχώρησις δικαιώματος βοσκής εντός δημοσίων δασών εις δήμους και κοινότητας

1. Το δικαίωμα της βοσκής εις δημόσια δάση, μερικώς δασοσκεπείς εκτάσεις και μη πεδινά χορτολίβαδα, εις τα οποία δεν έχει απαγορευθή αυτή υπό της δημοσίας δασικής διοικήσεως, και αι εκ της τυχόν εκμισθώσεως αυτής πρόσοδοι περιέρχονται εις τας οικείας κοινότητας ή δήμους.

Εξαιρούνται τα υπό της διευθύνσεως δημοσίων κτημάτων του Υπουργείου Οικονομικών ενοικιαζόμενα δια βοσκήν δάση, μερικώς δασοσκεπή λιβάδια και χορτολίβαδα.

2. Επί των εκτάσεων της προηγουμένης παραγράφου ως και επί των δημοτικών και κοινοτικών τοιούτων ή και εκείνων, των οποίων κοινοί κύριοι ή νομείς είναι και όλοι οι κάτοικοι του χωρίου ή της κωμοπόλεως, εις την περιφέρειαν των οποίων κείται το δάσος, η μερικώς δασοσκεπής έκτασις και το μη πεδινόν χορτολίβαδον, δικαιούνται οι κάτοικοι των οικείων δήμων ή κοινοτήτων να βόσκουν τα ίδια αυτών μικρά ή μεγάλα ζώα, τηρουμένων κατά τα λοιπά αναλόγως των περί διαθέσεως βοσκών διατάξεων της δημοτικής και κοινοτικής νομοθεσίας.

3. Αι πρόσοδοι των δήμων και κοινοτήτων εκ της κατά το παρόν άρθρον βοσκής διατίθενται κυρίως δι' έργα αναδασώσεως ίδια εις λεκάνας απορροής χειμάρρων και δασικής οδοποιίας ή άλλα κοινωφελή έργα εντός των οικείων δήμων και κοινοτήτων. Δια τας δαπάνας αναδασώσεως και οδοποιίας αναγράφονται υποχρεωτικώς υπό του οικείου νομάρχου εις τον προϋπολογισμόν εκάστης κοινότητος ή δήμου από 25 έως 50% των προσόδων τούτων αι οποίαι, εισπραττόμεναι μερίμνη του δημοσίου ταμείου, αποδίδονται παρά τούτου εις τα οικεία ταμεία γεωργίας, κτηνοτροφίας και δασών των Νομών, υπό ίδιον λογαριασμόν, παρά των οποίων και διατίθενται ως ανωτέρω. Τα έργα ταύτα

εκτελούνται υπό την εποπτεία των αρμοδίων δασικών οργάνων. Αι λεπτομέρειαι της εκτελέσεως του παρόντος άρθρου καθορίζονται δια Δ/τος.

4. Κατά την σύνταξιν της διακηρύξεως και την διενέργειαν της δημοπρασίας δια την ενοικίασιν των ως άνω δημοτικών ή κοινοτικών βοσκών, ως και των ανηκουσών εις την ολότητα των κατοίκων του χωρίου ή κωμοπόλεως, τα οικεία δημοτικά ή κοινοτικά Συμβούλια ή οι εκπρόσωποι της ολότητος υποχρεούνται να συμμορφούνται προς τας επί τη βάσει της κειμένης περί δασών νομοθεσίας τεχνικάς υποδείξεις, του οικείου δασάρχου, δικαιουμένου να παρίσταται είτε αυτοπροσώπως είτε δι' αντιπροσώπου του κατά την ενέργειαν της δημοπρασίας. (Αι περί παραχωρήσεως δικαιώματος βοσκής διατάξεις του άρθρ. 103 παύουν εφαρμοζόμεναι επί των βοσκοτόπων των υπαχθέντων εις το Ν.Δ. 216/1973. (Βλ. άρθρ. 19 του Ν.Δ/τος τούτου).

'Άρθρο 104: Βοσκή εις δάση συνεπεία υλοτομιών, εκτελέσεως υδρονομικών έργων κλπ.

1. Εις δημόσια ή μη δάση, μερικώς δασοσκεπή λιβάδια ή ορεινούς βοσκοτόπους και μη πεδινά χορτολίβαδα ή εις μέρη αυτών ευρισκόμενα, ίδια μετ' ενεργηθείσαν υλοτομίαν εις κατάστασιν φυσικής ή τεχνητής αναγεννήσεως, δύναται προς βελτίωσιν της δασοπονίας και λιβαδοπονίας αυτών να καθορισθή δια δασικής αστυνομικής διατάξεως ο αριθμός συνολικώς και κατ' οικογένειαν και το είδος των μικρών και μεγάλων ζώων των δυναμένων να βόσκουν ολικώς ή μερικώς ή να απαγορευθή η βοσκή ωρισμένου ή και παντός είδους ζώου.

2. Δι' αστυνομικής δασικής διατάξεως δύναται να απαγορεύεται κατά τ' ανωτέρω η βοσκή:

α) Εις δάση, μερικώς δασοσκεπείς εκτάσεις ή χορτολίβαδα, έχοντα αρχαιολογικήν ή ιστορικήν σπουδαιότητα, ή προοριζόμενα δια φυσικήν προστασίαν ή εκτροφήν θηραμάτων ή σπανίων ζώων και πτηνών.

β) Δια λόγους υγιεινής αισθητικής ή εξωραϊσμού εις δάση πέριξ πόλεων, λουτροπόλεων, χωρίων, συνοικισμών, και πέριξ εκκλησιών, νοσοκομειακών εν γένει εγκαταστάσεων ή εγκαταστάσεων κοινωφελών οργανισμών.

γ) Εις περιοχάς εκτελουμένων έργων αποξηράνσεως γαιών ένθα ενηργήθησαν ή ενεργούνται αναδασώσεις.

'Άρθρο 105 : Βοσκή εις αναδασωτέας εκτάσεις

1. Επί πάσης εκτάσεως κηρυχθείσης αναδασωτέας κατά τας διατάξεις του παρόντος κώδικος απαγορεύεται δια δασικής αστυνομικής διατάξεως, εκδιδομένης αυτεπαγγέλτως υπό του δασάρχου, η βοσκή παντός ζώου.

2. Εντός των ούτω απηγορευμένων εις την βοσκήν εκτάσεων επιτρέπεται εις τα όργανα της δασοφυλακής, αγροφυλακής και αστυνομίας να προβαίνουν εις τον φόνον ή την σύλληψιν των παρανόμως βοσκόντων ζώων, εφαρμοζομένων όσον αφορά εις την σύλληψιν, την πληρωμήν συλλήπτρων και την παροχήν βοηθείας κατά την σύλληψιν, των διατάξεων του άρθρ. 278.

3. Δι' αποφάσεως του νομάρχου εκδιδομένης κατόπιν προτάσεως του αρμοδίου δασάρχου, δύναται να αρθή η απαγόρευσις της βοσκής ή να περιορισθή, είτε ως προς την απαγόρευσιν της βοσκής μόνον των αιγών είτε ως προς την απηγορευμένην έκτασιν.

'Άρθρο 106: Απαγόρευσις εγκαταστάσεως ποιμνιοστασιών εντός πόλεων.

Απαγορεύεται η εγκατάστασις ποιμνιοστασιών ή ποιμνίων εντός πόλεων και μέχρις αποστάσεως χιλίων μέτρων από των τελευταίων οικοδομικών γραμμών άνευ αδειας του αρμοδίου δασάρχου, δυναμένου να επιτρέπη την τοιαύτην

εγκατάστασιν μόνον δια ποιμνία διατηρούμενα και δια προσθέτων τροφών εντός σταύλων ή εις λειβάδια εκτάσεως επαρκούς δια την διατροφήν αυτών. Οι παραβάται των ανωτέρω διατάξεων υπόκεινται εις τας ποινάς του άρθρ. 279.

Άρθρο 107: Βοσκή εις καέντα δάση.

1. Απαγορεύεται:

α) Εντός καέντων δασών και β) Εντός καεισών προστατευτικών μερικώς δασοσκεπών εκτάσεων, υπερκειμένων χωρίων ή συνοικισμών ή κειμένων εντός λεκανών σχηματισμού χειμάρρων, η βοσκή των μεν προβάτων και μεγάλων ζώων επί πενταετίαν, των δε αιγών επί δεκαετίαν από της ημέρας της πυρκαϊάς.

2. Προκειμένου περί δασών αειφύλλων, πλατυφύλλων ή δασών χαλεπίου πεύκης με υπώροφον εξ αειφύλλων, πλατυφύλλων ή μη, δύναται, εφ' όσον η αναγέννησις εις δασικάς συστάδας μετά την πυρκαϊάν επήλθε πλήρης, να περιορίζεται ο χρόνος της απαγορεύσεως της βοσκής των αιγών εις πενταετίαν απο της πυρκαϊάς, των δε προβάτων και μεγάλων ζώων εις τριετίαν, εφ' όσον δι' εκθέσεως των αρμοδίων δασάρχου και περιφερειακού διευθυντού δασών βεβαιούται ότι δια της βοσκής αυτών δεν διακινδυνεύει η εξασφάλισις της επελθούσης αναγεννήσεως των συστάδων.

3. Προκειμένου περί καεισών μερικώς δασοσκεπών εκτάσεων, αι οποία δεν είναι προστατευτικά κατά την παρ. 1 εδάφ. β' του παρόντος άρθρου, ως και χορτολιβαδικών εδαφών εφ' όσον θίγονται γενικώτεροι δασοπονικοί σκοποί και η πυρκαϊά οφείλεται εις εμπρησμόν, δύναται δι' αποφάσεως του νομάρχου, εκδιδομένης μετά πρότασιν των αρμοδίων δασάρχου και περιφερειακού διευθυντού δασών, να απαγορεύεται η βοσκή δια χρόνον μέχρι του εν τη παρ. 1 του παρόντος άρθρου οριζομένου.

4. Η κατά τας προηγουμένας παραγράφους δασική αστυνομική διάταξις βοσκής εκδίδεται αυτεπαγγέλτως υπό του δασάρχου, κατόπιν αυτοψίας αυτού, και εκτιμήσεως της προξενηθείσης εκ της πυρκαϊάς ζημίας.

Άρθρο 108: Βοσκή εντός δασών διατιθεμένων προς γεωργικήν ή δενδροκομικήν καλλιέργειαν

Προκειμένου περί δημοσίων, δημοτικών ή κοινοτικών δασών, μερικώς δασοσκεπών εκτάσεων ή μη πεδινών χορτολιβαδίων διατεθέντων προς εκχέρσωσιν δια σκοπούς δενδροκομικούς ή γεωργικούς, δύο τουλάχιστον μήνας προ της ανακοινωθείσης εις τον δασάρχην ενάρξεως των εργασιών της δενδροκομικής ή γεωργικής βελτιώσεως απαγορεύεται δι' αστυνομικής δασικής διατάξεως, αυτεπαγγέλτως υπό του δασάρχου εκδιδομένης, η βοσκή των αιγών και των μεγάλων ζώων εντός των υπό δενδροκομικήν και γεωργικήν βελτίωσιν ως άνω εκτάσεων.

Άρθρο 109: Βοσκή εντός αγρών κλπ. κειμένων εντός δασών

1. Οι ιδιοκτήται αγρών και υπό δενδροκομικήν εκμετάλλευσιν κτημάτων, κειμένων εντός κατά τας διατάξεις του παρόντος κώδικος απαγορευμένων εις την βοσκήν δασών, μερικώς δασοσκεπών εκτάσεων και μη πεδινών χορτολιβαδίων και οι οπωσδήποτε δικαιούμενοι όπως εισάγουν εντός αυτών προς βόσκησιν τα ζώα των, δύναται να οδηγήσουν δια των οικείων δρόμων και εισάγουν εις τους εν λόγω αγρούς και δενδροκομικά εκμεταλλεύσεις προς βόσκησιν τόσον τα κατοικίδια αυτών κτηνοτροφικά ζώα, συμφώνως προς τας διατάξεις του άρθρ. 111, όσον και τα προς χρήσιν αυτών ζώα φόρτου και έλξεως.

2. Εισαγωγή περισσότερων των όσων ορίζει η προηγούμενη παράγραφος, αιγών μεν απαγορεύεται, προβάτων δε, βοειδών ή ίππων επιτρέπεται δια δρόμων ή διαβάσεων πλάτους ουχί μεγαλύτερου των 30 μέτρων, αριθμού δε ίσου το πολύ, προβάτων μεν προς το εν πέμπτον βοειδών δε προς το εν δέκατον των στρεμμάτων των βοσκηθησομένων αγρών ή δενδροκομικών εκμεταλλεύσεων.

3. Ο αριθμός των καθ' εκάστην κτηνοτροφικήν περίοδον εισαγωγών και επιστροφών προβάτων, βοειδών και ίππων, κατά τας διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, εις τους βοσκηθησομένους αγρού και δενδροκομικάς εκμεταλλεύσεις δύναται να καθορισθή εις πρώτον μεν βαθμόν υπό του αρμοδίου περιφερειακού διευθυντού δασών μετά πρότασιν του δασάρχου, εις δεύτερον δε βαθμόν υπό του νομάρχου.

'Άρθρο 110: Απαγόρευση αιγοβοσκής σε δάση ελάτης.

"1. Η βοσκή των αιγών μέσα σε δάση, δημόσια ή όχι, είτε αμιγή ελάτης είτε μικτά με λαρικοειδή πεύκη ή οξυά στα οποία το ποσοστό μίξης της ελάτης υπερβαίνει το 0,5 απαγορεύεται επ' αόριστο με αστυνομική διάταξη του δασάρχου, που ορίζει την απαγορευμένη έκταση και τα όριά της, καθώς και τις τυχόν ελεύθερες μέσα σ' αυτή ζώνες διέλευσης προς ποτισμό των αιγοποιμνίων.

2. Με όμοια αστυνομική διάταξη του δασάρχου απαγορεύεται η εγκατάσταση, διατήρηση και βοσκή αιγών σε όλα τα δάση και δασικές εκτάσεις δημόσια ή μη, του Νομού Αττικής. Το μέτρο αυτό μπορεί να εφαρμόζεται και σε άλλες περιοχές της Χώρας, με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

3. Στους παραβάτες των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου επιβάλλεται, εκτός από τις προβλεπόμενες από την κείμενη δασική νομοθεσία ποινές, από μεν τον οικείο διευθυντή δασών ή δασάρχη πρόστιμο πενήντα έως πεντακοσίων χιλιάδων δραχμών, από δε τον οικείο διευθυντή γεωργίας στέρηση κάθε μορφής οικονομικής ενίσχυσης ή επιδότησης" (αντικ. του άρθρου 110 από το άρθρο 28 το Ν. 2040/92, ΦΕΚ-70 Α').

'Άρθρο 111: Βοσκή κατοικιδίων ζώων (Μαναρολίβαδα)

1. Δια την βόσκησιν των κατοικιδίων ζώων, ιδίως αιγών και αγελάδων των κατοίκων των συνοικισμών, χωρίων ή κωμοπόλεων εν γένει, δύναται δι' αποφάσεως του νομάρχου να καθορισθή επί δημοσίων ή μη δασών, μερικώς δασοσκεπών εκτάσεων και χορτολιβαδίων, επί των οποίων υπάρχουν δουλείαι βοσκής των ζώων αυτών, κατάλληλον δια τον σκοπόν τούτον και παρά τους εξυηρητηθησομένους συνοικισμούς, χωρία ή κωμοπόλεις κειμένον λιβάδιον κατοικιδίων ζώω, ονομαζόμενον κοινώς μαναρολίβαδον, ένθα, κανονιζομένης, περιοριζομένης ή όλως απαγορευομένης της υλοτομίας, δύναται να δημιουργηθή είτε φυσικώς είτε και δια της προηγούμενης τεχνητής αναδασώσεως τοιαύτη πυκνότης και σύνθεσις τόσον δασικής ξυλώδους όσον και χορτολιβαδικής συστάδος, ώστε αι συστάδες αύται να καταστούν όσον είναι δυνατόν περισσότερον εξυηρητικάί του επιδιωκομένου λιβαδικού σκοπού.

2. Ο αριθμός των δυναμένων να βόσκουν εις έκαστον ως άνω λιβάδι κατοικιδίων ζώων, επ' όσον δεν έχει καθορισθή δι' αποφάσεως του νομάρχου δι' έκαστον συνοικισμόν, χωρίον ή κωμόπολιν ορίζεται δια δασικής αστυνομικής διατάξεως του οικείου δασάρχου, εγκρινομένης υπό του αρμοδίου περιφερειακού διευθυντού δασών. Ο αριθμός ούτος εν ουδεμίā περιπτώσει δύναται να υπερβή κατά οικογένειαν τας δύο αίγας δια τας συνήθεις περιπτώσεις, τας τρεις δια τας ορεινάς και τας πέντε δια τας λίαν ορεινάς περιοχάς.

3. Εις ορεινάς περιοχάς όπου η ίδρυσις λιβαδίου κατοικιδίων ζώων αποβαίνει αδύνατος, εάν δεν συμπεριληφθούν εις αυτό και συστάδας ελάτης, μαύρης

πεύκης, οξυάς ή φυλλοβόλου δρυός, είναι δυνατόν δι' αποφάσεως του νομάρχου, εκδιδομένης μετά γνώμην του δασάρχου και του περιφερειακού διευθυντού δασών να συμπεριληφθούν τοιαύται εις το λιβάδιον τούτο, λαμβανομένης ιδιαιτέρας προνοίας προς συντήρησιν και κατά το δυνατόν αύξησιν των εις τούτο περιληφθεισών ξυλωδών ως άνω συστάδων.

'Αρθρο 112: Κλαδονομή

1. Απαγορεύεται η κλαδονομή (κλάρισμα) εις δημόσια ή μη δάση φυλλοβόλων δρυών, οξυάς, καστανιάς και κωνοφόρων προς διατροφήν κτηνοτροφικών ζώων, του αρμοδίου δασάρχου δυναμένου να εκδώση αστυνομικήν διάταξιν κλαδονομής, καθορίζουσαν λεπτομερώς, κατά χώρον και χρόνον τα κατά την απαγόρευσιν.
2. Εξαιρετικώς δύναται να επιτραπή ατελώς η κλαδονομή εις τα δάση της προηγουμένης παραγράφου και εις περιοχάς, εις τας οποίας έκπαλαι ησκείτο αύτη, μόνον εφόσον πρόκειται περί υπεργήρων φυλλοβόλων δένδρων, υποστάντων ήδη κλαδονομήν και φυομένων εντός δασικών συστάδων, κατόπιν προσημάνσεως ή υποδείξεως υπό του αρμοδίου δασικού οργάνου.
3. Η κλαδονομή φυλλοβόλων δένδρων, φυομένων εντός αγρών ή γεωργικών κτημάτων, επιτρέπεται εις τους κυρίους ή νομείς των κτημάτων τούτων ατελώς και άνευ αδείας της δασικής αρχής.
4. Εις κυρίους ή νομείς δασυλλίων, εκτάσεως ουχί μείζονος των 15 στρεμμάτων, παρεμβαλλομένων μεταξύ γεωργικώς ή δενδροκομικώς καλλιεργουμένων εκτάσεων, κειμένων εντός καθαρώς γεωργικών περιοχών, επιτρέπεται ατελώς η κλαδονομή του ανωρόφου των δασυλλίων τούτων, εφ' όσον υπάρχει επαρκής υπόροφος προστατευτικός του εδάφους.
5. Ο δασάρχης δύναται δι' αστυνομικής δασικής διατάξεως να απαγορεύση εις ποιμένας να φέρουν εντός δασών πελέκεις ή καταλλήλους δια κλαδονομήν μαχαίρας, άνευ αδείας αυτού ή του αρμοδίου δασονόμου.

'Αρθρο 113: Διαδικασία εκδόσεως, τροποποιήσεως και ανανεώσεως δασικών αστυνομικών διατάξεων βοσκής.

1. Ο δασάρχης, προ της κοινοποιήσεως των κατά τον παρόντα κώδικα δασικών αστυνομικών διατάξεων βοσκής, αποστέλλει προς το αρμόδιον δημοτικόν ή κοινοτικόν συμβούλιον αντίγραφον του σχεδίου της προς έκδοσιν δασικής αστυνομικής διατάξεως, ίνα αύτη κοινοποιηθή και επιμελείται της κοινοποιήσεως αυτού εις τους κατοίκους του ενδιαφερομένου συνοικισμού, χωρίου, κωμοπόλεως ή πόλεως. Η κοινοποίησις αύτη, γίνεται δια τοιχοκολλησεως εις τους συνήθεις τόπους δημοσιεύσεων των οικείων συνοικισμών, χωρίων κλπ. Εφ' όσον ουδεμία αντίρρησις διατυπώθη εκ μέρους των ενδιαφερομένων ή ουδεμία εδόθη απάντησις εντός τριών εβδομάδων, ο δασάρχης προβαίνει εις την δημοσίευσιν της δασικής αστυνομικής διατάξεως βοσκής, άλλως υποβάλλει το σχέδιον ταύτης μετά της απαντήσεως του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου εις τον αρμόδιον περιφερειακόν διευθυντήν δασών, όστις και αποφασίζει περί της εκδόσεως ή μη της απαγορευτικής διατάξεως ή της τροποποιήσεως του αρχικού σχεδίου ταύτης.
2. Εφόσον η δασοπονική μελέτη ή η τοιαύτη δασοτεχνικής διευθετήσεως χειμάρρων ή βελτιώσεως βοσκοτόπων προβλέπει περιορισμούς ως προς την βοσκήν κατά χώρον, χρόνον, είδος ζώων κλπ., ο συντάκτης ταύτης ή, προκειμένου περί μη δημοσίων δασών, ο επαληθευτής, πριν ή υποβάλη ταύτην προς έγκρισιν γνωστοποιεί προς τα αρμόδια δημοτικά ή κοινοτικά συμβούλια τα επί των περιορισμών της βοσκής προδιαγραφομένας προτάσεις και αναμένει επί τρεις εβδομάδας τας απόψεις του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου, μεθ' ό συνυποβάλλει την τυχόν αποσταλείσαν απάντησιν μετά των σχετικών παρατηρήσεών του εις την προς έγκρισιν αρμοδίαν αρχή.
3. Οσάκις εγκεκριμένον δασοπονικόν σχέδιον, διαχειριστική έκθεσις ή πίναξ

υλοτομίας ή σχέδιον δασοτεχνικής διευθετήσεως χειμάρρων ή μελέτη διαχειρίσεως και βελτιώσεως βοσκοτόπων καθορίζει περιορισμόν ή απαγόρευσιν βοσκής εντός των εκτάσεων της παρ. 1 του άρθρ.104, αι σχετικά δασικά αστυνομικά διατάξεις βοσκής εκδίδονται αμελλητί υπό του αρμοδίου δασάρχου ευθύς ως, κατ' εφαρμογήν των ως άνω σχεδίων και μελετών, γίνη έναρξις του έργου. Αμελλητί επίσης εκδίδονται υπό του αρμοδίου δασάρχου αι δασικά αστυνομικά διατάξεις βοσκής αι θεσπιζόμεναι συνεπεία πυρκαϊάς κατ' εφαρμογήν του άρθρ. 107.

4. Προκειμένου περί δασικών αστυνομικών διατάξεων βοσκής, στηριζομένων επί εγκεκριμένων μελετών, ουδεμία τροποποιήσις επιτρέπεται άνευ προγενεστέρας τροποποιήσεως της μελέτης υπό της εγκρινάσης ταύτην αρχής.

5. Τροποποιήσεις ή ανανεώσεις των κατά τον παρόντα κώδικα λοιπών δασικών διατάξεων βοσκής αποφασίζονται, κατόπιν προτάσεως του αρμοδίου δασάρχου, υπό του περιφερειακού διευθυντού δασών, εφ' όσον έχουν αύται θεσπισθή απ' ευθείας υπό του δασάρχου, υπό του νομάρχου δε, και κατόπιν προτάσεως του δασάρχου και γνωοδοτήσεως του αρμοδίου περιφερειακού διευθυντού δασών, εφ' όσον έχουν θεσπισθή εγκρίσει τούτου.

'Άρθρο 114: Χρονικά και τοπικά όρια ισχύος δασικών αστυνομικών διατάξεων

1. Αι δασικά αστυνομικά διατάξεις βοσκής ισχύουν δια τον εις αυτάς οριζόμενον χρόνον και μόνον μετά την, επιμελεία του δασάρχου, δημοσίευσιν αυτών κατά τα εν παρ. 4 του παρθρ. 66 οριζόμενα εις τους συνοικισμούς, χωρία, κωμοπόλεις ή πόλεις, εντός της περιφέρειας των οποίων κείνται αι εκτάσεις, εις τας οποίας περιορίζεται ή απαγορεύεται η βοσκή.

2. Η ισχύς των δασικών αστυνομικών διατάξεων άρχεται από της μετά την δημοσίευσιν τούτων προσεχούς κτηνοτροφικής περιόδου, και δη της μεν χειμερινής από της 25ης Οκτωβρίου, της δε θερινής από της 23ης Απριλίου εκάστου έτους, οπωσδήποτε δε μετά την πάροδον διμήνου από της δημοσιεύσεως τούτων, εκτός εάν πρόκειται περί των περιπτώσεων θεσπίσεως αστυνομικών διατάξεων κατόπιν πυρκαϊάς, ισχυουσών εις την περίπτωσιν ταύτην από της χρονολογίας της δημοσιεύσεώς των.

3. Τα τοπικά όρια ισχύος των δασικών αστυνομικών διατάξεων βοσκής ορίζονται όσον είναι δυνατόν σαφή, όχι μόνον εις το κείμενον τούτων, αλλά και επί του εδάφους. Ως όρια επί του εδάφους λαμβάνονται, εφ' όσον είναι δυνατόν, σταθεραί και ευδιάκριτοι γραμμαί, καθώς κορυφογραμμή, ράχη, ρεματιά, δρόμος, διαχειριστική ή αντιπυρική λωρίς κλπ. Σύνάμα λαμβάνεται κατά το δυνατόν πρόνοια περί διασαφηνίσεως των ορίων τούτων επί του εδάφους δι' αναρτήσεως απλών λευκών πινακίδων, χρωματισμού των δένδρων, πασσάλων κλπ. ή δι' άλλων επιτοπίως καταλλήλων σημάνσεων.

'Άρθρο 115: Ενίσχυσις αιγοτρόφων δια παραχωρήσεως δασικών εκτάσεων και παροχής ατελώς ξυλείας.

1. Εις έκαστον αιγοτρόφον, κάτοχον τεσσαράκοντα έως διακοσίων αιγών, ο οποίος, λόγω απαγορεύσεως της βοσκής εις δημόσια ή μη δάση, προβαίνει εις την δια σφαγής εκποίησιν του ποιμνίου του, παραχωρούνται δωρεάν, εφ' όσον υπάρχουν, εντός διετίας από της δια σφαγής εκποιήσεως των αιγών, μέχρι 15 στρεμμάτων μονίμως γεωργικώς καλλιεργησίμου ή μέχρι 30 στρεμμάτων μονίμως δενδροκομικώς εκμεταλλευσίμου ή αναλόγων στρεμμάτων εκατέρας των ως άνω κατηγοριών δημοσίου εδάφους, δασοσκεπούς ή μη, κειμένου εις την περιφέρειαν της κοινότητος όπου κείται η απαγορευθείσα εις την αιγοβοσκήν έκτασις ή και αλλαχού, κατά προτίμησιν εντός του αυτού νομού, εφ' όσον δεν καθίσταται δυνατή η διάθεσις τοιούτων καταλλήλων εδαφών εντός της κοινότητος, όπου το

απαγορευθέν εκ της βοσκής δάσος. Οι εκ των αιγοτρόφων μη αποκαθιστάμενοι, κατά τας διατάξεις του προηγουμένου εδαφίου, δικαιούνται, εν περιπτώσει απαλλοτριώσεως κτημάτων, εις αποκατάστασιν κατά τας διατάξεις του αγροτικού Νόμου (άρθρ. 202 του από 29ης Οκτ. -6ης Δεκ. 1949 Δ/τος "περί κωδικοποιήσεως των Αγροτικών Νόμων") προτιμώμενοι των περιοίκων εν τω αυτώ νόμω.

2. Η κατά την προηγουμένην παράγραφον παραχώρησις ενεργείται κατά τας διατάξεις των άρθρ. 14, 16, 17, 20, 22, 23, 24 και 26.

3. Οι κατά την παρ. 1 του άρθρου τούτου δικαιούμενοι εις παραχώρησιν προς αυτούς δημοσίου εδάφους προς γεωργικήν ή δενδροκομικήν εκμετάλλευσιν, δικαιούνται προσέτι, επί μίαν πενταετίαν από της διασφαγής εκποιήσεως των αιγών των, εις ατελή απόληψιν εκ των δασών της περιφέρειας της κοινότητος, ένθα ούτοι είναι κάτοικοι, της αναγκαιούσης εις αυτούς οικοδομησίμου ξυλείας προς επισκευήν ή ανέγερσιν των ιδίων αυτών οικιών και αποθηκών, των ευρισκομένων εν τη περιφέρεια της ίδιας κοινότητος.

4. Οι επιθυμούντες να τύχουν των πλεονεκτημάτων του παρόντος άρθρου, δέον να υποβάλουν εντός τριών μηνών από της δημοσιεύσεως των δασικών αστυνομικών διατάξεων, περί απαγορεύσεως της βοσκής, δήλωσιν προς τας αρμοδίας δασικάς αρχάς περί του αριθμού των αιγών του ποιμνίου των.

Προκειμένου περί εκδοθεισών ήδη δασικών αστυνομικών διατάξεων βοσκής, η ως άνω τρίμηνος προθεσμία υποβολής των δηλώσεων άρχεται από της ισχύος του παρόντος κώδικος. Οι αρμόδιοι δασάρχαι υποχρεούνται να βεβαιώσουν το περιεχόμενον των ως άνω δηλώσεων και να καταρτίσουν κατά κοινότητα καταλόγους των δικαιουμένων να τύχουν των πλεονεκτημάτων του παρόντος άρθρου. Δια την κατά την παρ. 1 του παρόντος άρθρου παραχώρησιν δασικών εκτάσεων, απαιτείται προσέτι βεβαίωσις της οικείας δασικής αρχής περί της σφαγής των αιγών του αιτούντος την παραχώρησιν.

Άρθρο 116: Επίσχυσις αιγοκτηνοτρόφων δι' επιδοτήσεως

1. Εις αιγοτρόφους, οίτινες λόγω απαγορεύσεως της αιγοβοσκής εις δημόσια ή μη δάση προβαίνουν εις την διασφαγής εκποίησιν του αιγοποιμνίου των, εφ' όσον δεν έτυχον των ευεργετημάτων της παρ. 1 του άρθρ. 115, παρέχεται επί σκοπώ αναπροσαρμογής της οικονομίας των υπό μορφήν επιδοτήσεως χρηματική επίσχυσις τουλάχιστον δραχμών εκατόν κατά κεφαλήν αιγός δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας, εκδιδομένης μετ' εισήγησιν των αρμοδίων δασάρχου και περιφερειακού διευθυντού δασών εις βάρος των δι' έργα αναπτύξεως της δασοπονίας διατιθεμένων πιστώσεων. Το ανωτέρω κατά κεφαλήν αιγός ποσόν δύναται να αυξηθή δια κοινής αποφάσεως των υπουργών Συντονισμού, Οικονομικών και Γεωργίας.

2. Αι διατάξεις της προηγουμένης παραγράφου ισχύουν εις τας περιφέρειας των χωρίων, κοινοτήτων ή δήμων, εις τας οποίας προβλέπεται υπό εγκεκριμένων δασοπονικών μελετών ή σχεδίων δασοτεχνικής διευθετήσεως χειμάρρων ή μελέτης διαχειρίσεως και βελτιώσεως βοσκοτόπων ή μελέτης αναδασώσεων, η απαγόρευσις της βοσκής των αιγών ολοσχερώς ή μέχρις ωρισμένου αριθμού και εφαρμόζεται αύτη δια δασικών αστυνομικών διατάξεων, εκδιδομένων επί τη βάσει των μελετών τούτων.

3. Οι επιδοτούμενοι αιγοτρόφοι οφείλουν να παραιτηθούν οριστικώς του αιγοτροφικού επαγγέλματος αναλαμβάνοντες την υποχρέωσιν ταύτην δι' υπευθύνου δηλώσεως των, απαγορεύεται δε εις τούτους και τα μέλη των οικογενειών των η δημιουργία νέου αιγοποιμνίου. Ως μέλη οικογενείας νοούνται η σύζυγος, τα ανήλικα τέκνα, οι συνοικούντες ανήλικοι αδελφοί, ως και οι συνοικούντες γονείς. Εν περιπτώσει αθετήσεως, ασχέτως της ποινικής τούτων διώξεως, υποχρεούνται ούτοι εις την επιτροφήν του καταβληθέντος εις αυτούς χρηματικού ποσού, το οποίον, εν αρνήσει των, εισπράττεται διοικητικώς, κατά τας περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων διατάξεις.

4. Άμα τη εφαρμογή του μέτρου επιδοτήσεως εν τινι περιφερεία, κατά τας διατάξεις του παρόντος άρθρου, ενεργείται απογραφή των ενδιαιτωμένων αιγοποιμνίων, επί τη βάσει της οποίας εκδίδεται παρά του αρμοδίου δασάρχου αστυνομική διάταξις, καθορίζουσα τον αριθμόν των κατεχομένων παρ' ενός εκάστου αιγοτρόφου αιγών και απαγορεύουσα απολύτως και παρ' οιουδήποτε την δημιουργίαν νέου αιγοποιμνίου ως και την αύξησιν του υφισταμένου κατά την απογραφήν αριθμού αιγών.

5. Διώκονται ποινικώς και τιμωρούνται κατά τας περί ψευδούς δηλώσεως διατάξεις του ποινικού κώδικος οι αιγοτρόφοι, οι οποίοι υπαβάλλουν ψευδείς ή ανακριβείς δηλώσεις, ως και οι κρεοπώλαιοι παρέχοντες εις τους αιγοτρόφους του παρόντος άρθρου ψευδείς ή ανακριβείς δηλώσεις ή τιμολόγια. Ομοίως διώκονται ποινικώς και τιμωρούνται δια των ποινών του άρθρ. 276 οι αιγοτρόφοι, οι οποίοι, αν και αποκατεστάθησαν ή επεδοτήθησαν, προβαίνουν εις δημιουργίαν νέου αιγοποιμνίου, ως και οι μετά την απογραφήν δημιουργούντες αιγοποιμνιον ή αυξάνοντες τον αριθμόν των αιγών των υφισταμένων αιγοποιμνίων. Τα δε ούτω παρανόμως δημιουργούμενα αιγοποιμνια κατάσχονται και δημεύονται.

6. Δια Δ/τος εκδιδόμενου επί τη προτάσει των Υπουργών Συντονισμού, Οικονομικών και Γεωργίας, δύναται αι διατάξεις του άρθρ. 115 και των προηγουμένων παραγράφων του παρόντος άρθρου να εφαρμόζονται και δι' άλλα είδη ποιμενικών ζώων. (Αι περί επιδοτήσεως αιγοτρόφων διατάξεις του άρθρ. 116 παύουν εφαρμοζόμεναι επί βοσκοτόπων υπαχθέντων εις το Ν.Δ. 216/1973 (βλ. άρθρ. 19 του Ν.Δ/τος τούτου)

ΤΜΗΜΑ Β'

Διαχείρισις Δημοσίων Δασών

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α' : Γενικαί διατάξεις

'Άρθρο 117: Μελέται διαχειρίσεως δημοσίων δασών

1. Τα κατά το άρθρ. 63 δασοπονικά σχέδια ή εκθέσεις και οι πίνακες υλοτομίας των δημοσίων δασών συντάσσονται υπό του δασάρχου ή των υπ' αυτόν υπηρετούντων δασολόγων και εγκρίνονται, αναθεωρούνται ή τροποποιούνται κατά τα εν άρθρ. 64 οριζόμενα.

2. Τα δασοπονικά σχέδια ή εκθέσεις δημοσίων δασών δύναται να συντάσσονται και υπό δασοτεχνικών συνεργείων, συγκροτούμένων κατά τα υπό του παρόντος κώδικος οριζόμενα.

3. Ο δασάρχης ως και έκαστος των υπ' αυτόν υπηρετούντων δασολόγων υποχρεούνται να συντάσσουν κατ' έτος δασοπονικάς εκθέσεις δημοσίων δασών της περιφερείας του δασαρχείου εκτάσεως τουλάχιστον είκοσι χιλιάδων στρεμμάτων. Εν περιπτώσει μη εκπληρώσεως της υποχρεώσεως ταύτης, άνευ αποχρώντος λόγου, ο υπαίτιος τιμωρείται δια πειθαρχικής ποινής μέχρι και του υποβιβασμού.

4. Η σύνταξις δασοπονικών εκθέσεων αξιολόγων δημοσίων δασών, των οποίων η δασοσκεπής έκτασις είναι μείζων των είκοσι χιλιάδων στρεμμάτων, δύναται δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας να ανατίθεται δι' εργολαβίας εις ιδιώτας δασολόγους κατά τας διατάξεις του άρθρ.

222.

'Άρθρο 118: Διοίκησις και διαχείρισις δασών διαλελυμένων μονών

Η εν γένει διοίκησις και διαχείρισις των εις διαλελυμένας μονάς ανηκόντων δασών, ως και η διαχείρισις της εντός αυτών βοσκής, ενεργείται κατά τας περί δημοσίων δασών διατάξεις του παρόντος κώδικος.

'Αρθρο 119: Διάθεσις καρπώσεως δασικών προϊόντων εις τα διαφόρου διαχειριστικής μορφής δημόσια δάση

1. Η διάθεσις της καρπώσεως των δασικών προϊόντων του ετησίου ή περιοδικού λήμματος των δημοσίων δασών σπερμοφυούς διαχειριστικής μορφής ή του ανωρόφου των διφυούς μορφής τοιούτων γίνεται επί τη βάσει του κατά την προσήμανσιν εξευρεθέντων όγκου κατά κυβικόν μέτρον ή κατά δένδρον.
2. Η διάθεσις της καρπώσεως των δασικών προϊόντων, των προερχομένων εκ της απολήψεως του ετησίου ή του περιοδικού λήμματος δημοσίων δασών πρεμνοφυούς διαχειριστικής μορφής ή του υπωρόφου δασών διφυούς διαχειριστικής μορφής, γίνεται κατά μονάδα δασικού προϊόντος, ήτοι κατά χιλιόγραμμον, τόνον κλπ., είτε αποψιλωτικώς είτε αραιωτικώς ενεργείται η υλοτομία.
3. Η διάθεσις της καρπώσεως δασικών προϊόντων εκ δημοσίων δασών δύναται να γίνεται και κατ' αποκοπή. Εις την περίπτωσιν όμως ταύτην τα υλοτομητέα δένδρα, αι υλοτομητέαι συνδενδρίαί, ομάδες, λόχμαι, λωρίδες και συστάδες ή τα υλοτομητέα τμήματα καθορίζονται προ της διαθέσεως σαφώς εις το δάσος και επί του εδάφους, είτε δια προσημάνσεως των υλοτομητέων ή αντιθέτως των παρακρατητέων δένδρων, είτε δια σαφούς επί του εδάφους καθορισμού των ορίων της αποψιλωτικώς ή άλλως υλοτομηθησομένης εκτάσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β' Διάθεσις καρπώσεων δημοσίων δασών δια δημοπρασίας

'Αρθρο 120: Μισθώσεις δια δημοπρασίας

1. Η εντός δημοσίων δασών κάρπωσις προϊόντων ενεργείται υπό μισθωτών αναδεικνυομένων εν δημοπρασία, πλην των εν τω παρόντι κώδικι ρητώς καθοριζομένων εξαιρέσεων, κατά τας οποίας δύναται και άνευ δημοπρασίας να επιτραπή η κάρπωσις εις μισθωτάς επί καταβολή μισθώματος.
2. Αι μισθώσεις δια την απόληψιν δασικών προϊόντων εκ δημοσίων δασών, εφόσον εις τον παρόντα κώδικα δεν ορίζεται άλλως, είναι μονοετείς.
3. Η διάρκεια των εις ρητίνευσιν αφορωσών μισθώσεων δύναται να ορίζεται μέχρι πέντε ετών.

'Αρθρο 121: Πολυετείς μισθώσεις

1. Δημόσια δάση, των οποίων η εκμετάλλευσις, είτε απ' ευθείας υπό του Κράτους είτε δι' επιχειρηματιών αναλαμβανόντων ταύτην επί εν μόνον έτος, δυσχεραίνεται ή και καθίσταται αδύνατος ένεκα ελλείψεως είτε μεταφορικών εγκαταστάσεων είτε βιομηχανικών μέσων προς κατεργασίαν των δασικών προϊόντων εις τελικά προϊόντα, ευκολώτερον ή αμέσως καταναλώσιμα, είτε ένεκα άλλων λόγων, δύναται να εκμισθούνηται δια δημοπρασίας προς πολυετή, το πολύ πενταετή, εν όλω ή εν μέρει εκμετάλλευσιν.
2. Επί σκοπώ εγκαταστάσεως και λειτουργίας σοβαρών βιομηχανιών με πρώτην ύλην το ξύλο ή άλλα προϊόντα του δάσους, ως εργοστασίων φουρνιστής ξυλείας οξυάς, ξυλείας σφιδοκιβωτίων, ρητίνης, κυτταρίνης κλπ., ή κατά την προηγουμένην παράγραφον εκμισθωσις δύναται να είναι και δεκαετής.
3. Εις την περίπτωσιν της προηγουμένης παραγράφου, ο αναδειχθησόμενος μισθωτής υποχρεούται εντός του πρώτου έτους της μισθώσεως να συμπληρώση και συγχρονίση το διατιθέμενον παρ' αυτού εργοστάσιον ή να ιδρύση νέον τοιούτον, ώστε να δύναται πλήρως και τεχνικώς να κατεργάζεται ή επεξεργάζεται τα προϊόντα του μισθίου δάσους. Εν περιπτώσει μη εκπληρώσεως των υποχρεώσεων της παρούσης παραγράφου, βεβαιουμένης δι' εκθέσεως του περιφερειακού διευθυντού δασών, ο μισθωτής κηρύσσεται έκπτωτος δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας, καταπιπούσης της κατατεθειμένης εγγυήσεως υπέρ του

Δημοσίου.

Άρθρο 122: Όροι πολυετών μισθώσεων

1. Η εκμετάλλευσις των κατά το προηγούμενον άρθρον εκμισθουμένων δασών καθορίζεται δι' εγκεκριμένου δασοπονικού σχεδίου ή εκθέσεως οριζούσης τα ετήσια ή περιοδικά λήμματα.
2. Η δημοπρασία προς πολυετή κατά το προηγούμενον άρθρον εκμίσθωσιν αφορά εις τα εγκεκριμένα λήμματα του δάσους και ενεργείται κατά τας διατάξεις του από 19 Νοεμ. 1928/Δ/τος, του διέποντος την διαχείρισιν δασών, τον κανονισμόν και τον τρόπον υλοτομίας κλπ., επιφυλασσομένης και της διατάξεως της παρ. 1 του άρθρ. 123. Αι ως άνω διατάξεις εφαρμόζονται και δια τους μισθωτάς του προηγούμενου άρθρου. Εξαιρετικώς δια την παρούσαν περίπτωσιν αι προθεσμίαι δια την δημοσίευσιν της διακηρύξεως ορίζονται εις τριάκοντα ημέρας δια την αρχικήν και δέκα ημέρας δια την επαναληπτικήν δημοπρασίαν.
3. Το εν τη δημοπρασία επιτυχανόμενον κατά μονάδα μίσθωμα δασικών προϊόντων δύναται ανά διετίαν, της πρώτης αρχομένης από της εγκαταστάσεως του μισθωτού, να αναπροσαρμόζεται υπό του Υπουργού Γεωργίας, μετά πρότασιν των αρμοδίων δασάρχου και περιφερειακού διευθυντού δασών, αναλόγως προς τον επίσημον δείκτην τιμών καταναλωτού και εν πάση περιπτώσει αναλόγως προς την μεταβαλλομένην τυχόν νομισματικήν κατάστασιν και τας εν γένει οικονομικάς συνθήκας.
4. Εάν το εκμισθούμενον ετήσιον λήμμα υπερβαίνει τας τέσσαρας χιλιάδας κυβικά μέτρα τεχνικού ξύλου, ο μισθωτής υποχρεούται να αναθέση την τεχνικήν διοίκησιν της εκμεταλλεύσεως εις ειδικόν εντός ή παρά το δάσος εδρεύοντα δοσολόγον, κατέχοντα ειδικήν άδειαν ασκήσεως επαγγέλματος κατά το άρθρ. 143. Εν περιπτώσει μη συμμορφώσεως του μισθωτού, το Υπουργείον Γεωργίας αποσπά προς τούτο δασολόγον δημόσιον υπάλληλον, του οποίου αι νόμιμοι απολαυαί και αποζημιώσεις βαρύνουν τον μισθωτήν, εισπραττόμεναι εν καθυστερήσει διοικητικώς κατά τας περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων διατάξεις.
5. Κατά την εκμετάλλευσιν δημοσίων δασών, εκμισθωθέντων δια πολυετούς μισθώσεως, συμφώνως προς τας διατάξεις του παρόντος κώδικος, ο μισθωτής υποχρεούται να προσλαμβάνη επί ίσοις όροις αμοιβής και εργασίας ως εργάτας τους κατοίκους των παρακειμένων προς τα εκμισθωθέντα δάση χωρίων ή συνοικισμών.

Άρθρο 123: Δημοπρασίαι, χρόνος ενεργείας αυτών, επανάληψις

1. Δια Δ/των, δύναται να καθορίζωνται ο χρόνος της ενάρξεως και λήξεως των δημοπρασιών και αι λεπτομέρειαι εν γένει της διεξαγωγής αυτών προς διάθεσιν του αποκλειστικού δικαιώματος απολήψεως δασικών προϊόντων, αναγραφομένων εις δασοπονικά σχέδια ή εκθέσεις και πίνακας υλοτομίας, εκ δημοσίων ή υπό την διαχείρισιν του Δημοσίου τελούντων δασών, ως και να τροποποιούνται ή καταργούνται διατάξεις του από 19 Νοεμ. 1928 Δ/τος, "περί διαχειρίσεως δασών κλπ."
2. Ως βάση δια την σύνταξιν της διακηρύξεως δημοπρασίας χρησιμεύει πρωτίστως το δελτίον προσημάνσεως, το οποίον συντάσσεται μετά ιδαζούσης προσοχής παρά του αρμοδίου δασικού υπαλλήλου, ευθυνομένου δια την τυχόν πλημμελή σύνταξιν. Ουδεμία δημοπράτησις ή διάθεσις δασικού προϊόντος προς εμπορίαν εκ δημοσίου δάσους, δια το οποίον προβλέπεται προσημάνσις, ενεργείται, αν εις την σχετικήν διακήρυξιν ή εις την σχετικήν απόφασιν διαθέσεως δεν προσαρτάται εν αντιγράφω το δελτίον προσημάνσεως. Εν τη διακηρύξει δημοπρασίας ορίζονται και τα της καταβολής των δαπανών προσημάνσεως κατά τα οριζόμενα υπό του εν άρθρ. 84 προβλεπομένου Δ/τος.
3. Προκειμένου περί δημοπρασίας ή διαθέσεως δασικών προϊόντων εκ

πρεμνοφυών δημοσίων δασών, εις την διακήρυξιν ή εις την περί διαθέσεως απόφασιν καθορίζονται σαφώς και περιγράφονται καθ' όρια αι υλοτομηθησόμεναι θέσεις, τα δασικά τμήματα ή αι συστάδες υπό της τοπικής δασικής αρχής, ευθυνομένης δια πάσαν παράλειψιν.

4. Πάσαι αι δημοπρασίαι δασικών προϊόντων δύνανται να επαναλαμβάνωνται δι' αποφάσεως του νομάρχου και πέραν των προθεσμιών, των αναγραφόμενων εις το από 19.11.1925 Δ/μα περί διαχειρίσεως δασών κλπ., ως τούτο ισχύει και ήθελε τροποποιηθή κατά τας διατάξεις της παρ. 1 όταν προ της κοινοποιήσεως της εγκρίσεως των σχετικών πρακτικών επί του αποτελέσματος της δημοπρασίας γίνη νέα έγγραφος προσφορά ανωτέρα τούτου κατά δέκα τοις εκατόν, ετκόσ εάν το αποτέλεσμα της ενεργηθείσης δημοπρασίας υπερβαίνη το εν εκατομμύριον δραχμών, οπότε το ποσοστόν της νέας προσφοράς ελαττούται εις πέντε τοις εκατόν.

5. Ο νομάρχης δύναται να διατάσση οποτεδήποτε την ενέργειαν δημοπρασιών προς εκμίσθωσιν του αποκλειστικού δικαιώματος υλοτομίας και καρπώσεως δημοσίων δασών, ως επίσης και να χαρακτηρίζη δι' αποφάσεώς του τελειωτικήν την δημοπρασίαν, εάν αύτη διενεργήθη τουλάχιστον πεντάκις μετά μονίμου αποτελέσματος, δια των διδομένων δε εκάστοτε μετά την κατακύρωσιν των πρακτικών εγγράφων αντιπροσφορών διαιωνίζεται η δημοπρασία επί βλάβη ή απωλεία της δημοπρατουμένης προσόδου.

'Αρθρο 124: Μίσθωμα και εγγυήσεις

1. Το επί δημοπρασία προσφερόμενον μίσθωμα ορίζεται κατά μονάδα παραγομένου δασικού προϊόντος εις δραχμάς ή και λεπτά, πλην της περιπτώσεως της μισθώσεως του δικαιώματος ρητινεύσεως, κατά την οποίαν το μίσθωμα ορίζεται κατ' αποκοπήν δια το μισθούμενον δάσος και την περίοδον μισθώσεως εις δραχμάς.

2. Η καταβαλλομένη υπό των αναδεικνυομένων μισθωτών χρηματική ή τραπεζική εγγύησις ορίζεται εις είκοσι πέντε τοις εκατόν επί του ετησίου μισθώματος, η δε κτηματική εις τεσσαράκοντα τοις εκατόν αυτού. Προς εξασφάλισιν του μισθώματος και των λοιπών νομίμων απαιτήσεων αυτού, το Δημόσιον έχει δικαίωμα εγγραφής υποθήκης επί κτημάτων του μισθωτού ή του εγγυητού αυτού.

3. Ο χρόνος της μισθώσεως και το ποσόν και το είδος των εγγυήσεων αναγράφονται εις τους όρους της διακηρύξεως της δημοπρασίας κατά τα δια Δ/τος καθοριζόμενα.

'Αρθρο 125: Παράτασις μισθώσεων

1. Παράτασις του χρόνου της μισθώσεως του αποκλειστικού δικαιώματος καρπώσεως δημοσίων δασών επιτρέπεται, μόνον εφ' όσον δια λόγους ανεξαρτήτους της θελήσεως του μισθωτού δεν επραγματοποιήθη η υλοτομία εντός του ορισθέντος χρονικού διαστήματος, μετά πρότασιν των αρμοδίου δασάρχου και περιφερειακού διευθυντού δασών, εις μεν τα μονοετίς μισθώσεις επί χρονικόν διάστημα ουχί πέραν των δύο ετών.

2. Η παράτασις της μισθώσεως χορηγείται, είτε επί τω αυτώ συμβατικώ μισθώματι είτε και επί αναπροσηρομένω.

'Αρθρο 126: Κυρώσεις εις βάρος του μισθωτού

Εις περίπτωσιν καθ' ήν, ληξάσης της προθεσμίας της μισθώσεως και των δυνάμει των διατάξεων του προηγουμένου άρθρου χορηγηθεισών τυχόν παρατάσεων, δεν

έχει ενεργηθή παρά του μισθωτού κάρπωσης, εν όλω ή εν μέρει, υποχρεούται ούτος εις την καταβολήν προστίμου ίσου προς τα 30% επί του αντιστοίχου προς το μη πραγματοποιηθέν μέρος της καρπώσεως συμβατικού μισθώματος, βεβαιουμένου εις βάρος αυτού και των εγγυητών του και εισπραττομένου κατά τας περί εισπράξεως των δημοσίων εσόδων διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ' :

Διάθεσις καρπώσεων δημοσίων δασών άνευ δημοπρασίας

'Αρθρο 127: Διάθεσις καρπώσεων εις μικροϋλοτόμους

1. 'Άνευ δημοπρασίας δύναται να επιτραπή υπό του νομάρχου εις υλοτόμους, ασχολουμένους αυτοπροσώπως εις τας εν τω δάσει εργασίας ρίψεως, διαμορφώσεως, μετατοπίσεως, μεταφοράς και κατεργασίας ή εις τινάς ή εις τινά των εργασιών τούτων, η υλοτομία δι' έκαστον τεχνικής ξυλείας μέχρι 35 κυβικών μέτρων και ξυλανθράκων μέχρι δέκα τριων χιλιάδων χιλιογράμμων ή αναλόγου ποσού άλλου είδους δασικών προϊόντων καθ' έκαστον δασικόν διαχειριστικόν έτος εκ δημοσίων δασών και δια ποσά μη υπερβαίνοντα συνολικώς το ετήσιον λήμμα των δασών τούτων. Το καταβλητέον μίσθωμα ορίζεται υπό του νομάρχου ουχί πάντως κατώτερον του οριζομένου υπό του πίνακος διατιμήσεως δασικών προϊόντων.
2. Ομοίως άνευ δημοπρασίας δύναται να επιτραπή εις υλοτόμους της ορεινής περιφερείας των παραμεθορίων δασικών περιφερειών η υλοτομία δι' έκαστον τούτων χρησίμου στρογγύλης ξυλείας μέχρι 50 κυβικών μέτρων ή ξυλανθράκων μεχρι 13 χιλιάδων χιλιογράμμων ή αναλόγου ποσού καυσοξύλων, καθ' έκαστον δασικόν έτος, εκ των δασών της περιφερείας της κοινότητος της οποίας είναι κάτοικος ή της παρακειμένης, επί καταβολή μισθώματος οριζομένου κατά την προηγουμένην παράγραφον.
3. Εις όσας κοινότητας λειτουργούν δασικοί συνεταιρισμοί εργασίας δύναται, επί τη προτάσει του οικείου δασάρχου, να μη εφαρμόζονται αι διατάξεις των προηγουμένων παραγράφων του παρότος άρθρου.

'Αρθρο 128: Διάθεσις καρπώσεως εις μικροβιομηχανίας, μικροεπαγγελματίας, αγρότας, μεταλλεία και λιγνιτωρυχεία.

Δύναται να επιτραπή υπό του νομάρχου ή άνευ δημοπρασίας απόληψις δασικών προϊόντων εκ δημοσίων δασών α) Δια μικροβιομηχανικάς ή μικροεπαγγελματικάς ανάγκας των εν τη επαρχία, εν τη οποία κείται το δάσος της υλοτομίας, εξ επαγγέλματος σαγματοποιών, βαρελοποιών, καρροποιών, σιδηρουργών, κατασκευαστών οικιακών ξυλίνων σκευών και γεωργικών εργαλείων ή άλλων οιοδηποτε τοιούτου είδους επαγγελματιών μέχρι 10 κυβικών μέτρων κατ' έτος ξυλείας ή αναλόγου ποσο εκ των λοιπών δασικών προϊόντων ή δια κατασκευήν ανθράκων σιδηρουργίας.

β) Δια τας ανάγκας μελισσοκομείων, κονικλοτροφείων και εγκαταστάσεων εν γένει ζωοτεχνίας, εφ' όσον η θεραπεία αυτών δεν καθίσταται δυνατή εκ του ελευθέρου εμπορίου.

γ) Δι' ανάγκας υδρομύλων, υδροτριβείων και λοιπών αγροτικών εγκαταστάσεων εντός ή εγγύς των δασών,.

δ) Δια τας ανάγκας μεταλλείων ε) Δια τας ανάγκας λιγνιτωρυχείων.

'Αρθρο 129: Διάθεσις καρπώσεως εις δημοσίας υπηρεσίας, σιδηροδρόμους, μονάς και δι' έργα δημοσίου ενδιαφέροντος

1. Δύναται να επιτραπή η άνευ δημοπρασίας απόληψις δασικών προϊόντων εκ

δημοσίων δασών:

- α) Δια τας ανάγκας των πολιτικών και στρατιωτικών υπηρεσιών.
 - β) Δια την κατασκευήν εκτάκτων τεχνικών έργων δημοσίου ενδιαφέροντος.
 - γ) Δι' ανάγκας των ενοικιαστών ιχθυοτροφείων του Κράτους ή δημοσίων αλυκών.
 - δ) Δια την κατασκευήν καλυβών ή παραπηγμάτων προς αποθήκευσιν των δασικών προϊόντων ή διαμονήν των εργατών εις την περίπτωσιν της δι' εργολαβίας παραγωγής δασικών προϊόντων εκ δημοσίων δασών.
 - ε) Δια την κατασκευήν στρωτήρων των σιδηροδρόμων. ς) Δι' ανέγερσιν και επισκευήν των εκκλησιών και κελλίων των μονών.
2. Επί των περιπτ. α,β και ε' της προηγουμένης παραγράφου αποφασίζει ο Υπουργός Γεωργίας, επί δε των λοιπών ο νομάρχης.

'Αρθρο 130: Αντιπυρκαϊ λωρίδες, δασικαί οδοί.

'Ανευ δημοπρασίας δύναται να επιτραπή υπό του νομάρχου η απόληψις των δασικών προϊόντων των προερχομένων εκ της διανοίξεως αντιπυρκαϊών λωρίδων εντός δημοσίων δασών, ως και εκ της διανοίξεως οδών ή χώρων προς ίδρυσιν ολιωδηήποτε εγκαταστάσεων ή ενέργειαν μεταλλευτικών ερευνών εντός δημοσίων δασών.

'Αρθρο 131: Υπολείμματα υλοτομίας ξυλείας

Εις τους κατά τα προηγούμενα άρθρ. 128, 129 και 130 ενεργούντας υλοτομίαν ξυλείας δύναται να παραχωρηθή άνευ δημοπρασίας το δικαίωμα συλλογής των υπολειμμάτων της υλοτομίας ή και της διαμορφώσεως αυτων εις καυσόξυλα ή ξυλάνθρακας.

'Αρθρο 132: Καθορισμός μισθώματος. Τρόπος αναδείξεως καρπωτών και υποχρεώσεις αυτών

1. Αι υλοτομίαι, περί των οποίων προβλέπουν τα άρθρ. 128, 129, 130 και 131, εγκρίνονται επί τη καταβολή μισθώματος, καθοριζομένου υπό του νομάρχου ουχί πάντως κατωτέρου του οριζομένου υπό του πίνακος διατιμήσεως δασικών προϊόντων.

Επί των περιπτ. α, β και ε της παρ. 1 του άρθρ. 129 το μίσθωμα καθορίζεται υπό του Υπουργού Γεωργίας.

2. Προκειμένου περί ξυλείας δι' ανάγκας λιγνιτωρυχείων, η υλοτομία και απόληψις εγκρίνεται επί τη καταβολή του ημίσεος του κατά τα άμέσως ανωτέρω οριζομένου μισθώματος.

3. Δια τους ενεργούντας υλοτομίας, περί των οποίων τα εν τη πρώτη παραγράφω άρθρα, ισχύουν αι εις τους κατόπιν δημοπρασίας αναδεικνυομένους μισθωτάς των δημοσίων δασών επιβαλλόμεναι υποχρεώσεις και τα δικαιώματα του Δημοσίου κατά τας κειμένας διατάξεις.

4. Οσάκις εις τας περιπτώσεις των άρθρ. 128 και 129 η υλοτομία ενεργείται δι' εργολαβίας, ο Υπουργός Γεωργίας ή ο Νομάρχης, κατά περίπτωσιν, ορίζει, κατόπιν αιτήσεως των ενδιαφερομένων και προ της αναδείξεως εργολάβου ή προμηθευτού υπό τούτων, το δάσος, ως και τον τρόπον, το ποσόν κι τους όρους εν γένει της υλοτομίας. Οι εργολάβοι ή προμηθευταί δέον να αναδεικνύωνται εν δημοπρασία προκηρυσσομένη υπό των αιτησάντων την υλοτομίαν ενδιαφερομένων.

'Αρθρο 133: Κάρπωσις δημοσίων δασών βεβαρημένων δια δουλείας

Εις περιπτώσεις, κατά τας οποίας υπάρχουν επί δημοσίων δασών δικαιώματα δουλείας τοιαύτα, ώστε εξ αυτών να παρακωλύεται η εκ μέρους του Δημοσίου ελευθέρα και πλήρης κάρπωση, δύναται να επιτραπή υπό του νομάρχου εις τον ασκούντα την δουλειάν η άνευ δημοπρασίας κάρπωση του δάσους, επί τη καταβολή μισθώματος οριζομένου υπό του νομάρχου, πάντως ουχί κατωτέρου του υπό του πίνακος διατιμήσεως δασικών προϊόντων οριζομένου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ': Διάθεσις καρπώσεων δημοσίων δασών εις δασικούς συνεταιρισμούς εργασίας

Άρθρο 134: Εκμισθώσεις εις δασικούς συνεταιρισμούς εργασίας

1. Δασικοί συνεταιρισμοί εργασίας, εις ή πλείονες ομού, δύνανται, κατόπιν αποφάσεως του νομάρχου, μετά πρότασιν του αρμοδίου δασάρχου και περιφερειακού διευθυντού δασών, να αναδειχθούν δι' εν έτος μισθωταί άνευ δημοπρασίας προς απόληψιν δασικών προϊόντων εκ δημοσίων δασών, του μισθώματος οριζομένου υπό του νομάρχου αναλόγως των οικονομικών εν γένει και μεταφορικών συνθηκών του δάσους και κατ' αναλογίαν προς τα αποτελέσματα των τοπικών και καθ' όλον το Κράτος διενεργουμένων δημοπρασιών και πάντως ουχί κατωτέρου του οριζομένου υπό του πίνακος διατιμήσεως δασικών προϊόντων.
2. Αι διατάξεις της προηγουμένης παραγράφου ισχύουν και προκειμένου περί ρητινευομένων δασών.
3. Δια την μίσθωσιν δημοσίων, κοινοτικών, μοναστηριακών και συνεταιρικών δασών υπό συνεταιρισμών δασικής εργασίας, θεωρείται επαρκής εγγύησις η προσαγωγή εγγυητικής επιστολής ανεγνωρισμένης Τραπεζής δια ποσόν ίσον προς τα 25% του ετησίου μισθώματος εις μετρητά ή χρεώγραφα εθνικών δανείων υπολογιζόμενα εις την τρέχουσαν αγοραίαν αυτών τιμήν.
4. Επί των κατά τα ανωτέρω εκμισθώσεων εις δασικούς συνεταιρισμούς εργασίας εφαρμόζονται κατά τα λοιπά αι δια τους δια δημοπρασίας αναδεικνυομένους μισθωτάς δημοσίων δασών ισχύουσαι διατάξεις του παρόντος κώδικος.

Άρθρο 135: Προϋποθέσεις εκμισθώσεως

1. Εις έκαστον δασικόν συνεταιρισμόν εργασίας δεν δύναται να διατεθή ετησίως ποσόν ανώτερον της δυναμικότητός του, εξαρτωμένης εκ του αριθμού των μελών του και της κατά μέσον όρον ετησίας δυνατής παραγωγής εκάστου τούτων και οριζομένης δι' αποφάσεως του νομάρχου.
Για τον καθορισμόν της δυναμικότητός των τα μέλη των δασικών συνεταιρισμών εργασίας διακρίνονται εις κύρια και δόκιμα. Ως δόκιμα θεωρούνται πάντες οι μη συμπληρώσαντες το 21ον έτος της ηλικίας των, εκτός εάν είναι αρχηγοί οικογενείας, ως και οι ασκήσαντες ως κύριον έργον το επάγγελμα του υλοτόμου ολιγώτερον του έτους.
2. Δια να τύχουν οι δασικοί συνεταιρισμοί εργασίας του ευεργετήματος της άνευ δημοπρασίας μισθώσεως καρπώσεων δημοσίων δασών πρέπει, αφ' ενός μεν να μη έχουν αδικαιολογήτους οικονομικάς εκκρεμότητας με το Δημόσιον ή την οικείαν κοινότητα εκ προηγουμένων μισθώσεων, αφ' ετέρου δε να έχουν επιδείξει πνεύμα συμμορφώσεως προς τους δασικούς Νόμους και τας δασοτεχνικάς οδηγίας της δασικής αρχής.
3. Είναι αυτοδικαίως και εξ υπαρχής άκυροι μισθώσεις εις συνεταιρισμούς, εις τας οποίας ελλείπουν αι νόμιμοι προϋποθέσεις ή εις τας οποίας μετέσχον εις η περισσότεροι μη όντες κανονικώς μέλη του συνεταιρισμού.

Άρθρο 136: Χρόνος καταβολής του μισθώματος

Δασικοί συνεταιρισμοί εργασίας, αναδεικνυόμενοι μισθωταί δημοσίων δασών, δύνανται να καταβάλουν το μίσθωμα, ως και τα τυχόν υπέρ κοινοτήτων ή άλλων προσώπων δημοσίου δικαίου πρόσθετα ποσοστά, κατά τα εν άρθρ. 85 οριζόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε' : Πρότυπος δι' αυτεπιστασίας εκμετάλλευσις δημοσίων δασών.

Άρθρο 137: Ανάθεσις απ' ευθείας εκμεταλλεύσεως

1. Δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας δύναται να ανατεθή εις τα οικεία δασαρχεία η απ' ευθείας εκμετάλλευσις δημοσίων δασών, είτε δια σκοπούς προτύπου εκμεταλλεύσεως είτε προς θεραπείαν αναγκών του Κράτους ή νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή της βιομηχανίας.

2. Η κατά την παρ. 1 απ' ευθείας εκμετάλλευσις εξυπηρετείται οικονομικώς υπό των οικείων Ταμείων Γεωργίας Κητονοτροφίας και Δασών των νομών εκ των εκάστοτε ειδικώς προς τούτο τιθεμένων εις την διάθεσιν τούτων πόρων, απαγορευομένης απολύτως της τοιαύτης εξυπηρετήσεώς των εις βάρος των άλλων πόρων των ειρημένων ταμείων.

Ειδικώτερον, επιτρέπεται όπως τα ανωτέρω ταμεία συνομολογούν, κατόπιν εγκρίσεως του Υπουργού Γεωργίας, δάνεια απλά ή τοκοχρεωλυτικά επί ενεχύρω των εις τα δασαρχεία ταύτα παραγομένων εκ της απ' ευθείας εκμεταλλεύσεως δασικών προϊόντων ή επί εκχωρήσει των εξ αυτής πόρων, προς τον σκοπόν, είτε της εκτελέσεως μεταφορικών εγκαταστάσεων, απαιτητήτων δια την εκμετάλλευσιν των περιών πρόκειται δασών είτε προς σχηματισμόν του απαιτητού δια την εκμετάλλευσιν των αυτών δασών κεφαλαίων κινήσεως. Εάν η περιφέρεια δασαρχείου τινός υπάγεται διοικητικώς εις πλείονας Νόμους, το ταμείον γεωργίας κτηνοτροφίας και δασών παρά του οποίου θέλει εξυπηρετηθή θα ορίζεται δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας.

3. Η απόληψις δασικών προϊόντων εκ δημοσίων δασών απ' ευθείας υπό του Κράτους ενεργείται υπό του αρμοδίου δασάρχου, είτε δι' αυτεπιστασίας είτε δια κανονικής ή προχείρου δημοπρασίας είτε και άνευ δημοπρασίας. Η άνευ δημοπρασίας απόληψις δασικών προϊόντων ενεργείται μόνον δια συνεταιρισμών υλοτόμων, εις τας περιπτώσεις δε ταύτας το καταβλητέον εις το Δημόσιον μίσθωμα, εάν τα δασικά προϊόντα παραλαμβάνη δι' ίδιον λογαριασμόν ο συνεταιρισμός, ως και η τιμή ρίψεως, διαμορφώσεως και μετατοπίσεως των δασικών προϊόντων, εις τας περιπτώσεις κατά τας οποίας τα δασικά προϊόντα παραλαμβάνει το Δημόσιον από τον συνεταιρισμόν, καθορίζονται δι' αποφάσεως του νομάρχου μετά σχετικήν γνωμάτευσιν του αρμοδίου δασάρχου και περιφερειακού διευθυντού δασών.

4. Δια την απ' ευθείας υπό του Δημοσίου εκμετάλλευσιν δημοσίων δασών, αναγράφεται ίδια πίστωσις εις τον προϋπολογισμόν του Κράτους δια προκαταβολάς, επί αποδόσει λογαριασμού εις τους δασάρχας των αρμοδίων δασαρχείων, καθοριζόμενας εκάστοτε δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας. Αι κατά τα ανωτέρω χορηγούμεναι εις τα δασαρχεία προκαταβολαί, εφ' όσον αφορούν εις κεφάλαια κινήσεως, αποδίδονται εις το τέλος εκάστης χρήσεως εκ των πραγματοποιημένων εσόδων των δασών, δια την εκμετάλλευσιν των οποίων διετέθησαν αι προκαταβολαί.

5. Αι κατά την παρ. 4 προκαταβολαί αφορούν εις όλας τας κατηγορίας δαπανών, είτε εργασίας ρίψεως, διαμορφώσεως, μετατοπίσεως, περαιτέρω μηχανικής κατεργασίας ή μεταφοράς των δασικών προϊόντων, αναδασώσεως, οδοποιίας και ανεγέρσεως ή επισκευής κτιρίων, εκτελουμένας εντός των δημοσίων δασών κατά τας διατάξεις του παρόντος άρθρου, είτε δι' αυτεπιστασίας είτε κατόπιν κανονικής ή προχείρου δημοπρασίας είτε δια συνεταιρισμού εργατών. Αι προμήθειαι των απαιτητών εργαλείων και μηχανών γίνονται κατά τας περί κρατικών προμηθειών διατάξεις.

6. Δια την οικονομικήν εξυπρέτησιν των κατεπειγούσης φύσεως δαπανών της κατά το παρόν άρθρον κρατικής εκμεταλλεύσεως, ως και την πρόσληψιν εργατοτεχνικού προσωπικού δια τας ανάγκας αυτής, εφαρμόζονται αι διατάξεις

των άρθρ. 238 και 249. Οι προϊστάμενοι των δασαρχείων, ένθα ενεργείται κρατική εκμετάλλευσις δημοσίων δασών δι' αυτεπιστασίας, δύνανται να χορηγούν εις τους εξ άλλων περιφερειών μετακαλουμένους δι' εργασίας επί ημερομισθίω ή κατ' αποκοπήν υλοτόμους, μονίμως διαμένοντας εν Ελλάδι, μικράς προκαταβολάς, μη δυναμένας πάντως να υπερβούν τα ημερομίσθια δύο το πολύ εβδομάδων, κρατουμένας ακολούθως εκ της αμοιβής της εργασίας των δύο το πολύ μηνών. Εάν, λόγω διακοπής ή οιασδήποτε άλλης αιτίας, δεν εξοφληθή εγκαίρως υπό του οφειλέτου ή προκαταβολή, το οφειλόμενον ποσόν βεβαιούται και εισπράττεται διοικητικώς κατά τας περί εισπράξεως των δημοσίων εσόδων διατάξεις.

7. Κατά τας διατάξεις του άρθρου τούτου δύνανται να γίνη απ' ευθείας υπό του Κράτους εκμετάλλευσις και επιτασσομένων υπ' αυτού ιδιωτικών δασών.

'Άρθρο 138: Διάθεσις των δι' αυτεπιστασίας απολαμβανόμενων δασικών προϊόντων

1. Τα κατά το προηγούμενον άρθρον απολαμβανόμενα δασικά προϊόντα διατίθενται:

α) Εφ' όσον προορίζονται δια την θεραπείαν δημοσίων αναγκών, άνευ δημοπρασίας και δι' ειδικών απ' ευθείας συμφωνιών, συναπτομένων μεταξύ του Υπουργού Γεωργίας και των οικείων Υπουργών. Εφ' όσον προορίζονται δια την θεραπείαν αναγκών των σιδηροδρόμων και οργανισμών δημοσίου δικαίου ή οργανισμών εποπτευομένων και επιχορηγουμένων υπό του Δημοσίου, ως ο Αυτόνομος Σταφιδικός Οργανισμός, η Κοινοπραξία Συνεταιρικών Οργανώσεων Σουλτανίνας, ο Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος, η Δ.Ε.Η. κλπ., ως και δια την θεραπείαν αναγκών μεταλλείων, ομοίως άνευ δημοπρασίας και δι' ειδικών απ' ευθείας συμφωνιών, συναπτομένων εις τας περιπτώσεις ταύτας μεταξύ του Υπουργού Γεωργίας και της διοικήσεως των σιδηροδρόμων ή των οικείων οργανισμών ή του εκμεταλλευτού των μεταλλείων. Το καθορισθησόμενον υπό του Υπουργού Γεωργίας τίμημα δεν δύναται να είναι μικρότερον του επιτευχθέντος κατά το τελευταίον τρίμηνον εν δημοπρασία, εφ' όσον έχει διενεργηθή τοιαύτη:

β) (Καταργήθηκε από την παρ. 3 άρθρ. 69 Νομ. 921/1979).

γ) Δια προχείρου δημοπρασίας, είτε και άνευ τοιαύτης, μετ' απόφασιν του νομάρχου μέχρι ποσού δέκα κυβικών μέτρων πριστής ξυλείας ή αναλόγου ποσού άλλου είδους δασικού προϊόντος. Εν τη περιπτώσει ταύτη το τίμημα διαθέσεως καθορίζεται δι' αποφάσεως του νομάρχου, εκδιδομένης μετά γνώμην των αρμοδίων δασάρχου και περιφερειακού διευθυντού δασών.

δ) Προκειμένου περί δημοπρατηθέντων δασικών προϊόντων και εφ' όσον η δημοπρασία διαθέσεως ματαιωθή δις ένεκα μη προσελεύσεως πλειοδοτών ή διενεργηθή δις και αι προσενεχθείσαι τιμαί κρίνονται ασύμφοροι, δι' ιδιαιτέρας συμφωνίας εις νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ή εις πάντα τρίτον προσφέροντα πλείονα. Εις τας περιπτώσεις ταύτας το τίμημα διαθέσεως καθορίζεται δι' αποφάσεως του νομάρχου, εκδιδομένης μετά γνώμην των αρμοδίων δασάρχου και περιφερειακού διευθυντού δασών. Πάντως το τίμημα τούτο δεν δύναται να είναι κατώτερον της εν δημοπρασία προσενεχθείσης προσφοράς.

ε) Επί τη βάσει της ισχυούσης διατιμήσεως, εφ' όσον πρόκειται περί καλύψεως αναγκών, είτε μικροεπαγγελματικών είτε ατομικής καταναλώσεως των κατοίκων της περιφέρειας του δασαρχείου. ς) Δια κανονικής δημοπρασίας εις τας λοιπάς περιπτώσεις. "2. α) Το τίμημα των, κατά την προηγούμενην παράγραφον, διατιθεμένων προϊόντων, καταβάλλεται υπέρ του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κητνοτροφίας και Δασών, εις την Τράπεζαν της Ελλάδος ή το Δημόσιον Ταμείον, εντός 10 ημερών από της κοινοποιήσεως της εγκρίσεως της δημοπρασίας ή της διαταγής διαθέσεως άνευ δημοπρασίας, εις τον υπέρ ου η διάθεσις.

β) Η παράδοσις των δασικών προϊόντων δύναται να γίνη εφ' άπαξ και τμηματικώς. Η καταβολή του τιμήματος δύναται να γίνη και τμηματικώς, εφ' όσον εις την διακήρυξιν της δημοπρασίας ή την εγκριτικήν διαταγήν διαθέσεως των προϊόντων άνευ δημοπρασίας έχει περιληφθή ο όρος περί της τμηματικής

καταβολής και έχει καθορισθή ο αριθμός και η προθεσμία καταβολής των δόσεων.

γ) Επί τμηματικής παραδόσεως των προϊόντων, η καταβολή του τιμήματος γίνεται τμηματικώς, εκάστης των δόσεων προκαταβαλλομένης εντός προθεσμίας 10 ημερών, από της εν τη διακηρύξει της δημοπρασίας ή τη εγκριτική διαταγή προβλεπομένης ημερομηνίας τμηματικής παραδόσεως των προϊόντων, ή εάν το τοιούτον δεν προβλέπεται, από της ημερομηνίας κοινοποιήσεως της ειδοποιήσεως της οικείας δασικής αρχής περί της ετοιμοπαραδότου ποσότητας των προϊόντων.

δ) Εις την περίπτωση της τμηματικής καταβολής του τιμήματος, ο πλειοδότης ή ο υπέρ ου η διάθεσις, εντός 10 ημερών από της κοινοποιήσεως της εγκρίσεως, καταβάλλει υπέρ του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών εις την Τράπεζαν της Ελλάδος ή το Δημόσιον Ταμείον το εν τρίτον της αξίας των διατιθεμένων προϊόντων, τα δε υπόλοιπα δύο τρίτα εντός 6 μηνών, υπό τον όρον της προσκομίσεως ισοπόσου εγγυητικής επιστολής ανεγνωρισμένης Τραπέζης, εγγυωμένης την καταβολήν υπέρ του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών, ως ανωτέρω, του ποσού εκάστης δόσεως καταβαλλομένου εντός τριών ημερών από της λήξεως, της εν τη διακηρύξει της δημοπρασίας ή τη εγκριτική διαταγή, διαθέσεως, οριζομένης προθεσμίας εξοφλήσεώς των.

ε) Εν περιπτώσει διαθέσεως δια δημοπρασίας ή άνευ τοιαύτης τεχνικής ξυλείας δρυός, ως και διαθέσεως των υπό των Κρατικών Δασικών Βιομηχανιών παραγομένων προϊόντων ξύλου, η τμηματική καταβολή του τιμήματος, δύναται να γίνεται δια καταθέσεως, εντός 10 ημερών από της κοινοποιήσεως της εγκρίσεως της δημοπρασίας ή της εγκριτικής διαταγής διαθέσεως άνευ δημοπρασίας, ποσοστού ίσου προς 10% της αξίας των ανωτέρω προϊόντων, του υπολοίπου καταβαλλομένου εντός 9 μηνών από της κοινοποιήσεως της εγκρίσεως, υπό τον όρον της προσκομίσεως ισοπόσου εγγυητικής επιστολής, ανεγνωρισμένης Τραπέζης, εγγυωμένης την καταβολήν του ποσού εκάστης εκ των δόσεων, καθοριζομένων εν τη σχετική διακηρύξει ή τη εγκριτική διαταγή διαθέσεως.

ς) Εντός 3 ημερών από της καταβολής είτε ολοκλήρου της αξίας των διατιθεμένων προϊόντων, είτε του ποσοστού αυτής, κατά τα υπό στοιχ. β' της παρούσης παραγράφου, συντάσσεται υπό του Οικονομικού Εφόρου πωλητήριο έγγραφον, όπερ και υπογράφεται παρ' αυτού και του αγοραστού και ο τελευταίος παραλαμβάνει τα προϊόντα, κατά τα εν αυτώ οριζόμενα.

ζ) Μετά την παρέλευσιν της δεκαήμερου προθεσμίας δια την εν όλω ή εν μέρει καταβολήν του τιμήματος των εκποιουμένων προϊόντων, αν ο αγοραστής δεν καταθέση τούτο, εφ' όσον μεν η διάθεσις εγένετο δια δημοπρασίας, τα προϊόντα αναπλειστηριάζονται εις βάρος του, εφ' όσον δε η διάθεσις εγένετο δι' εγκριτικής διαταγής, ούτος κηρύσσεται έκπτωτος. Της τελευταίας ταύτης περιπτώσεως εξαιρείται το Δημόσιον, τα Ν.Π.Δ.Δ. και οι Οργανισμοί, οι εποπτευόμενοι και επιχορηγούμενοι υπό του Δημοσίου" (αντικ. της παρ. 2 δια του άρθρ. 8 Ν.Δ. 996/1971)

Άρθρο 139: Διάθεσις δασικών προϊόντων δια πολυετών μισθώσεων

1. Αι διατάξεις των άρθρ. 121 και 122 έχουν εφαρμογήν και προκειμένου περί διαθέσεως ετοιμών δασικών προϊόντων εκ της απ' ευθείας υπό του Κράτους ενεργουμένης εκμεταλλεύσεως δασών και δια παράδοσιν αυτών κατ' ίσα ή άνισα ποσά κατά τα εν τη διακηρύξει της δημοπρασίας λεπτομερώς καθοριζόμενα.

Και εις την περίπτωσην ταύτην το κατά μονάδα τίμημα αναπροσαρμόζεται ως εν άρθρ. 122 καθορίζεται.

2. Η κατά την προηγουμένη παράγραφον πολυετής σύμβασις διαθέσεως ετοιμών δασικών προϊόντων της κρατικής εκμεταλλεύσεως δασών δύναται να λύεται μονομερώς, δι' οιονδήποτε λόγον, κατόπιν προτάσεως των αρμοδίων δασάρχου και περιφερειακού διευθυντού δασών, δι' αποφάσεως του νομάρχου χωρίς εκ της διαλύσεως ταύτης της συμβάσεως να γεννάται υπέρ του αναδόχου δικαίωμα αποζημιώσεως.

Ειδικώτερον μεταξύ των λόγων της λύσεως της συμβάσεως δύναται να είναι και

οι εξής:

- α) Αδυναμία συνεχίσεως της απολήψεως των διατεθέντων προϊόντων άνευ βλάβης του δάσους, διαπιστωμένη δι' εκθέσεως του αρμοδίου περιφερειακού διευθυντού δασών και οφειλομένη, είτε εις εσφαλμένην πρόβλεψιν και εκτίμησιν της δια το δάσος εγκεκριμένης δασοπονικής μελέτης όσον αφορά εις την έκτασιν, το ξυλώδες απόθεμα, το λήμμα, την μέθοδον και τον χρόνον αναγεννήσεως του δάσους κλπ., είτε εις επελθούσαν κατά την διάρκειαν της ισχύος της συμβάσεως καταστροφήν ή σημαντικήν φθοράν του δάσους συνεπεία πυρκαϊάς, προσβολής εντόμων, μυκήτων κλπ., ή εκ λαθραίας υλοτομίας ή άλλης απροβλέπτου αιτίας.
- β) Αδυναμία πραγματοποιήσεως των υλοτομιών και της μετατοπίσεως των προϊόντων εις τους τόπους παραδόσεως εκ λόγων ανωτέρας βίας ή απροβλέπτων.
- γ) Διακοπή, συνεπεία, Νόμου, της περαιτέρω υπό του Κράτους απ' ευθείας εκμεταλλεύσεως των δημοσίων δασών, εις τα οποία αφορά η σύμβασις.

ΤΜΗΜΑ Γ'

Διαχείρισις μη Δημοσίων Δασών

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α' : Γενικαί δαιτάξεις / Δασοπονικαί μελέται

'Άρθρο 140: Δασοπολιτική επιτήρησις

Το Κράτος ασκεί επιτήρησιν επί των ιδιωτικών δασοπονιών κατά τα εν άρθρ. 62 παρ. 1 οριζόμενα.

'Άρθρο 141: Δασοπονικαί μελέται μη δημοσίων δασών

1. Τα κατά το άρθρο. 63 δασοπονικά σχέδια και εκθέσεις ως και οι πίνακες υλοτομίας δια ποσόν μείζον των 1000 κυβικών μέτρων ξυλώδους όγκου των μη δημοσίων δασών καταρτίζονται υπό δασολόγων τη μερίμνη και δαπάνη των δασοκτημόνων (ιδιοκτητών ή διακατόχων). Οι μέχρι των 1000 κυβικών μέτρων πίνακες υλοτομίας καταρτίζονται υπό των δασοκτημόνων. Αι δασικαί αστυνομικαί διατάξεις εκδίδονται υπό του αρμοδίου δασάρχου κατά τα εν άρθρ. 66 οριζόμενα.

2. Τα δασοπονικά σχέδια, εκθέσεις και πίνακες υλοτομίας των μη δημοσίων δασών τίθενται εις εφαρμογήν μετ' επαλήθευσιν και θεώρησιν υπό των αρμοδίων δασάρχου και περιφερειακού διευθυντού δασών και έγκρισιν υπό του Υπουργού Γεωργίας, προκειμένου δε περί δασοπονικών σχεδίων και εκθέσεων απαιτείται προσέτι και σύμφωνος γνωμοδότησις του Τεχνικού Συμβουλίου Δασών.

3. Τα της καταρτίσεως δασοπονικών σχεδίων, εκθέσεων και πινάκων υλοτομίας, τα της αναλύσεως και μελέτης των συντελεστών της δασοπονίας ως και η μέθοδος διαχειρίσεως και τρόπος υλοτομιών, δια τα καθ' έκαστα το δάσος απαρτίζοντα δασικά είδη, καθορίζονται εκάστοτε δια Δ/των.

4. Η διαχείρισις μη δημοσίων δασών περιλαμβανομένων εις δασικά συμπλέγματα, δια τα οποία καταρτίζονται δασοπονικά σχέδια ή εκθέσεις υπό δασοτεχνικών συνεργείων της δημοσίας υπηρεσίας, δύνανται να ενεργήται επί τη βάσει εκθέσεων καταρτιζομένων υπό των συνεργείων τούτων, έκαστον δε δασοκτήμονα βαρύνει το μέρος της καταβληθείσης δια την σύνταξιν της όλης μελέτης δαπάνης, το αναλογούν εις την έκτασιν των δασών του εισπραττόμενον, εν περιπτώσει αρνήσεως, και διοικητικώς κατά τας περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων διατάξεις, κατόπιν εκκαθαρίσεως των βαρυνουσών έκαστον δασοκτήμονα δαπανών υπό του Υπουργείου Γεωργίας.

5. Αι δασοπονικαί μελέται των μη δημοσίων δασών συντάσσονται, εγκρίνονται και ισχύουν κατά ιδιοκτησίας ή συνιδιοκτησίας εξ αδιαιρέτου. Εν αντίτυπον των εις πενταπλούν υποβαλλομένων δασοπονικών σχεδίων ή εκθέσεων ή πινάκων υλοτομίας εγκριθέντων, κοινοποιείται υπό του αρμοδίου δασάρχου προς τον υποβαλόντα αυτό δασοκτήμονα.

6. Δασοκλήμονες διηρημένων δασών, αποτελούντων εν συνόλω και ουχί κατά μέρος διαχειριστικήν μονάδα, υποχρεούνται να δεχθούν, όπως το εις αυτούς ανήκον ή το υπ' αυτών διακατεχόμενον τμήμα υπαχθή εις την ενδεικνυομένην τεχνικήν διαχείρισιν του όλου δάσους, θεωρούμενον ως αναπόσπαστον αυτού μέρος από απόψεως τεχνικής διαχείρισεως. Την ενιαίαν διαχείρισιν των εν λόγω δασών αποφασίζει ο Υπουργός Γεωργίας μετά γνώμην των αρμοδίων δασάρχου και περιφερειακού διευθυντού δασών ως και γνωμοδότησιν του τεχνικού Συμβουλίου Δασών.

7. Αποφασισθείσης της ενιαίας διαχείρισεως του δάσους, η κάρπωση των επί μέρους ιδιοκτησιών ενεργείται κατά τρόπον, χώρον και χρόνον, συμφώνως προς τα εν τη οικεία μελέτη καθοριζόμενα.

8. Προκειμένου περί μονοετούς καρπώσεως, ο χρόνος πραγματοποιήσεώς της άρχεται από της εκδόσεως της άδειας απολήψεως ή από της εγκαταστάσεως του ιδιοκτήτου εις την υλοτομίαν και λήγει μετά εν έτος.

Προκειμένου περί καρπώσεων, των οποίων η πραγματοποίησις προβλέπεται εις πλείονα έτη, ο χρόνος πραγματοποιήσεως άρχεται ως ανωτέρω και λήγει μετά την παρέλευσιν του καθωρισμένου χρόνου πραγματοποιήσεώς των. Εις ας όμως περιπτώσεις η έναρξις της καρπώσεως δεν εγένετο εγκαίρως, ο χρόνος πραγματοποιήσεως ταύτης μετατίθεται αναλόγως, αλλ' εν πάση περιπτώσει ουχί πέραν του έτους από της λήξεως του καθωρισμένου χρόνου.

'Άρθρο 142: Παράτασις χρόνου καρπώσεως μη δημοσίων δασών

1. Παράτασις του αρχικώς επί τη βάσει δασοπονικών μελετών ή πινάκων υλοτομίας ή ειδικών διαταγών εγκριθέντος χρόνου καρπώσεως εις μη δημόσια δάση δύναται να χορηγηθή υπό της καθορισάσης τον χρόνον τούτον αρμοδίας αρχής, επί τη αιτήσει του δασοκλήμονος εφ' όσον δεν ήρχισεν η πραγματοποίησις της καρπώσεως. Εάν έλαβον χώραν έκτακτα γεγονότα, ως πυρκαϊαί, ανεμοθλασiai, χιονοθλασiai, αποξηράνσεις και παρόμοια εμφανίσεις θεομηνιών ή λαθουλοτομιαί, μεταβάλλονται την σύνθεσιν του δάσους, δεν χορηγείται παράτασις αλλ' εφαρμόζονται αι διατάξεις της παρ. 2 του άρθρ. 64.

2. Εφ' όσον ήρχισεν η πραγματοποίησις της καρπώσεως, δύναται να χορηγηται παράτασις του καθορισθέντος χρόνου, πέραν του υπό της παρ. 8 του προηγούμενου άρθρου προβλεπομένου, κατόπιν αιτήσεως του δασοκλήμονος ή του μισθωτού τη συγκαταθέσει του δασοκλήμονος.

3. Προκειμένου περί δασών ανηκόντων εις δήμους ή κοινότητας ως και συνεταιρικών δασών, δια τα οποία έχει συσταθή συνεταιρισμός ιδιοκτησίας, δια την κατά τας προηγούμενας παραγράφους χορήγησιν παρατάσεως απαιτείται πρότασις του αρμοδίου δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου εγκρινομένη υπό του νομάρχου ή αίτησις του διοικητικού συμβουλίου του συνεταιρισμού.

4. Η παράτασις αύτη δεν δύναται να είναι μείζων του έτους, προκειμένου περί καρπώσεων των οποίων η πραγματοποίησις προβλέπεται εις εν διαχειριστικόν έτος. Προκειμένου περί καρπώσεων, των οποίων η πραγματοποίησις προβλέπεται εις πλείονα του ενός διαχειριστικά έτη, η παράτασις δύναται να είναι μέχρι δύο ετών. Η παράτασις χορηγείται υπό τας προϋποθέσεις της παρ. 1 του άρθρ. 125.

'Άρθρο 143: Δασολόγοι συντάσσοντες δασοπονικάς μελέτας μη δημοσίων δασών

1. Οι δασοκλήμονες μη δημοσίων δασών εκτάσεως 100 εκταρίων και άνω και ετησίου λήμματος τουλάχιστον 200 κυβικών μέτρων ξυλώδους όγκου οφείλουν, προς διαχείρισιν και εκμετάλλευσιν των δασών των, να συντάσσουν δια δασολόγων ιδιωτών τουλάχιστον δασοπονικήν έκθεσιν.

2. Ιδιώται δασολόγοι, απόφοιτοι δασολογικών σχολών της ημεδαπής ή αλλοδαπής δικαιούνται να συντάσσουν δασοπονικά σχέδια, εκθέσεις και πίνακας υλοτομίας μη δημοσίων δασών, εφ' όσον κέκτηνται άδειαν ασκήσεως

επαγγέλματος, εκδιδόμενην κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου παρά του Υπουργού Γεωργίας.

3. Η τοιαύτη άδεια ανακαλείται, εφ' ωρισμένον χρονικόν διάστημα παρά του Υπουργού Γεωργίας, εφ' όσον αι καταρτιζόμενοι υπό τούτων δασοπονικά μελέται απορρίπτονται, και δη κατ' επανάληψιν, ως αντιεπιστημονικώς, ατέχνως, πλημμελώς ή ανακριβώς καταρτισθείται και εν πάση περιπτώσει εφ' όσον αύται δεν συντάσσονται κατά τας κειμένας διατάξεις Νόμων και Δ/των και τας οδηγίας του Υπουργείου Γεωργίας.

4. Το περιεχόμενον εις τους ως άνω ιδιώτας δασολόγους, κατώτατον όριον αμοιβής κατά μονάδα επιφανείας διαχειριζόμενου δάσους και κατά διαχειριστικήν κλάσιν και είδος εργασίας, ήτοι δια τοπογράφησιν, κατάρτισιν πρωτοτύπου, προχείρου και εν μεγενθύσει διαγράμματος, ειδικήν περιγραφήν των συστάδων, λήψιν δοκιμαστικών επιφανειών, ανάλυσιν κορμού κλπ., ως και η αμοιβή τούτων δια τον διατεθέντα υπ' αυτών χρόνον προς χορήγησιν τεχνικής συμβουλής, δι' επίσκεψιν εκτός της έδρας του γραφείου των, ενέργειαν πραγματογνωμοσύνης και εκτίμησιν αξίας δάσους, καθορίζονται δια Δ/των.

5. Εις ας περιπτώσεις ο δασοκτήμων ή ο ενοικιαστής του δάσους, ο αναθέσας εις ιδιώτην δασολόγον την κατάρτισιν της δασοπονικής μελέτης, πραγματογνωμοσύνης κλπ. αρνείται ή δυστροπεί εις την καταβολήν συμφωνηθείσης αμοιβής, δύναται ο δικαιούχος δασολόγος να επιδιώξη την είσπραξιν ταύτης δια πίνακος διακιωμάτων του, συζητουμένου κατά την ειδικήν διαδικασίαν των άρθρ. 722 έως 725 του κώδικος πολιτικής δικονομίας (Α.Ν. 44/11967) ενώπιον του μονομελούς πρωτοδικείου της περιφέρειας, εν η κείται το δάσος, εφαρμοζόμενων αναλόγως των περί εισπράξεως δικηγορικών αμοιβών ισχυόντων. Η επί του πίνακος δικαιωμάτων απόφασις υπόκειται μόνον εις έφεσιν.

6. Απαγορεύεται εις τους δασολόγους δημοσίους υπαλλήλους η σύνταξις δασοπονικών μελετών μη δημοσίων δασών, εξαιρουμένων των δασών των φιλανθρωπικών καταστημάτων Κεφαλληνίας, των κοινοτήτων Θάσου και ανταλλαξίμου περιουσίας.

7. Εις τους δασολόγους δημοσίους υπαλλήλους, τους συντάσσοντας τας κατά την προηγουμένη παράγραφον επιτρεπομένης δασοπονικής μελέτας μη δημοσίου δάσους, καταβάλλονται παρά των οικείων δασοκτημόνων τα δια τούτους προβλεπόμενα κατά τας κειμένας διατάξεις οδοιπορικά έξοδα και αι ημερήσια αποζημιώσεις και επιπροσθέτως η απαιτουμένη δαπάνη δια την κατάρτισιν των μελετών τούτων (εργατικά, χαρτογράφησις, σχεδιάσις, δακτυλογράφησις κλπ.) εκκαθαριζόμενη κατά την έγκρισιν της μελέτης υπό του Υπουργού Γεωργίας.

(Με την παρ. 5 άρθρ. 4 Νομ. 1734/16-26 Οκτ. 1987 (ΦΕΚ Α' 189) ορίστηκε ότι, οι διατάξεις του άνω άρθρ. 143 επεκτείνονται και για τους τεχνολόγους δασοπονίας σύμφωνα με τα οριζόμενα στο Π.Δ. 1102/1980).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β' : Δάση κοινωφελών προσώπων, δήμων, κοινοτήτων, ανταλλαξίμου περιουσίας κλπ.

Άρθρο 144: Διοικήσις και διαχείρισις δασών των φιλανθρωπικών καταστημάτων Κεφαλληνίας

1. Τα εν Κεφαλληνία δάση, μερικώς δασοσκεπείς εκτάσεις και χορτολίβαδα των Φιλανθρωπικών Καταστημάτων Κεφαλληνίας μετά των επ' αυτών πάσης φύσεως κεφαλαίων, ονομαζόμενα κατωτέρω δασική περιουσία των φιλανθρωπικών καταστημάτων Κεφαλληνίας υπάγονται υπό την δασοπολιτικήν επιτήρησιν διοικήσιν και διαχείρισιν του Κράτους, μετά τα οριζόμενα εις τας επομένας παραγράφους.

2. Η διοικήσις και διαχείρισις της κατά την προηγουμένην παράγραφον δασικής περιουσίας, ως η κατάρτισις δασοπονικών σχεδίων ή εκθέσεων και πινάκων υλοτομίας, και η εφαρμογή αυτών ενεργείται επ' ονόματι του δασοκτήμονος υπό του Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών του Νομού Κεφαλληνίας, ως εάν

επρόκειτο περί δημοσίων δασών υπό τον έλεγχο του Υπουργού Γεωργίας και των υπ' αυτόν δασικών οργάνων. Εις την σύνθεσιν του Ταμείου τούτου μετέχει ως μέλος και αντιπρόσωπος, των Φιλανθρωπικών Καταστημάτων Κεφαλληνίας, οριζόμενος παρ' αυτών.

3. Η υπό του κατά την προηγουμένην παράγραφον δασάρχου εκμετάλλευσις της δασικής περιουσίας των Φιλανθρωπικών Καταστημάτων Κεφαλληνίας περιλαμβάνει παν έργον ρίψεως, διαμορφώσεως, μετατοπίσεως ή μεταφοράς δασικών προϊόντων, αναδασώσεως, κατασκευής και συντηρήσεως δασικών οδών και δασικών εν γένει μεταφορικών εγκαταστάσεων, δασικών εργοστασίων και κτιρίων, την αγοράν και συντήρησιν μηχανών, εργαλείων και μέσων επικοινωνίας, ως και τας μισθώσεις ή εκμεταλλεύσεις κτιρίων ή άλλων αντικειμένων καρπώσεως.

4. Αι δημοπρασίαι προς εκμίσθωσιν και εμπορίαν αντικειμένων καρπώσεως της δασικής περιουσίας των Φιλανθρωπικών Καταστημάτων Κεφαλληνίας δύνανται να ενεργούνται και επικυρούνται κατά τα λεπτομερέστερον καθοριζόμενα δια Δ/τος, μέχρι δε εκδόσεως τούτου, κατά τας διατάξεις τας διεπούσας τα δημόσια δάση.

5. Το Ταμείον Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών Νομού Κεφαλληνίας εισπράττει απάσας τας προσόδους εκ της δασικής περιουσίας των Φιλανθρωπικών Καταστημάτων Κεφαλληνίας ως και τας λοιπάς εκ δωρεών, κληροδοτημάτων και παρομοίας προελεύσεως υπέρ αναδασώσεων και παρομοίων σκοπών προσόδους, επιμελεία δε του δασάρχου φροντίζει περί της εκτελέσεως των έργων βελτιώσεως, αναδασώσεων και εκμεταλλεύσεως της δασικής περιουσίας.

Χρηματικά πιστώσεις, διατιθέμεναι τυχόν υπό των φιλανθρωπικών καταστημάτων ή άλλων κοινωφελών νομικών προσώπων Κεφαλληνίας εις το ως άνω Ταμείον δια σκοπούς αναδασώσεων, δύνανται να χρησιμοποιηθούν προς αναδασώσεις και εις άλλας περιοχάς της νήσου Κεφαλληνίας.

6. Το περίσσευμα των χρηματικών προσόδων εκ της εκμεταλλεύσεως της ως άνω δασικής περιουσίας, μετά την αφαιρέσιν των εξόδων:

α) Ρίψεως, διαμορφώσεως, μετατοπίσεως και μεταφοράς των παραγομένων δασικών προϊόντων. β) Δασικής κτιριακής ή άλλης φύσεως βελτιώσεως, ιδία αναδασώσεως, μεταφορικών εγκαταστάσεων, ανεγέρσεως δασικών κτιρίων και μέσων επικοινωνίας και γ) Των εξόδων αμοιβής των αναγκαιούντων δασικών οργάνων, διαβιβάζεται εις το ταμείον των Φιλανθρωπικών Καταστημάτων Κεφαλληνίας.

7. Προκειμένου περί απολήψεως προϊόντων εκ των δασών των Φιλανθρωπικών Καταστημάτων Κεφαλληνίας υπό των περιοίκων πληθυσμών καθ' απάσας τας περιπτώσεις, καθ' ας και εκ των δημοσίων δασών κατά τον παρόντα κώδικα επιτρέπεται αύτη ατελώς, δεν απαιτείται άδεια απολήψεως του διαχειριζομένου τα δάση ταύτα Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών Νομού Κεφαλληνίας. Επίσης δεν απαιτείται άδεια του ως άνω Ταμείου δια την βοσκήν των ζώων, πλην των αιγών, περιοίκων πληθυσμών, η οποία είναι ελευθέρα, εφ' όσον αστυνομική διάταξις δεν απαγορεύει ταύτην και η βοσκή επί των δασών τούτων δεν ενοικιάζετο υπό του δασοκτήμονος μέχρι της ενάρξεως της ισχύος του Νομ. 5263 της 4/10.8.1931 (περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των Νο. 4173/1929 "περί δασικού κώδικος" και 4687?1930" περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του Νο, 4173 "περί δασικού κώδικος".

'Άρθρο 145: Διοίκησις και διαχείρισις δασών κοινοτήτων Θάσου

1. Η διοίκησις και διαχείρισις των δασών, μερικώς δασοσκεπών εκτάσεων και μη πεδινών χορτολιβαδίων, μετά των επ' αυτών κεφαλαίων πάσης φύσεως, των ανηκόντων εις τας κοινότητας της νήσου Θάσου και ονομαζομένων κατωτέρω "δασική περιουσία κοινοτήτων Θάσου" ενεργείται δια λογαριασμόν δασοκτημόνων κοινοτήτων παρά του νομικού προσώπου του Συνδέσμου Κοινοτήτων Θάσου (Σ.Κ.Θ.), ως προβλέπεται δια του Νομ. 3866 της 2/9.2.1929 (περί κυρώσεως του Ν,Δ. της 13 Νοεμ. 1927 "περί κυρώσεως του Ν.Δ. της 21ης Απρ. 1926" περί συστάσεως συνδέσμου κοινοτήτων Θάσου και ως δια του παρόντος κώδικος τροποποιείται.

2. Προκειμένου περί εκτελέσεως του κατά την προηγούμενη παράγραφον επιδιωκόμενου σκοπού:

α) Εις το συμβούλιον του συνδέσμου μετέχουν μετά ψήφου ο δασάρχης Θάσου, όστις είναι και ο τεχνικός σύμβουλος, και ο ειρηνοδίκης Θάσου.

β) Η διοικούσα επιτροπή του συνδέσμου είναι 6μελής, αποτελούμενη εκ τριών μελών, εκλεγομένων μεταξύ των παρά τω συμβουλίω του συνδέσμου εκπροσώπων των δασοκτημόνων κοινοτήτων Θάσου, ενός αντιπροσώπου των δασικών συνεταιρισμών Θάσου εκλεγομένου παρά των δασικών συνεταιρισμών και των δασάρχου και ειρηνοδίκου Θάσου.

γ) Δια την λειτουργίαν των κατά τα προηγούμενα εδάφια συμβουλίου και διοικούσης επιτροπής έχουν εφαρμογήν αι διατάξεις των άρθρ. 5-11 του άνω Νομ. 3866/1929, καθ' ο μέρος δεν τροποποιούνται δια του παρόντος κώδικος.

δ) Αι εκ της δασικής περιουσίας κοινοτήτων Θάσου πρόσοδοι του συνδέσμου αποτελούν κεφάλαιον διακεκριμένης διαχειρίσεως περιλαμβανόμεναι εν ειδικώ παραρτήματι του προϋπολογισμού του συνδέσμου.

3. Ο Σ.Κ.Θ. εν τη διοικήσει και διαχειρίσει της δασικής περιουσίας των κοινοτήτων Θάσου μεριμνά δια την κατάρτισιν δασοπονικών σχεδίων ή εκθέσεων και πινάκων υλοτομίας, ως και δια την εφαρμογήν αυτών, καθορίζει τα της διαθέσεως των καρπώσεων, καταρτίζει τους όρους διακηρύξεως, ενεργεί τας δημοπρασίας, εγκρίνει ή ακυροί το αποτέλεσμα αυτών και γενικώτερον μεριμνά δια την επιμελεστέραν εκμετάλλευσιν της τοιαύτης περιουσίας.

4. Αι εκ της δασικής περιουσίας των κοινοτήτων πρόσοδοι, μετά την παρακράτησιν εκ τούτων ποσοστού, παρά του συνδέσμου καθοριζομένου, δια την διοίκησιν, διαχείρισιν και την εκέλεσιν, εξυπηρέτησιν ή συντήρησιν έργων βελτιώσεως της δασικής περιουσίας, περιέρχονται κατ' αναλογίαν των γενομένων εις τα καθ' έκαστα δάση καρπώσεων, εις τας δασοκλήμονας κοινότητας.

5. Ο δασάρχης Θάσου καταρτίζει τα δασοπονικά σχέδια, εκθέσεις και πίνακας υλοτομίας των κοινοτικών δασών Θάσου, ως εάν επρόκειτο περί δημοσίων δασών, παρέχει δε και πάσαν τεχνικήν καθοδήγησιν και συμβουλήν εις τον σύνδεσμον κοινοτήτων.

6. Αποφάσει του Συνδέσμου Κοινοτήτων Θάσου και εγκρίσει του νομάρχου δύναται να ανατίθεται εις τον δασάρχην Θάσου δι' αυτεπιστασίας η εκμετάλλευσιν των κοινοτικών δασών και γενικώς η εκτέλεσις δασικών έργων, ήτοι εργασιών ρίψεως, διαμορφώσεως, μετατοπίσεως ή μεταφοράς δασικών προϊόντων, αναδασώσεων, κατασκευή ή συντηρήσεως δασικών οδών και δασικών εν γένει μεταφορικών εγκαταστάσεων, δασικών εργοστασίων κατεργασίας ξυλείας, κτιρίων, η αγορά και συντήρησις μηχανών, εργαλείων και μέσων επικοινωνίας, κατ' αναλογίαν των αντιστοίχων διατάξεων των διεπουσών τα δημόσια δάση ή κατά τα οριζόμενα δι' αποφάσεων ή κανονισμών, εκδιδομένων μετά γνώμην του Συνδέσμου Κοινοτήτων Θάσου παρά των Υπουργών Γεωργίας και Εσωτερικών και δημοσιευομένων εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

7. Δια Δ/τος καθορίζονται αι λεπτομέρειαι εκτελέσεως του παρόντος άρθρου.

8. Δια Δ/των, εκδιδομένων επί τη προτάσει των Υπουργών Γεωργίας και Εσωτερικών, δύναται αι διατάξεις των παρ. 1-7 του παρόντος άρθρου να επεκτείνωνται και εις έτερα παρόμοια κοινοτικά δάση της Χώρας και να ρυθμίζωνται αι σχετικαί λεπτομέρειαι.

'Άρθρο 146: Δασοπολιτική επιτήρησις και διάθεσις καρπώσεων δασών δήμων, κοινοτήτων, ανταλλαξίμου περιουσίας κλπ.

1. Η δασοπολιτική επιτήρησις του Κράτους επί δασοπονιών και εκμεταλλεύσεων εις δάση, μερικώς δασοσκεπείς εκτάσεις και μη πεδινά χορτολίβαδα, μετά των επ' αυτών πάσης φύσεως δασικών κεφαλαίων, ανήκοντα εις δήμους, κοινότητας, μονάς ή Οργανισμόν Διαχειρίσεως Εκκλησιαστικής Περιουσίας, κοινωφελή εν γένει πρόσωπα ή ιδρύματα, ανταλλάξιμον περιουσίαν και συνεταιρικά της ολόκλητης των κατοίκων συνοικισμού τινός ή χωρίου, δύναται να ασκήται, κατ' ανάλογον

εφαρμογήν των διατάξεων του άρθρ. 144, των ισχυουσών ως προς την δασικήν περιουσίαν των Φιλανθρωπικών καταστημάτων της Κεφαλληνίας. Δ/τα, εκάστοτε εκδιδόμενα, θέλουν καθορίζει τα ως άνω δάση, έδραν του ασκούντος την δασοπολιτικήν επιτήρησιν δασάρχου, ως και τον αριθμόν και τα προσόντα των υπ' αυτόν δασικών οργάνων. Προκειμένου περί δασών ανηκόντων εις δήμους ή κοινότητας, τα Δ/τα έκδίδονται επί τη προτάσει των Υπουργών Γεωργίας και Εσωτερικών.

2. Ως μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών του Νομού, εις τα κατά τας διατάξεις του άρθρ. 144 και του παρόντος άρθρου αρμόδια Ταμεία Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών, μετέχει εις αντιπρόσωπος του οικείου δασοκτήμονος, προκειμένου μόνον περί ζητημάτων αφορώντων εις τα δάση και τας μερικώς δασοσκεπείς εκτάσεις του δασοκτήμονος τούτου.

3. Ως προς την διάθεσιν της καρπώσεως δασικών προϊόντων εξ ανταλλαξιμών, δημοτικών, κοινοτικών ή μοναστηριακών δασών έχει εφαρμογήν και η παρ. 3 του άρθρ. 119.

'Άρθρο 147: Διαχείρισις δασών δήμων και κοινοτήτων

1. Η διαχείρισις των δημοτικών και κοινοτικών δασών και δασικών περιοχών ενεργείται, κατά τον παρόντα κώδικα, υπό των οικείων δημοτικών ή κοινοτικών συμβουλίων, η δε εκμίσθωσις δια πλειοδοτικής δημοπρασίας επί τη βάσει εγκεκριμένου δασοπονικού σχεδίου ή εκθέσεως ή πίνακος υλοτομίας.

2. Προκειμένου περί δασικών συνεταιρισμών εργασίας, των οποίων άπαντα τα μέλη είναι κάτοικοι του ιδιοκτήτου του δάσους δήμου ή κοινότητας, η προς αυτούς εκμίσθωσις του δικαιώματος εκμεταλλεύσεως του δάσους επιτρέπεται απ' ευθείας και άνευ δημοπρασίας επί εν έτος, κατόπιν αποφάσεως του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου, εκδιδομένης μετά γνώμην επιτροπής αποτελουμένης εκ του διευθυντού της νομαρχίας, του προϊσταμένου της δασικής υπηρεσίας του νομού, ως και του διευθυντού της οικονομικής εφορίας της έδρας του νομού, οριζομένου του τελευταίου τούτου υπό του νομάρχου, εν περιπτώσει πλειόνων εφοριών εν τη έδρα του. Η απόφασις του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου χρήζει της εγκρίσεως του νομάρχου.

(Η "Επιτροπή διαχειρίσεως δασών δήμων και κοινοτήτων" και οι σχετικές με αυτή διατάξεις καταργήθησαν από την παρ. 10 άρθρ. 6 της 272961/26-26 Απρ. 1982 (ΦΕΚ Β' 215), Διορθ. Σφαλμ. στο ΦΕΚ Β' 564/9-8-1982, αποφ. Υπ. Προεδρ. Κυβερν. και Γεωργίας).

3. Απαγορεύεται η υπ' οιαδήποτε μορφήν παραχώρησις υπό του μισθώσαντος συνεταιρισμού του κατά την προηγουμένην παράγραφον διακλώματος εκμεταλλεύσεως, θεωρουμένης αυτοδικαίως ακύρου της τοιαύτης παραχωρήσεως. Οι παραβάται τιμωρούνται δια χρηματικής ποινής ίσης τουλάχιστον προς το δεκαπλάσιον της αξίας του λήμματος ή φυλακίσεως μέχρι δύο ετών ή και αμφοτέρων των ποινών.

4. Αι διατάξεις του άρθρ. 135 έχουν εφαρμογήν και επί των συνεταιρισμών εργασίας της περιπτώσεως της ανωτέρω 2 παραγράφου.

'Άρθρο 148: Εκποίησης μοναστηριακών δασών

1. Εκτάσεις μονών κηρυχθείσαι αναδασωτάι, συμφώνως προς τας διατάξεις του άρθρ. 191 παρ. 4, ως και δάση, δασικά εδάφη κα δασικαί εκτάσεις των μονών, υπαχθείσαι εις την διατηρητέαν ή την ρευστοποιητέαν περιουσίαν αυτών, δυνάμει των κατά το άρθρ. 8 του Νομ. 4684 της 9/10.5.1930 (περί διοικήσεως και διαχειρίσεως της Εκκλησιαστικής περιουσίας και περί συγχωνεύσεως των μικρών Μονών) εκδοθέντων Δ/των, εκποιούνται μόνον κατόπιν αποφάσεως των

Υπουργών Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Γεωργίας, εκδιδομένης μετά σύμφωνον γνώμην πενταμελούς επιτροπής, απαρτιζομένης εκ των αρμοδίων περιφερειακών διευθυντών δασών και επιθεωρητών γεωργίας, αντιπροσώπου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, αντιπροσώπου της Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων και αντιπροσώπου του Οργανισμού Διοικήσεως Εκκλησιαστικής Περιουσίας (ΟΔΕΠ).

2. Προκειμένης εκποιήσεως των άνω εκτάσεων, το Δημόσιον προτιμάται επί ίσοις όροις ως αγοραστής, δηλούν εις τον δικοικούντα τον Ο.Δ.Ε.Π. ή την μονήν την περί τούτου βούλησίν του εντός μηνός από της κοινοποιήσεως της εγκρίσεως, υπό τον παρόντα όρον, των πρακτικών δημοπρασίας, τόσον εις τον τελευταίον πλειοδότην, όσον και εις το Δημόσιον.

3. Μοναστηριακά δάση, δασικά εδάφη και εν γένει δασικά εκτάσεις της ρευστοποιητέας περιουσίας των ιερών μονών, της υπαγομένης υπό την διαχείρισιν του Ο.Δ.Ε.Π., δύνανται να εκποιηθούν ή όλα ή κατά τμήματα δια δημοπρασίας, μετ'απόφασιν του Κεντρικού Συμβουλίου του Ο.Δ.Ε.Π., άνευ των διατυπώσεων και περιορισμών των προηγουμένων παραγράφων, εφ' όσον ταύτα είναι εντελώς απρόσοδα ή η αποδιδομένη εις τον Ο.Δ.Ε.Π. εξ αυτών καθαρά ετησία πρόσοδος κατά την τελευταίαν τετραετίαν εκ των πάσης φύσεως δασικών προϊόντων και χορτονομής είναι κατωτέρα της προσόδου, την οποίαν θα είχεν ο Ο.Δ.Ε.Π. εκ της πραγματικής αξίας του δάσους εις δραχμάς τοκίζομένης προς 4% ετησίως.

4. Το Δημόσιον δύνανται να ασκή το εκ της παρ. 2 δικαίωμα προτιμήσεως δια την αγοράν των δασών τούτων εις την κατά την επομένην παράγραφον καθοριζομένην πραγματικήν αξίαν, εντός τριμήνου το πολύ από της υπό του Ο.Δ.Ε.Π. περί τούτου προσκλήσεως του Υπουργείου Γεωργίας, υποχρεουμένου δια την διατήρησιν του δικαιώματος της αγοράς ταύτης να καταβάλη την αξίαν εντός εξαμήνου ανατρεπτικής προθεσμίας από της εμπροθέσμου δηλώσεως.

5. Η εξεύρεσις της εις δραχμάς πραγματικής αξίας των δασών γίνεται υπό επιτροπής συγκροτουμένης δι' εκάστην περιφέρειαν πρωτοδικείου, δια κοινής αποφάσεως των Υπουργών Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Γεωργίας, εκ του παρά τω Υπουργείω Γεωργίας Γενικού Διευθυντού Δασών ή του νομίμου αναπληρωτού του, ενός δασολόγου ιδιώτου οριζομένου υπό του Ο.Δ.Ε.Π. και του αρχαιοτέρου των προέδρων του πρωτοδικείου, εν τη περιφέρειά του οποίου κείται η εκποιητέα έκτασις, αναπληρουμένου υπό νεωτέρου προέδρου ή υπό πρωτοδίκου, οριζομένων αμφοτέρων κατά Νόμον.

(Η "Επιτροπή εξευρέσεως πραγματικής αξίας των για εκποίηση μοναστηριακών δασών και δασικών εκτάσεων" και οι σχετικές με αυτή διατάξεις, καταργήθηκαν από την παρ. 15 άρθρ. 6 της 272961/26-26 Απρ. 1982 (ΦΕΚ Β' 215) Διορθ. Σφαλμ. στο ΦΕΚ Β' 564/9-8-1982, απόφ. Υπ. Προεδρ. Κυβερν. και Γεωργίας).

6. Η περί της αξίας του δάσους γνωμάτευσις της επιτροπής λαμβάνεται κατά πλειοψηφίαν και είναι υποχρεωτική. Εάν περί της αξίας εκδηλωθούν τρεις διάφοροι γνώμαι, προς καθορισμόν αυτής λαμβάνεται ο μέσος όρος των τριών ποσών. Η δαπάνη οδοιπορικών εξόδων και η αμοιβή των μελών αυτής βαρύνει τον Ο.Δ.Ε.Π. Ως αμοιβή εκάστου μέλους εκ των εχόντων υπαλληλικήν ιδιότητα ορίζεται ημερησία αποζημίωσις ίση προς το διπλάσιον του βασικού μισθού του.

7. Το Κεντρικόν Συμβούλιον του Ο.Δ.Ε.Π. δι' ητιολογημένων αποφάσεων του καθορίζει εκάστοτε τα μοναστηριακά δάση, άτινα θεωρεί απρόσοδα ή ηλαττωμένης προσόδου κατά την έννοιαν της ανωτέρω 3 παραγράφου, ορίζον την κατά την κρίσιν του αξίαν εκάστου, κατά στέμμα ή κατά τμήματα ή εν όλω. Αντίγραφα των πρακτικών του Κεντρικού Συμβουλίου μετά των σχετικών στοιχείων υποβάλλονται υπό του Ο.Δ.Ε.Π. εις το Υπουργείον Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, το οποίον επιλαμβάνεται του καταρτισμού των επιτροπών προς έκδοσιν των σχετικών γνωματεύσεων.

8. Εάν η εκτιμητική επιτροπή δεν καταρτισθ ή δεν καταρτισθ νομίμως ή δεν εκδώση την γνωμάτευσίν της εντός τεσσάρων μηνών από της υποβολής προς το Υπουργείον του ως άνω πρακτικού του Κεντρικού Συμβουλίου του Ο.Δ.Ε.Π., η

γενομένη υπό του Ο.Δ.Ε.Π. εκποίησης θεωρείται οριστική και μη αμφισβητήσιμος.

9. Αι μέχρι της δημοσίευσως του Α.Ν. 1368 της 2/10.9.1938 (περί συμπληρώσεως των περί διοικήσεως και διαχειρίσεως της Εκκλησιαστικής περιουσίας και της των Μονών και άλλων τινών συναφών ισχυουσών διατάξεων) γενόμεναι εκποιήσεις δασών, δασικών εκτάσεων ως και δασικών εδαφών, δια τα οποία υπεγράφησαν σχετικά συμβόλαια ή εκοινοποιήθησαν προς τους τελευταίους πλειοδότες εγκριτικά αποφάσεις του Ο.Δ.Ε.Π. και δια τας οποίας δεν εφηρμόσθη η διάταξις της 1 παραγράφου του παρόντος άρθρου, θεωρούνται έγκυροι. Άρθρο 149: Διαχείρισις δασών της ανταλλαξίμου περιουσίας 1. Η διαχείρισις των ανταλλαξίμων δασών διενεργείται υπό της διευθύνσεως Διαχειρίσεως Ανταλλαξίμων Μουσουλμανικών Κτημάτων (Δ.Δ.Α.Μ.Κ.) τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος κώδικος. Αι αρμόδιαι κατά τόπους δασικαί υπηρεσίαι υποχρεούνται να συντάσουν τους οικείους πίνακας υλοτομίας και να παρέχουν την αναγκαίαν συνδρομήν των, ως προς την επιστημονικήν εκμετάλλευσιν των δασών τούτων, εις τας υπηρεσίας της Δ.Δ.Α.Μ.Κ.

2. Επιτρέπεται η διάθεσις ανταλλαξίμων δασών εις το Υπουργείον Γεωργίας κατά τα εν άρθρ. 9 παρ. 5 του Ν.Δ. 3713 της 28.6/1.7.1957 (περί μέτρων αφορώντων εις την επιτάχυνσιν της ρευστοποιήσεως της ανταλλαξίμου περιουσίας και την ολοκλήρωσιν της αποκαταστάσεως των προσφύγων) οριζόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ' : Δάση συνεταιρικά

Άρθρο 150: Διαχείρισις δασών προερχομένων εξ απαλλοτριώσεως

1. Η εκμετάλλευσις και διαχείρισις εκτάσεων, περί των το άρθρ. 1 ως και των επ' αυτών φυομένων παντός είδους δένδρων, περιλαμβανομένων εντός των εξ οριστικής κυρωθείσης διανομής κοινοχρήστων κατά τον αγροτικόν κώδικα εκτάσεων, ανήκει, προ μεν της εις την οικείαν κοινότητα μεταβιβάσεως αυτών εις τον οικείον συνεταιρισμόν αποκαταστάσεως ακτημόνων καλλιεργητών (Σ.Α. Α.Κ.), μετά δε την μεταβίβασιν ταύτην εις την οικείαν κοινότητα. Η εκχέρσωσις τοιούτων εκτάσεων επιτρέπεται μόνον, εφ' όσον ήθελε διατεθή η προς εκχέρσωσιν έκτασις προς συμπλήρωσιν του κλήρου των αποκατεστημένων κληρούχων ή προς αποκατάστασιν νέων ακτημόνων και πρόκειται περί εκτάσεων καταλλήλων προς γεωργικήν και δενδροκομικήν καλλιέργειαν κατά το άρθρ. 153.

2. Η προ της κυρώσεως της οριστικής διανομής εκμετάλλευσις και διαχείρισις εκτάσεων, περί των το άρθρ. 1 ως και των επ' αυτών φυομένων παντός είδους δένδρων, παραχωρηθεισών επί τη βάσει των διατάξεων του αγροτικού κώδικος εις κληρούχους γηγενείς, ως και των κοινοχρήστων τοιούτων, ανήκει εις τους οικείους Σ.Α.Α.Κ.

3. Η διαχείρισις και εκμετάλλευσις των εντός των ατομικών κλήρων δασικών εκτάσεων, περί των το άρθρ. 1, ως και των επ' αυτών φυομένων παντός είδους δένδρων, μετά την κύρωσιν της οριστικής κατά κληρούχους διανομής αυτών, ανήκει εις τους οικείους κληρούχους γηγενείς ή πρόσφυγας.

4. Η προ της κυρώσεως της οριστικής διανομής εκμετάλλευσις και διαχείρισις των δασικών εκτάσεων, περί των το άρθρ. 1 ως και των επ' αυτών φυομένων πάσης φύσεως δένδρων, απαλλοτριωθεισών κατά τον Νομ. 4857 της 18/18.12.1930 (περί μεταβιβάσεως εις το Ελληνικόν Δημόσιον της κινητής και ακινήτου περιουσίας της Ε.Α. Προσφυγών και συστάσεως υποθήκης υπέρ της Διεθνούς Οικονομικής επιτροπής) ή διοικουμένων εν γένει υπό του Δημοσίου, ως διαδόχου της τέως Επιτροπής Αποκαταστάσεως Προσυγών, ενεργείται υπό του Ειδικού Ταμείου Εποικισμού προς ίδιον αυτού όφελος ατελώς κατά τας διεπούσας τα δημόσια δάση διατάξεις.

5. Η απόληψις δασικών προϊόντων εκ της υλοτομίας ή εκχερσώσεως ή κατ' άλλον τρόπον εκμεταλλεύσεως των κατά τας ανωτέρω παρ. 1 έως 3 του παρόντος άρθρου δασικών εκτάσεων ενεργείται υπό των Σ.Α.Α.Κ. ή των κληρούχων γηγενών ή προσφύγων, επίτη καταβολή δημοσίου δασικού φόρου ως επί ιδιωτικού

δάσους. Κατά τον αυτόν τρόπον ενεργείται και η υπό της οικείας κοινότητας απόληψις δασικών προϊόντων εκ της υλοτομίας, εκχερσώσεως ή κατ' άλλον τρόπον εκμεταλλεύσεως δασικών εκτάσεων περιελθουσών αυτή κατά κυριότητα, συμφώνως προς τας διατάξεις του αγροτικού κώδικος.

6. Δασικά εκτάσεις εξαγορασθείται υπό του Δημοσίου, επί τη βάσει του Νομ. 4245 της 26.7/1.8.1929 (περί κυρώσεως του από 23 Μαρτ. 1929 Ν.Δ/τος "περί κυρώσεως των μεταξύ Ελλάδος και Αγγλίας, Ελλάδος και Βελγίου και Ελλάδος και Ιταλίας συμφωνιών περί εξαγοράς κτημάτων υπηκόων αυτών), ως ούτος μεταγενεστέρως ετροποποιήθη και συνεπληρώθη, επί σκοπώ αποκαταστάσεως ακτηνόνων καλλιεργητών, γηγενών ή προσφύγων, και μη δυνάμενοι να αποτελέσουν αντικείμενον γεωργικής εκμεταλλεύσεως παραχωρούνται προς δασικήν εκμετάλλευσιν εις τους υπερ των εξηγοράσθησαν, συμπηγνυομένους εις δασικόν συνεταιρισμόν, εφ' όσον αι εκτάσεις αύται παραμένουν εις την κυριότητα του Δημοσίου.

Άρθρο 151: Διαχείρισις και μίσθωσις συνεταιρικών δασών

1. Η προς εμπορίαν εκμετάλλευσιν δασών ανηκόντων κατά κυριότητα, νομήν ή περιωρισμένα δικαιώματα εις συνεταιρισμόν δασοκτημόνων (κυρίων, νομέων ή καρπωτών περιωρισμένων δικαιωμάτων) συνιστώμενον κατά τας διατάξεις του Α.Ν. 1627 της 14/18.2.1939 (περί δασικών συνεταιρισμών), ως ούτος εκάστοτε ισχύει ενεργείται επί τη βάσει δασοπονικού σχεδίου ή εκθέσεως ή πίνακος υλοτομίας, είτε κατόπιν δημοπρασίας είτε άνευ δημοπρασίας δι' αυτεπιστασίας χρησιμοποιούσης ως εργάτας κυρίως μέλη του συνεταιρισμού δασοκτημόνων. Η άνευ δημοπρασίας ως άνω εκμετάλλευσιν ενεργείται, είτε δι' ομάδος εργατών δασοκτημόνων είτε δια συνεταιρισμού εργατών δασοκτημόνων, εις τας περιπτώσεις δε ταύτας το καταβλητέον υπό της ομάδος ή του συνεταιρισμού εργατών δασοκτημόνων εις τον συνεταιρισμόν δασοκτημόνων μίσθωμα, εάν τα δασικά προϊόντα παραλαμβάνη δι' ίδιον λογαριασμόν ή ομάς ή ο συνεταιρισμός εργατών δασοκτημόνων, ως και η τιμή ρίψεως, διαμορφώσεως και μετατοπίσεως των παραγομένων δασικών προϊόντων, εις ας περιπτώσεις τα δασικά προϊόντα παραλαμβάνει ο συνεταιρισμός δασοκτημόνων από την ομάδα ή τον συνεταιρισμόν εργατών δασοκτημόνων, καθορίζει η κατά την επομένην παράγραφον επιτροπή, εις περίπτωσιν δε διαφωνίας η Πανελλήνιος Συνομοσπονδία Ενώσεως Γεωργικών Συνεταιρισμών.

2. Η κατά την προηγουμένην παράγραφον δημοπρασία ενεργείται υπό τριμελούς επιτροπή απαρτιζομένης εκ του αρμοδίου δασάρχου ή του αντιπροσώπου του, οριζομένου υπό του ίδιου, εκ το προέδρου του οικείου συνεταιρισμού και εκ του αρμοδίου επόπτου συνεταιρισμών ή του αναπληρωτού αυτού, οριζομένου υπό του κατά τόπους υποκαταστήματος της Αγροτικής Τραπέζης της Ελλάδος.

3. Επί εκμεταλλεύσεως συνεταιρικών δασών εφαρμόζονται κατ' αναλογίαν αι διατάξεις της παρ. 4 του άρθρ. 103.

4. Προκειμένου περί πολυωρόφων διφυών εκ παραλίου πεύκης δασών, ανηκόντων κατά κυριότητα νομήν ή περιωρισμένα δικαιώματα εξ αδιαιρέτου εις πλείοντας των επτά προσώπων και εκτάσεως μείζονος των χιλίων στρεμμάτων, δια τα οποία συνετήθη αναγκαστικός συνεταιρισμός, δύναται όπως, μετ' απόφασιν της γενικής συνελεύσεως του συνεταιρισμού, η προς εμπορίαν κάρπωσις του εξ αδιαιρέτου δάσους να ενεργήται υφ' ενός εκάστου των συνιδιοκτητών εις το τμήμα εκείνο του δάσους, εις το οποίον ενεργεί την ρητινοκαλλιέργειαν. Δια του μέτρου τούτου δεν αναγνωρίζεται η τυχόν παρά των συνιδιοκτητών γενομένη διανομή του δάσους άνευ της υπό του Υπουργού Γεωργίας εγκρίσεως διανομής του δάσους, συμφώνως τω άρθρ. 60 παρ. 1. Εις την περίπτωσιν ταύτην οι καθ' έκαστα συνιδιοκτήται υποχρεούνται εις την ανάλογον καταβολήν εις τον συνεταιρισμόν ετησίως της εκάστοτε καθοριζομένης υπ' αυτού χρηματικής ή εις είδος συνδρομής δια την κάλυψιν των εξόδων διοικήσεως του συνεταιρισμού ιδιοκτησίας, δαπανών φυλάξεως, καταρτίσεως δασοπονικής μελέτης, οδοποιίας, κατασβέσεως πυρκαϊών

κλπ. Οι συνιδιοκτήται μέλη του συνεταιρισμού υποχρεούνται, εφ' όσον ήθελαν αποφασισθή η υπ' αυτών ανάληψις της υλοτομίας, όπως προβαίνουν εις ταύτην κατά την σειράν, τάξιν και χρόνον, ως καθορίζονται υπό της δασοπονικής μελέτης. Εν αρνήσει τούτων να καταβάλουν εις τον συνεταιρισμόν την καθοριζομένην υπο τούτου συνδρομήν, ή να προβούν εις την εκτέλεσιν της υλοτομίας, συμφώνως προς τα ως άνω καθοριζόμενα την ενέργειαν της υλοτομίας των αρνουμένων αναλαμβάνει το συμβούλιον του συνεταιρισμού κατά τας διατάξεις της παρ. 1 του παρόντος άρθρου.

5. Προκειμένης καρπώσεως δασών ανηκόντων ή κατεχομένων υπό ελασσόνων των επτά συνδιακατόχων ή συνιδιοκτητών, μη συμφωνούντων εις κοινήν εκμετάλλευσιν, η αρμοδία δασική αρχή παρέχει την προς τούτο άδειαν υλοτομίας εκάστω αυτών και άνευ της συγκαταθέσεως των λοιπών συνιδιοκτητών, εφ' όσον αποβαίνει δυνατή η τοιαύτη υλοτομία χωρίς βλάβην του δάσους.

6. Επί μισθώσεων, δια χρόνον ανώτερον των πέντε ετών, δασών εξ αδιαιρέτου συνιδιοκτητών, εκτάσεως άνω των 500 εκταρίων και άνευ προϋπάρξεως δασοπονικού σχεδίου ή εκθέσεως, συνομολογουμένων παρ' επιτροπής και εν γένει εκπροσώπων των συνιδιοκτητών, άνευ δημοπρασίας, το δικαστήριον, αποφασίζον επί τη αγωγή οιουδήποτε των συνιδιοκτητών, κηρύσσει διαλελυμένην την μίσθωσιν από της ενάρξεως της διαχειριστικής περιόδου, καθ' ην αποδεικνύεται ότι το εις την αυτήν περίοδον αντιστοιχούν ποσόν εκ του όλου μισθώματος είναι κατώτερον του ενός τρίτου της κατά τον πίνακα διατιμήσεως τιμής του αποληπτέου κατά την αυτήν περίοδον δασικού υλικού. Εγερθείσης αγωγής, το δικαστήριον, παρά τω οποίω είναι εισηγημένη η αγωγή, δύναται να διατάξη παν συντηρητικόν μέτρον εις εξασφάλισιν του ενάγοντος, περιλαμβανομένου και του της αναστολής της εκτελέσεως της συμβάσεως.

7. Κύριοι ή νομείς αδιαιρέτου δάσους εκτάσεως ανωτέρας των εκατόν εκταρίων, είτε περιωρισμένων δικαιωμάτων καρπώσεως δάσους της αυτής τουλάχιστον εκτάσεως, πλείονες των επτά, συνιστούν αναγκαστικώς, μετά γνώμην του οικείου δασάρχου, συνεταιρισμόν είτε ιδιοκτησίας, τουτέστιν κυριότητος ή νομής, είτε καρπώσεως δασικών περιωρισμένων δικαιωμάτων, κατά τας διατάξεις του αρθρ. 2 παρ. 2 του Α.Ν. 1627/1939.

Εις περίπτωσιν συστάσεως αναγκαστικών συνεταιρισμών κατά τας ανωτέρω διατάξεις ως και τας τοιαύτας της παρ. 4 του άρθρ. 2 του ειρημένου Α. Νόμου και διανοίξεως αντιπυρικών λωρίδων, αι ούτω διανοιγόμεναι λωρίδες αποτελούν συνεταιρικήν ιδιοκτησίαν, οι δε εκ της διανοίξεως αυτών θιγόμενοι κύριοι ή νομείς αποζημιούνται μερίμνη του συνεταιρισμού εις βάρος των μελών αυτού αναλόγως των τεκμαιρομένων ωφελειών εκάστου εκ των προστατευομένων δασοτεμαχίων.

8. Οι αναγκαστικοί ή προαιρετικοί συνεταιρισμοί περιωρισμένης εκμεταλλεύσεως δύνανται δι' αποφάσεως του νομάρχου, μετά γνώμην του οικείου δασάρχου, όπως υποχρεωθούν να διατηρούν από κοινού δασολόγον και δασοφύλακας, να έχουν κοινάς εγκαταστάσεις και μέσα μεταφοράς, να προμηθεύωνται από κοινού εργαλεία, σπόρους, φυτάρια, να προβαίνουν εις κοινήν πώλησιν των δασικών αυτών προϊόντων ή να αραιώνουν, θαμνεύουν και φρυγανεύουν τα δάση δια λόγους αντιπυρικούς.

Δια διαταγμάτων εκδιδομένων, μετά γνώμην της πανελληνίου συνομοσπονδίας ενώσεων γεωργικών συνεταιρισμών, δύναται να κανονισθούν λεπτομερέστερον τα της εφαρμογής της παρούσης παραγράφου.

9. Ο Υπουργός Γεωργίας δύναται να εξαρτήση την έγκρισιν ή μη καρπώσεων δια συνιδιοκτήτητα ή συνεταιρικά δάση, δια τα οποία δεν συνεστήθησαν κατά τον Α.Ν. 1627/1939 συνεταιρισμοί ιδιοκτησίας ή υφιστάμενοι τοιοῦτοι δεν προσήρμωσαν προς τον Νόμον τούτον τα καταστατικά αυτών.

'Άρθρο 152: Διαχείρισις συνιδιοκτητών μετά του Δημοσίου δασών

1. Η διαχείρισις των δασών, των οποίων το Δημόσιον είναι εξ αδιαιρέτου συνιδιοκτήτης μετά φυσικών ή νομικών προσώπων, ενεργείται υπό του Δημοσίου κατά τας περί διαχειρίσεως των δημοσίων δασών διατάξεις, εφ' όσον το μερίδιον

τούτο είναι το ήμισυ ή πλέον του όλου δάσους, αποδιδομένης υπό του Δημοσίου κατ' έτος ή εξαμηνίαν εις τους συνιδιοκτήτας αυτού της εις αυτούς ανηκούσης μερίδος του εισοδήματος, δια πράξεως του Υπουργού Γεωργίας, κατά τα ειδικώτερον δια Δ/τος καθοριζόμενα. Εφ' όσον το μερίδιον του Δημοσίου είναι έλαττον του ημίσεος, εάν μεν οι μετά του Δημοσίου συνιδιοκτήται είναι τρεις ή ολιγώτεροι, η διαχείρισις ενεργείται κεχωρισμένως υπό του Δημοσίου και των συνιδιοκτητών, εκάστου δυναμένου να διαθέση το αναλογούν εις το μερίδιον του ποσόν δασικών προϊόντων, εάν δε οι συνιδιοκτήται είναι πλείονες των τριών, η διαχείρισις ενεργείται υπό μεν του Δημοσίου δια το εις το μερίδιον του αναλογούν ποσόν προϊόντων, υπό επιτροπής δε ή πληρεξουσιών, εκλεγομένων υπό των συνιδιοκτητών δια το υπόλοιπον ποσόν.

2. Το Δημόσιον δύναται να αναθέτη την διαχείρισιν του εις αυτό ανήκοντος μεριδίου, εφ' όσον τούτο είναι έλαττον του ημίσεος του όλου δάσους, εάν μεν οι μετ' αυτού συνιδιοκτήται είναι τρεις ή ολιγώτεροι εις τινα τούτων, και ίδια τον κεκτημένον μεγαλύτερον μερίδιον, εάν δε οι συνιδιοκτήται είναι πλείονες των τριών, εις επιτροπή, κατά τα δια Δ/τος καθοριζόμενα. Εις τας περιπτώσεις ταύτας το Δημόσιον λαμβάνει μίσθωμα, οριζόμενον υπό του Υπουργού Γεωργίας, όπου κατά τον παρόντα κώδικα υφίσταται δικαίωμα εισπράξεως τοιούτου μισθώματος.

3. Το Δημόσιον δύναται τη αιτήσει των λοιπών συνιδιοκτητών ή τινών τούτων, να διαχειρίζεται και τα μερίδια αυτών, είτε ούτοι είναι περισσότεροι, είτε ολιγώτεροι των τριών.

Επίσης, δύναται το Δημόσιον, τη αιτήσει της επιτροπής, να αναλάβη την διαχείρισιν των υπολοίπων υπό της επιτροπής διαχειριζομένων μεριδίων. Η αναλογία της προσόδου των συνιδιοκτητών αποδίδεται εις αυτούς κατ' έτος ή εξαμηνίαν κατά τα δια Δ/τος καθοριζόμενα.

4. Αι διατάξεις της προηγουμένης παραγράφου ισχύουν και δια τας δασικές καρπώσεις του εξ αδιαιρέτου επί δασών των Νέων Χωρών 1/5 μεριδίου του Δημοσίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ' :

'Αρθρα 153-159:

Καταργήθηκαν από την περίπτ. α' παρ. 1 άρθρ. 79 Νομ. 998/1979 (ΦΕΚ Α' 289) .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε' : Δασική φορολογία (Μίσθωμα/Δασικός φόρος)

'Αρθρο 160: Μίσθωμα - Δασικός φόρος. Πίναξ διατιμήσεως

1. Δια τα εκ καρπώσεων δασών και δένδρων εντός κτημάτων και μη πεδινών χορτολιβαδίων παραγόμενα δασικά προϊόντα καταβάλλεται μίσθωμα μεν όταν πρόκειται περί δημοσίων, δημόσιος δε δασικός φόρος (δικαίωμα) όταν πρόκειται περί μη δημοσίων τοιούτων και κτημάτων.

2. Το κατά την προηγουμένην παράγραφον μίσθωμα, εφ' όσον τούτο κατά τας κειμένας διτάξεις δεν ορίζεται άλλως, ως και ο δημόσιος δασικός φόρος, ορίζονται καθ' έκαστον δασοπονικόν ή δασικόν διαχειριστικόν έτος δια του πίνακος διατιμήσεως, όστις κυρούνται κατ' έτος δια Δ/τος, εκδιδομένου μετά γνώμην του Τεχνικού Συμβουλίου Δασών, και εν τω οποίω αναγράφεται, κατά δασικάς περιφέρειάς εν αυτώ αναφερομένας, η τιμή των δασικών προϊόντων, δι' έκαστον δασοπονικόν έτος, καθοριζομένη επί τη βάσει της τιμής χονδρικής πωλήσεως των δύο προηγουμένων δασοπονικών ετών εις τους τόπους παραγωγής. Δι' ομοίου Δ/τος το μίσθωμα και ο δημόσιος φόρος προσαρμόζονται αναλόγως της ξομειώσεως της αγοραίας τιμής των δασικών προϊόντων.

3. Προς καθορισμόν του μισθώματος ή φόρου ρητίνης παραγομένης εντός ολοκλήρου της ρητινευτικής περιόδου εκάστου ημερολογιακού έτους, λαμβάνεται ως βάση η τιμή της ρητίνης η αναγραφομένη εις τον πίνακα διατιμήσεως τον ισχύοντα κατά την έναρξιν της ρητινευτικής περιόδου του ίδιου έτους.

'Αρθρο 161: Καθορισμός μισθώματος και δασικού φόρου

1. Το μίσθωμα του πίνακος διατιμήσεως καθορίζεται επί τη βάσει των κατά τα προηγούμενα δύο δασοπονικά έτη επιτευχθέντων μισθωμάτων εν τη οικεία περιφέρεια.

2. Ο δημόσιος δασικός φόρος ορίζεται εις τα εξής ποσοστά της τιμής του πίνακος διατιμήσεως:

α) Εις 14% προκειμένου περί παντός είδους τεχνικού ξύλου (ξυλείας), δαδίου, κατράμης, φλοιού και δασικών φυτών.

β) Εις 10% προκειμένου περί ξυλανθράκων, καυσοξύλων και θάμων.

γ) Εις 11% προκειμένου περί πάντων των λοιπών δασικών προϊόντων, ως φύλλα, άνθη, καρποί, κώνοι και σπέρματα, βαφικός και δεψικός ρους, κηκίδες, φυτόχωμα, καστανόχωμα, σχινόχωμα κλπ.

3. Δια τον καθορισμόν του οφειλομένου δασικού φόρου, ως δικαιολογητικόν χρησιμεύει το πρωτόκολλον εξελέγξεως και πιστοποιήσις μεταφοράς.

'Αρθρο 162: Καταβολή μισθώματος και δασικού φόρου

1. Το μίσθωμα ως και ο δημόσιος δασικός φόρος καταβάλλεται υπό του λαμβάνοντος την άδειαν υλοτομίας, επί τη βάσει διπλοτύπου εισπράξεως προσαγομένου εις την εκδίδουσαν την άδειαν υλοτομίας δασική αρχήν. Η άδεια αυτή χρησιμεύει ως δικαιολογητικόν της ενεργουμένης υλοτομίας. Δια την μεταφοράν απαιτείται ως δικαιολογητικόν το πρωτόκολλον εξελέγξεως και πιστοποιήσις μεταφοράς.

2. Προκειμένου περί μη δημοσίων δασών ή κτημάτων, κατ' εξαίρεσιν των εν προηγούμενη παραγράφω οριζομένων, δύναται τη εγκρίσει του νομάρχου, μετά πρότασιν του αρμοδίου δασάρχου, όπως δι' άπαντα ή τινά των δασικών προϊόντων, ο κατά το προηγούμενον άρθρον επιβαλλόμενος δημόσιος δασικός φόρος, αντί να καταβάλλεται κατά την έκδοσιν της αδείας υλοτομίας, καταβάλλεται εις το τέλος του διαχειριστικού έτους και το βραδύτερον εντός του πρώτου επομένου μηνός.

Δια την τοιαύτην καταβολήν του φόρου, ο υποκείμενος εις φορολογίαν δασοκτήμων (κύριος, νομεύς, άτοχος, επικαρπωτής, επί εταιρειών και νομικών προσώπων το νομικόν πρόσωπον, επί συνεταιρισμού δασοκτημόνων ο πρόεδρος του συνεταιρισμού επί ανηλικών ή νομίμως απηγορευμένων ο επίτροπος, κηδεμών ή αντιλήπτωρ κλπ.) οφείλει εγκαίρως προ της ενάρξεως εκάστου δασοπονικού έτους να επιδώση προς τον αρμόδιον δασάρχην αίτησιν, υποβαλλομένην παρά τούτου μετά της γνώμης του προς την νομαρχίαν. Η έγκρισις ή μη της αιτήσεως απόκειται εις την ελευθέραν κρίσιν του νομάρχου.

Δι' εγγύησιν ο δασοκτήμων υποχρεούται όπως προσαγάγη εκάστοτε εγγυητικήν επιστολήν μιας των εν Ελλάδι ανεγνωρισμένων τραπεζών δια χρηματικόν ποσόν ίσον προς το ποσόν του οφειλομένου φόρου της αδείας υλοτομίας ή και δια μεγαλύτερον ποσόν προϊόντων, εάν επιθυμή τούτο.

'Αρθρο 163: Δάση αμφισβητουμένης κυριότητος

Επί υλοτομίας ή καρπώσεως δασικών προϊόντων εις δάση αμφισβητουμένης κυριότητος, εάν μεν το δάσος τελή υπό την κατοχήν του Δημοσίου, καταβάλλεται μίσθωμα κατά τας περί υλοτομίας ή απολήψεως δασικών προϊόντων εκ δημοσίων δασών κειμένας δαιτάξεις, εάν δε υπό την κατοχήν φυσικού ή νομικού προσώπου, καταβάλλεται αντίστοιχος δημόσιος δασικός φόρος.

'Αρθρο 164: Φόρος και μίσθωμα εις καέντα δάση.

1. Δια τα δασικά προϊόντα εκ καέντων μη δημοσίων δασών και μερικώς δασοσκεπών εκτάσεων καταβάλλεται διπλούς δημόσιος δασικός φόρος, εκ καέντων δε δημοσίων δασών και μερικώς δασοσκεπών εκτάσεων, επί των οποίων ανεγνωρισμένον δικαίωμα δουλείας τρίτος, το υπό τούτου καταβαλλόμενον μίσθωμα καθορίζεται διπλάσιον του εν τω πίνακι διατιμήσεως αναγραφόμενου.

2. Εάν ο δασοκτήμων μη δημοσίου δάσους ή ο ασκών το ανεγνωρισμένον δικαίωμα δουλείας επί δημοσίου δάσους ή θελεν εφαρμόσει προ της πυρκαϊάς όλα τα υπό της δασικής αρχής υποδειχθέντα εις αυτόν προληπτικά αντιπυρικά μέτρα, οίον διάνοξιν αντιπυρικών λωρίδων, αραιώσεις, κηπεύσεις, θαμνεύσεις φρυγανεύσεις κλπ., τότε δύναται δι' αποφάσεως του νομάρχου μετά γνώμην του αρμοδίου δασάρχου και περιφερειακού διευθυντού δασών να μειούται ο ως άνω διπλάσιος δηόσιος δασικός φόρος ή μίσθωμα μέχρι των εν τω πίνακι διατιμήσεως καθοριζομένων απλών τοιούτων.

3. Εκ του κατά την παρ. 1 του παρόντος άρθρου διπλού δασικού φόρου ή μισθώματος, ο μεν απλούς ρόφος δεν εισάγεται εις το δημόσιον ταμείον αλλά κατατίθεται ως παρακαταθήκη εις το Ταμείον Παρακαταθηκών και Δανείων δια την λήψιν υπό της αρμοδίας δασικής αρχής προληπτικών αντιπυρικών μέτρων ή ενέργειαν αναδασώσεων ή κατασκευή δασικών δρόμων εις το καέν μη δημόσιον δάσος, το δε απλούν μίσθωμα, εισαγόμενον εις το Κεντρικόν Ταμείον Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών, διατίθεται δια την εκτέλεσιν υπό της αρμοδίας δασικής αρχής προληπτικών αντιπυρικών μέτρων, αναδασώσεων ή δασικών οδών εις τα οικεία δημόσια δασικά συμπλέγματα.

4. Η προς εμπορίαν κάρπωσις καέντων δημοσίων δασών ή μερικώς δασοσκευών εκτάσεων ενεργείται κατά τας αντιστοιχούς διατάξεις περί καρπώσεως δημοσίων δασών, είτε κατόπιν δημοπρασίας είτε άνευ δημοπρασίας, επί τη καταβολή όμως εις την δευτέραν περίπτωσιν τουλάχιστον απλού μισθώματος, δυναμένου να αυξηθή δι' αποφάσεως του νομάρχου μέχρι του διπλασίου του υπό του ισχύοντος πίνακος διατιμήσεως καθοριζόμενου. Η υπέρ το απλούν μίσθωμα, μετά ή άνευ δημοπρασίας, επιτυχχανομένη χρηματική πρόσοδος εισάγεται εις το Κεντρικόν Ταμείον Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών και διατίθεται δια την υπό της δασικής αρχής εκτέλεσιν προληπτικών αντιπυρικών μέτρων, αναδασώσεων ή δασικών οδών εις τα οικεία δημόσια δασικά συμπλέγματα.

'Άρθρο 165: Φορολογία βαλανιδίων και κερατίων

1. Δια τα προς εμπορίαν προοριζόμενα βαλανίδια και κεράτια, τα προερχόμενα εκ μη δημοσίων δασών ή κτημάτων, εισπράττεται δημόσιος φόρος επί τη βάσει της τιμής του εν ισχύι πίνακος διατιμήσεως δι' εκδόσεως αδείας υλοτομίας, δια την οποίαν δεν συντάσσεται πρωτόκολλον εξελέγξεως.

2. Δια τα εκ δημοσίων δασών συλλεγόμενα βαλανίδια και κεράτια εισπράττεται μίσθωμα κατόπιν ενοικιάσεως τούτων, κατά τας διατάξεις τας ισχυούσας περί ρητίνης, εκτός εάν η συλλογή αύτη είναι κεκτημένον δικαίωμα δουλείας τρίτων, οπότε το κατά τον πίνακα διατιμήσεως καθοριζόμενον μίσθωμα εισπράττεται κατά τας διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου.

'Άρθρο 166: Φορολογία προϊόντων εκχερσώσεως

1. Τα εκ της εκχερσώσεως προκύπτοντα δασικά προϊόντα υπόκεινται εις καταβολήν του νομίμου δασικού φόρου.

2. Εις καταβολή του νομίμου φόρου υπόκεινται και τα προϊόντα εκχερσώσεως δασών επιταχθέντων ή απαλλοτριωθέντων κατά την διάταξιν του άρθρ. 154, εφ' όσον τα εκ της εκχερσώσεως δασικά προϊόντα διατίθενται προς εμπορίαν.

'Άρθρο 167: Καυσόξυλα

Πας ξυλώδης όγκος εν ξηρά ή χλωρά καταστάσει, ο οποίος, λόγω ποιότητος ή διαστάσεων ή είδους ή οικονομικών τοπικών ή γενικών συνθηκών, δεν δύναται να

χρησιμοποιηθή ως ξυλεία, χαρακτηρίζεται ως καυσόξυλα. Οι δε επί λεπτού κλώνου ή κορμού κλαδίσκοι (κλαριά), οι θάμνοι χωρίς κορμόν και τα φρύγανα χαρακτηρίζονται φορολογικώς και δασοπονικώς ως θάμνοι ή κλαδίσκοι.

'Αρθρο 168: Υλοτομίας επί ηλαττωμένω μισθώματι ή φόρω ως και ατελείς 1. Οι κάτοικοι χωρίων, κωμοπόλεων ή πόλεων πραγματικού πληθυσμού κάτω των 10.000 δικαιούνται μετά την λήψιν αδείας υλοτομίας να υλοτομούν εκ δασοσίων κειμένων εις την περιφέρειαν των ως άνω χωρίων, κωμοπόλεων ή πόλεων, οικοδομήσιμον ξυλείαν ή καυσόξυλα και θάμνους προς ασβεστοποιίαν δια την ανέγερσιν ή επισκευήν των ιδίων αυτών οικιών ή αποθηκών εντός της περιφέρειας του χωρίου, κωμοπόλεως ή πόλεως ως άνω κειμένων, επί τη καταβολή του ημίσεος του δια του πίνακος διατιμήσεως καθοριζομένου μισθώματος. Προς τον αυτόν σκοπόν και υπό τους αυτούς όρους δικαιούνται να υλοτομούν τα αυτά προϊόντα εκ των αυτών δασών, εάν η παραγωγική αυτών δυναμικότης είναι προς τούτο επαρκής, και οι κάτοικοι γειτονικών χωρίων, εφ' όσον εις την περιφερειάν των δεν υπάρχει δάσος ή το υπάρχον είναι ακατάλληλον, αμφότερα δε ουχί εξ υπαιτιότητός των.

2. Εις χωρία, κωμοπόλεις ή πόλεις πραγματικού πληθυσμού κάτω των 10.000, εν τη περιφέρεια των οποίων δεν υπάρχουν δάση προς ικανοποίησιν των αναγκών εις καυσόξυλα ή θάμνους, επιτρέπεται ατελώς η άνευ δημοπρασίας απόληψις καυσοξύλων ή θάμνων δια τας οικιακάς αυτών ανάγκας εκ γειτονικών δασών, ευρισκομένων εντός της περιφέρειας του δασαρχείου, εφ' όσον τα δάση ταύτα εξαρκοούν εις τας ανάγκας του χωρίου ή συνοικισμού, εν τη περιφέρεια του οποίου ταύτα ευρίσκονται.

3. Η κατά τας παρ. 1 και 2 υλοτομία δύναται να ενεργηθή και εις μη δημόσια δάση, επί τη καταβολή μεν φόρου δια την οικοδομήσιμον ξυλείαν και ιτα προς ασβεστοποιίαν καυσόξυλα ή θάμνους, ατελώς δε δια τα προς θέρμανσιν τοιαύτα, αλλά μόνον κατόπιν εγκρίσεως του οικείου δασοκλήμονος.

4. Η διάνοξις αντιπυρικών λωρίδων, ή φρυγάνευσις, θάμνευσις και εκπρέμνωσις του εξ αειφύλλων πλατυφύλλων υπωρόφου διφυών δασών, ως και αι καλλιεργητικάί αραιωτικάί υλοτομίας των δασοσυστάδων δύναται να επιτραπούν εις δάση δημόσια ή μη υπό του Υπουργού Γεωργίας, κατόπιν γνώμης του αρμοδίου δασάρχου, περιφερειακού διευθυντού δασών και του Τεχνικού Συμβουλίου Δασών, επί μειωμένω μισθώματι ή φόρω ή και ατελώς, εφ' όσον άλλως είναι οικονομικώς ασύμφοροι.

5. Εις κυρίους ή νομείς γειτνιαζόντων προς δημόσια ή μη δάση ή τους μισθωτάς τούτων, οίτινες, δια την προαγωγήν της ξασκουμένης υπ' αυτών δασοπονίας, κατεσκεύασαν από του έτους 1936 ή θα κατασκευάσουν δασικάς οδούς, εξυπηρετούσας την καλύτεραν εκμετάλλευσιν και εν γένει διοίκησιν των δασών των, έτι δε και των γειτνιαζόντων προς αυτό τοιούτων, δύναται να εγκρθη παρά του Υπουργού Γεωργίας, μετά γνώμην του αρμοδίου δασάρχου και περιφερειακού διευθυντού δασών και του Τεχνικού Συμβουλίου Δασών και δι' ωρισμένον χρόνον, μείωσις του φόρου μέχρι του ημίσεος του υπό του καθ' έκαστον έτος ισχύοντος πίνακος διατιμήσεως προβλεπομένου φόρου του Δημοσίου δι' άπαντα ή τινά των εκ του δάσους εξαγομένων προϊόντων.

6. Η κατά την προηγουμένην παράγραφον μείωσις του φόρου δύναται να εγκριθη εφ' όσον αι διανοιγόμεναι δασικάί οδοί και δευτερεύουσαι τοιαύται πληρούν τους υπό της δασικής αρχής τεθέντας και παρά του Υπουργείου εγκριθέντας όρους ως προς τα καθορισθέντα υποχρεωτικά σημεία διαβάσεως, αφετηρίαν και τέρμα της οδού, επιτρεπομένην κλίσιν, πλάτος και ακτίνα καμπυλότητος.

'Αρθρο 169: Ξυλεία λιγνιτωρυχείων

Η απολαμβανομένη εγχώριος ξυλεία εκ μη δημοσίων δασών προς χρήση εις την εκμετάλλευσιν των λιγνιτωρυχείων και κατασκευήν έργων εξυπηρετήσεως αυτών απαλλάσσεται του δημοσίου δασικού φόρου.

'Αρθρο 170: Προϊόντα εκποιουμένων δασών

1. Η απόληψις δασικών προϊόντων εκ των εκποιουμένων δασών ενεργείται κατά τας περί εκμεταλλεύσεως των μη δημοσίων δασών διατάξεις, καταβαλλομένου του νομίμου φόρου.
2. Προκειμένου περί εκτάσεων παραχωρηθεισών προς δενδροκομικήν εκμετάλλευσιν, το ήμισυ του τιμήματος αυτών και επί πλέον το ήμισυ του φόρου του καταβαλλομένου δια τα δασικά προϊόντα, τα προερχόμενα εκ της εκχερσώσεως, παρακατατίθεται εις το Ταμείον Παρακαταθηκών και Δανείων και αποδίδεται εις τον ιδιοκτήτην, εάν εντός 5 ετών από της παραχωρήσεως επιτευχθή η εξημέρωσις των αγρίων δένδρων ή ευδοκιμήσουν τα φυτευθέντα, τουλάχιστον κατά 4/5 του συνόλου των προς εμβολιασμόν ή φύτευσιν δένδρων, υπολογιζομένων κατά την διάταξιν της παρ. του άρθρ. 24. Εάν παρέλθη άπρακτος η προθεσμία αύτη το ως άνω ποσόν εισάγεται εις το δημόσιον ταμείον ως δημόσιον έσοδον.
3. Δια την εφαρμογήν των εν τη προηγουμένη παραγράφω οριζομένων, αρμοδία αρχή είναι ο νομάρχης, αρμόδιος δε όπως βεβαιώση την πραγματοποιήσιν ή μη της εξημερώσεως ή της ευδοκιμήσεως της φυτεύσεως είναι ο οικείος δασάρχης.
4. Εάν, άμα τη λήξει της κατά το άρθρ. 24 προθεσμίας των 3 ή 4 ετών ήθελεν ο αγοραστής κηρυχθή έκπτωτος παντός δικαιώματος, κατά τα εν τω αυτώ άρθρω οριζόμενα, διακόπτεται ταυτοχρόνως η εις το δημόσιον ταμείον εισαγωγή ως δημοσίου εσόδου του κατά την παρ. 2 ποσού.

'Αρθρο 171: Προϊόντα παραχωρουμένων δασικών εκτάσεων προς αποκατάστασιν γεωργών κλπ.

Αι διατάξεις των παρ. 2,3 και 4 του προηγουμένου άρθρου περί αποδόσεως του ημίσεως του τιμήματος έχουν αναλόγως εφαρμογήν και δια τας κατά το άρθρ. 20 του Α.Ν. 857/1937 προς αποκατάστασιν ακτημόνων διατιθέμενας εκτάσεις, επί των οποίων, ως και επί των κατά το άρθρ. 18 παρ. 2 περιπτ. β' και γ' του παρόντος κώδικος διατιθεμένων τοιούτων, η απόληψις δασικών προϊόντων ενεργείται ατελώς.

'Αρθρο 172: Προϊόντα ανταλλαξιμών δασών

Τα εξ ανταλλαξιμών δασών απολαμβανόμενα δασικά προϊόντα απαλλάσσονται του δημοσίου φόρου.

'Αρθρο 173: Ατέλεια ημέρων κερατίων και καστώνων

Η συλλογή και μεταφορά ημέρων κερατίων ως και ημέρων ή αγρίων καστώνων, προερχομένων εκ δημοσίων ή μη δημοσίων δασών ή κτημάτων και προοριζομένων, είτε δι' ατομικάς ανάγκας των συλλεγόντων είτε προς εμπορίαν, είναι ατελής.

'Αρθρο 174: Μείωσις φόρου και ατέλεια προϊόντων εκχερσώσεως

1. Ο υπό του άρθρ. 166 παρ. 1 προβλεπόμενος φόρος, προκειμένου περί εκχερσώσεως ή εκκαθαρισμού εκτάσεων καλυπτομένων υπό αγριελαιών ή αγρίων

οπωροφόρων δένδρων, δύναται να ελαττωθή και μέχρι του ενός τετάρτου του κανονικού τοιούτου.

2. Η εκχέρσωση δασών, περί των οποίων προβλέπει το άρθρ. 166 παρ. 2, εφ' όσον τα εξ αυτής προϊόντα διατίθενται προς θεραπείαν των ατομικών αναγκών των εκχερσούντων, επιτρέπεται ατελώς κατά τα εν τη προμνησθείσης διατάξει οριζόμενα.

'Άρθρο 175: Ατέλεια ρητίνης

Η εκ μη δημοσίων δασών παραγομένη ρητίνη απαλλάσσεται της δασικής φορολογίας, του εκ ταύτης εσόδου ανεπληρουμένου δι' ετησίας επιχορηγήσεως του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών εκ του κρατικού προϋπολογισμού δια χρηματικού ποσού ίσου προς το προϊόν του φόρου ρητίνης κατά το έτος 1958.

'Άρθρο 176: Ατελείς άδειαι

1. Υλοτομούνται, συλλέγονται, ή κατασκευάζονται κατόπιν ατελούς άδειας:

α) Ξυλεία υλοτομουμένη υπό των κατοίκων χωρίων ή κωμοπόλεων πραγματικού πληθυσμού κάτω των 3.5000 εκ δασών της περιφέρειας των ή παρακειμένων τοιούτων, μετ' έγγραφον έγκρισιν του δασοκτήμονος, εφόσον το δάσος δεν είναι δημόσιον και χρησιμοποιούμενη αποκλειστικώς δι' ανέγερσιν ή επισκευήν ιδίων οικιών ή αποθηκών, κειμένων εντός της περιφέρειας του χωρίου ή της κωμοπόλεως, εφ' όσον οι κάτοικοι είναι άποροι και η απορία των βεβαιούται νομίμως.

β) Ξυλεία, καυσόξυλα ή θάμνοι προς ασβεστοποιάν, χρησιμοποιούμενα άπαντα αποκλειστικώς, είτε προς ανέγερσιν και επισκευήν οικιών και αποθηκών κατοίκων χωρίων, οι οποίοι έπαθον εκ πυρκαϊάς, σεισμού, πλημμύρας, καθιζήσεως του εδάφους ή άλλου τυχαίου δυστυχήματος, είτε προς επισκευήν πλοίων παθόντων εκ ναυαγίου.

γ) Ξυλεία, καυσόξυλα ή θάμνοι δι' ασβεστοποιάν, χρησιμοποιούμενα άπαντα προς ανέγερσιν ή επισκευήν εκκλησιών, σχολείων, αγαθοεργών ιδρυμάτων και κοινωφελών εν γένει έργων, εφόσον γίνονται δι' αυτεπιστασίας ή και εργολαβίας, όταν ο όρος της ατελείας περιλαμβάνεται εις την συγγραφήν των υποχρεώσεων του εργολάβου, ως και δια την κατασκευήν θρανίων, πινάκων και λοιπών οργάνων αναγκαίων δια την λειτουργίαν σχολείων.

δ) Ξυλεία, καυσόξυλα ή θάμνοι προς ασβεστοποιάν εξ ιδιωτικών ή δημοτικών ή κοινοτικών δασών δια τας ίδίας ανάγκας των δασοκτημόνων ή των μελών των οικείων δήμων ή κοινοτήτων.

ε) Καυσόξυλα προοριζόμενα δι' ανάγκας λαϊκών συσσιτίων, παιδικής διατροφής εν γένει και των δημοσίων ορφανοτροφείων.

2. Οι καταδικασθέντες δια παραβάσεις των περί πυρκαϊάς δασών διατάξεων δεν δύνανται να υλοτομήσουν ατελώς οικοδομήσιμον ξυλείαν δια τας ανάγκας αυτών επί πέντε μεν έτη από της καταδίκης, εάν κατεδικάσθησαν επί πλημμελήματι, επί τρία δε έτη, εφόσον πρόκειται περί αρμοδίως κληθέντων και ανατιολογήτως μη μεταβάντων προς κατάσβεσιν πυρκαϊάς.

'Άρθρο 177: Ατελείς και άνευ άδειας υλοτομιαί

1. Ατελώς και άνευ άδειας υλοτομούνται, συλλέγονται ή κατασκευάζονται:

α) Τα καυσόξυλα και οι θάμνοι, όταν προορίζονται δι' οικιακήν χρήσιν του υλοτομούντος και μεταφέρωνται δι' οιουδήποτε μέσου εντός του δασαρχείου.

β) Τα καυσόξυλα και οι θάμνοι, όταν μεταφέρωνται δι' οιουδήποτε μέσου θαλασσίως ή δια ξηράς, μέχρι του ποσού των τριών φορτίων ή πεντακοσίων

χιλιογράμμων καθ' εκάστην ημέραν και καθ' άτομον εντός της περιφέρειας του δασαρχείου, εις το οποίον συνελέγησαν ή εκρίσει του νομάρχου λαμβανομένη μετά γνώμην του αρμοδίου δασάρχου και περιφερειακού διευθυντού δασών και εις την περιφέρειαν συνορευόντος δασαρχείου, και πωλούνται υπό των ιδίων συλλεκτών δι' οικιακήν χρήσιν των κατοίκων ή εις υπαίθρια κεραμοποιεία, πλινθοποιεία, αγγειοπλαστική, ελαιοτριβεία, τυροκομεία, αρτοκλιβάνους, άμβυκας, εγκαταστάσεις αποστάσεως φυτικών ουσιών προς παραγωγήν αιθερίων ελαίων, σησαμελαιοτριβεία, στραγαλοποιεία, βυρσοδεψεία, ελαιοτριβεία, τυροκομεία, αρτοκλιβάνους, άμβυκας, εγκαταστάσεις αποστάξεως φυτικών ουσιών προς παραγωγήν αιθερίων ελαίων, σησαμελαιοτριβεία, στραγαλοποιεία, βυρσοδεψεία και λοιπάς ομοίας φύσεως εγκαταστάσεις. Προκειμένου όμως περί χρήσεως των καυσοξύλων ή θάμνων τούτων εις εργοστάσια, ασβεστοκαμίνους, συστηματικά κεραμοποιεία, πλινθοποιεία, αλωνιστικά μηχανάκια, ατμόπλοια δια την θέρμανσιν των ατμολεβήτων και προς εμπορίαν συγκέντρωσιν, όλων εξαιρετικώς και μόνον όταν εις τα δάση των πέριξ χωρίων υπάρχουν πλεονάσματα καυσοξύλων υπέρ τας ανάγκας των κατοίκων, δύναται η τοιαύτη χρήσις να επιτραπή υπό του νομάρχου μετά γνώμην του αρμοδίου δασάρχου και περιφερειακού διευθυντού δασών, επί τη καταβολή, μισθώματος μεν, οριζομένου υπό του νομάρχου, εφ' όσον τα καυσόξυλα ή θάμνοι προέρχονται εκ δημοσίων ή αναμίξ εκ δημοσίων και μη δημοσίων δασών, φόρου δε, εφόσον τα καυσόξυλα ή οι θάμνοι προέρχονται εκ μη δημοσίων δασών.

γ) Γεωργικά εργαλεία εν γένει (ιδία άροτρα, διχάλαι, στυλιάρια), υπορθώματα αμπέλων βέργαι περιελίξεως κηπουρικών φυτών, ξυλεία προς κατασκευήν κλιμάκων συλλογής ελαιοκάρπου, προς περίφραξιν ποιμνιοστασίων και καταφυγίων των ζώων, κήπων, αμπέλων ή αγρών, δρομάρια και ράβδοι προς αποξήρανσιν καπνού, πάσσαλοι προς διευθέτησιν χειμάρρων ή προς προστασίαν γεωργικών κτημάτων, πλαγινά εξαρτήματα βοαμαξών και αβελοί κατά τας εορτάς του Πάσχα, εφ' όσον πάντα χρησιμοποιούνται δια τας ιδίας των υλοτομούντων ανάγκας.

δ) Σχινόφυλλον, κηκίδια, άνθη φιλύρας, λιγόβεργαι και ξηροί κώννοι πεύκης. Τα προϊόντα όμως ταύτα ως και το σχινάλευρον, μεταφερόμενα δια ξηράς ή δια θαλάσσης εκτός του δασαρχείου, εις την περιφέρειαν του οποίου συνελέγησαν, υποβάλλονται εις πληρωμήν μισθώματος μεν, εφ' όσον προέρχονται εκ δημοσίων δασών, φόρου δε, εφ' όσον προέρχονται εκ μη δημοσίων δασών ή κτημάτων.

ε) Τα εντός κήπων, αυλών, ελαιώνων και αμπέλων φυόμενα οιαδήποτε δένδρα.

ς) Τα εντός γεωργικώς ή δενδροκομικώς καλλιεργουμένων εκτάσεων φυόμενα είτε οπωροφόρα ή καρποφόρα είτε τεχνητώς φυτευθέντα, είτε αυτοφυή οιαδήποτε μεμονωμένως μέχρι πέντε κατά στρέμμα φυόμενα δένδρα, ως και αι τεχνηταί ή αυτοφυείς δασικαί λωρίδες, επί των ορίων των καλλιεργειών πλάτους μέχρι δέκα μέτρων.

Τα αυτοφυή, όμως ταύτα δένδρα, εφ' όσον διατίθενται προς εμπορίαν, υλοτομούνται κατόπιν εγκρίσεως της δσικής αρχής και επί τη καταβολή δασικού φόρου.

2. Αι περί των η προηγουμένη παράγραφος υλοτομιαί δύνανται να ρυθμισθούν ή περιορισθούν μέχρι πλήρους απαγορεύσεως κατά χώνρον, χρόνον και τρόπον, κατά εν άρθρ. 66 οριζόμενα.

'Άρθρο 178: Τοπικάι ατέλειαι

1. Ατελώς και άνευ αδειας υλοτομούνται, συλλέγονται ή κατασκευάζονται:

α) Η ξυλεία, οι ξυλάνθρακες και τα προς ασβεστοποιίαν καυσόξυλα ή θάμνοι, εφ' όσον απολαμβάνονται εις τας επαρχίας Γυθείου και Οιτύλου εξ ανεγνωρισμένων μη δημοσίων δασών, μερικώς δασοσκεπών εκτάσεων και δένδρων (δασικών ή μη), και προορίζονται δια τας ιδίας ανάγκας ή και επιτόπιον κατανάλωσιν.

β) Τα εις την Επτάνησον απολαμβανόμενα και μεταφερόμενα δασικά προϊόντα, εκτός εάν πρόκειται περί υλοτομίας δάσους, ή μερικώς δασοσκεπούς, εκτάσεως,

οπότε δεν καταβάλλεται μεν επίσης φόρος ή μισθώμα, απαιτείται όμως ατελής άδεια της δασικής αρχής. Τα δια θαλάσσης όμως εκτός της Επτανήσου μεταφερόμενα δασικά προϊόντα υποβάλλονται εις την καταβολήν του εν τω πίνακι διατιμήσεως αναγραφομένου δασικού φόρου ή μισθώματος δι' εκδόσεως αδείας υλοτομίας παρά της δασικής αρχής.

2. Δια τας υλοτομίας της προηγουμένης παραγράφου ισχύουν, όσον αφορά εις τας δυναμένας να εκδοθούν αστυνομικά δασικά διατάξεις τα εν άρθρ. 66 οριζόμενα.

3. Τα εν 'Αθω παραγόμενα δασικά προϊόντα απαλλάσσονται του δημοσίου φόρου. Τα εκτός όμως της Χερσονήσου του Αγίου 'Όρους 'Αθω δάση, μερικώς δασοσκεπείς εκτάσεις και μη πεδιά χορτολίβαδα των μονών του Αγίου 'Όρους υπάγονται εις τας αυτάς διατάξεις, υπό τας οποίας τελούν τα των λοιπών αγαθοεργών ιδρυμάτων της Επικρατείας.

'Άρθρο 179: Γενικαί ατέλειαι

1. Ο αναπτύξας οιονδήποτε δάσος επί ιδίου εδάφους απαλλάσσεται της πληρωμής παντός δημοσίου δασικού φόρου δια παν δασικόν προϊόν προερχόμενον εκ του ούτω δασωθέντος εδάφους επί χρονικόν διάστημα ίσον προς τον περίτροπον χρόνον, καθοριζόμενον υπό του νομάρχου μετά γνώμην του αφμοδίου δασάρχου και περιφερειακού διευθυντού δασών. Επί τούτοις χορηγείται άδεια υλοτομίας ατελής, όπου η λήψις αδείας απαιτείται κατά τας κειμένας διατάξεις.

2. Η εκρίξωσις αγριελαιών, προς σκοπόν μεταφυτεύσεως και εμβολιασμού, ενεργείται ατελώς και άνευ αδείας μεν της δασικής αρχής, εφ' όσον πρόκειται περί μη δημοσίων δασών και μερικώς δασοσκεπών εκτάσεων, πάντως όμως μετ' έγκρισιν του οικείου δασοκτήμονος, κατόπιν ατελούς δε αδείας της δασικής όσον πρόκειται περί δημοσίων δασών και μερικώς δασοσκεπών εκτάσεων.

3. Δασικά προϊόντα, παραγόμενα ως προϊόν βιομηχανικών εργοστασίων δια μηχανική επεξεργασίας ή δια χημικής αποστάξεως καυσοξύλων, απαλλάσσονται της πληρωμής μισθώματος ή δημοσίου δασικού φόρου. Δια την λειτουργίαν όμως των τοιούτων εργοστασίων τα οπωσδήποτε χρησιμοποιούμενα καυσόξυλα πρέπει να προέρχωνται εξ υλοτομίας ενεργηθείσης επί τη βάσει αδείας υλοτομίας.

4. Απαγορεύεται η εντός εργοστασίων μετατροπή νομίμως αποληφθέντων δασικών προϊόντων εις έτερα τοιαύτα άνευ καταβολής της τυχόν διαφορά μεταξύ του δημοσίου δασικού φόρου ή μισθώματος του αρχικώς αποληφθέντος δασικού προϊόντος και του εκ μετατροπής προερχόμενου τοιούτου.

'Άρθρο 180: Στρεμματικός δασικός φόρος

Οι ιδιοκτήται ή διακάτοχοι δασών υποχρεούνται, προς κάλυψιν των δαπανών επιτηρήσεως αυτών εκ μέρους των δημοσίων δασικών οργάνων, και εφ' όσον συλλέγουν ή υλοτομούν εκ των δασών δασικά προϊόντα προς εμπορίαν, να καταβάλλουν ετησίως στρεμματικόν φόρον δι' ολόκληρον την έκτισιν του δάσους των, συνιστάμενον εις 0,10 δραχμάς κατά στρέμμα. Ο ούτω καταβαλλόμενος στρεμματικός φόρος εν ουδεμία περιπτώσει δύναται να υπερβή το δωδέκατον της κατά τον πίνακα διατιμήσεως συνολικής τιμής χονδρικής πωλήσεως των καθ' έκαστον έτος απολαμβανομένων προς εμπορίαν δασικών προϊόντων.

'Άρθρο 181: Σιδηροδρομικά κόμιστρα, προστατευτικοί δασμοί

1. Δια λόγους δασικής πολιτικής, τονώσεως και ενισχύσεως της εγχωρίου δασικής παραγωγής, ως και διευκολύνσεως της εκμεταλλεύσεως των απομεμακρυσμένων των κέντρων καταναλώσεως δασών, τη υποδείξει του Υπουργείου Γεωργίας και κατόπιν αποφάσεως του Υπουργείου Συγκοινωνιών, δύναται να ελαττωθούν

αναλόγως τα εκάστοτε ισχύοντα σιδηροδρομικά κόμιστρα μεταφοράς των δασικών προϊόντων εγχωρίου προελεύσεως και ιδία τα τοιαύτα καυσίμου ύλης (ξυλανθράκων και καυσοξύλων).

2. Δια τους αυτούς ως άνω λόγους δύναται, τη υποδείξει του Υπουργείου Γεωργίας και αποφάσει του Υπουργείου των Οικονομικών, να επιβληθή επί των εκ του εξωτερικού εισαγομένων δασικών προϊόντων προστατευτικός δασμός, ρυθμιζόμενος εκάστοτε υπό της αρμοδίας επί του δασμολογίου επιτροπής, εις την οποίαν μετέχει υποχρεωτικώς, προκειμένου περί της δασμολογήσεως των δασικών προϊόντων και ο αρμόδιος διευθυντής της Γενικής Διευθύνσεως Δασών.

Άρθρο 182: Ειδικαί Φορολογικαί απαλλαγαί

1. Του δασικού φόρου, περί ου το άρθρ. 160 και του στρεμματικού τοιούτου, περί ου το άρθρ. 180, απαλλάσσονται τα δάση, τα ανήκοντα εις την Α.Μ. τον Βασιλέα και την Α.Β.Υ. τον Διάδοχον ως και τα λοιπά μέλη της Βασιλικής Οικογενείας.

2. Τα κατά το άρθρ. 42 παραχωρηθέντα κατά χρήσιν δημόσια δάση εις το Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης απαλλάσσονται της καταβολής του ως άνω δημοσίου δασικού φόρου δια τα εξ αυτών παραγόμενα δασικά προϊόντα ως και της στρεμματικής φορολογίας.

ΤΜΗΜΑ Δ' :

Προσωπικόν Ιδιωτικών Δασών Έκτακτοι δασοφύλακες Επόπται πρασίνου

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α' : Ιδιωτικόν δασικόν προσωπικόν εις ιδιωτικά δάση

Άρθρο 183: Ιδιωτικοί δασολόγοι και δασοφύλακες

1. Δασοκτήμονες μη δημοσίων δασών έχοντες έκαστος ή πλείονες ομού, εξ αδιαιρέτου ή μη, υπό την κυριότητα ή νομήν των δάση, συνεχόμενα ή μη, επιφανείας μείζονος των 8.000 εκταρίων εν τη περιφερεία του αυτού δασαρχείου δύνανται, αποφάσει του Υπουργού Γεωργίας, να υποχρεωθούν όπως προσλάβουν δια την διοίκησιν και διαχείρισιν ιδιώτην δασολόγον. Οι δασολόγοι ούτοι διορίζονται παρά του Υπουργού Γεωργίας επί τη προτάσει των δασοκτημόνων υποβαλλομένη εντός προθεσμίας τασσομένης υπό του Υπουργού, ο δε μισθός αυτών καταβάλλεται υπό των δασοκτημόνων. Εν περιπτώσει αμελείας ή ασυμφωνίας αυτών ως προς το πρόσωπον του δασολόγου, διορίζονται αυτεπαγγέλτως υπό του Υπουργού Γεωργίας.

2. Οι δασοκτήμονες μη δημοσίων δασών εκτάσεως 300 εκταρίων και άνω, ως και εκτάσεως μικροτέρας μεν των 300 εκταρίων αποτελούσης όμως τμήμα δάσους 300 εκταρίων και άνω υποχρεούνται να προσλάβουν ιδιωτικούς δασοφύλακας δια τα εις την κυριότητα ή διακατοχήν αυτών τελούντα δάση, αναλόγως των από των δασών τούτων προσόδων των. Εις περίπτωσιν καθ' ην η έκτασις των τοιούτων δασών υπερβαίνει τα 1500 εκτάρια, οι δασοκτήμονες υποχρεούνται να προσλάβουν και δεύτερον δασοφύλακα, τρίτον δε εφ' όσον η έκτασις των υπό φύλαξιν δασών υπερβαίνει τα 2.500 εκτάρια. Της υποχρεώσεως περί διορισμού δευτέρου και τρίτου δασοφύλακος δύνανται να απαλλαγούν οι ιδιοκτήται ή οι διακάτοχοι δασών, καταστραφέντων κατά την διάκρειαν του πολέμου 1940-41 και της κατοχής, των οποίων αι πρόσοδοι αποδεδειγμένως δεν καλύπτουν τας δαπάνας μισθοδοσίας των πλειόνων του ενός δασοφυλάκων.

3. Οι ιδιωτικοί δασοφύλακες προτείνονται υπό του δασοκτήμονος και διορίζονται υπό του αρμοδίου περιφερειακού διευθυντού δασών, μετά γνωμάτευσιν του οικείου δασάρχου. Επί πλειόνων συνιδιοκτητών η δυνδιακατόχων δασών, οι ιδιωτικοί δασοφύλακες προτείνονται υπό της πλειοψηφίας τούτων, έκαστου έχοντος τόσας ψήφους, όσα τα επί του επικοίνου δάσους ιδανικά αυτού μερίδια.

4. Εις περίπτωσιν, καθ' ην οι κατά τα ανωτέρω υπόχρεοι προς πρόσληψιν ιδιωτικών δασοφυλάκων αμελούν να υποδείξουν τοιούτους εντός προθεσμίας τασσομένης εις αυτούς υπό του οικείου δασάρχου και μη δυναμένης να είναι μικροτέρας των 45 ημερών, ο αρμόδιος περιφερειακός διευθυντής δασών, μετά πρότασιν του δασάρχου, προβαίνει αυτεπαγγέλτως εις τον διορισμόν των ιδιωτικών δασοφυλάκων, καθορίζων άμα την μισθοδοσίαν αυτών, η οπποία αρνουμένων των ιδιοκτητών ή διακατόχων να καταβάλλουν ταύτην, εισπράττεται κατά τας περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων διατάξεις.

5. Ο Υπουργός Γεωργίας δύναται να εξαρτήση την έγκρισιν ή μη καρπώσεων εις τα μη δημόσια δάση εκ τη συμμορφώσεως ή μη των δασοκτημόνων ως προς την πρόσληψιν ιδιωτικών δασολόγων και του απαραίτητου δια την φύλαξιν του δάσους αριθμού δασοφυλάκων.

6. Ο περιφερειακός διευθυντής δασών και ο δασάρχης επί των ιδιωτικών δασοφυλάκων, ως και ο Υπουργός Γεωργίας και ο περιφερειακός διευθυντής δασών επί των ιδιωτικών δασολόγων, ασκούν πειθαρχικήν εξουσίαν οίαν και επί των δημοσίων δασοφυλάκων και δασαρχών, αι δε υπ' αυτών επιβαλλόμεναι ποιναι, μη δε της οριστικής απολύσεως εξαιρουμένης, είναι υποχρεωτικάί δια τον δασοκτήμονα. Η ποινή της οριστικής απολύσεως, προκειμένου μεν περί των δασοφυλάκων επιβάλλεται υπό του περιφερειακού διευθυντού δασών, προκειμένου δε περί των δασολόγων υπό του Υπουργού Γεωργίας, είναι δε και αύτη υποχρεωτική δια τον δασοκτήμονα.

Τα ποσά των τυχόν εις τους ιδιωτικούς δασολόγους και δασοφύλακας επιβαλλομένων πειθαρχικών ποινών προστίμου βεβαιούνται και εισπράττονται υπέρ του Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών.

7. Δ/μα καθορίζει τα του τρόπου διορισμού και απολύσεως των ιδιωτικών δασολόγων και δασοφυλάκων, τα προσόντα, τα της μισθοδοσίας και του τρόπου εισπράξεως, τα της βαθμολογικής εξελίξεως, ως και τα της εντάξεως των δασολόγων και δασοφυλάκων των δημοτικών και κοινοτικών δασών κατά τας αντιστοιχούς διατάξεις των λοιπών δημοτικών και κοινοτικών υπαλλήλων, τα του ορίου ηλικίας, τα καθήκοντα και δικαιώμαα, τα της συντάξεως και εφαρμογής δασοπονικών μελετών παρά δασολόγων, ως και πάσα λεπτομέρειαν εφαρμογής του παρόντος άρθρου.

(Με την περιπτ. α' της παρ. 3 του άρθρ. 36 Νομ. 1845/25-26 Απρ. 1989 (ΦΕΚ Α' 102), ορίστηκε ότι από την ημέρα εφαρμογής του άνω Νόμου παύει να υφίσταται η κατά τις διατάξεις του άνω άρθρου υποχρέωση πρόσληψης δασοφύλακα που έχουν οι ιδιοκτήμονες καθώς και οι νομείς ή διακάτοχοι δασών και δασικών εκτάσεων.

Για τους ήδη προσληφθέντες δασοφύλακες βάσει του άνω άρθρ. 183 και του άρθρ. 10 του α.ν. 959/1946 σε δάση και δασικές εκτάσεις που δεν ανήκουν στο Δημόσιο βλ. περίπτ. β' της παρ. 3 του άνω Νομ. 1845/89).

'Άρθρο 184: Διάθεσις δημοσίου δασικού προσωπικού εις ιδιωτικά δάση 1. Εις τους δασοκτήμονας μη δημοσίων δασών πάσης εκτάσεως, τους προσφερομένους να καταβάλλουν τας νομίμους απολαυάς δημοσίων δασικών υπαλλήλων, δύναται ο Υπουργός Γεωργίας να διαθέτη, προς διοικήσιν διαχείρισιν και αστυνομίαν των δασών τούτων, δημοσίους δασικούς υπαλλήλους από του 10ου βαθμού του δασικού κλάδου Β' κατηγορίας και άνω, μη υπαγογένους εις τας περί εντοπιότητος διατάξεις του υπαλληλικού κώδικος, των οποίων ο χρόνος της τοιαύτης υπηρεσίας λογίζεται εις τον χρόνον παραγωγής και συντάξεως.

Οι ούτω διατιθέμενοι δεν απαλλάσσονται των κεκανονισμένων δια τους δημοσίους δασικούς υπαλλήλους κρατήσεων και διατηρούν τα αντίστοιχα του δημοσίου υπαλλήλου δικαιώματα.

2. Τα εν τη προηγουμένη παραγράφω οριζόμενα έχουν εφαρμογήν και δια το Βασιλικόν κτήμα Τατοΐου.

3. Εις τους δήμους και τας κοινότητας, δια την παρ' αυτών εκτέλεσιν ή εποπτείαν

έργων αναδασώσεων, δύναται ο Υπουργός Γεωργίας να διαθέτη δημοσίους δασικούς υπαλλήλους, εφ' όσον οι δήμοι και αι κοινότητες καταβάλλουν τας νομίμους αποδοχάς των. Οι διατιθέμενοι εξακολουθούν να διατηρούν τα δικαιώματα προαγωγής και συντάξεως ως εν τη παρ. 1.

4. Δασοκλήμονες, κατά την παρ. 1 του άρθρ. 146, έχοντες συνολικώς πλησίον αλλήλων κείμενα δάση επιφανείας μεγαλύτερας των 6.000 εκταρίων, υποχρεούνται από της εκδόσεως των κατά την αυτήν παράγραφον Δ/των όπως καταβάλλουν ετησίως εις το δημόσιον ταμείον της περιφέρειας των ολόκληρον τον ετήσιον μισθόν ενός δασάρχου, επί βαθμῶ 6ω, κατανεμόμενον μεταξύ των δασοκλήμωνων αναλόγως της τιμῆς και εκτάσεως των δασῶν εκάστου και εισπραττόμενον, εν περιπτώσει αρνήσεως, κατά τας διατάξεις του Νόμου περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων. Ο αριθμός των δασαρχῶν αυξάνεται εκάστοτε κατά τόσους δασάρχας, ὅσος ο αριθμός εκείνων, των οποίων ο νόμιμος μισθός καταβάλλεται υπό των κατά τα ανωτέρω υποχρεῶν.

5. Προκειμένου περί υποδειγματικῶς διαχειριζομένων μη δημοσίων δασῶν, δύναται ο Υπουργός Γεωργίας να χορηγή εις τους κατά την παρ. 1 προσλαμβανομένους δημοσίους υπαλλήλους μέχρι του 30% των αποδοχῶν των, των υπολοίπων καταβαλλομένων υπό του οικείου δασοκλήμονος.

6. Εις τους δασικούς συνεταιρισμούς, πλήρους ἢ περιορισμένης εκμεταλλεύσεως, δύναται, δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας, λαμβανομένης κατόπιν αιτήσεως ἢ γνώμης της πανελληνίου συνομοσπονδίας ενώσεων γεωργικῶν συνεταιρισμῶν να διατίθενται δημόσιοι υπάλληλοι. Αι αποδοχαί των ανωτέρω υπαλλήλων εφ' ὅσον διαρκεί η διάθεσις, τα έξοδα κινήσεως ως και η ημερησία αποζημίωσις δια την εκτός ἔδρας εκτέλεσιν υπηρεσίας καταβάλλονται υπό του Δημοσίου ταμείου εις βάρος των εις ους διατίθενται συνεταιρισμῶν κατά τα λεπτομερέστερον δια Δ/τος, εκδιόμενου επί τη προτάσει των Υπουργῶν Οικονομικῶν και Γεωργίας, καθοριζόμενα.

Ἄρθρο 185 : Δασικόν προσωπικόν πανεπιστημιακῶν δασῶν Θεσσαλονίκης.

Δια το δασικόν προσωπικόν των πανεπιστημιακῶν δασῶν Θεσσαλονίκης ισχύουν αι διατάξεις των άρθρ. 4 Νομ. 6320/1934, άρθρ. 8 και 11 Νομ. 1881/51, 94141/ π.ε. 4.6.57 αποφάσεως Υπουργού Εθνικῆς Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Ἄρθρο 186: Δασικόν κλπ. προσωπικόν δημοτικῆς και κοινοτικῆς δασοπονίας

Η ίδρυσις κοινῆς δασοπονικῆς υπηρεσίας και η πρόσληψις του αναγκαιούτος δασικῶν κλπ. προσωπικῶν υπό δύο ἢ πλειόνων δήμων και κοινοτήτων, δια την επιστημονική διαχείρισιν, εκμετάλλευσιν και αξιοποίησιν των δασῶν αυτῶν δύναται να ενεργηθῆ κατά τας περί συνεργασίας δήμων και κοινοτήτων, διατάξεις του άρθρ. 152 του δημοτικῶν και κοινοτικῶν κώδικος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β' : Ἐκτακτοὶ δασοφύλακες δημοσίων δασῶν

Ἄρθρο 187 Ἐπόπται πρασίνου

1. Δύνανται να διορισθῶν, επί τη αιτήσει δήμων και κοινοτήτων και ἄλων νομικῶν φιλοδασικῶν προσώπων δημοσίου ἢ ιδιωτικῶν διακίου ἢ φυσικῶν προσώπων, ἔκτακτοὶ δασοφύλακες προς φύλαξιν δημοσίων δασῶν, αμειβόμενοι υπό των προτεινόντων τούτους, προς τους οποίους συνδέονται δια σχέσεως ιδιωτικῶν δικαίου.

2. Μέλη φιλοδασικῶν επιτροπῶν και ενώσεων προσκοπικῶν, κυνηγετικῶν, τουριστικῶν και φυσιολατρικῶν εν γένει σωματείων δύναται να διορισθῶν ως ἄμισθοι ἐπόπται του πρασίνου θεωρούμενοι, δια τας περί τα δάση παραβάσεις, ως

ανακριτικοί υπάλληλοι. Η ιδιότης του αμίσθου επόπτου πρασίνου δεν αποτελεί ασυμβίβαστον με άλλην δημοσίαν ή κοινοτικήν θέσιν.

3. Δια Δ/τος καθορίζονται τα προσόντα διορισμού, ο τρόπος διορισμού, η μισθοδοσία και ο τρόπος καταβολής ταύτης, η βαθμολογική και μισθολογική εξέλιξις, τα δικαιώματα και καθήκοντα, ο πειθαρχικός έλεγχος, το όριον ηλικίας, ως και πάσα σχετική λεπτομέρεια διέπουσα τους κατά τας προηγουμένας 1 και 2 παραγράφους του άρθρου τούτου εκτάκτους δασοφύλακας και επόπτας πρασίνου.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ Αναδασώσεις

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α' : Αναδασωτέα εδάφη

Άρθρα 188-199:

Καταργήθηκαν από την περιπτ. α' παρ. 1 άρθρ. 79 Νομ. 998/1979 (ΦΕΚ Α' 289).

Άρθρο 200: Δαπάναι αναδασώσεων

1. Αι προτάσεις της δασικής υπηρεσίας ή των φιλοδασικών επιτροπών εκτελούμεναι αναδασώσεις, η ίδρυσις και η συντήρησις δασικών φυτωρίων και σπορειών ή πειραματικών δασικών σταθμών συντηρουμένων και χρησιμοποιουμένων υπό της δασικής υπηρεσίας ως και η αμοιβή των φυλάκων αναδασώσεων ενεργούνται δαπάνη του Δημοσίου, καταβαλλομένη εκ του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών.

2. Αι δαπάναι τεχνητής ή φυσικής αναδασώσεως, ως και της οροθεσίας, περιφράξεως, φυλάξεως και εν γένει προστασίας των κηρυχθεισών ως αναδασωτέων εκτάσεων, ως επίσης και αι δαπάναι απαλλοτριώσεως των τυχόν ετνός των αναδασωτέων εκτάσεων περιλαμβανομένων ιδιοκτησιών βαρύνουν τον αιτήσαντα την κήρυξιν του εδάφους ως αναδασωτέου ή τους αναλαβόντας την υποχρέωσιν της αναδασώσεως ιδιοκτήτας.

Άρθρο 201: Δαπάναι Δήμων, κοινοτήτων κλπ. δι' αναδασώσεις

1. Οι δήμοι, αι κοινότητες, αι μοναί, τα φιλανθρωπικά ιδρύματα ή άλλα νομικά πρόσωπα υποχρεούνται να αναγράφουν εις τους προπολογισμούς αυτών πιστώσεις ουχί κατωτέρας των 5% των δασικών εισοδημάτων αυτών δια δαπάνας αναδασώσεως ή απαλλοτριώσεως εδαφών ανηκόντων εις την περιφέρειάν των. Τα αυτά νομικά πρόσωπα υποχρεούνται να αναγράφουν ετησίως εις τον προϋπολογισμόν των πίστωσιν, καθοριζομένην υπό της εγκρινούσης τον προπολογισμόν αρχής, αναλόγως των πόρων αυτών, δια την εκτέλεσιν αναδασώσεων εις την περιοχήν των.

Η απόφασις αύτη δύναται να μεταρρυθμισθή υπό του Υπουργού, εις την αρμοδιότητα του οποίου ανήκει η εποπτεία του νομικού προσώπου.

2. Τα κατά την προηγουμένην παράγραφον αναγραφόμενα ποσά διατίθενται, είτε δια την απ' ευθείας υπό των ειρημένων νομικών προσώπων εκτέλεσιν των έργων είτε ως εισφορά εις το εκτελούν ταύτα Δημόσιον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β' : Φιλοδασική προπαγάνδα Φιλοδασικά σωματεία Έντυπα φιλοδασικής προπαγάνδας

Άρθρο 202:

Καταργήθηκε από την περιπτ. α' παρ. 1 άρθρ. 79 Νομ. 998/1979 (ΦΕΚ α' 289).

'Αρθρο 203: Φιλοδοσικά Σωματεία

1. Δια την προστασίαν του πρασίνου και την φυσικήν και τεχνητήν αναδάσωσιν των περι τας πόλεις, κκαι χωρία λόγων και βουνών δια σκοπούς κυρίως αισθητικούς προς δημιουργίαν ιδία, πάρκων, ως και τον δια φυσικής αναδασώσεως εξωρείσμον αρχαιολογικών, ιστορικών ή ιερών χώρων δύνανται να συνιστώνται φιλοδοσικά σωματεία.
2. Πόροι των φιλοδοσικών σωματείων δύνανται να είναι συνδρομαί, δωρεαί, κληρονομίαι, κληροδοσίαι και επιχορηγήσεις του Κράτους, των δήμων και κοινοτήτων ή άλλων νομικών προσώπων, ως και εξευρισκόμενοι άλλοι πόροι, τόκοι κεφαλαίων και δάνεια.
3. Το δια του Α.Ν. 1247 της 19/28.5.1938 (περί κυρώσεως του Καταστατικού της "Φιλοδοσικής Ενώσεως" κλπ.), κυρωθέν καταστατικόν της Φιλοδοσικής Ενώσεως Αθηνών διέπεται υπό του Α. Νόμου τούτου.

'Αρθρο 204: Φιλοδοσικά Επιτροπαί

(Οι "Φιλοδοσικές επιτροπές" και οι σχετικές με αυτή διατάξεις συστάσεως συνθέσεως, συγκροτήσεως και λειτουργίας, καταργήθηκαν από την παρ. 13 άρθρ. 6 της 272961/26-26 Απρ. 1982 (ΦΕΚ Β 215) Διορθ. Σφάλμ. στο ΦΕΚ Β' 564/9-8-1982, αποφ. Υπ. Προεδρ. Κυβερν. και Γεωργίας).

1. Δια την προστασίαν του πρασίνου, την δημιουργίαν φιλοδένδρου αισθήματος και την εκτέλεσιν έργων αναδασώσεως, συνιστώνται δια πράξεων του νομάρχου, δημοσιευομένων εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως εις τα μεγαλύτερα αστικά κέντρα τριμελείς ή πενταμελείς φιλοδοσικάι επιτροπαί. Εις την πρωτεύουσαν του Κράτους ή φιλοδοσική επιτροπή είναι επταμελής.
2. Τα μέλη των επιτροπών αποτελούνται εκ του οικείου νομάρχου, εφ' όσον η έδρα της επιτροπής συμπίπτει με την έδραν του νομού, εκ του προϊσταμένου της τοπικής δασικής αρχής, εξ ενός αντιπροσώπου της δημοτικής ή κοινοτικής αρχής οριζομένου υπό του οικείου συμβουλίου, των λοιπών μελών, μέχρι συμπληρώσεως, οριζομένων δια πράξεως του οικείου νομάρχου, προτάσει της οικείας δασικής αρχής, εκ προσώπων διακρινομένων δια την φιλόδενδρον αυτών δράσιν.
3. Αι επιτροπαί αύται αποτελούν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, διαχειρίζονται τα εις αυτάς διατιθέμενα χρήματα κατά τας διατάξεις περί δημοσίων υπολόγων, του αρμοδίου περιφερειακού διευθυντού δασών έχοντος το δικαίωμα του διοικητικού και οικονομικού ελέγχου των επιτροπών, εκτός αν ούτος μετέχη αυτής, οπότε τον έλεγchon ασκεί ο νομάρχης δι' ανωτέρου δασικού υπαλλήλου, οριζομένου υπό του Υπουργού Γεωργίας.
4. Πόροι των φιλοδοσικών επιτροπών είναι:
 - α) Κρατικάι επιχορηγήσεις β) Διατιθέμενα χρηματικά ποσά υπό δήμων και κοινοτήτων, υδραυλικών ταμείων, κλπ. δια σκοπούς αναδασώσεων και δενδροφυτεύσεων.
 - γ) Άλλαι χρηματικάι ενισχύσεις, συνδρομαί δωρεαί και έρανοι.
 - δ) Πρόσοδοι πάσης φύσεως προερχόμεναι εκ της εκμεταλλεύσεως παραχωρουμένων υπό του Δημοσίου ή δήμων και κοινοτήτων εδαφών προς αναδάσωσιν δασυλλίων ή και δασικών θερέτρων.
5. Εις την δικαιοδοσίαν του νομάρχου ανήκουν και άπαντα τα φιλοδοσικά σωματεία ή όσα εκ των φιλοπροόδων εν γένει σωματείων θέτουν ως κύριον αυτών σκοπόν την αναδάσωσιν και δενδροφυτεύσιν, υποκείμενα και ταύτα εις τον διοικητικόν και διαχειριστικόν έλεγchon τούτου, ασκούμενον δι' ανωτέρου δασικού υπαλλήλου οριζομένου υπ' αυτού.
6. Ο αριθμός των μελών των επιτροπών, η σύνθεσις, η θητεία, αι υπό τούτων διοριζόμεναι εκτελεστικάι επιτροπαί και αι λοιπαί λεπτομέρειαι της εν γένει οργανώσεως και λειτουργίας των φιλοδοσικών επιτροπών, ως και των

φιλοδοσικών σωματείων, καθορίζονται δια Δ/τος.

7. Η παρά των φιλοδοσικών επιτροπών εκτέλεσις αναδασωτικών και φυτωριακών εργασιών ενεργείται κατά τα εν άρθρ. 222 διαλαμβανόμενα.

'Άρθρο 205: Ρύθμισις λεπτομερειών αναδασώσεων

Δια Δ/των ρυθμίζονται αι λεπτομέρειαι του καθορισμού και της οροθεσίας των αναδασωτέων εκτάσεων, τα της παραχωρήσεως των δημοσίων εκτάσεων προς αναδάσωσιν, ο τρόπος του καθορισμού και της πληρωμής των δαπανών αναδασώσεως, της εκτελέσεως των αναδασώσεων, τα της φυλάξεως και προστασίας των υπό αναδάσωσιν δημοσίων ή μη εκτάσεων, τα των καθηκόντων και πληρωμής των μισθών των φυλάκων, ως και πάσα άλλη λεπτομέρεια των περι αναδασώσεων διατάξεων.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α': Προστασία Δασών

'Άρθρα 206-208:

Προστασία δασών εκ πυρκαϊών

Καταργήθησαν από την περπτ. α' απαρ. 1 άρθρ. 79 Νομ. 998/1979 (ΦΕΚ Α' 289).

'Άρθρο 209: Υποχρεώσεις κοινοτήτων προς αναδάσωσιν καέντων δασών

1. Κοινότητες, εις την περιφέρειαν των οποίων κατεστράφησαν υπό της πυρκαϊας δημόσια ή κοινοτικά δάση, υποχρεούνται να αναγράφουν ετησίως επί δεκαετίαν από της πυρκαϊας εις τον προπολογισμόν αυτών πίστωσιν δια την υποβοήθησιν δια τεχνικών αναδασωτικών έργων της επανιδρύσεως του καέντο δάσους.

2. Τα αναδασωτικά ταύτα έργα υποδεικνύονται και εκτελούνται μερίμνη της δασικής υπηρεσίας.

'Άρθρο 210 - 218:

Καταργήθησαν από την περιπτ. α' παρ. 1 άρθρ. 79 Νομ. 998/1979 (ΦΕΚ Α' 102),

'Άρθρο 219 :

(Καταργήθηκε από την περ. δ' του άρθρου 42 του Ν. 1845/89, ΦΕΚ-102 Α').

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β' :

'Άρθρο 220: Προστασία δασών εξ εντόμων και μυκήτων

1. Εν περιπτώσει εμφανίσεως καμπών ή άλλων βλαπτικών των δασικών δένδρων εντόμων ή μυκήτων, οι κύριοι ή κάτοχοι δασών, μερικώς δασοσκεπών εκτάσεων, λιβαδίων, γεωργικώς ή δενδροκομικώς καλλιεργουμένων εκτάσεων, κήπων και αυλών υποχρεούνται να προβαίνουν εις καταπολέμησιν και εξαφάνισιν των βλαπτικών τούτων εντόμων ή μυκήτων, κατά τας υποδείξεις της δασικής αρχής, τιμωρούμενοι άλλως κατά τας διατάξεις του άρθρ. 268.

2. Εν αρνήσει των ως άνω κυρίων ή κατόχων, όπως προβούν εις τα υποδειχθέντα παρά της δασικής αρχής μέτρα, δύναται αύτη να προβή εις την λήψιν των μέτρων τούτων, των προς τούτο δαπανών εισπραττομένων παρά του υποχρέου κυρίου ή κατόχου, κατά τας περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων διατάξεις.

'Αρθρο 221: Απαγόρευσις εισαγωγής εκ του εξωτερικού ξυλείας προς πρόληψιν μεταδόσεως ασθeneιών

Προς προστασίαν των δασών της χώρας εκ βλαπτικών των δασικών δέντρων εντόμων ή μυκήτων δύναται δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας να επιτρέπεται υπό όρους ή και να απαγορεύεται εντελώς, καθ' όλην την Χώραν ή περιφέρειας ταύτης, η εκ του εξωτερικού εισαγωγή παντός είδους ξυλείας, υπό οιανδήποτε μορφήν ξυλίνων σκευών ως και φυτών, σπόρων, φύλλων, ανθέων, φυτικής γης, χωμάτων, έρματος πλοίων εκ χώματος, ως και χαλίκων και άμμου περιεχόντων χώματα.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Δασικά Έργα

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α' : Γενικαί διατάξεις αφορώσαι εις δασοτεχνικά έργα

'Αρθρο 222: Μελέτη και εκτέλεισις

1. Η μελέτη και εκτέλεισις τοπογραφήσεων, χωροσταθμήσεων και πάσης φύσεως τεχνικής εργασίας διευθετήσεως χειμάρρων, διαχειρίσεως και εκμεταλλεύσεως δασών, αναδασώσεων, φυτωρίων, περιφράξεων, δασικών μεταφορικών εγκαταστάσεων, δασικής οδοποιίας και βελτιώσεως ορεινών βοσκοτόπων, ενεργείται δι' εργολαβίας ή δι' αυτεπιστασίας υπό της αρμοδίας δασικής υπηρεσίας, μετ' απόφασιν του Υπουργού Γεωργίας ή του νομάρχου, κατά τας περί διοικητικής αποκεντρώσεως διατάξεις.

2. Δια την δι' αυτεπιστασίας εκέλεσιν των έργων των χρηματοδοτουμένων παρά του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών, συνιστάται παγία προκαταβολή, η διαχειρίσις της οποίας ανατίθεται εις διαχειριστήν δημόσιον υπάλληλον, οριζόμενον δι' αποφάσεως του διοικητικού συμβουλίου του Ταμείου τούτου. Ως διαχειριστής της παγίας προκαταβολής δεν ορίζεται υπάλληλος μετέχων εις την εκτέλεσιν και επίβλεψιν των έργων.

3. Εις τους διαγωνισμούς δια την δι' εργολαβίας μελέτην ή εκτέλεσιν των ως άνω δασοτεχνικών εργασιών γίνονται δεκτοί και δασολόγοι, έχοντες ειδικόν πυχίον εργολήπτου δασικών έργων, χορηγούμενον παρά του Υπουργού Γεωργίας.

'Αρθρο 223: Δια Δ/τος καθορίζονται τα της συντάξεως αναγνωριστικών και προκαταρκτικών μελετών, γενικών σχεδίων (προμελετών), των οριστικών μελετών και των ετησίων προγραμμάτων έργων, τα του ελέγχου, εγκρίσεως και θέσεως εις εφαρμογήν αυτών, τα της αναθεωρήσεως και τροποποιήσεως αυτών, τα της διενεργείας των δημοπρασιών, τα της επιβλέψεως, εκτελέσεως και παραλαβής των εκτελουμένων δασοτεχνικών έργων, τα της εκδόσεως, διαβαθμίσεως και ακυρώσεως των ειδικών πτυχίων εργοληπτών δασοτεχνικών έργων, ως και πάσα σχετική λεπτομέρεια δια την εφαρμογήν του παρόντος άρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β' : Έργα διευθετήσεως χειμάρρων

Άρθρο 224: Φορέυς εκτελέσεως έργων.

1. Τα δασοτεχνικά έργα διευθετήσεως χειμάρρων και αποκαταστάσεως ορεινών εδαφών των λεκανών απορροής εκτελούνται ανεξαρτήτως τάξεως υπό του Κράτους. Μέρος της δαπάνης τούτων δύναται να βαρύνη τας εκ της εκτελέσεως των έργων προστατευομένης ιδιοκτησίας εις την υπό του χειμάρρου επηρεαζομένην πεδινήν περιοχίν. Την συντήρησιν των κατά την παρούσαν παράγραφον έργων αναλαμβάνουν αι εκτελούσαι ταύτα αρμόδιαι δασικαί υπηρεσίαι, ή οσάκις κρίνεται υπό τούτων σκόπιμον, οι οργανισμοί εγγείων βελτιώσεων.

2. Η ταξινόμησις των έργων δασοτεχνικής διευθετήσεως χειμάρρων και αποκαταστάσεως των ορεινών εδαφών, εχόντων άμεσον σχέσιν προς εκτελούμενα μείζονος σημασίας πεδινά εγγειοβελτιωτικά τοιαύτα, ο γενικός προγραμματισμός, η ενταξίς των εις το σύνολον των έργων και ο συντονισμός τούτων ενεργούνται δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας μετά γνώμην του παρά τω Υπουργείω Γεωργίας κεντρικού γνωμοδοτικού συμβουλίου εγγειοβελτιωτικών έργων.

3. Αι προκαταρκτικά μελέται των ανωτέρω έργων εγκρίνονται υπό του κεντρικού γνωμοδοτικού συμβουλίου εγγείων βελτιώσεων προτάσει της Γενικής Διευθύνσεως Δασών, αρμοδίας δια την περαιτέρω εκπόνησιν των μελετών εκτελέσεως, έγκρισιν τούτων, ειδικόν κατά χώρον προγραμματισμόν και εκτέλεσιν των έργων, κατά τας διεπούσας ταύτην διατάξεις, εκ πιστώσεων του προγράμματος αυτής, είτε εκ τοιούτων διατιθεμένων παρά της υπηρεσίας εγγείων βελτιώσεων Υπουργείων Γεωργίας, δυναμένων να εφαρμοσθούν εν προκειμένω και των διατάξεων των αρθρ. 8-11 του Ν.Δ. 3881/1958, ως αύται εκάστοτε ισχύουν.

4. Δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας, εκδιδομένης επί τη προτάσει της Γενικής Διευθύνσεως Δασών, μετά γνώμην του κεντρικού γνωμοδοτικού Συμβουλίου εγγείων βελτιώσεων, δύναται να ανατίθεται εις την υπηρεσίαν εγγείων βελτιώσεων ή προμελέτη, μελέτη και εκτέλεσις των εν τω παρόντι άρθρω έργων, δι' οίωνδήποτε πιστώσεων, αποσπωμένου εν τη περιπτώσει ταύτη παρ' αυτή του αναγκαιούτος ειδικού δασικού προσωπικού.

Άρθρο 225: Ειδικά μέτρα δια λεκάνας χειμάρρων Μακεδονίας

1. Δι' αποφάσεων του Υπουργού Γεωργίας, εκδιδομένων μετά γνώμην του αρμοδίου περιφερειακού διευθυντού δασών και δημοσιευομένων εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, δύναται να κηρύσσονται υπό προστασίαν λεκάναι απορροής των χειμάρρων των πεδιάδων Μακεδονίας.

2. Εντός των υπό προστασίαν περιοχών δύναται να απαγορεύονται αι εκχερσώσεις επικλινών εδαφών, να επιβάλλονται ειδικά μέτρα κλιμακώσεως (πεζούλια) ή περιορισμού κατ' έκτασιν και είδος καλλιεργείας δι' εκχερσώσεως, να περιορίζονται αι πάσης φύσεως καρπώσεις των δημοσίων ή μη δασών, μερικώς δασοσκεπών εκτάσεων και οίωνδήποτε ψιλών βοσκών και να ρυθμίζεται κατά τόπον και χρόνον και μέχρι πλήρους απαγορεύσεως η βοσκή ωρισμένου είδους ή παντός ζώου, η χρήσις του ύδατος φυσικών πηγών και ρείθρων, η αλλαγή της κοίτης των χειμάρρων, ως και η ανέγερσις οίωνδήποτε δασικών εγκαταστάσεων. Εις τας ούτω υπό προστασίαν κηρυχθείσας περιοχάς, θεωρουμένης ως αναδασωτέας, έχουν εφαρμογήν, όσον αφορά εις την έκδοσιν των δασικών αστυνομικών διατάξεων, την φύλαξιν και αστυνομίαν, την βεβαίωσιν των παραβάσεων, ως και τας επιβαλλομένας ποινάς και αοζημιώσεις, αι αντίστοιχοι διατάξεις του παρόντος κώδικος.

3. Δια Δ/τος δύναται αι διατάξεις των ανωτέρω παρ. 1 και 2 να επεκταθούν εις τας λεκάνας απορροής, χειμάρρων και άλλων διαμερισμάτων της χώρας, όταν αύται τίθενται, επί τη βάσει εγκεκριμένης μελέτης, υπό δασοτεχνικήν διευθέτησιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ' : Δασικά μεταφορικά εγκαταστάσεις Δασικά κτίρια

Άρθρο 226: Διαδικασία αναθέσεως κατασκευής

1. Προς τον σκοπόν εκμεταλλεύσεως δασικών συμπλεγμάτων, επιτρέπεται όπως δια Δ/των εκδιδομένων, προτάσει των Υπουργών Γεωργίας, Οικονομικών και Δημοσίων Έργων, ανατίθεται εις τα Ταμεία Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών των νομών η κατασκευή και συντήρησις δασικών οδών και μεταφορικών εν γένει εγκαταστάσεων, δασικών εργοστασίων, κτιρίων, ως και η αγορά και συντήρησις των σχετικών μηχανών, εργαλείων και μέσων επικοινωνίας. Εις τα αυτά Ταμεία δύναται, κατόπιν αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας, να ανατίθεται και η πληρωμή της δαπάνης καλλιεργείας των συστάδων, αναδασώσεως και δασικών φυτωρίων εντός των οικείων δασικών συμπλεγμάτων.

2. Προς έκδοσιν των εν τη προηγουμένη παραγράφω προβλεπομένων Δ/των απαιτείται προγενεστέρα έκθεσις του οικείου δασάρχου, περί της αναγκαιότητος των εκτελεστέων έργων, συνοδευομένη υπό δασοπονικής μελέτης του δασικού συμπλέγματος και γνωμοδότησις του αρμοδίου περιφερειακού διευθυντού δασών και του Τεχνικού Συμβουλίου Δασών του Υπουργείου Γεωργίας.

Η ως άνω έκθεσις του δασάρχου δέον να διαλαμβάνη και περί των επιβληθησομένων φόρων και εισφορών, κατά τα εν άρθρ. 240-244 οριζόμενα περί του ποσού αυτών, περί των οικονομικών πόρων του Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών και περί των κατά προσέγγισιν δαπανών δια την εκτέλεσιν των προβλεπομένων δασικών εγκαταστάσεων.

Άρθρο 227: Δασικά οδοί

Δασικά οδοί θεωρούνται αι οδοί αι εξυπηρετούσαι, εντός ή εκτός των δασών, την εκμετάλλευσιν και τας μεταφοράς των δασικών προϊόντων, ως και τα πάσης φύσεως δασικά έργα και μη συμπίπτουσαι μετά του δικτύου της εθνικής ή επαρχιακής οδοποιίας της χώρας.

Άρθρο 228: Αστυνομία δασικών οδών

1. Η αστυνομία των κατά το άρθρ. 226 έργων, εφ' όσον πρόκειται περί αποκλειστικώς δασικών οδών μη συμπίπτουσών προς εθνικάς, επαρχιακάς, δημοτικάς και κοινωτικάς οδούς, ανατίθεται εις το αρμόδιον δασικόν προσωπικόν, κατά τα λεπτομερέστερον δια Δ/τος καθριζόμενα, εφαρμοζομένων επί του προκειμένου των διατάξεων του άρθρ. 24 του Δ./τος της 29 Νοεμ. 1929 "περί κωδικοποιήσεως των περί κατασκευής και συντηρήσεως οδών κειμένων διατάξεων".

2. Πάντα τα λόγω βλαβών των εν λόγω οδών εισπραττόμενα υπό των δημοσίων ταμείων ποσά κατατίθενται απ' ευθείας υπ' ευθύνην των υπέρ του ειδικού λογαριασμού των οικείων Τ.Γ.Κ. και Δασών των νομών.

Άρθρο 229: Διάνοιξις προσωρινών οδών

Κύριος ή κάτοχος εδάφους δεν δύναται να εμποδίση την δια μέσου του εδάφους του μεταφοράν δασικών προϊόντων εξ υπερκειμένων ή παρακειμένων δασών, εφ' όσον αύτη, γινομένη προς τα κέντρα καταναλώσεως εκτός του εδάφους του, συνεπάγεται δυσαναλόγως μεγαλυτέραν δαπάνην, δικαιούται όμως εις πλήρη, εκ μέρους του κυρίου ή κατόχου των προϊόντων ή του μεταφέροντος αυτά, αποζημίωσιν εκ της διανοίξεως της αναγκαίας δασικής οδού.

'Αρθρο 230: Σύνταξις μελετών δασικών οδών.

Αι μελέται δια τας δασικάς οδούς συντάσσονται, κατά τα εν άρθρ. 222 προβλεπόμενα, υπό των οικείων δασικών οργάνων.

'Αρθρο 231: Εκτέλεσις έργων

1. Ο Υπουργός Γεωργίας ή ο νομάρχης, κατά τας περί διοικητικής αποκεντρώσεως διατάξεις, αποφασίζει την εκτέλεσιν των έργων, περί των το άρθρ. 226, δι' αυτεπιστάσις επί επειγουσών περιπτώσεων ή όπου κρίνεται ασύμφορος η δι' εργολαβίας εκτέλεσις αυτών.

2. Δια τα ως άνω έργα, όταν εκτελούνται υπό των κατά τόπους δασικών υπηρεσιών δι' εργολαβίας, ακολουθείται η διαδικασία των περί κατασκευής και συντηρήσεως των δημοσίων οδών διατεταγμένων.

3. Η αρμοδιότης του Υπουργείου Δημοσίων Έργων, η προβλεπομένη υπό των διατάξεων περί εκτελέσεως εν γένει δημοσίων έργων, μεταβιβάζεται δια την εκτέλεσιν των έργων τούτων εις το Υπουργείον Γεωργίας, επιφυλασσομένης της αρμοδιότητος του συμβουλίου δημοσίων έργων, όσον αφορά εις την κρίσιν αιτήσεων θεραπείας, κατ' εφαρμογήν της διατάξεως του άρθρ. 6 παρ. 5 του Νομ. 5367 της 2/18.4.1932 (περί εκτελέσεως των δημοσίων έργων), ως αντικατεστάθη υπό του άρθρ. 2 του Α.Ν. 1966 της 7/13.9.1939 (περί συμπληρώσεως των περί εκτελέσεως Δημοσίων Έργων κειμένων διατάξεων).

'Αρθρο 232: Εποπτεία και έλεγχος

Την άμεσον εποπτείαν και τον τεχνικοοικονομικόν έλεγχον της εκτελέσεως και διαχειρίσεως των υπό του άρθρ. 226 προβλεπομένων έργων ασκεί ο αρμόδιος περιφερειακός διευθυντής δασών, την γενικωτέραν δε εποπτείαν της εκτελέσεως των έργων τούτων ασκεί, κατ' εντολήν διοικητικού συμβουλίου του Τ.Γ.Κ. και Δασών, τριμελής επιτροπή εκ του προέδρου του διοικητικού συμβουλίου του Τ.Γ.Κ. και Δασών, του διευθυντού τεχνικών υπηρεσιών του νομού και του αρμοδίου δασάρχου, κατά τα λεπτομερέστερον δια Δ/τος καθοριζόμενα.

'Αρθρο 233: Δασικαί οδοί συμπίπτουσαι προς επαρχιακάς και εθνικάς

1. Προκειμένου περί κατασκευής δασικών οδών, των οποίων η διαδρομή συμπίπτει εν μέρει ή εν όλω προς την διαδρομήν εθνικών ή επαρχιακών οδών, η μελέτη και κατασκευή των συμπιπτόντων τμημάτων εκτελείται πάντοτε υπό του Υπουργείου Δημοσίων Έργων ή του οικείου νομαρχιακού ταμείου, των κατασκευαστέων τμημάτων οριζομένων δι' αποφάσεως των Υπουργών Γεωργίας, Οικονομικών και Δημοσίων Έργων, δια της οποίας ορίζεται άμα και η δια την κατασκευήν χρηματική αρωγή του αρμοδίου Τ.Γ.Κ. και Δασών ή των δια την δασικήν οδοποιάν πιστώσεων του Υπουργείου Γεωργίας. Κατά την έγκρισιν των μελετών τούτων, παρά του συμβουλίου δημοσίων έργων του Υπουργείου Δημοσίων Έργων, συμμετέχει των συνεδριάσεων αυτού μετά ψήφου ο γενικός διευθυντής δασών του Υπουργείου Γεωργίας.

2. Η κατασκευή, συντήρησις και ανακαίνισις των δασικών οδών, περί των η παρ. 1 δύναται να εκτελήται και υπό της δασικής υπηρεσίας του Υπουργείου Γεωργίας, κατόπιν αποφάσεως των Υπουργών Γεωργίας και Δημοσίων Έργων, εις τας περιπτώσεις κατά τας οποίας αι οδοί εξυπηρετούν τας δασομεταφοράς δασαρχείων, τα οποία διαθέτουν ίδια μηχανήματα δασικής οδοποιίας.

'Αρθρο 234: Κατασκευή δασικών οδών υπό Β.Ε. Ιδρύματος και Β. Προνοίας.

Ο Υπουργός Γεωργίας δύναται, προκειμένου το Βασιλικόν Εθνικόν Ίδρυμα ή η Βασιλική Πρόνοια να προβή εις αξιοποιήσιν δασικών περιοχών δια της διανοίξεως και κατασκευής δασικών οδών, να εκχωρή το δικαίωμα απολήψεως ποσότητος των προς εμπορίαν, επί τη βάσει μελετών, προλεπομένων δασικών προϊόντων εκ της αξιοποιουμένης περιφέρειας, προς εξόφλησιν των παρά των οργανισμών τούτων διατιθεμένων δαπανών.

'Αρθρο 235: Εκτέλεσις δασικών οδών υπό δασικής υπηρεσίας

Ο Υπουργός Γεωργίας, κατά παρέκκλισιν των διατάξεων του Ν.Δ. 1042 της 28.1/20.2.1942 (περί τροποποιήσεως και κωδικοποιήσεως των υπ' αριθ. 453/1941 και 584/1941 Ν.Δ/των "περί συστάσεως Γραφείου Μελετών και Δημοσιεύσεων και Συμβουλιών Μελετών"), αποφασίζει την εκτέλεσιν έργων δασικής οδοποιίας, υπό της υπηρεσίας των δασών του Υπουργείου Γεωργίας, κατά τας διατάξεις των άρθρ. 226-232, οσάκις ήθελε κρίνει τούτο αναγκαίον δια την ταχύτεραν εκμετάλλευσιν των δασών και παραγωγήν τεχνικού ξύλου δια τας ανάγκας της Χώρας.

'Αρθρο 236: Αγορά οικοπέδων και δασικών κτιρίων

Το Δημόσιον δύναται να αποκτά δι' αγοράς, ανεγείρη, μισθώνη και επισκευάζη κτίρια προς εγκατάστασιν των τοπικών α οργάνων της δασικής υπηρεσίας, αναγραφομένης σχετικής πιστώσεως εις τον προϋπολογισμόν του Κράτους ή εις τον προϋπολογισμόν του Τ.Γ.Κ. και Δασών των νομών. Κατά τον αυτόν τρόπον δύναται να αποκτά δι' αγοράς οικοπέδα προς ανέγερσιν δασικών κτιρίων ή γήπεδα προς εγκατάστασιν δασικών φυτωρίων, σταθμών δασικών ερευνών κλπ., εφ' όσον δεν υπάρχουν κατάλληλα προς παραχώρησιν δωρεά δια τοιούτον σκοπόν.

2. Δια την εκτέλεσιν των έργων της προηγουμένης παραγράφου, εφαρμόζονται αι περί εκτελέσεως δημοσίων έργων διατάξεις.

Δια την εκτέλεσιν όμως επισκευών υπάρχόντων δασικών κτιρίων, των οποίων η δαπάνη δεν υπερβαίνει τας 5.000 δραχμών, δύναται αύτη να ενεργήται δι' αυτεπιστασίας, εκδιδομένου εντάλματος επί αποδόσει λογριασμού επ' ονόματι του οικείου δασάρχου.

'Αρθρο 237: Μελέτη και εκτέλεσις κτιριακών έργων

1. Η ανέγερσις δασικών κτιριακών εγκαταστάσεων εν γένει, ως εργοστασίων κρατικής εκμεταλλεύσεως δημοσίων δασών, παραρτημάτων αυτών, αποθηκών ξυλείας ή υλικού ή σπόρων, δεξαμενών αρδεύσεως εκκολαπτηρίων ιχθύων των ορεινών ρεόντων υδάτων, παρατηρητηρίων πυρκαϊών, δασικών κτιρίων, ως και η επισκευή και συμπλήρωσις τούτων εκτελείται δι' εργολαβίας, κατά τας περί δημοσίων έργων διατάξεις, εκτός αν πρόκειται περί έργου συνολικής αξίας ουχί ανωτέρας των εκατόν πενήκοντα χιλιάδων δραχμών ή εάν δια πράξεως των Υπουργών Γεωργίας και Οικονομικών ήθελον χαρακτηρισθή ταύτα ως κατεπείγοντα ή ανεπίδεκτα εκτελέσεως δι' εργολαβίας, οπότε εκτελούνται δι' αυτεπιστασίας και μικροεργολαβιών υπό της αρμοδίας δασικής υπηρεσίας.

2. Αι μελέται δια τα ως άνω έργα συντάσσονται παρά της δασικής υπηρεσίας και εγκρίνονται υπό του Υπουργού Γεωργίας.

ΚΕΦΑΛΙΑΟΝ Δ' : Οικονομική εξυπηρέτησις δασικών έργων

'Αρθρο 238:

Δι' αποφάσεων του Υπουργού Γεωργίας επιτρέπεται η αναγραφή εις τον

προϋπολογισμόν του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών ειδικών πιστώσεων δια την οικονομική εξυπηρέτησιν των κατεπειγούσης φύσεως δαπανών δι' έργα και εργασίας κρατικής εκμεταλεύσεως δασών και δασικών μεταφορικών εγκαταστάσεων, δια προμηθείας και λοιπών συναφείς δαπάνας, αναλόγως των εισπραττομένων δασικών εσόδων.

Αι ως άνω ειδικαί πιστώσεις διατίθενται δι' αποφάσεων του διοικητικού συμβουλίου του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών δι' ενταλμάτων προπληρωμής επ' ονόματι των αρμοδίων δασικών υπαλλήλων. 'Απαντα τα ως άνω κατεπειγούσης φύσεως έργα, εργασίαι και προμήθειαι εκτελούνται κατά παρέκκλισιν των περί δημοσίου λογιστικού, περί δημοσίων έργων, περί προμηθειών του Δημοσίου και των του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών διατάξεων.

'Αρθρο 239: Οικονομική εξυπηρέτησις παρά Τ.Γ.Κ.Δ. των νομών

1. Αρμόδιον Τ.Γ.Κ. και Δασών, δια την εκτέλεσιν των εις τα άρθρ. 226-233 έργων, είναι το του νομού εις την περιφέρειαν του οποίου κείται το δασικόν σύμπλεγμα ή εκτελούνται τα προς εξυπηρέτησιν δασικά έργα. Ο Υπουργός Γεωργίας δύναται δι' αποφάσεώς του να καθορίση και έτερον Τ.Γ.Κ. και Δασών των νομών δια την οικονομικήν εξυπηρέτησιν των έργων, εφ' όσον λόγοι οργανώσεως της εκτελέσεως των έργων επιβάλλουν τούτο.

2. Το διοικητικόν συμβούλιον των Τ.Γ.Κ. και Δασών των νομών, προκειμένου ταύτα να εκτελέσουν και να διαχειρισθούν έργα εκ' των υπό των άρθρ. 226-235 προβλεπομένων, συνέρχεται εις ειδικάς συνεδριάσεις, εις τας οποίας συζητούνται και λαμβάνονται αποφάσεις μόνον σχετικά προς τα ως άνω έργα, συμμετέχοντος του συμβουλίου, εν τη ειδική ταύτη περιπτώσει, και του διευθυντού τεχνικών υπηρεσιών του νομού ή του νομίμου αναπληρωτού του.

3. Προκειμένου περί Τ.Γ.Κ. και Δασών νομών της Μακεδονίας, Θράκης και Ηπείρου και δια την περίπτωσιν, καθ' ην συζητείται θέμα διανοίξεως δασικής οδού, συμμετέχει και εις αξιωματικός οριζόμενος υπό του αρμοδίου σώματος στρατού.

4. Δια τας ειδικάς ταύτας συνεδρίας καταβάλλεται εις έκαστον των μελών και τον γραμματέα αμοιβή καθοριζομένη κατά τας οικείας διατάξεις. Κατά τα λοιπά δια τας ειδικάς ταύτας συνεδρίας ισχύουν αι αντίστοιχοι περί Τ.Γ.Κ. και Δασών των νομών διατάξεις.

5. Δια την λήψιν αποφάσεων επί έργων των προηγουμένων παραγράφων απαιτείται πάντοτε η παρουσία του περιφερειακού διευθυντού δασών ή δασάρχου και του οικείου διευθυντού τεχνικών υπηρεσιών ή του προϊσταμένου της τεχνικής υπηρεσίας δήμων και κοινοτήτων (Τ.Υ.Δ.Κ.), αναπληρουμένων των δύο τελευταίων τούτων, εις περίπτωσιν απουσίας ή κωλύματος, υπό των νομίμων αναπληρωτών των.

6. Ο Υπουργός Γεωργίας δύναται, κατόπιν ασκουμένης ενώπιον αυτού εφέσεως, να αποδέχονται, τροποποιή ή απορρίπτη οριστικώς τας αποφάσεις των κατά την παρ. 2 του παρόντος άρθρου διοικητικών συμβουλίων των Τ.Γ.Κ. και Δασών. Τούτο ισχύει και δια τας λοιπάς αποφάσεις των Τ.Γ.Κ και Δασών μετά γνώμην του συμβουλίου του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών.

'Αρθρο 240: Ειδικοί προϋπολογισμοί και απολογισμοί

1. Προς εκτέλεσιν των υπό των άρθρ. 226-233 προβλεπομένων έργων, τα Τ.Γ.Κ. και Δασών των νομών επιχορηγούνται δια των αναγκαιουσών πιστώσεων παρά του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών.

2. Τα Τ.Γ.Κ. και Δασών των νομών υποχρεούνται να τηρούν ίδια βιβλία και να καταρτίζουν ειδικόν προϋπολογισμόν και απολογισμόν δια τα επί τη βάσει των άρθρ. 226-233 εκτελούμενα παρά τούτων έργα και κατά οικονομικόν έτος του Ταμείου. Η έγκρισις των εν λόγω προϋπολογισμών και απολογισμών γίνεται κατά τας γενικάς περί του προϋπολογισμού και απολογισμού των Τ.Γ.Κ. και Δασών των νομών διατάξεις, πλην των σχετικών προς τον χρόνον της ψηφίσεως του

προϋπολογισμού. Εισηγηταί των ειδικών τούτων προϋπολογισμών και απολογισμών είναι ο εκ των μελών του συμβουλίου περιφερειακός διευθυντής δασών ή δασάρχης. Εν η περιπτώσει παρά του αυτού Τ.Γ.Κ. και Δασών εκτελούνται έργα εις πλείονα δασικά συμπλέγματα του νομού, μη έχοντα άμεσον συνάφειαν, δύναται να τηρώνται ίδιοι λογαριασμοί, προϋπολογισμοί και απολογισμοί, δι' έκαστον των συμπλεγμάτων τούτων κατά τα ανωτέρω οριζόμενα.

'Αρθρο 241 Ειδικοί φόροι και εισφοραί

Πλην των εν άρθρ. 240 πόρων επιτρέπεται όπως επιβληθούν υπέρ των Τ.Γ.Κ. και Δασών των νομών, των εκτελούντων τα υπό των άρθρ. 226-233 προβλεπόμενα έργα, οι κάτωθι ειδικοί φόροι, προς αντιμετώπισιν των οικονομικών αυτών αναγκών α) Ειδικός φόρος επί της προσαυξησεως της αξίας των μη δημοσίων δασών των εξυηρητουμένων δια της κατασκευής της δασικής οδού.

β) Ειδικός φόρος επιβαλλόμενος επί δασικών προϊόντων, προερχομένων εξ άλλων δασικών συμπλεγμάτων δημοσίων ή μη αμέσως ή εμμέσως όμως εξυηρητουμένων υπό των εκτελουμένων υπό του Ταμείου έργων.

γ) Ειδικός φόρος επιβαλλόμενος επί της αξίας των παραγομένων γαλακτοκομικών προϊόντων εντός του δασικού συμπλέγματος του εξυηρητουμένου δια τω εκτελουμένων έργων. Ο φόρος ούτος υπολογίζεται επί τη βάσει της συνολικής παραγωγής εκάστου γαλακτοφόρου ζώου, δεν δύναται δε να υπερβή τα 2% της αξίας των προϊόντων τούτων.

δ) Ειδικός φόρος επί πάντων εν γένει ανεξαιρέτως των προϊόντων και ειδών των μεταφερομένων δια των υπό των Τ.Γ.Κ. και Δασών κατασκευαζομένων δασικών οδών. Ο φόρος ούτος εισπράττεται πάντως μετά την αποπεράτωσιν του σχετικού έργου, μέχρις ορίου δε 1% της αξίας των προϊόντων. Επιβάλλεται επίσης ειδική εισφορά εις τα τροχοφόρα οχήματα τα εισερχόμενα εντός του εξυηρητουμένου δασικού συμπλέγματος και χρησιμοποιούντα τας κατασκευαζόμενας δασικάς οδούς δια των πόρων του Τ.Γ.Κ. και Δασών. Η εισφορά αύτη δεν επιβάλλεται οσάκις χρησιμοποιούνται τμήματα των ως άνω δασικών οδών, τα οποία συμπίπτουν προς επαρχιακάς ή εθνικάς οδούς.

ε) Αναγκαστική εισφορά των ωφελουμένων αμέσως ή εμμέσως εκ του έργου δασικών ιδιοκτησιών, των ανηκουσών εις φυσικά ή νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου. ς) Προσωπική εργασία μέχρι δέκα ημερών ετησίως των κατοίκων των χωρίων ή κοινοτήτων των ωφελουμένων αμέσως ή εμμέσως εκ της εκτέλεσεως του έργου.

'Αρθρο 242: Διαδικασία επιβολής φόρων και εισφορών

1. Οι υπό στοιχ. α', β', γ' και δ' του άρθρ. 241 φόροι επιβάλλονται, μετά πρότασιν του διοικητικού συμβουλίου του Τ.Γ.Κ. και Δασών του νομού, δια Δ/τος, εκδιδομένου επί τη προτάσει των Υπουργών Γεωργίας και Οικονομικών, δικαιουμένων όπως τροποποιούν, εν μέρει ή εν όλω ή και απορρίπτουν την πρότασιν του διοικητικού συμβουλίου.

2. Αι περί επιβολής των ανωτέρω φόρων προτάσεις των διοικητικών συμβουλίων των Τ.Γ.Κ. και Δασών κοινοποιούνται παρ' αυτών εις τους οικείους δήμους και κοινότητας, παρά των οποίων τοιχοκολλούνται εις το δημοτικόν και κοινοτικόν κατάστημα, ίνα λάβουν γνώσιν τούτων οι μέλλοντες να υποχρεωθούν εις την καταβολήν αυτών, οι οποίοι και δικαιούνται όπως εντός εικοσαήμερου από της τοιαύτης τοιχοκολλήσεως, υποβάλλουν δια του οικείου δήμου ή κοινότητος τας ενστάσεις ή παρατηρήσεις αυτών προς το Υπουργείον Γεωργίας, ίνα αύται εξετασθούν προ της εκδόσεως του σχετικού Δ/τος.

3. Η υπό στοιχ. ς' του άρθρ. 241 προσωπική εργασία επιβάλλεται δια πράξεως του οικείου νομάρχου, μετά γνώμην του διοικητικού συμβουλίου του Τ.Γ.Κ. και Δασών και απόφασιν του οικείου δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου. Εάν οι

υπόχρεοι δεν προσέρχονται προς εργασία εντός του τασσομένου χρόνου, το αντίτιμον ταύτης, καθοριζόμενον υπό του Τ.Γ.Κ. και Δασών, εισπράττεται παρά των υποχρέων διοικητικώς, κατά τας περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων διατάξεις.

'Αρθρο 243: Διαδικασία καταργήσεως φόρων και εισφορών

Οι ως άνω φόροι, εισφοραί και προσωπική εργασία δύνανται να καταργηθούν ή τροποποιηθούν, καθ' ον τρόπον επεβλήθησαν, εφ' όσον ήθελεν εκλείψει ο λόγος της επιβολής των και δεν απαιτείται η διατήρησις αυτών, είτε προς συντήρησιν των έργων είτε προς εξυπηρέτησιν των τυχόν αναληφθεισών υπό του Τ.Γ.Κ. και Δασών δια την εκτέλεσιν των έργων οικονομικών υποχρεώσεων.

'Αρθρο 244: Είσπραξις φόρων και εισφορών

Από της ισχύος των εν άρθρ. 226 παρ. 2 προβλεπομένων Δ/των, δια των οποίων ανατίθεται εις τα Τ.Γ.Κ. και Δασών των νόμων η εκτέλεσις των υπό των άρθρ. 226-233 προβλεπομένων έργων, άπαντες οι εν άρθρ. 241 φόροι και αι εισφοραί εισπράττονται υπό των αρμοδίων προς είσπραξιν αυτών οργάνων δια λογαριασμόν του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών, εις το οποίον αποδίδονται απ' ευθείας υπ' ευθύνην των ενεργούντων την είσπραξιν. Εν περιπτώσει αρνήσεως των υποχρέων εις καταβολήν, οι κατά το άρθρον τούτο φόροι βεβαιούνται και εισπράττονται διοικητικώς κατά τας περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων διατάξεις.

'Αρθρο 245: Σύναψις δανείων

Δια την εκτέλεσιν των υπό των άρθρ. 226- 233 προβλεπομένων έργων, επιτρέπεται εις τα Τ.Γ.Κ. και Δασών των νομών όπως, επί εκχωρήσει των υπό του ιδίου κώδικος προβλεπομένων πόρων αυτών, συνομολογούν, μετά ή άνευ της εγγυήσεως του Δημοσίου, δάνεια απλά ή τοικοχρεωλυτικά, βραχυπρόθεσμα ή μακροπρόθεσμα, κατά τους εκάστοτε οριζόμενους όρους υπό του Διοικητικού συμβουλίου του οικείου Τ.Γ.Κ. και Δασών. Δια την συνομολόγησιν των δανείων τούτων απαιτείται όπως ή περί ταύτης, σχετική απόφασις του διοικητικού συμβουλίου του οικείου Τ.Γ.Κ., και Δασών εγκριθή δια Δ/τος, εκδιδομένου επί τη προτάσει των Υπουργών Γεωργίας και Οικονομικών. Δια την σύναψιν δανείων προς εκτέλεσιν έργων δασικών μεταφορικών εγκαταστάσεων ή ετέρων έργων ή προμηθειών, δύναται να παρέχεται η εγγύησις του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών.

Τούτο, παρισταμένης ανάγκης εκπληρώσεως αναληφθεισών υποχρεώσεων εκ του ως άνω λόγου, δύναται να χρησιμοποιήση τους κατά τα άρθρ. 240-245 πόρους, τους αντιστοιχούντας εις έκαστον Τ.Γ.Κ. και Δασών εις ποσόν καθοριζόμενον δι' ειδικής αποφάσεως του διοικητικού συμβουλίου του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών.

'Αρθρο 246: Είσπραξις των πόρων

Η είσπραξις των κατά τα άρθρ. 240-145 πόρων ενεργείται κατάτας διατάξεις περί εισπράξεως των πόρων του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών. Δια Δ/τος, εκδιδομένου επί τη προτάσει των Υπουργών Γεωργίας και Οικονομικών, δύναται να καθορισθούν αι λεπτομέρειαι της εισπράξεως των ως άνω πόρων και της καταθέσεως αυτών προ τοις άλλοις παρά τω πιστωτικώ ιδρύματι, το οποίον εχορήγησε το κατά το προηγούμενον άρθρον δάνειον. Η απόδοσις των υπό των δημοσίων ταμείων πραγματοποιουμένων εσόδων βαρύνει τας χρήσεις κατά τας οποίας δινεργήθησαν αι εισπράξεις.

Άρθρο 247: Πληρωμή εξόδων

Η πληρωμή των εξόδων γίνεται επί τη βάσει ειδικών ενταλμάτων δι' έκαστον των ειδικών προϋπολογισμών, ισχυουσών κατά τα λοιπά ως προς την εκκαθάρισιν, πληρωμήν κλπ. των περί Τ.Γ.Κ. και Δασών γενικών διατάξεων.

Άρθρο 248: Πρόσληψις υπαλληλικού προσωπικού

Δια την εκτέλεσιν των πάσης φύσεως διοικητικών, λογιστικών και διαχειριστικών εργασιών, των αναφερομένων εις την εκτέλεσιν των δια των άρθρ. 226-233 προβλεπομένων έργων, δύναται να προσλαμβάνεται παρά των Τ.Γ.Κ. και Δασών το εκάστοτε αναγκαιούν ημερομίσθιον προσωπικόν. Τα της μισθοδοσίας, τρόπου προσλήψεως, διάρκειας της υπηρεσίας ως και τα του αριθμού του ημερομισθίου προσωπικού ορίζονται κατά το άρθρ. 13 του από 20/22.7.1937 Δ/τος (περί διοικήσεως και διαχειρίσεως εν γένει του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών) μετά προηγουμένην έγκρισιν του Υπουργού Γεωργίας.

Άρθρο 249: Πρόσληψις εργατοτεχνικού προσωπικού

Μετ' έγκρισιν των απαιτουμένων πιστώσεων παρά του διοικητικού συμβουλίου του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών, εφ' όσον αύται επιβαρύνουν τον δασικόν προϋπολογισόν του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών, επιτρέπεται δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας όπως η επί ημερομισθίω γινομένη πρόσληψις εργατοτεχνικού προσωπικού, οίον μηχανοδηγών, εφαρμοστών, θερμαστών, ηλεκτροτεχνιτών, εμπειροτεψνών, επιστατών, οδηγών αυτοκινήτων κλπ. δια τας ανάγκας της κρατικής εκμεταλλεύσεως των δασών, ως και των έργων, περί των οποίων προβλέπουν τα άρθρ. 226-253, γίνεται και επί συμβάσει ιδιωτικού δικαίου χρονικής διάρκειας από εξ μηνών μέχρι δύο κατ' ανώτατον όριον ετών. Η σύμβασις αύτη δύναται να ανανεωθή δι' ισόχρονον διάστημα δια νέας αποφάσεως, εις την οποίαν αναγράφεται ο όρος ότι η υπηρεσία δύναται να χρησιμοποιήση και εις άλλην περιφέρειαν τον προσλαμβανόμενον.

(Οι συμβάσεις εργασίας του προσωπικού που έχουν προσληφθεί με το ανωτέρω άρθρο και παρατάθηκαν με το άρθρ. 10 Νομ. 888/1979 δια μία διετία, παρατείνονται από τη λήξη τους και για χρονικό διάστημα 24 μηνών από το άρθρ. 6 Νομ. 1206/12-16 Σεπτ. 1981 (ΦΕΚ Α' 268).

Άρθρο 250: Δαπάναι κατασκηνώσεων

1. Εκ των διατιθεμένων πιστώσεων δια τα έργα, περί των οποίων προβλέπει το άρθρ. 222, καταβάλλονται αντιστοίχως και αι δια τας ανάγκας των εν υπαίθρω επί ορεινών και μακράν των κέντρων εργασιών, μικροδαπάναι κατασκηνώσεως, κατά τα εκάστοτε δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας καθοριζόμενα.

2. Εκ των πόρων των ειδικών προϋπολογισμών δασών εκάστου Τ.Γ.Κ. και Δασών των νομών, δύναται να καταβάλλονται και αι δαπάναι κατασκευής προχείρων κλιβάνων αρτοποιίας και παραπηγμάτων, δια την ίδρυσιν εις απομακρυσμένους τόπους πρατηρίων τροφίμων και χρεiwδών δια τους εργάτας και το λοιπόν προσωπικόν της υπηρεσίας. Τα ούτω κατασκευαζόμενα ενοικιάζονται εις ιδιώτας κατόπιν δημοπρασίας. Τα άλευρα και τα λοιπά είδη δύναται να μεταφέρωνται δια των κρατικών επιτοπίων μεταφορικών μέσων δωρεάν, εφ' όσον ταύτα επιστρέφουν κενά, αι δε επιτόπιοι δασικαί και αστυνομικαί αρχαί ελέγχουν την καλήν ποιότητα, ως και τας τιμάς πωλήσεως, γινομένης ρητής μνείας εις τους όρους της σχετικής διακηρύξεως και το συμφωνητικόν.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΟΝ
ΘΗΡΑ

(Με το άρθρ. ΙΙ της 414985/29 Νοεμ. - 16 Δεκ. 1985 (ΦΕΚ Β' 757) απόφ. Υφυπ. Εθν. Οικ. και αναπλ. Υπουρ. Γεωργίας, ορίστηκε ότι από την έναρξη ισχύος της άνω απόφασης οι διατάξεις των κατωτέρω άρθρ. 251, 252, 254, 256, 257, 258 εκτό από την παρ. 3 περιπτ. η' αρθρ. 259, 261 και 264 δεν εφαρμόζονται κατά το μέρος του αφορούν την θήρα των πτηνών).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α' :

Θηράματα. Μέσα ασκήσεως θήρας. Κυνηγετικάί περιοχαί

Άρθρο 251 : Θηράματα

1. Η θήρα επιτρέπεται να ασκήται ως άθλημα, καθ' όλην την Επικράτειαν, κατά τας διατάξεις του παρόντος κώδικος.
2. Ως θηρεύσιμα θηράματα νοούνται πάντα τα άγρια θηλαστικά και πτηνά πλην:
Εκ των θηλαστικών: Των ακανθοχοίρου, νυκτερίδος, μυγαλής, ασπάλακος.
Εκ των πτηνών:
α) Των μικροτέρων κατά μέγεθος της σιταρήθρας, μη συμπεριλαμβανομένης (τούτεστι των μικροτέρων εις μήκος των 17 εκ.), β) των κύκνου, πελαργού, φοινικοπτέρου, ροδοχρόου, γερανού, κούκκου, όλων των ειδών γυπός (ορνέου), παντός είδους δρυοκολάπτου, έποπος (τσαλαπετεινού), όλων των ειδών κίρκου (κιρκινεζιού) και τριόρχου, ακριδοθήρα (αγριοπουλιού), σίττης (τσοπανάκου σφυρικτή), αιγοθήλου (γιδοβίδι/πλάνου), του μικρού μελανοκεφάλου γλάρου, παντός είδους χελιδόνος, του κορακίου (χαλκοκουρούνας), παντός είδους νυκτοβίων και της τρυγόνος της στρεπτοπηλίας δεκαοκτώ (δεκοχτούρας).

Άρθρο 252: Μέσα ασκήσεως θήρας.

1. Η θήρα ασκείται μόνον δια συνήθους κυνηγετικού επωμιζομένου πυροβόλου όπλου, ως και δια τόξου και κυνηγετικού μαχαιρίου, μετά ή άνευ κυνός. (Τα υπόλοιπα εδάφια της παρ. 1 καταργήθηκαν από το άρθρο 38 παρ. 1 εδ. β' του Ν. 2168/93, ΦΕΚ- 147 Α').
- "2. (Καταργήθηκε από αρ. 38 παρ. 1 εδ. β' Ν. 2168/93 ΦΕΚ 147Α)
3. Κατά πάσαν περίπτωσιν μεταφοράς κυνηγετικού όπλου οι οχημάτων παντός είδους, πλοίων κλπ. ή εντός κατωκημένων περιοχών, το κυνηγετικόν όπλον δέον να είναι κενόν φυσιγγίων και να φέρεται υποχρεωτικώς εντός θήκης, λελυμένον. Τα εντός των οικίων φυλαττόμενα κυνηγετικά όπλα, δέον όπως τηρούνται κενά φυσιγγίων.
4. Δύναται ο Υπουργός Γεωργίας, όταν απαγορεύεται η θήρα, να επιβάλη δι' αποφάσεώς του, την σφράγισιν των κυνηγετικών όπλων. Εν συνδρομή τεχνικών ή άλλων ειδικών λόγων, ρητώς εν τη αποφάσει του αναφερομένων, δύναται να εξαιρή της υποχρεώσεως ταύτης ωρισμένας της Επικρατείας περιοχάς". (αντικ. των παρ. 2,3 και 4 ως άνω δια του άρθρ. 2 Νομ. 177/1975)
5. Απαγορεύεται η τοποθέτησις και η χρήσις παγίδων, δηλητηρίων, δικτύων, βρόχων, εξού ειδικών καθρεπτών, αγκίστρων και παντός είδους ελκυστικών φώτων ή οργάνων ή άλλων αναλόγων μέσων, σκοπόν έχόντων την θανάτωσιν, σύλληψιν ή νάρκωσιν, εν γένει αγρίων θηλαστικών και πτηνών, ως και η εμπορία, κατασκευή και η εκ του εξωτερικού εισαγωγή των οργάνων τούτων.
6. Απαγορεύεται η προς θήραν χρησιμοποίησις ελαστικής σφενδόνης, κραχτών, ομοιωμάτων και μιμητικών φωνών των θηραμάτων.
7. Χρήσις παγίδων πάσης φύσεως επιτρέπεται να γίνεται μετ' έγκρισιν του Υπουργού Γεωργίας μόνον δι' επιστημονικούς σκοπούς (δακτυλίωσις, μελέται,

ταρίχευσις).

Άρθρο 253: Εκτροφεία θηραμάτωνΚαταφύγια θηραμάτων. Ελεγχόμεναι κυνηγετικάι περιοχαί

"Δι' αποφάσεων του Υπουργού Γεωργίας δημοσιευομένων δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, δύναται, δια την προστασίαν και διάσωσιν του φυσικού περιβάλλοντος της χώρας εν γένει, καθώς επίσης και προς τον σκοπόν της διατηρήσεως, αναπτύξεως και εκμεταλλεύσεως "των πληθυσμών των θηραμάτων και των λοιπών ειδών της άγριας πανίδας ως και των ειδών της αυτοφυούς χλωρίδας" (αντικ. της μέσα σε "" φράσης από την παρ. 2 του άρθρου 57 του Ν. 2637/98, ΦΕΚ-200 Α'), να ιδρύωνται α) Εκτροφεία θηραμάτων, β) Καταφύγια θηραμάτων και γ) Ελεγχόμεναι Κυνηγετικάι Περιοχαί, επί ωρισμένων, σαφώς προσδιοριζομένων δια της αποφάσεως αυτού, εδαφικών εκτάσεων, απαγορευομένης απολύτως της εντός αυτών θήρας ή επιτρεπομένης ταύτης υπό ωρισμένας προϋποθέσεις κατά τα εν άρθρ. 254 του παρόντος ειδικώτερον οριζόμενα".

(αντικατάσταση του ως άνω άρθρ. 253 δια του άρθρ. 3 Νομ. 177/1975)

Άρθρο 254: Ίδρυσις και Λειτουργία Εκτροφείων ΘηραμάτωνΚαταφυγίων ΘηραμάτωνΕλεγχομένων Κυνηγετικών Περιοχών

1. "Δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας δύναται να ιδρύωνται μέχρις 60 εκτροφεία θηραμάτων, επί σκοπώ αναπαραγωγής και αυξήσεως των ενδημικών θηραμάτων ή εισαγωγής ξενικών τοιούτων, προς εμπλουτισμόν άλλων περιοχών δι' αυτών. Δια της αυτής αποφάσεως καθορίζονται αι εν εκάστω εκτελεστέαι δια την εκπλήρωσιν του ως άνω σκοπού εργασίαι. Δια την συντήρησιν και λειτουργίαν των εκτροφείων δύναται να προσλαμβάνωνται, δι' επιλογής, κατά τας κειμένας διατάξεις, αναλόγως των αναγκών εις έως δύο φύλακες κατά εκτροφείον, επί σχέσει εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, αμειβόμενοι εις βάρος των πιστώσεων του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών (Κεφάλαιον Θήρας). Οι φύλακες εκτροφείων εξομοιούνται ως προς τα προσόντα, αποδοχάς, δικαιώματα και καθήκοντα προς τους φύλακας θήρας.

2. Δι' ομοίας αποφάσεως επιτρέπεται η ίδρυσις εκτροφείων θηραμάτων επί μη δημοσίων εκτάσεων υπό ιδιωτών ή νομικών προσώπων δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, προς τον σκοπόν της αναπαραγωγής των θηραμάτων, είτε προς εμπορίαν, (κρέατος, δέρματος, πτερών, κεράτων κλπ.) είτε προς εμπλουτισμόν μη δημοσίων εκτάσεων δια θηραμάτων μη επιβλαβών, εφ' όσον η λειτουργία τούτων δεν αντίκειται προς τας ισχυούσας περί δημοσίας υγείας διατάξεις. Δια Π.Δ/τος ρυθμίζονται αι προϋποθέσεις ιδρύσεως των εν λόγω εκτροφείων ως και λοιπαί λεπτομέρειαι λειτουργίας τούτων.

3. Δια κοινής αποφάσεως των Υπουργών Γεωργίας και Οικονομικών επιτρέπεται:
α) Η αγορά, άνευ δημοπρασίας υπό του Δημοσίου, εκτάσεων ως και ερημονήσων, ένθα διαβιούν αίγαγροι ή έτερα ευγενή θηράματα, προς δημιουργίαν εντός τούτων εκτροφείων ή προς ίδρυσιν σταθμών παρακολουθήσεως και δακτυλιάσεως αποδημητικών πτηνών.

β) Η αναγκαστική απαλλοτριώσις κτημάτων οιασδήποτε φύσεως, κειμένων εντός των εκτάσεων περί ων το άρθρ. 253, προς πραγμάτωσιν του εν αυτώ σκοπού, του σκοπού τούτου καθοριζομένου δια του παρόντος, ως δημοσίας ωφελείας.

4. Απαγορεύεται η επί σκοπώ θήρας, παραβίασις των ορίων εκτροφείων, ως και ο φόνος ή οισδήποτε βλάβη εκτρεφομένων θηραμάτων. "5. Με αποφάσεις του οικείου Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ιδρύονται καταφύγια άγριας ζωής σε δασικές, δασοσκεπείς, χορτολιβαδικές, ελώδεις, υγροτοπικές, αγροτικές, παρόχθιες, παραλίμνιες και

παράκτιες εκτάσεις, καθώς και σε ερημονησίδες με την προϋπόθεση ότι οι εκτάσεις αυτές, είτε είναι απαραίτητες για τη διατροφή, διαχείμανση, αναπαραγωγή ή τη διάσωση των ειδών της άγριας πανίδας ή αυτοφυούς χλωρίδας, είτε είναι απαραίτητες για την επιβίωση ενός ή περισσότερων ειδών της άγριας πανίδας ή αυτοφυούς χλωρίδας που είναι μοναδικά, σπάνια ή απειλούνται με εξαφάνιση ή είτε αποτελούν αντιπροσωπευτικό δείγμα τύπου βιοτόπου.

6. Εντός των καταφυγίων άγριας ζωής απαγορεύεται η θήρα κάθε θηράματος και κάθε είδους της άγριας πανίδας, η σύλληψη κάθε είδους της άγριας πανίδας για μη ερευνητικούς σκοπούς, η καταστροφή κάθε είδους ζώνης με φυσική βλάστηση, η καταστροφή κάθε είδους ζώνης με φυσική βλάστηση, η καταστροφή των ζωντανών φυτοφρακτών, η αμμοληψία, η αποστράγγιση και αποξήρανση ελωδών εκτάσεων, η ρύπανση των υδατικών πόρων και η ένταξη έκτασης καταφυγίου άγριας ζωής σε πολεοδομικό ή ρυμοτομικό σχεδιασμό. Η εκτέλεση έργων ή εργασιών και ιδίως, αλιευτικά έργα, έργα αναδάσμου, τουριστικές και βιομηχανικές εγκαταστάσεις, κατασκηνώσεις, λατομεία μεταλλεία και δρόμοι εκτελούνται αφού προηγουμένως έχει υποβληθεί μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων τύπου Α και έχει χορηγηθεί έγκριση περιβαλλοντικών όρων.

Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται η σύλληψη ειδών της άγριας πανίδας και η μεταφορά τους προς εμπλουτισμό άλλων κατάλληλων περιοχών μόνον από τη Δασική Υπηρεσία.

7. Με απόφαση του οικείου Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, μπορεί να απαγορεύεται ή να τίθενται όροι ή περιορισμοί στην άσκηση της αλιείας, γεωργίας, βοσκής, υλοτομίας, χρήσης των φυτοπροστατευτικών προϊόντων και της συλλογής και κοπής αρωματικών, βαφικών, αρτυματικών, μελισσοκομικών και ανθοκομικών - διακοσμητικών φυτών για εμπορικούς σκοπούς.

8. Εντός των καταφυγίων άγριας ζωής η Δασική Υπηρεσία δύναται να προγραμματίζει και να εκτελεί ειδικά έργα βελτίωσης του βιοτόπου των καταφυγίων άγριας ζωής και έργα ικανοποίησης των οικολογικών αναγκών του βιολογικού κύκλου των ειδών της άγριας πανίδας και αυτοφυούς χλωρίδας και ιδίως αναδάσωση, διατήρηση ακαλλιέργητων εκτάσεων, διατήρηση εκτάσεων με παραδοσιακές καλλιέργειες, έργα αναβάθμισης και αποκατάστασης υγροτοπικών εκτάσεων, δημιουργία και ανάπτυξη ζωνών φυτικής βλάστησης, δημιουργία δενδροστοιχιών κατά μήκος των αγροτικών δρόμων και ελωδών εκτεων. Τα εν λόγω ειδικά έργα ενεργούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 16 του ν. 998/79 (ΦΕΚ-289 Α')" (αντικ. των παρ. 5,6,7 και 8 από την παρ. 3 του άρθρου 57 του Ν. 2637/98, ΦΕΚ-200 Α').

9. "Με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Τεχνικού Συμβουλίου Δασών, μπορεί να χαρακτηρίζονται ως συνεχείς ελεγχόμενες κυνηγετικές περιοχές εκτάσεις ανεξαρτήτως ιδιοκτησίας, όχι μικρότερες των 5.000 στρεμμάτων εντός του χώρου της ηπειρωτικής Ελλάδας και 500 τουλάχιστον στρεμμάτων στη νησιωτική Ελλάδα. Πριν από την έκδοση της απόφασης αυτής συντάσσεται πλήρης μελέτη των απαιτούμενων τεχνικών έργων και βελτίωσης του φυσικού περιβάλλοντος του βιότοπου" (αντικατάστασης της παρ. 9) 10. Εντός των ελεγχόμενων κυνηγετικών περιοχών επιτρέπεται η θήρα κατά παρέκκλιση των διατάξεων του παρόντος υπό όρους, προϋποθέσεις, πρόσθετα τέλη και διατυπώσεις, καθοριζόμενες δια Π.Δ/τος εκδιδόμενου προτάσει του Υπουργού Γεωργίας. Δια του αυτού Π.Δ/τος καθορίζεται ο τρόπος διοικήσεως, διαχειρίσεως, λειτουργίας, οργανώσεως προστασίας, φυλάξεως, κυκλοφορίας, οι οικονομικοί πόροι της ελεγχόμενης κυνηγετικής περιοχής, ο τρόπος διαθέσεως των εσόδων αυτής, ο αριθμός του αναγκαιού προσωπικού, ως και πάσα εν γένει λεπτομέρεια αφορώσα την αρτίαν λειτουργίαν αυτής.

11. Τα πάσης φύσεως έσοδα τα προερχόμενα εκ της θηραματικής εκμεταλλεύσεως των ελεγχόμενων κυνηγετικών περιοχών περιέρχονται εις το Κεντρικόν Ταμείον Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών (Κεφάλαιον Θήρας).

12. Οι ιδιοκτήται των εντός της ελεγχόμενης κυνηγετικής περιοχής εκτάσεων δικαιούνται μερίσματος εκ των καθαρών εσόδων ταύτης, ο προσδιορισμός, η

διαδικασία και ο τρόπος καταβολής του οποίου καθορίζεται δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας.

13. Δύναται ο Υπουργός Γεωργίας, δι' αποφάσεώς του, εκδιδόμενη μετά γνώμη του Τεχνικού Συμβουλίου Δασών να χαρακτηρίζη και μη δημοσίας εκτάσεις, ως κυνηγετικές περιοχές, επί τη αιτήσεϊ των ιδιοκτητών αυτών και υπό τας προϋποθέσεις του παρόντος άρθρου. Εν αιταίς παρέχεται το δικαίωμα εκμεταλλεύσεως της θήρας εις τους ιδιοκτήτας των, εφ' όσον ούτοι προβούν εις την ίδρυσιν ιδιωτικών εκτροφείων εμπλουτισμού των εκτάσεων τούτων και συντάξουν, δι' ιδιωτών δασολόγων, δαπάναις των, ειδικάς μελέτας ή πίνακας διαχειρίσεως του θηραματικού πλούτου, εγκρινομένης υπό του Υπουργείου Γεωργίας. Οι ιδιοκτήται των εκτάσεων τούτων δικαιούνται εις είσπραξιν δικαιώματος παρά των νομίμως εφοδιασμένων δι' αδείας θήρας κυνηγών.

Το δικαίωμα τούτο καθορίζεται δια της αυτής αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας.

14. Εις τας, εντός των ελεγχομένων κυνηγετικών περιοχών, ιδιοκτήτους εκτάσεις, τη συναινέσει των ιδιοκτητών, δύναται να ενεργούνται φυτεύσεις και έτεραι συναφείς εργασίαι αποβλέπουσαι εις την βελτίωσιν του βιοτόπου και του περιβάλλοντος εν γένει, δαπάναις της Ελεγχομένης Κυνηγετικής Περιοχής, ρυθμιζόμεναι δια Π.Δ/τος.

15. Το αναγκαιούν δια την διοίκησιν, λειτουργίαν, διαχείρισιν και φύλαξιν της Ελεγχομένης Κυνηγετικής Περιοχής, προσωπικών, δύναται να τοποθετήται εκ του μονίμου υπηρετούντος (δασολόγων, δασικών, διοικητικών) υπό του Υπουργού Γεωργίας ή δια προσλήψεως μέχρι 3 δασολόγων, 4 δασοκόμων, 5 υπαλλήλων λογιστών και διοικητικών και ενός φύλακος θήρας ανά 10.000 στρέματα κυνηγετικής περιοχής, επί σχέσει εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου.

Αι αποδοχαί εν γένει του εκτάκτου προσωπικού βαρύνουν τας πιστώσεις του προϋπολογισμού του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών.

16. Απαγορεύεται η άσκησις θήρας εντός των ελεγχομένων κυνηγετικών περιοχών, κατά παράβασιν των διατάξεων του παρόντος και των βάσει αυτού εκδοθησομένων Π.Δ/των". (αντικατάσταση του ως άνω άρθρ. 254, ως η παρ. 7 δια του άρθρ. 10 Ν.Δ. 996/1971. αντικατεστάθη ως άνω δια του άρθρ. 4 Νομ. 177/1975).

Άρθρο 255: Κυνηγετικοί κύνες

1. Κύριοι κυνηγετικών κυνών, μη εφωδιασμένοι δια δελτίου ταυτότητος τούτων, δεν απολαμβάνουν των περί προστασίας των κυνηγετικών κυνών διατάξεων του παρόντος.

2. Το δελτίον ταυτότητος των κυνηγετικών κυνών χορηγείται εις τους κυρίους τούτων υπό του οικείου κυνηγετικού συλλόγου, επί καταβολή παραβόλου οριζομένου δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας.

3. Προς διάκρισιν των κυνηγετικών κυνών, καθιερούται ενιαίον ομοιόμορφον διακριτικόν σήμα δι' άπασαν την Επικράτειαν, καθοριζόμενον δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας.

4. Η μεταφορά δια δημοσίου μεταφορικού μέσου κυνηγετικού κυνός άνευ φιμώτρου απαγορεύεται.

5. "Απαγορεύεται η κατά την νύκτα, εν υπαίθρω ελευθέρα ή υπό επιτήρησιν κυκλοφορία κυνηγετικών κυνών, ως και η κατά την ημέραν ελευθέρα κυκλοφορία τούτων, όταν και όπου απαγορεύεται η θήρα. Κυνηγετικοί κύνες, περιπλανώμενοι εν υπαίθρω, κατά την απαγορευομένην περίοδον θήρας ή κατά την νύκτα ή δυνάμενοι να προκαλέσουν φθοράς εις την αγρίαν πανίδα συλλαμβάνονται και εν ανάγκη εξοντώνονται. Ομοίως χαρακτηρίζονται ως αδέσποτα ζώα και εξοντώνονται δια παντός μέσου, πάντες οι ελευθέρως εν υπαίθρω κατά πάσαν εποχήν κυκλοφορούντες εις τας ελεγχόμενας κυνηγετικές περιοχές, τα μόνιμα καταφύγια θηραμάτων και εκτροφεία μη κυνηγετικοί κύνες, παντός είδους, ως και γαλαί" (αντικ. της παρ. 5 ως άνω δια του άρθρ. 5 Ν. 177/1975)

6. Απαγορεύεται η διατήρησις εις υπαίθρους ποιμενικάς εγκαταστάσεις κυνηγετικών κυνών, ιδίως

κυνών διώξεως (ιχνηλατών), ήτοι λαγοσκύλων, φωλεοδυτών, λαγωνικών.

7. Ο συλλαμβάνων κυνηγετικών κύνα περιπλανώμενον, φέροντα όμως διακριτικόν σήμα, υποχρεούται όπως παραδώση τούτον αμελλητί εις τον κύριον του ή την πλησιεστέραν δασικήν ή αστυνομικήν αρχή. Η αστυνομική αρχή υποχρεούται να ειδοποιήση αμέσως το πλησιέστερον δασικόν όργανον. Η δασική ή και άλλη αρχή παραδίδει τον κύνα εις τον οικειόν κυνηγετικόν σύλλογον, ο οποίος υποχρεούται όπως φροντίση δια την εύρεσιν του κατόχου και την απόδοσιν τούτου, μετά την καταβολήν των μέχρι της αποδόσεως εξόδων διατροφής και συντηρήσεώς του.

Εάν εντός 15 ημερών από της παραδόσεως του κυνός εις τον κυνηγετικόν σύλλογον δεν ευρεθή ο κύριος τούτου, ο σύλλογος προβαίνει εις την δια δημοπρασίας εκποίησιν του κυνός, των πρακτικών ταύτης υποκειμένων εις την έγκρισιν του δασάρχου.

Το εκπλειστηρίασμα, μετά την αφαίρεσιν των καταβληθέντων εξόδων διατροφής και συντηρήσεως του κυνός, αποδίδεται εις τον κύριον τούτου, εφ' όσον ήθελε παρουσιασθή εντός μηνός από της εκποιήσεως, άλλως εισάγεται εις το Κεντρικόν Ταμείον Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών (εις ειδικόν λογαριασμόν "Κεφάλαιον θήρας"), πλην του ενός τρίτου χορηγουμένου ως αμοιβή εις τον συλλαβόντα τον κύνα.

8. Επί κυνηγετικών κυνών δεν έχει εφαρμογήν η διάταξις του άρθρ. 80 παρ. 3 του Νομ. 3030 της 6/11.10.1954 (περί Αγροφυλακής).

9. Δια τους κυνηγετικούς κύνας ισχύουν κατά τα λοιπά αι περί συλλογής κυνών αστυνομικαί διατάξεις. "10. Επιτρέπεται καθ' όλο το έτος η εγκύμναση κυνηγετικών σκύλων, που συνοδεύονται απο κυνηγούς ή κυναγωγούς, χωρίς να φέρουν κυνηγετικό όπλο, σε περιορισμένες εκτάσεις, που καθορίζονται από την οικεία Δασική Αρχή.

Επίσης επιτρέπεται η διεξαγωγή αγώνων κυνηγετικών ικανοτήτων σκύλων δεικτών με όρους και προυποθεις που καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως" (αντικ. της παρ. 10 από την παρ. 4α του άρθρου 57 του Ν. 2637/98, ΦΕΚ-200 Α').

11. (Καταργήθηκε από την παρ. 4β του άρθρου 57 του Ν. 2637/98, ΦΕΚ-200 Α').

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β' : Απαγόρευσις θήρας-Προστασία θηραμάτων

Άρθρο 256: Απηγορευμένοι εις την θήραν χώροι

1. Απαγορεύεται η θήρα εντός των πόλεων, κωμοπόλεων, χωρίων ή συνοικισμών εν γένει και εις ακτίνα 250 μέτρων από της παρυφής αυτών ή εις ακτίνα 100 μέτρων από μεμονωμένων οικιών. Κατά παρέκκλισιν δύναται ο Υπουργός Γεωργίας, μετά πρότασιν της δασικής αρχής και συμφώνου γνώμης της οικείας αστυνομικής αρχής, να επιτρέπη την θήραν των επιβλαβών θηραμάτων και εις τους ανωτέρω χώρους.

2. Απαγορεύεται η θήρα άνευ της συγκαταθέσεως του ιδιοκτήτου, νομέως ή μισθωτού:

α) Εντός των αμπελώνων από της ενάρξεως της περιόδου της θήρας έως λήξεως του τρυγητού.

β) Εντός των αθερίστων λειμώνων. "γ. Εντός καλλιεργουμένων εκτάσεων ή οπωρώνων από της ανθοφορίας μέχρι και της συγκομιδής των καρπών". "δ. Εντός περιφραγμένων δια συνεχούς αδιαπεράστου και ανυπερβλήτου από άνθρωπον φράχτου παντός είδους, ύψους τουλάχιστον 1,50 του μέτρου ιδιοκτησίαν εκτάσεων" (αντικ. των περιπτ. γ' και δ' ως άνω, δια της παρ. 1 του άρθρ. 6 Νομ. 177/1975).

ε) (Κατηργήθη δια της παρ. 2 του άρθρ. 6 Νομ. 177/1975).

3. Απαγορεύεται η θήρα εντός του πυρήνος εθνικών δρυμών.

4. Απαγορεύεται η θήρα δια σκοπεύσεως επί πτηνών ισταμένων επί

τηλεγραφικών στύλων, τηλεγραφικών καλωδίων του Οργανισμού Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος και λοιπών έργων, εφ' ων δύναται να προκληθή βλάβη εις τας εγκαταστάσεις. "5. Απαγορεύεται η τοποθέτησις απαγορευτικών της θήρας πινακίδων, άνευ προηγουμένης εγγράφου εγκρίσεως της οικείας Δασικής Αρχής" (προσθ. της παρ. 5, δια της παρ. 3 του άρθρ. 6 Νομ. 177/1975).

'Άρθρο 257: Προστασία υδροβίων-Σκοπευτήρια - Αμοιβαί διώξεως επιβλαβών θηραμάτων

1. Εις τα βασιλικά δασοκτήματα και πανεπιστημιακά δάση επιτρέπεται η άσκησης της θήρας κατά τας διατάξεις του παρόντος, κατόπιν ειδικής άδειας της διευθύνσεως των βασιλικών κτημάτων ή των πανεπιστημιακών αρχών.

2. Εις περιοχάς περιλαμβανούσας λίμνας, βάλτους, εκτάσεις ή δέλτα ποταμών και ποταμοκόλπους, ως και παροχθίους γενικώς εκτάσεις, εις ας σταθμεύουν και διαβιούν τα υδρόβια πτερωτά θηράματα (ένυδρα και παρυδάτια), δύναται ο Υπουργός Γεωργίας δι' αποφάσεως του να λάβη παν μέτρον πρόσφορον αποβλέπον εις την διατήρησιν, διαφύλαξιν και αύξησιν του θηραματικού κεφαλαίου, σχετικόν προς την ενάσκησιν της θήρας.

3. Απαγορεύεται πάσα μόλυνσις δι' οιοδήποτε τρόπον υδάτων, λιμνών, ποταμών, λιμνοθαλασσών, είτε δια δηλητηρίου είτε εξ υπολειμμάτων διαφόρων εργοστασίων και βιομηχανιών. Οι ιδιοκτηταί τούτων υποχρεούνται όπως, δια της ιδρυτικής των μελέτης ή δια συμπληρωματικής τοιαύτης δια τα ήδη υφιστάμενα, προβλέπουν την κατασκευήν των απαιτητών τεχνικών έργων προς ασφαλή και αζήμιον, δια τα ρέοντα ύδατα, την πανίδα και χλωρίδα, παροχέτευσιν των βιομηχανικών ακαθάρτων υδάτων.

4. Επιτρέπεται δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας, τη προτάσει της κυνηγετικής συνομοσπονδίας και συμφώνω γνώμη του δασάρχου, η ίδρυσις κυνηγετικής σκοπευτηρίων παρά των κυνηγετικών οργανώσεων, σκοπόν έχόντων την εξάσκησιν των κυνηγών και την ενέργειαν αθλητικών σκοπευτικών αγώνων, ως και ο καθορισμός περιοχής εκγυμνάσεως κυνηγετικών κυνών.

Η θέσις και λειτουργία εν γένει τούτων καθορίζονται εν τη αποφάσει.

5. Αι αμοιβαί δια την καταπολέμησιν επιβλαβών θηραμάτων, ο τρόπος παραδόσεως και παραλαβής των τεκμηρίων, η πληρωμή της αμοιβής άμέσως, επί τη παραδόσει του τεκμηρίου, καταβαλλομένης, ως και πάσα άλλη λεπτομέρεια ρυθμίζονται δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας.

("Η Επιτροπή παραλαβής τεκμηρίων επιβλαβών θηραμάτων" και οι σχετικές με αυτή διατάξεις καταργήθηκαν από την παρ. 18 άρθρ. 6 της 272961/26-26 Απρ. 1982 (ΦΕΚ Β' 215), Διδορθ. Σφαλμ. στο ΦΕΚ Β' 564/9-8-1982, αποφ.

Υπ. Προεδρ. Κυβερν. και Γεωργίας).

Βλ. αποφ. 112075/1001 της 19/30 Δεκ. 1974 (ΦΕΚ Β' 1350) περί καθορισμού τρόπου παραδόσεως και παραλαβής των τεκμηρίων επιβλαβών θηραμάτων.

'Άρθρο 258: Γενικαί απαγορεύσεις θήρας

1. Απαγορεύεται:

α) Η χρησιμοποίησις προς άσκησιν θήρας μηχανοκινήτων πλωτών μέσων, δια την θήραν των υδροβίων πτηνών εντός των λιμνών, ελωδών εκτάσεων, ποταμών και λιμνοθαλασσών.

β) Η άσκησις της θήρας από μηχανοκινήτων μέσων και η μεταφορά δια τοιούτων κυνηγετικών όπλων, εάν ταύτα δεν είναι λελυμένα ή εντός θήκης, ως και δια πάσης φύσεως προβολέων και ελκυστικών φώτων.

γ) Οι οδηγοί των μηχανοκινήτων μέσων, δι' ων τρίτοι ήσκησαν παράνομον θήραν, ευθύνονται ως συναυτουργοί, ως και οι παραχωρήσαντες την χρήσιν

τούτου, εφ' όσον τελούν εν γνώσει. Οι παρά τω ιδιοκτητών τουτροχοφόρου άσκησις της θήρας, κατά τον διαληφθέντα τρόπον, θεωρείται ως επιβαρυντική περίπτωσης.

δ. Η θήρα ελάφου, δορκάδος, αιγάγρου (αγριοκάτσικου), αγριόγιδου, τετράωνος (αγριοπετεινού), ως και φασιανού.

Δι' αποφάσεων του Υπουργού Γεωργίας, μη δυναμένων εν πάση περιπτώσει να εκδοθούν προ της 1ης Αυγ. 1971 δύναται να εγκριθή η θήρα των ανωτέρω, εφ' όσον ο αριθμός τούτων αυξηθή, οπότε εν τη αποφάσει θα καθορίζεται ο τόπος, ο τρόπος και ο χρόνος της θήρας, το είδος και ο αριθμός των θηραμάτων και η παρά του κυνηγού καταβολή προσθέτου τέλους αδειας.

2. Απαγορεύεται επίσης:

α) Η θήρα ωφελίμων πτηνών και θηλαστικών, καθοριζομένων δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας.

β) Η αγοραπωλησία και η μεταφορά προς πώλησιν παντός είδους θηράματος κατά την διάρκειαν της απαγορεύσεως της θήρας. "γ. Η αγοραπωλησία καθ' όλον το έτος του λαγού και της πέρδικος, πλην των κατόπιν αδειας της Δασικής Αρχής, διατιθεμένων πλεονασμάτων των εκτροφείων ως και θηραμάτων εκ των ελεγχομένων κυνηγετικών περιοχών" (αντικ. της περιπτ. γ' ως άνω, δια της παρ. 1 του άρθρ. 7 Νομ. 177/1975) δ) Η αγοραπωλησία παντός θηράματος, εφ' όσον διαπιστωθή ότι η θανάτωσις τούτου ετελέσθη δι' απαγορευμένων μέσων.

ε) Η μεταφορά, η έκθεσις εις κοινήν θέαν και ο καθ' οιονδήποτε τρόπον βασανισμός συλληφθέντων θηραμάτων. ς) Η θήρα παρά του κυνηγού πλέον του ενός λαγού και τεσσάρων περδικών δι' εκάστην ημερησίαν έξοδον τούτου.

Ο Υπουργός Γεωργίας δύναται δι' αποφάσεως του να τροποποιήση τον αριθμόν τούτον καθ' άπασαν την Επικράτειαν ή κατά περιφέρειας ταύτης, ως επίσης να περιορίζη τον αριθμόν προς θήραν και άλλων θηραμάτων.

ζ) Η θήρα της άρκτου και του λυγκός (ρήσου) άνευ εγκρίσεως του Υπουργού Γεωργίας.

3. Ωσαύτως απαγορεύεται:

α) Η καταστροφή των φωλεών παντός πτηνού και η αφαιρέσις εξ αυτών των ωών και των νεοσσών και η αγοραπωλησία τούτων, πλην των κατά τας διατάξεις του άρθρ. 257 χαρακτηριζομένων δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας ως επιβλαβών. "β. Η θήρα δι' ενέδρας παρά τας πηγάς (καρτέρι) ή δια παρακολουθήσεως των ιχνών επί της χιόνος, ως και η χρησιμοποίησις βοηθού φέροντος όπλον, άνευ αδειας θήρας"(αντικ. της περιπτ. β' ως άνω, δια της παρ. 2 του άρθρ. 7 Νομ. 177/1975) γ) Η μεταφορά ζώντος θηράματος καθ' όλον το έτος και η διατήρησις εν αιχμαλωσία ωδικών πτηνών, ως και παντός θηράματος, πλην των εξωτικών (κολυμπρίων, καναρίων, ψιττακών), επιτρεπομένη μόνον δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας εις δημοσίας, δημοτικές ή κοινοτικές αρχάς ή νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ως και κυνηγετικές οργανώσεις προς εμπλουτισμόν ζωολογικών κήπων και πάρκων των πόλεων.

Επιτρέπεται η κατόπιν ειδικής αδειας του Υπουργού Γεωργίας σύλληψις και μεταφορά θηράματος δι' επιστημονικούς λόγους.

δ) Η άνευ αδειας της δασικής ή αστυνομικής αρχής μεταφορά κυνηγετικών όπλων εις υπαιρθίους τόπους κατά την περιόδον, καθ' ην απαγορεύεται η θήρα, κατά δε τον χρόνον της κυνηγετικής περιόδου άνευ αδειας θήρας.

ε) Η μετά του κυνηγετικού όπλου διάβασις δι' απαγορευμένων εις την θήραν εκτάσεων, εκτός εάν το όπλον είναι λελυμένον. ς) Ο Υπουργός Γεωργίας δύναται ν' απαγορεύη την θήραν παντός θηράματος εν περιπτώσει χιονοπτώσεως μεγάλης διάρκειας και εντάσεως εις όλην την χώραν ή μεμονωμένας περιοχάς.

ζ) Η θήρα καθ' ομάδας, περιλαμβανούσας πλείονας των εξ κυνηγών, εκτός της ομαδικής θήρας υδροβίων πτηνών, αγριοχοίρων και επιβλαβών ζώων, ήτοι λύκου, αλώπεκτος, θωός και κορακοειδών, ήτις δέον να διενεργήται κατόπιν αδειας του δασάρχου τη επιβλέψει δασικού οργάνου ή του κυνηγετικού συλλόγου. Η δι' οιουδήποτε μεταφορικού μέσου μεταφορά μεγαλύτερου αριθμού κυνηγών, εφ' όσον κατά την διάρκειαν ταύτης δεν ενεργείται θήρα, δεν θεωρείται ως παράβασις, ως επίσης και όταν οι πλείον των 6 κυνηγοί ευρίσκωνται εις τοιαύτην απόστασιν,

ώστε να υφίσταται η απαιτούμενη ζώνη ασφαλείας δια τα θηράματα. Η ζώνη αυτή καθορίζεται δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας.

η) (Καταργήθηκε από την παρ. 5α του άρθρου 57 του Ν. 2637/98, ΦΕΚ-200 Α').

4. Κατόπιν αδείας του Υπουργού Γεωργίας επιτρέπονται ο φόνος και η ταρίχευσις μη θηρευσίμων θηραμάτων, προς εμπλουτισμόν συλλογών μουσείων και των εργαστηρίων ζωολογίας των πανεπιστημίων, ως και δια διδακτικούς σκοπούς εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. "5. Αι δασικαί αρχαί δύνανται να εκδίδουν απαγορευτικάς διατάξεις θήρας, μόνον κατόπιν αποφάσεων του Υπουργού Γεωργίας, δημοσιευομένων δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως προς ρύθμισιν θεμάτων αφορώντων την προστασίαν, διοίκησιν και διαχείρισιν του θηραματικού πλούτου και της ασκήσεως της θήρας εν γένει"(προσθ. της παρ. 5, δια της παρ. 3 του άρθρ. 7 Νομ. 1787/1975). "6α. Απαγορεύεται χωρίς άδεια η εξαγωγή, εισαγωγή, επανεξαγωγή, επανεισαγωγή, διαμετακόμιση, πώληση, αγορά, διαφήμιση, μίσθωση εμπορική εκμετάλλευση, ο αντιπραγματισμός και γενικά η κατοχή, διάθεση, φύλαξη, έκθεση, μεταφορά, αποστολή και διακίνηση: αα) των ειδών της αυτοφυτούς χλωρίδας και άγριας πανίδας και των δειγμάτων αυτών ζώντων ή νεκρών επεξεργασμένων ή μη, ββ) των ειδών της αυτοφυούς χλωρίδας και άγριας πανίδας και των δειγμάτων αυτών που γεννήθηκαν και εκτράφηκαν / εκτρέφονται σε αιχμαλωσία ή έχουν παραχθεί τεχνητά, επεξεργασμένων ή μη, καθώς και των ειδών ή δειγμάτων που αποτελούν μέρος προσωπικών ή οικιακών αντικειμένων και γγ) των ειδών της αυτοφυούς χλωρίδας και άγριας πανίδας και των δειγμάτων αυτών επεξεργασμένων ή μη, που χρησιμοποιούνται για δάνεια ή ανταλλαγές για μη εμπορικούς σκοπούς μεταξύ αναγνωρισμένων επιστημόνων και επιστημονικών/ερευνητικών ιδρυμάτων.

β. Με αποφάσεις του Υπουργού Γεωργίας, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται τα είδη της αυτοφυούς χλωρίδας και άγριας πανίδας της προηγούμενης περίπτωσης, οι όροι και οι προϋποθέσεις χορήγησης της άδειας και ο τύπος αυτής, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων της περ. α'.

γ. Για τη χορήγηση της άδειας της περίπτωσης α' απαιτείται η καταβολή τελών, τα οποία αποτελούν έσοδα του Κρατικού Προϋπολογισμού. Το χρηματικό ύψος των τελών αυτών καθορίζεται και αναπροσαρμόζεται κάθε φορά με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Γεωργίας, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

δ. Οι εισαγωγείς και εξαγωγείς, ως και οι ενώσεις αυτών, καθώς και οι επιχειρήσεις διάθεσης στην αγορά και διακίνησης των ειδών της περίπτωσης β' εγγράφονται σε ειδικό μητρώο για τη χορήγηση της ανωτέρω αδείας. Με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται οι προϋποθέσεις εγγραφής στο εν λόγω μητρώο, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας περίπτωσης.

ε. Συνιστάται στο Υπουργείο Γεωργίας Επιστημονική Επιτροπή Εμπορίας Ειδών Αυτοφυούς Χλωρίδας και Άγριας Πανίδας (ΕΕΕΧΠ) που συγκροτείται από : αα) Τον προϊστάμενο της Δ/νσης Αισθητικών Δασών, Δρυμών και Θήρας του Υπουργείου Γεωργίας, με αναπληρωτή αυτού το νόμιμο αναπληρωτή του. ββ) Έναν (1) εκπρόσωπο διδακτικού προσωπικού της Σχολής Δασολογίας και Φυσικού Περιβάλλοντος του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης, με τον αναπληρωτή του. γγ) Δύο (2) εκπροσώπους διδακτικού προσωπικού Ανώτατου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος ζωολογικών επιστημών, με τους αναπληρωτές τους. δδ) Έναν (1) εκπρόσωπο διδακτικού προσωπικού Ανώτατου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος βοτανικών επιστημών, με τον αναπληρωτή του.

Οι ανωτέρω εκπρόσωποι με τους αναπληρωτές τους προτείνονται από τους οικείους φορείς.

Γραμματέας της Επιτροπής ορίζεται υπάλληλος της Δ/νσης Αισθητικών Δασών, Δρυμών και Θήρας του Υπουργείου Γεωργίας με τον αναπληρωτή του.

Στην επιτροπή, μετά από έγγραφη προσκλήση του προϊσταμένου της Δ/νσης Αισθητικών Δασών, Δρυμών και Θήρας του Υπουργείου Γεωργίας, συμμετέχουν,

κατά περίπτωση, εξειδικευμένοι επιστήμονες εκπρόσωποι ερευνητικών ιδρυμάτων ή μη κρατικών περιβαλλοντικών οργανώσεων που έχουν μακρόχρονη ενασχόληση και εμπειρία σχετικά με το προς συζήτηση κάθε φορά θέμα.

Η διάρκεια της θητείας των μελών και του γραμματέα της Επιτροπής είναι τριετής.

Τα μέλη της Επιτροπής ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας.

Εργο της Επιτροπής είναι η γνωμοδότηση για θέματα της περίπτωσης γ' καθώς και για κάθε θέμα σχετικό με την εμπορία των ειδών της αυτοφυούς χλωρίδας και άγριας πανίδας. Η ανωτέρω Επιτροπή εκπροσωπεί τη Χώρα στην Επιστημονική Επιτροπή CITES των Κρατών Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Γραμματείας της Διεθνούς Σύμβασης "για το διεθνές εμπόριο των ειδών της άγριας πανίδας και χλωρίδας, που κινδυνεύουν να εξαφανιστούν (CITES)".

Με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται η οργάνωση, ο τρόπος λειτουργίας της Επιτροπής και κάθε λεπτομέρεια σχετικά με την εύρυθμη λειτουργία της.

Στους εκπροσώπους των υποπεριπτώσεων ββ', γγ' και δδ' και τους εξειδικευμένους επιστήμονες εκπροσώπους ερευνητικών ιδρυμάτων ή μη κρατικών περιβαλλοντικών οργανώσεων, προκειμένου να συμμετέχουν στις συνεδριάσεις της Επιτροπής, καταβάλλονται δαπάνες κίνησης, όπως αυτές προβλέπονται στα άρθρα 2,3,4,9 και 10 του ν. 2346/95 (ΦΕΚ-220 Α') και βαρύνουν τον προϋπολογισμό του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών (Κεφάλαιο Θήρας). στ) Με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται τα κριτήρια και η διαδικασία αναγνώρισης και εποπτείας των νομικών προσώπων που υποδέχονται, φυλάσσουν και περιθάλπουν είδη της άγριας πανίδας, ως "κέντρα περιθάλψης ειδών της άγριας πανίδας", καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας περίπτωσης. Τα ανωτέρω νομικά πρόσωπα αναγνωρίζονται ως "κέντρα περιθάλψης ειδών της άγριας πανίδας" εφόσον η λειτουργία τους δεν αντίκειται στις ισχύουσες περί δημόσιας υγείας διατάξεις" (προσθ. της παρ. 6 από την παρ. 5β του άρθρου 57 του Ν. 2637/98, ΦΕΚ-200 Α').

Άρθρο 259: Ειδικά μέτρα προστασίας θηραμάτων

1. Ιδιοκτήται, νομείς ή μισθωταί οικιών, κήπων ή αγρών υποχρεούνται να καταστρέφουν τας υπό των κορακοειδών (κάργια, καρακάξα κλπ.), κατασκευαζόμενας φωλεάς εις τας οικίας ή παραρτήματα τούτων ή εις δένδρα ευρισκόμενα εντός των κήπων ή αγρών των.

2. Ο Υπουργός Γεωργίας δύναται:

α) Να διατάσσει επ' αμοιβή ή μη την δι' οιοδήποτε μέσου δίωξιν ωρισμένων θηραμάτων και λοιπών ζώων και καταστροφών των φωλεών τούτων, επιζημιών εις την γεωργικήν, κτηνοτροφικήν, δασικήν, αλιευτικήν και θηραματικήν οικονομίαν, ιδία δε εκ των πτηνών των απαριθμουμένων εις την συναφθείσαν την 18ην Οκτ. 1950 εν Παρισίοις διεθνή σύμβασιν και υπογραφείσαν υπό της Ελλάδος την 18ην Νοεμ. 1953.

β) Να απαγορεύη τον φόνον θηράματος, όταν απειλήται δια πλήρους αφανισμού.

3. Ο Υπουργός Γεωργίας δύναται ν' απαγορεύη την εκχέρσωσιν εκτάσεων, ως και την υλοτομίαν ή αποκλάδωσιν μεμονωμένων δένδρων ή συστάδων ή δενδροστοιχειών, των οποίων η διατήρησις επιβάλλεται προς καταφυγήν, προστασίαν και αναπαραγωγήν (κατασκευή φωλεών) ζώων και πτηνών, άτινα είναι σπάνια ή τείνουν να εξαφανισθούν, ως και την βοσκήν παντός ζώου εις πάρκα, εκτροφεία και εις νησίδας προς προστασίαν και μη εκφυλισμόν των εκεί διαβιούντων σπανίων θηραμάτων.

4. Δι' αποφάσεως των Υπουργών Γεωργίας και Εμπορικής Ναυτιλίας, δύνανται να λαμβάνωνται τα ενδεδειγμένα μέτρα προστασίας των αποδημητικών πτηνών, δια την μη πρόσκρουσιν των επί των φάρων.

5. Η χρήσις γεωργικών φαρμάκων (εντομοκτόνων-ζιζανιοκτόνων) επί γεωργικών εκτάσεων επιτρέπεται τη καθοδηγήσει της διευθύνσεως γεωργίας και εις ποσότητα

τοιαύτην, ώστε να αποβαίνει ακίνδυνος δια τα θηράματα. Η χρήση τούτων εντός των δασών ή δασικών εκτάσεων θα γίνεται κατόπιν συνεννοήσεως μετά της δασικής αρχής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ' :

Κυνηγετικά περιφέρειαι Χρόνος - Άδειαι θήρας Οικονομική εξυπηρέτησις

Άρθρο 260: Κυνηγετικά περιφέρειαι

Η όλη Επικράτεια διαιρείται εις τας κάτωθι κυνηγετικάς περιφέρειας:

- α) Της Κρήτης και Δωδεκανήσου μετά των νήσων αυτών, με έδραν τα Χανιά.
- β) Των νήσων Αρχιπελάγους, με έδραν την Μυτιλήνην.
- γ) Της Πελοποννήσου μετά των νήσων Ύδρας, Σπετσών, Ζακύνθου, Πόρου, Κυθήρων και Αντικυθήρων, Κεφαλληνίας, Ιθάκης και των λοιπών μικροτέρων της περιφέρειας των, με έδραν τας Πάτρας. "δ) Της Στερεάς Ελλάδος μετά των νήσων Ευβοίας, Λευκάδας, Σκύρου, Αιγίνης, Κυκλάδων, Σαλαμίνας, Κυθήρων, Ύδρας, Σπετσών και Πόρου, ως και των μικροτέρων της περιφέρειας των, με έδραν τας Αθήνας" (αντικατάσταση της ως άνω παραγρ. δια της παρ. 2 του άρθρ. 11 Νομ. 177/1975)
- ε) Της Ηπείρου μετά των νήσων Κερκύρας και Παξών, με έδραν τα Ιωάννινα. ς) Της Βορείου Ελλάδος, (Μακεδονία Θράκη) μετά των νήσων Θάσου και Σαμοθράκης, με έδραν την Θεσσαλονίκην. "ζ. Της Θεσσαλίας μετά των νήσων Σποράδων με έδραν την Λάρισαν" (προσθήκη της παρ. ζ' δια της παρ. 2 του άρθρ. 11 Νομ. 177/1975).

Άρθρο 261: Χρόνος Θήρας

1. Το κυνηγετικόν έτος άρχεται από 1 Αυγούστου και λήγει την 31 Ιουλίου του επομένου έτους. "2. Η κυνηγετική περίοδος, καθ' ην γενικώς επιτρέπεται η θήρα άρχεται:
 - α) Του λαγού, από 15ης Σεπτεμβρίου και λήγει την 10ην Ιανουαρίου.
 - β) Της ορεινής πέρδικος από 15ης Σεπτεμβρίου και λήγει την 30ην Νοεμβρίου.
 - γ) Της πεδινής πέρδικος από 1ης Οκτωβρίου και λήγει την 30ην Νοεμβρίου.
 - δ) Των λοιπών θηραμάτων, εξαιρέσει της περιπτώσεως της παρ. 3 του παρόντος άρθρου από 15ης Σεπτεμβρίου και λήγει την 10ην Μαρτίου.
3. Επιτρέπεται από 20ης Αυγούστου η θήρα τρυγόνων, δενδροβίων (αετομάχου συκοφάγου) και λοιπών, περιστεροειδών, των ορτύγων μετά κυνός, ως και λοιπών επιβλαβών θηραμάτων, εις περιοχάς όπου υπάρχουν περάσματα, καθοριζόμενα δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας τη προτάσει των Δασικών Αρχών" (αντικατάσταση των παρ. 2 και 3 δια του άρθρ. 8 Νομ. 177/1975).
4. Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, δύναται δι' αποφάσεώς του, τη προτάσει της δασικής αρχής ή της Κυνηγετικής Συνομοσπονδίας, να περιορίζη την διάρκειαν της κυνηγετικής περιόδου ή τας εντός αυτής ημέρας θήρας, καθ' όλην την Επικράτειαν ή περιφέρειας ταύτης" (αντικατάσταση των παρ. 2-4 δια του άρθρ. 11 Ν.Δ. 996/1971)
5. Επιτρέπεται η θήρα μόνον κατά την διάρκειαν της ημέρας, ήτοι ημίσειαν ώραν προ της ανατολής και μέχρις ημισείας ώρας μετά την δύσιν του ηλίου.
6. Από 11ης Μαρτίου και μέχρις εξάρξεως της κυνηγετικής περιόδου επιτρέπεται η δια δηλητηρίου καταπολέμησις των επιβλαβών θηραμάτων, μερίμνη και ευθύνη των κυνηγετικών συλλόγων και άνευ χρήσεως κυνηγετικών όπλων, η σύλληψις εις τας φωλεάς των νεογνών και νεοσσών αυτών, ως και η καταστροφή των φωλεών των. Επίσης η συγκρότησις συνεργείων δι' έρευναν (παγάνα) ως και η δίωξις των κορακοειδών τη επιβλέψει δασικού οργάνου. Κατά την διάρκειαν της κυνηγετικής περιόδου η χρήση παγίδων και δηλητηρίων επιτρέπεται μόνον κατόπιν αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας.
7. Ο Υπουργός Γεωργίας δύναται δι' αποφάσεώς του να παρατείνη την θήραν των

αποδημητικών πτηνών καθ' άπασαν την Επικράτειαν ή περιφέρειαν ταύτης, επί προσθέτω καταβολή τέλους καθοριζομένου εν τη αποφάσει.

Άρθρο 262: Άδειαι θήρας

1. Η θήρα επιτρέπεται μόνον εις τον κάτοχον αδειας θήρας, εκδιδομένης εις τον τόπον της μονίμου κατοικίας του υπό της αρμοδίας δασικής αρχής.

2. Ουδείς δύναται να λάβη άδειαν θήρας, εάν δεν είναι μέλος κυνηγετικού συλλόγου. Εξαιρούνται όσοι, εκ της υπηρεσίας των, δεν επιτρέπεται να μετέχουν εις οργανώσεις, ως και οι αλλοδαποί. "3. Η άδεια θήρας, ούσα προσωπική και αμεταβίβαστος, ισχύει δια την κυνηγετικήν περίοδον και περιφέρειαν, δι' ην εξεδόθη, διακρίνεται δε:

α) Εις τοπικήν, ισχύουσαν δια την περιφέρειαν του Νομού.

β) Εις περιφερειακήν, ισχύουσαν δια μίαν των κυνηγετικών περιφερειών, περί των το άρθρ. 260 του δασικού κώδικος.

γ) Εις γενικήν, ισχύουσαν δι' ολόκληρον την Επικράτειαν και δ) Εις γενικήν τοιαύτην υπηκόων ξένων Κρατών, ισχύουσαν δι' ολόκληρον την Επικράτειαν.

Η άδεια θήρας εκδίδεται επί τη υποβολή γραμματίου ή τριπλοτύπου εισπράξεως του αρμοδίου Δημοσίου Ταμείου, υπέρ του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών (Κεφ. Θήρας), εκ αα) δραχ. 125, δια την τοπικήν άδειαν, ββ) 300, δια την περιφερειακήν, γγ) 600, δια την γενικήν, δδ) 500, δια την γενικήν άδειαν υπηκόων ξένων Κρατών, δι' άσκησιν θήρας μέχρι 15 ημερών εε) 1.500, δια την γενικήν υπηκόων ξένων Κρατών, δι' άσκησιν θήρας μέχρι δύο μηνών και ςς) 3.000, δια την γενικήν υπηκόων ξένων Κρατών, δι' άσκησιν θήρας κατά την διάρκειαν ολοκλήρου της κυνηγετικής περιόδου. Οι ομογενείς υπήκοοι ξένων Κρατών ή οι διαμένοντες εν Ελλάδι πέραν της δεκαπενταετίας, καταβάλλουν δια την έκδοσιν αδειας, τα ως άνω δια τους ημεδαπούς καθοριζόμενα ποσά. Δι' αποφάσεως του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, δημοσιευομένης εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, είναι δυνατή η αυξομείωσις των ως άνω ποσών" (αντικατάσταση της παρ. 3 δια του ως άνω άρθρ. 12 Ν.Δ. 996/1971)

(Αύξησιν των ανωτέρω τελών θήρας βλ. εν υπ' αριθμ. 58485/2426/1975 αποφ. Υπ. Γεωργίας)

4. Προς έκδοσιν της κατά τα ανωτέρω αδειας θήρας απαιτείται εισέτι και γραμμάτιον ή τριπλότυπον εισπράξεως του αρμοδίου ταμείου υπέρ του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών (Κεφάλαιον Θήρας) εκ δραχ. 60 δια τοπικάς και περιφερειακάς αδειας και δραχ. 100 δια γενικάς τοιαύτας, προς εξασφάλισιν λογαριασμού πληρωμής των εν άρθρ. 267 φυλάκων θήρας. Η έκδοσις των αδειών θήρας άρχεται από 1 Αυγούστου εκάστου έτους.

5. Τα εις τας παρ. 3 και 4 του παρόντος άρθρου αναφερόμενα ποσά δύνανται να αυξάνωνται δια κοινής αποφάσεως των Υπουργών Οικονομικών και Γεωργίας.

6. Δι' αποφάσεως του επί της Γεωργίας Υπουργού, δημοσιευομένης εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται ο τύπος ή μορφή και τα στοιχεία, άτινα δέον να περιέχη η άδεια θήρας, η διαδικασία εκδόσεως ταύτης, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά προς έκδοσιν ταύτης τόσοσιν δια τους Έλληνας πολίτας όσοσιν και δια υπηκόοους ξένων κρατών, ως και τα απαιτούμενα προσόντα υγείας, κυνηγετικής ικανότητος και κυνηγετικών γνώσεων δια τους το πρώτον αιγουμένους έκδοσιν αδειας θήρας.

(Η Επιτροπή εξετάσεων υποψηφίων για την απόκτηση άδειας κυνηγιού και οι σχετικές με αυτή διατάξεις καταργήθηκαν από την παρ. 17 άρθρ. 6 της 272961/26-26 Απρ. 1982 (ΦΕΚ Β' 216) Διορθ. σφαλμ. στο ΦΕΚ Β' 564/9- 8-1982 αποφ. Υπ. Προεδρ. Κυβερν. και Γεωργίας).

7. Προς έκδοσιν αδειών θήρας κατοίκων των απηγορευμένων ζωνών της παραμεθορίου περιοχής απαιτείται ειδική έγκρισις της αρμοδίας στρατιωτικής αρχής εφ' απλού χάρτου.

8. Οι δημόσιοι πολιτικοί και στρατιωτικοί υπάλληλοι, κάτοχοι αδειας θήρας, μετατιθέμενοι, δύνανται να θηρεύουν εις την περιφέρειαν της θέσεως εις ην τοποθετούνται με την αυτήν άδειαν θεωρουμένην παρά της δασικής αρχής.

'Αρθρο 263: Θήρας υπό δασικών υπαλλήλων

Οι μόνιμοι δημόσιοι δασικοί υπάλληλοι δύνανται να θηρεύουν, όπου και όταν επιτρέπεται η θήρα, επί τη βάσει ατελούς αδειας εκδιδομένης παρά της δασικής αρχής.

'Αρθρο 264: Απαγορεύσεις χορηγήσεις αδειών θήρας

1. 'Αδεια θήρας δεν χορηγείται εις τους καταδικασθέντας:

α) Επί κακουργήματι εις οιαδήποτε ποινήν ή επί πλημμελήματι, δι' ό επεβλήθη στέρησις των πολιτικών δικαιωμάτων.

β) Επί ζωοκλοπή, ζωοκτονία, παρανόμω οπλοφορία, παρανόμω κατοχή όπλου και παραβάσει των διατάξεων περί θήρας.

γ) Επί εμπρησμών, ανθρωποκτονία, εξ αμελείας και φθορά ξένης ιδιοκτησίας, εφ' όσον η τέλεισις των αδικημάτων τούτων συνδέεται προς την άσκησιν της θήρας και προς την προστασίαν των δασών.

Προκειμένω περί καταδικασθέντος μεν δια παράβασιν των διατάξεων περί θήρας, δύνανται να εγκρθη η χορήγησις αδειας θήρας υπό του Νομάρχου, μετά γνώμην της αρμοδίας Δασικής Αρχής, μετά πάροδον 2 ετών από της εκτίσεως της ποινής, περί καταδικασθέντος δε εις βαθμόν πλημμελήματος επί παραβάσεων, περί των αι παρ. α,β, και γ του παρόντος, δύνανται να εγκριθη η χορήγησις αδειας θήρας υπό του Νομάρχου μετά γνώμην της αρμοδίας Δασικής Αρχής μετά πάροδον 5 ετών από της εκτίσεως της ποινής" (αντικατάσταση της παρ. 1 δια του άρθρ.9 Νομ. 177/1975).

2. Η μετά την έναρξιν της κυνηγετικής περιόδου καταδικη, δια παράβασιν των διατάξεων του παρόντος, συνεπάγεται την ακύρωσιν της αδειας θήρας, ήτις κατάσχεται υπό των αρμοδίων δια την τήρησιν των διατάξεων του παρόντος δημοσίων οργάνων, άνευ επιστροφής των καταβληθέντων δια την έκδοσιν χρηματικών ποσών.

3. Δεν χορηγείται άδεια θήρας εις τους μη συμπληρώσαντας το 21ον έτος της ηλικίας των, δύνανται όμως να χορηγηθη τοιαύτη εις τους συμπληρώσαντας το 18ον έτος, εφ' όσον προσκομισθη υπεύθυνος δήλωσις του έχοντος την επιμέλειαν του ανηλικού ότι συγκατατίθεται εις την έκδοσιν αδειας θήρας.

4. Ο Υπουργός Γεωργίας, τη προτάσει του Υπουργείου Εθνικής Αμύνης, δύνανται ν' απαγορευη την χορήγησιν αδειας θήρας εις ωρισμένας περιφερείας, εφ' όσον λόγοι ασφαλείας επιβάλλουν τούτο.

5. Ο Υπουργός Γεωργίας, μετά πρότασιν του Υπουργού Δημοσίας Τάξεως, δύνανται ν' απαγορευη την χορήγησιν αδειας θήρας εις άτομα χαρακτηριζόμενα ως επικύνδυνα εις την ασφάλειαν εν γένει ή ν' απανακαλή τυχόν χορηγηθείσας αδειας, άνευ επιστροφής των καταβληθέντων προς έκδοσιν αυτών χρηματικών ποσών.

'Αρθρο 265: Οικονομική εξυπηρέτησις της θήρας

1. 'Απαντες οι εκ της θήρας πόροι, κατά τας διατάξεις του παρόντος, περιέρχονται εις το Κεντρικόν Ταμειόν Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών, συνιστωμένου προς τούτο ιδιαιτέρου κεφαλαίου εν τω προϋπλογισμώ του. "Οι ως

άνω πόροι διατίθενται, με απόφαση του Δ.Σ. του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών, αποκλειστικά για την εκπλήρωση ψιλοθηραματικών σκοπών, άσκηση της θηραματικής πολιτικής και για την αντιμετώπιση δαπανών προστασίας δασών από πυρκαγιές" (αντικατάσταση του δεύτερου εδάφιου από το πρώτο εδάφιο παρ. 4 άρθρ. 18 Νομ. 1790/16-20 Ιουν. 1988)

2. Εις τα τριπλότυπα εισπράξεως ως και πάσης φύσεως καταθέσεις υπέρ του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών ως έσοδα εκ της θήρας ή υπέρ της θήρας υποχρεωτικώς θα τίθεται η ένδειξις: "Κεφάλαιον Θήρας".

3. Πόροι του Κεφαλαίου θήρας είναι:

α) Αι κατά τα άρθρ. 262 και 264 εισπράξεις δι'έκδοσιν αδειών θήρας.

β) Αι κατά το άρθρ. 287 παρ. 14 επιδικαζόμεναι αποζημιώσεις.

γ) Τα χρηματικά ποσά τα προερχόμενα εκ των υπό των ποινικών δικαστηρίων απαγγελλομένων χρηματικών ποινών και προστίμων κατά των παραβαινόντων τας περί θήρας διατάξεις.

δ) Τα εκπλειστηριάσματα εκ της εκποίησης των κατασχομένων πειστηρίων.

ε) Αι εισπράξεις εξ επιχορηγήσεως παρά των γεωργικών συνεταιρισμών δια την καταποίαν επιβλαβών θηραμάτων.

4. Σκοπός του Κεφαλαίου θήρας είναι η παροχή των οικονομικών δυνατοτήτων προς διατήρησιν, διαφύλαξιν και αύξησιν "των πληθυσμών των θηραμάτων και των λοιμών ειδών της άγριας πανίδας, κατά περίπτωση δε και της αυτοφυούς χλωρίδας, καθώς και των βιοτόπων τους" (αντικ. της μέσα σε "" φράσης από την παρ. 6α του άρθρου 57 του Ν. 2637/98, ΦΕΚ-200 Α'), δια της λήψεως των ενδεδειγμένων μέτρων, τα κυριώτερα των οποίων είναι:

α) Η εξασφάλισις των οικονομικών μέσων δια την πληρωμήν των φυλάκων θήρας και της τοποθετήσεως των αναγκαίων πινακίδων, "καθώς και των έργων που προγραμματίζονται και εκτελούνται από τη δασική υπηρεσία, τα οποία αποσκοπούν στη διατήρησιν, αποκατάστασιν και διαχείρισιν των ειδών της άγριας πανίδας και αυτοφυούς χλωρίδας και των βιοτόπων τους" (προσθ. της μέσα σε "" φράσης από την παρ. 6β του άρθρου 57 του Ν. 2637/98, ΦΕΚ-200 Α').

β) Η ίδρυσις εκτροφείων και καταφυγίων θηραμάτων.

γ) Η συστηματική καταπολέμησις των επιβλαβών θηραμάτων.

δ) Η εκ του εξωτερικού και εσωτερικού αγορά, μεταφορά και εγκατάστασις διαφόρων θηραμάτων προς εμπλουτισμόν και αύξησιν του θηραματικού κεφαλαίου της χώρας.

ε) Η ίδρυσις και λειτουργία σταθμών ερεύνης, παρακολουθήσεως και δακτυλιώσεως αποδημητικών πτηνών και θηραμάτων εν γένει. ς) Η αγορά ή απαλλοτριώσις εκτάσεων ή ερημονήσων ή μεμονωμένων αγρών, εντός καταφυγίων θηραμάτων ή εκτροφείων, απαιρητήτων δια την άσκησιν της θηραματικής πολιτικής.

ζ) Η λήψις μέτρων προστασίας των αποδημητικών πτηνών δια την μη πρόσκρουσιν των επί των φάρων.

η) Η καταβολή εισφορών της χώρας δια την συμμετοχήν της Ελλάδος εις διεθνείς οργανισμούς θηρευτικού αντικειμένου (Διεθνές Συμβούλιον θήρας κλπ.), "και προστασίας των ειδών της άγριας πανίδας και αυτοφυούς χλωρίδας" (προσθ. της μέσα σε "" φράσης από την παρ. 6γ του άρθρου 57 του Ν. 2637/98, ΦΕΚ-200 Α').

θ) Η σύνταξη μελετών και η εκτέλεσις ειδικών προγραμμάτων έρευνας και διαχείρισις των ειδών της άγριας πανίδας και αυτοφυούς χλωρίδας και των βιοτόπων τους.

ι) Η εκτέλεσις προγραμμάτων ευαισθητοποίησης των πολιτών σε θέματα προστασίας των ειδών της άγριας πανίδας και αυτοφυούς χλωρίδας και των βιοτόπων τους. ια) Η εκτέλεσις προγραμμάτων υποδοχής, φύλαξης, και περίθαλψης των ειδών της άγριας πανίδας. ιβ) Τα έξοδα επαναπατρισμού στη Χώρα και επαναποστολής, επανεξαγωγής στη Χώρα καταγωγής ειδών της άγριας πανίδας. ιγ) Τα έξοδα μεταφοράς, υποδοχής, περίθαλψης των κατασχεθέντων ειδών της αυτοφυούς χλωρίδας και άγριας πανίδας και των δειγμάτων αυτών ζώντων ή νεκρών, επεξεργασμένων ή μη, καθώς και της διατροφής των ζώντων ειδών της άγριας πανίδας. ιδ) Με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, που

δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται, σε εφαρμογή της παρούσας παραγράφου, οι όροι και οι προϋποθέσεις σύναψης συμβάσεων μεταξύ του Υπουργού Γεωργίας και τρίτων προσώπων που διαθέτουν επαρκείς εγγυήσεις και αποδεδειγμένη επιστημονική εμπειρία και ενασχόληση με τα οικεία θέματα, υπό το συντονισμό της Κεντρικής Δασικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Γεωργίας" (προσθ. των εδαφ. θ έως ιδ από την παρ. 6δ του άρθρου 57 του Ν. 2637/98, ΦΕΚ-200 Α').

Άρθρο 265Α: Ανώτατον Συμβούλιον θήρας
Το άρθρ. 265Α που είχε προστεθεί από το άρθρ. 10 Νομ. 177/1975, καταργήθηκε από την περιπτ. β' παρ. 1 άρθρ. 79 Νομ. 998/1979 (ΦΕΚ Α' 289).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ' :

Άρθρο 266: Κυνηγετικά οργανώσεις

1. Δια την σύστασιν κυνηγετικού συλλόγου απαιτείται η τήρησις των περισωματείων κειμένων διατάξεων, η δε επωνυμία του δέον να είναι "Κυνηγετικός Σύλλογος, προστιθεμένης της ονομασίας της έδρας δασαρχείου ή νομαρχίας ή επαρχείου.

2. Σκοπός τούτων είναι, αφ' ενός μεν η οργάνωσις των κυνηγών και η φίλαθλος κυνηγετική κατάρτισις και προαγωγή αυτών δια την αναγκαίαν πειθαρχίαν προς εφαρμογήν του παρόντος κώδικος, αφ' ετέρου δε η συμβολή τούτων εις την προσπάθειαν της Πολιτείας δια την διατήρησιν, ανάπτυξιν και προστασίαν του θηραματικού πλούτου της Χώρας. Αι κυνηγετικά οργανώσεις οφείλουν να βοηθούν τας δασικάς αρχάς εις παν ζήτημα ενδιαφέρον την θήραν και το θήραμα και να παρέχουν εις αυτάς πάσαν αναγκαίαν πληροφορίαν και συνδρομήν.

3. Αι κυνηγετικά οργανώσεις υπάγονται εις το Υπουργείον Γεωργίας, το οποίον ορίζεται ως ανωτέρα εποπτική αρχή. "4. Εις εκάστην περιφέρειαν Διεθύνσεως Δασών άνευ Δασαρχείων ή Νομοδασαρχείου ή Δασαρχείου, δύναται να αναγνωρισθούν υπό του Υπουργού Γεωργίας, ως συνεργαζόμενοι κυνηγετικοί σύλλογοι:

α) Μέχρι 2 Κυνηγετικοί Σύλλογοι επί συνολικού αριθμού κυνηγών μελών αυτών, από 500 έως 1.000

β) Μέχρι 3 Κυνηγετικοί Σύλλογοι επί συνολικού αριθμού κυνηγών-μελών αυτών από 1001 έως 2.000.

γ) Μέχρι 4 Κυνηγετικοί Σύλλογοι επί συνολικού αριθμού κυνηγών μελών-αυτών από 2001 έως 3.000.

δ) Μέχρι 5 Κυνηγετικοί Σύλλογοι επί συνολικού αριθμού κυνηγών-μελών αυτών, από 3001 και άνω.

ε) Εις την περιφέρειαν του Νομού Αττικής, λόγω του μεγάλου αριθμού των κυνηγών, δύναται να αναγνωρισθούν έως 15 Κυνηγετικοί Σύλλογοι. Αι έδραι και περιφέρειαι εκάστου των Κυνηγετικών Συλλόγων του Νομού Αττικής, ορίζονται δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας. ς) Εις την έδραν εκάστης επαρχίας ανεξαρτήτως αποστάσεως και αριθμού μελών κυνηγών.

ζ) Εις την έδραν εκάστης των, ως ανωτέρω κατονομαζομένων Δασικών Αρχών, πλην του Νομού Αττικής, δεν επιτρέπεται να αναγνωρισθούν ως συνεργαζόμενοι Κυνηγετικοί Σύλλογοι πλείονες του ενός ανεξαρτήτως του αριθμού κυνηγών.

η) Απαγορεύεται η αναγνώρισις εις την αυτήν πόλιν, κωμόπολιν ή χωρίον πλειόνων του ενός Κυνηγετικών Συλλόγων. Ομοίως απαγορεύεται η αναγνώρισις πλειόνων Κυνηγετικών Συλλόγων εις απόστασιν μικροτέραν των 25 χιλιομέτρων εκ της έδρας του Δασαρχείου, εκτός εάν, εν τη τελευταία περιπτώσει, ο αριθμός των κυνηγών υπερβαίνει τους 300. Εξαιρούνται αι περιοχαί των νήσων της χώρας.

θ) Η έδρα και η περιφέρεια εκάστου, κατά τα ανωτέρω αναγνωριζομένου Κυνηγετικού Συλλόγου, καθορίζεται δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας, βάσει του αριθμού των κυνηγών, της χιλιομετρικής αποστάσεως από της έδρας της

Δασικής Αρχής, των συγκοινωνισσών συνθηκών, ως και εις έδρας Δασονομείων ή Δασικών Τμημάτων.

ι) 'Εκαστος κυνηγός υποχρεούται να είναι μέλος του Κυνηγετικού Συλλόγου της περιφέρειας της μονίμου κατοικίας του. Εν περιπτώσει μετοικησεώς του επιτρέπεται ή εις τον οικείον κυνηγετικόν σύλλογον μεταγραφή αυτού". (αντικατάσταση της παρ. 4 δια της παρ. 1 του άρθρ. 11 Νομ. 177/1975)

5. Εις εκάστην κυνηγετικήν περιφέρειαν ιδρύεται ανά μία κυνηγετική ομοσπονδία, εις ην υπάγονται υποχρεωτικώς άπαντες οι κυνηγετικοί σύλλογοι της περιφέρειας με έδραν την της κυνηγετικής περιφέρειας.

"6. Ιδρύεται, με έδραν τας Αθήνας Κυνηγετική Συνομοσπονδία, εις ην υποχρεωτικώς υπάγονται άπασαι αι Κυνηγετικάί Ομοσπονδίαί. Οι Πρόεδροι των Ομοσπονδιών αυτοδικαίως μετέχουν ως μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου αυτής, το οποίον είναι δωδεκαμελές και συμπληρούται δε ως προς τα λοιπά μέλη αυτού κατά τα εν τω καταστατικώ αυτής οριζόμενα" (αντικατάσταση της παρ. 6 δια της παρ. 1 του άρθρ. 11 Νομ. 177/1975).

7. Δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας, δημοσιευομένης εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται αι λεπτομέρειαι της λειτουργίας των κυνηγετικών συλλόγων, των ομοσπονδιών και συνομοσπονδίας, των διοικητικών συμβουλίων, της συνθέσεως αυτών, των προσόντων και ιδιοτήτων των μελών αυτών, της θητείας τούτων, των καταστατικών των, της περιουσίας αυτών, της προσωρινής διοικήσεως αυτών και πάσης συναφούς λεπτομερείας, σκοπούσης εις την καλύτεραν εξυπηρέτησιν της θήρας. Ωσαύτως, δια της αυτής αποφάσεως ρυθμίζονται αι προποθέσεις και τα κριτήρια αναγνωρίσεως των κυνηγετικών συλλόγων ως και τα της συγχωνεύσεως αυτών.

(Εξεδόθησαν αι ακόλουθοι αποφάσεις:

α) 9430/623 της 26 Φεβρ./10 Μαρτ. 1969 (ΦΕΚ Β' 171) "περί καθορισμού λειτουργίας Κυνηγετικών Συλλόγων".

β) 9431/624 της 26 Φεβρ. /10 Μαρτ. 1969 (ΦΕΚ Β' 171) "περί καθορισμού λειτουργίας Κυνηγετικών Ομοσπονδιών και Συνομοσπονδίας".

γ) (23853/484 της 16Μαρτ./4 Απρ. 1973 ΦΕΚ Β' 398 "περί εγκρίσεως Καταστατικών Κυνηγετικών Ομοσπονδιών και Συνομοσπονδίας". Ανεκλήθη δια των υπ' αριθ. 11076/1002/1974 και 25234/1637/1976).

δ) (112076/1002 της 19/31 Δεκ. 1974, ΦΕΚ Β' 1370. Διορθ.

Ημαρτ. εν ΦΕΚ Β' 125 της 4 Φεβρ. 1975 "περί εγκρίσεως Καταστατικού Κυνηγετικών Συλλόγων, Κυνηγετικών Ομοσπονδιών και Κυνηγετικής Συνομοσπονδίας Ελλάδος".

Ανεκλήθη δια της υπ' αριθμ. 25234/1637/1976).

8. Κατά τα λοιπά ως προς τας κυνηγετικές οργανώσεις, ισχύουν αι διατάξεις περί σωματείων του Αστικού Κώδικος, ως και αι διατηρηθείσαι, μετά την ισχύν του, διατάξεις του Νομ. 281 της 21/25.6.1914 (περί Σωματείων) δυνάμει του αρθρ. 22 του εισαγωγικού Α.Ν. 2783 τη 30/30.1.1941 (εισαγωγικός Νόμος του Αστικού Κώδικος), εφ' όσον δεν αντίκεινται εις τας σχετικές διατάξεις του παρόντος.

9. Δεν επιτρέπεται να είναι μέλη διοικητικών συμβουλίων κυνηγετικών οργανώσεων οι μη κρινόμενοι ως νομιμόφρονες υπό της οικείας αστυνομικής αρχής, μέλη δε των κυνηγετικών συλλόγων:

α) Οι στερούμενοι του δικαιώματος λήψεως αδείας θήρας κατά τας διατάξεις του παρόντος.

β) Οι αλλοδαποί, εξαιρουμένων των ομογενών ξένης υπηκοότητας, των διαμενόντων μονίμως εν τη ημεδαπή.

10. Δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας, δημοσιευομένης εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται τα των δικαιωμάτων εγγραφής, ετησίων συνδρομών και τα της διαθέσεως των εσόδων των κυνηγετικών συλλόγων. Εν πάση περιπτώσει το ποσόν αυτό δεν δύναται να ορισθή μικρότερον των 50 και 60 δραχμών, αντιστοιχως, πάντως τουλάχιστον το ήμισυ των εσόδων τούτων δέον να διατίθεται υποχρεωτικώς δια σκοπούς φιλοθηραματικούς. (Εξεδόθη η υπ' αριθμ.

2120/347 της 26 Φεβρ. / 10 Μαρτ. 1969 (ΦΕΚ Β' 171) "περί καθορισμού εγγραφής και συνδρομών Κυνηγετικών Οργανώσεων".

Άρθρο 267: Φύλακες θήρας

1. Η εφαρμογή και τήρησης των περί θήρας διατάξεων ανατίθεται εις την δασικήν υπηρεσίαν και ανήκει εις την αρμοδιότητα της δια το Ν.Δ. 4519 της 29/30.6.1966 (περί διαρθρώσεως κατά βαθμούς των οργανικών θέσεων του Κτηνιατρικού Κλάδου του Υπουργείου Γεωργίας) και 818 της 3/15.10.1966 Β.Δ/τος (περί οργανώσεως της παρά τη Γενική Διευθύνσει Δασών του Υπουργείου Γεωργίας Ε' Διευθύνσεως Οικονομίας Δασικών Βοσκοτόπων και καθορισμού της αρμοδιότητος αυτής), συσταθείσης Εης Δ/νσεως Δασών υπό τον τίτλον "Δ/νσις Οικονομίας Δασικών Βοσκοτόπων", ασκείται δε υπό των δασικών οργάνων και των δια του παρόντος προβλεπομένων φυλάκων θήρας, διατηρουμένων εν ισχύϊ των διατάξεων του παρόντος ως προς τα καθήκοντα των δασικών οργάνων δια την θηροφυλακήν.

Οι φύλακες θήρας συγχρόνως υποχρεούνται, κατά την ενάσκησιν των καθηκόντων τούτων, εντός των εκτάσεων, περί των οποίων το άρθρ. 1, να καταγγέλλουν πάντα παραβάτην των περί των δασών διατάξεων εξομοιούμενοι ως προς την επιτέλεσιν των καθηκόντων των προς τους δασοφύλακας.

2. Δι' αποφάσεως των Υπουργών Γεωργίας και Οικονομικών, δημοσιευομένης εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, προσλαμβάνονται μέχρι 300 φύλακες θήρας επί μηνιαία, αντιμισθία και επί σχέσει εργασίας ιδιωτικού δικαίου, αμειβόμενοι εις βάρος του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών (Κεφάλαιον θήρας). Δια της αυτής ως άνω αποφάσεως καθορίζονται τα καθήκοντα και οι περιορισμοί, τα προσόντα, η πρόσθετος εκπαίδευσίς των, η ηλικία, η έδρα και κατανομή του ως άνω αριθμού ανά την Χώραν, μη ισχυουσών δια τους προσλαμβανομένους φύλακας θήρας των περί εντοπιότητος διατάξεων του υπαλληλικού κώδικος, ως επίσης ο τρόπος της προσλήψεως, το ύψος της αντιμισθίας, τα επιδόματα ευδοκίμου υπηρεσίας, τα αδοιπορικά αυτών έξοδα, ή ανανέωσις της συμβάσεως και αναπροσαρμογή των αποδοχών των ως και η απόλυσις και ο πειθαρχικός έλεγχος αυτών, η στολή, η υπόδησις, ο οπλισμός και πάσα συναφής λεπτομέρεια δια την εκτέλεσιν της υπηρεσίας των.

3. Κυνηγετικά οργανώσεσι η ιδιοκτήται μη δημοσίων εκτάσεων, δύνανται δαπάναις των να προσλαμβάνουν ιδιωτικούς φύλακας θήρας. Ούτοι αναγνωρίζονται, μετά πρότασιν της αρμοδίας δασικής αρχής, υπό του Υπουργού Γεωργίας, ως φύλακες θήρας, εξομοιούμενοι εις ό,τι αφορά εις τα καθήκοντα και δικαιώματα με τους εν τη παρ. 1 του παρόντος άρθρου τοιούτους, πλην της αντιμισθίας. Η έδρα και η περιφέρεια φυλάξεως ορίζεται εν τη αποφάσει αναγνωρίσεως, μετά προηγουμένην σύμφωνον πρότασιν της κυνηγετικής οργανώσεως ή του ιδιοκτήτου.

4. Οι κυνηγετικοί σύλλογοι δύνανται δι' ειδικής εισφοράς των μελών των, κατόπιν εγκρίσεως του Υπουργού Γεωργίας, να προμηθεύωνται μεταφορικά μέσα, δια την αποτελεσματικήν δίωξιν της λαθροθηρίας, άτινα διατίθενται εις τους φύλακας θήρας της περιφέρειας των. Αι δαπάναι κινήσεως και συντηρήσεως τούτων βαρύνουν τους οικείους κυνηγετικούς συλλόγους.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Ποινικαί και Δικονομικαί Διατάξεις

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α' : Ποινικαί Διατάξεις

Άρθρο 268: Παράνομος υλοτομία και κλαδονομή - Παράβασις αστυνομικών διατάξεων

1. Ο οποσδήποτε βλάπτων δάσος ή δασικήν έκτασιν ή προξενών οιανδήποτε φθοράν, ο άνευ αδείας υλοτομίας ή προκειμένου περί ατελών υλοτομιών, ο άνευ

εγκρίσεως ή εγκαταστάσεως ή παρά τας υποδείξεις των αρμοδίων δασικών οργάνων, όπου απαιτούνται τοιαύται, ή προκειμένου περί μη δημοσίων δασών, ο άνευ αδείας και του ιδιοκτήτου ή του διακατόχου του δάσους, υλοτομών, κατασκευάζων ή συλλέγων δασικά προϊόντα, εφ' όσον ειδικαί διατάξεις του παρόντος κώδικος δεν ορίζουν άλλως, τιμωρούνται δια προστίμου ή κρατήσεως ή και δι' αμφοτέρων των ποινών τούτων, εάν ουδεμία εκ της παραβάσεως επήλθε ζημία, ή η προξενθείσα τοιαύτη δεν υπερβαίνει τας χιλίας δραχμάς.

2. Εάν η ζημία υπερβαίνει τας χιλίας δραχμάς, ο παραβάτης τιμωρείται κατά τας διατάξεις των άρθρ. 381 και 382 του ποινικού κώδικος. Ως επιβαρυντική περίπτωση θεωρείται, εάν το δάσος είναι δημόσιον.

3. Οι παραβάται των δασικών αστυνομικών διατάξεων τιμωρούνται δια προστίμου ή κρατήσεως, εκτός εάν η εκ της παραβάσεως αυτών προκύψασα ζημία είναι μεγαλύτερα των χιλίων δραχμών, ότε τιμωρούνται δια των ποινών της παρ. 2 του παρόντος άρθρου.

4. Δια των ποινών του παρόντος άρθρου τιμωρούνται και οι παραβάται των περι κλαδονομής διατάξεων του άρθρ. 112. Η κλαδονομή εντός δημοσίων δημοτικών ή κοινοτικών δασών θεωρείται ως επιβαρυντική αιτία. Άρθρο 269: Κυρώσεις κατά των παρανόμως εισαγόντων εκ του εξωτερικού ξυλείαν, φυτά κλπ.

Τα κατά παράβασιν των διατάξεων του άρθρ. 221 εισαγόμενα είδη κατάσχονται παρά των δασικών ή αστυνομικών αρχών και καταστρέφονται δια πυρός επί τόπου, ο δε παραλήπτης τούτων τιμωρείται δια χρηματικής ποινής 5.000 δραχμών και δια φυλακίσεως μέχρις εξ μηνών. Δια της αυτής ποινής τιμωρείται και ο ιδιοκτήτης των ως άνω ειδών ο μεταφέρων τοιαύτα εις άλλην περιφέρειαν της Χώρας εκείνης της τυχόν αρχικώς καθορισθείσης προς εισαγωγήν. Τα μεταφερόμενα είδη κατάσχονται και καταστρέφονται επί τόπου, τα δε έξοδα καταστροφής βαρύνουν τον παραβάτην ιδιοκτήτην, εισπραττόμενα κατά τας διατάξεις περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων.

Άρθρο 270: Απαγόρευσις υλοτομίας ελατών κλπ. Κυρώσεις

1. Η υλοτομία και μεταφορά νεαρών ελατών ή κορυφών ή κλάδων ελάτης δυναμένων να χρησιμοποιηθούν ως δένδρα Χριστουγέννων ως και η εκκοπή, χρησιμοποίησις και μεταφορά κλάδων αμυγδαλεών, βερυκοκκέων, ροδακινεών και λοιπών εν γένει πυρηνοκάρπων οπωροφόρων δένδρων προς εορταστικήν χρήσιν και διακόσμησιν εκ των δημοσίων και μη δημοσίων δασών, κήπων και οπωρώνων, απαγορεύεται. Κατ' εξαίρεσιν επιτρέπεται κατά την περίπτωσιν και υπό τους όρους της παρ. 3.

2. Οι υλοτομούντες ή μεταφέροντες καθώς και οι κατέχοντες ή χρησιμοποιούντες τοιαύτα δένδρα Χριστουγέννων ή διακοσμητικούς κλάδους αυτών τιμωρούνται δια προστίμου ή κρατήσεως ή δι' αμφοτέρων των ποινών τούτων, τα δε δένδρα και οι κλάδοι κατάσχονται και καταστρέφονται υπό του αρμοδίου δασικού οργάνου, συντασσομένου πρωτοκόλλου καταστροφής αυτών.

3. Εις τους ασχολουμένους με την παραγωγήν και πώλησιν των ανωτέρω ειδών αποκλειστικώς δια καλλωπιστικούς σκοπούς, η μεταφορά και πώλησις αυτών επιτρέπεται κατόπιν ειδικής αδείας των αρμοδίων δασικών υπηρεσιών, εφ' όσον πρόκειται περί οπωροφόρων δένδρων.

4. Δια πράξεως του νομάρχου, δημοσιευομένης εις την εφημερίδα της Κυβερνήσεως, δύναται να επιβληθή η κατά περιφέρειας, οριζομένης εν τη αυτή πράξει, κατάσχεσις των ζώων και τροχοφόρων, δια των οποίων διενεργείται μεταφορά των ως άνω προϊόντων, ως και άλλων δασικών προϊόντων οριζομένων εν τη πράξει ταύτη και προερχομένων εξ αναδασωτέων εκτάσεων.

5. Τα ούτω κατασχόμενα ζώα και μεταφορικά μέσα παραδίδονται προς φύλαξιν εις την πλησιεστέραν αστυνομικήν ή δασικήν αρχήν, αποδιδόμενα εις τον ιδιοκτήτην μετά καταβολήν, δια γραμματίου παρακαταθήκης, δραχμών πεντακοσίων δι' έκαστον ζώνον ή χιλίων πεντακοσίων δι' έκαστον ζώνον ή χιλίων πεντακοσίων δι' έκαστον τροχοφόρων ή, λόγω εγγυήσεως και επί απλή αποδείξει, των εξόδων φυλάξεως και συντηρήσεως, οριζομένων υπό της αστυνομικής ή

δασικής αρχής.

6. Εφ' όσον, εντός τριών ημερών από της κατασχέσεως, δεν ήθελον καταβληθή τα ως άνω έξοδα και η εγγύησις, τα κατασχεθέντα μεταφορικά μέσα εκποιούνται δια δημοπρασίας, το δε εκπλειστηρίασμα, μετά την αφαίρεσιν των εξόδων φυλάξεως και συντηρήσεως και την καταβολήν αυτών εις τον δικαιούχον, κατατίθενται εις το Ταμείον Παρακαταθηκών και Δανείων.

7. Μετά την έκδοσιν της δικαστικής αποφάσεως το κατατεθειμένον εκπλειστηρίασμα ή η εγγύησις αποδίδονται εις τον ιδιοκτήτην, εάν η απόφασις είναι αθωωτική, άλλως καταπίπτουν υπέρ του Δημοσίου. Τα έξοδα φυλάξεως οπωσδήποτε δεν επιστρέφονται.

Άρθρο 271: Κατάσχεσις και δήμευσις δασικών προϊόντων, εργαλείων, οργάνων, σκευών κλπ.

1. Κατάσχονται και δημεύονται παρά των δασικών, αστυνομικών ή οργάνων της αγροφυλακής τα δασικά προϊόντα:

α) Τα υλοτομούμενα, κατασκευαζόμενα ή συλλεγόμενα άνευ αδείας υλοτομίας ή εγκρίσεως ατελούς υλοτομίας της δασικής αρχής, προκειμένου δε περί μη δημοσίων δασών και άνευ αδείας του ιδιοκτήτου ή διακατόχου του δάσους όπου απαιτείται τοιαύτη άδεια.

β) Τα υλοτομούμενα, κατασκευαζόμενα ή συλλεγόμενα, δυνάμει αδείας ή εγκρίσεως ατελούς υλοτομίας της δασικής αρχής ή αδείας και του ιδιοκτήτου προκειμένου, περί μη δημοσίου δάσους, κατά τρόπον αντιβαίνοντα εις τας περί τρόπου υλοτομίας, κατασκευής ή συλλογής δασικών προϊόντων διατάξεις.

γ) Τα μεταφερόμενα προ της εξελέξεως πέραν του τόπου της καταμετρήσεως.

δ) Τα μεταφερόμενα μετά την εξέλεξις, αλλά προς της εκδόσεως της συμπληρωματικής αδείας, κατασχομένου και δημευομένου εν τη περιπτώσει ταύτη ποσού ουχί μείζονος του διαπιστωθέντος πλεονάσματος.

ε) Η εκ δημοσίων δασών μεταφερομένη ρητίνη άνευ αδείας της δασικής αρχής.

ς) Τα μεταφερόμενα βαλανίδια και κεράτια άνευ καταβολής του κατά το άρθρ. 165 καθοριζομένου φόρου ή μισθώματος.

ζ) Τα παρανόμως και άνευ δασονομικών εγγράφων μεταφερόμενα ή πωλούμενα δασικά προϊόντα.

2. Τα ως άνω κατασχόμενα δασικά προϊόντα, ευθύς μετά την κατάσχεσιν, διατίθενται άνευ δημοπρασίας υπό του προϊσταμένου του οικείου δασαρχείου, είτε εις αγαθοεργά ή άλλα κοινωφελή ιδρύματα είτε εις δημοσίας υπηρεσίας είτε εις ανεγνωρισμένους συνεταιρισμούς, κατά προτίμησιν υπαλλήλων του Κράτους, επί καταβολή του πενταπλού μισθώματος του οριζομένου υπό του ισχύοντος πίνακος διατιμήσεως, εκτός εάν πρόκειται περί προϊόντων εκ μη δημοσίων δασών, οπότε καταβάλλεται παρά τούτων τίμημα οριζόμενον υπό του νομάρχου. Εις περιπτώσιν καθ' ην τα κατασχόμενα δασικά προϊόντα δεν αναγκαιούν εις τους ως ανωτέρω οργανισμούς, ιδρύματα, κλπ. εκποιούνται ταύτα δια προχείρου δημοπρασίας, εγκρινομένης υπό του αρμοδίου δασάρχου και προ της εκδόσεως της σχετικής ποινικής αποφάσεως. Το κατά τα άνω τίμημα ή το εκπλειστηρίασμα, προκειμένου περί προϊόντων μη δημοσίων δασών, μετ' αφαίρεσιν του δημοσίου φόρου, αποδίδεται εις τον ιδιοκτήτην ή διακάτοχον του δάσους, εάν ούτος δεν ενέχεται εις την παράνομον υλοτομίαν και δεν απεζημιώθη εξ οιασδήποτε άλλης αιτίας δια την γενομένην εις το δάσος του υλοτομίαν.

3. Ομοίως κατάσχονται και δημεύονται τα παντός είδους εργαλεία, όργανα και σκεύη, των οποίων ο παραβάτης ποιείται χρήσιν προς εκτέλεσιν του αδικήματος, καθώς και τα μεταφορικά μέσα, τα οποία χρησιμοποιούνται κατά την παράνομον υλοτομίαν ή μεταφοράν. Τα κατασχόμενα εργαλεία, όργανα και σκεύη, ως και τα παντός είδους μεταφορικά μέσα (ιστιοφόρα, αυτοκίνητα, δίτροχα, τετράτροχα, φορτηγά ζώα κλπ.) εκποιούνται μετά την υπό του δικάζοντος την υπόθεσιν δικαστηρίου επικύρωσιν της κατασχέσεως.

Αι ως ανωτέρω δημοπρασίαι ενεργούνται κατά τας διατάξεις περί εκποιήσεως

αδεσπότην ή κατασχεθέντων δασικών προϊόντων.

4. Το εκ της εκποίησης ως άνω τίμημα, ως και το μίσθωμα της παρ. 2 του παρόντος εισάγονται εις το Κεντρικόν Ταμείον Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών και διατίθενται υπ' αυτού ως έσοδα δασών.

5. Κατ' εξαίρεσιν, προκειμένου περί εργαλείων και μεταφορικών μέσων χρησίμων τη δασική υπηρεσία, ταύτα δεν εκποιούνται αλλά παραδίδονται επί αποδείξει υπό του κατασχόντος εις τον αρμόδιον δασάρχην και χρησιμοποιούνται κατά τας ανάγκας της υπηρεσίας.

6. Εξαιρετικώς δεν κατασχονται τα φορτηγά ζώα, δια των οποίων μεταφέρονται καυσόξυλα εις συνοικισμούς ή χωρία της διαμονής των μεταφερόντων και τα οποία προορίζονται δι' ατομικάς ανάγκας αυτών.

7. Επί κατασχέσεως των λοιπών φορτηγών ζώων, ταύτα μετά την σύνταξιν της εκθέσεως κατασχέσεως, παραδίδονται επί αποδείξει προς φύλαξιν εις τους ιδιοκτήτας των, οριζομένους ως μεσεγγυούχους και ευθυνομένους δια την διατροφήν και φύλαξιν αυτών μέχρις εκδόσεως της σχετικής αποφάσεως, δια της οποίας θα καθορίζεται η περαιτέρω τύχη τούτων. Εάν δεν είναι δυνατή ή εάν είναι επικίνδυνος η παράδοσις του ζώου εις τον ιδιοκτήτην, τούτο, κατ' ελευθέραν κρίσιν του οικείου δασάρχου, παραδίδεται επί αποδείξει, εις οιονδήποτε τρίτον αναλαμβάνοντα την διατροφήν και την φύλαξιν του, οπότε τα έξοδα ταύτα βαρύνουν τον ιδιοκτήτην μεν του ζώου, αν τούτο δια της δικαστικής αποφάσεως αποδοθή εις αυτόν, το εκπλειστηρίασμα δε, εφ' όσον εκποιηθή δια δημοπρασίας.

8. Δια Δ/τος δύναται να ορισθούν και άλλαι περιπτώσεις κατασχέσεως δασικών προϊόντων.

'Αρθρο 272: Παρακράτησις φόρου ή μισθώματος του Δημοσίου

'Όταν αθωωτική απόφασις ή βούλευμα διατάσση, την απόδοσιν των κατασχεθέντων δασικών προϊόντων, εκ του εκπλειστηριασματος αυτών ή της κατατεθειμένης εγγυήσεως αφαιρείται υπέρ του Δημοσίου ο φόρος ή το μίσθωμα αυτού, εφ' όσον δεν έχει καταβληθή, υπολογιζόμενον επί τη βάσει της διατιμήσεως της ισχυούσης κατά τον χρόνον της καταβολής του οφειλομένου φόρου ή μισθώματος των δασικών προϊόντων.

Τα αυτά ισχύουν και δια την περίπτωσιν, καθ' ην δεν έχουν εκποιηθή τα προϊόντα ταύτα.

'Αρθρο 273: Ευθύνη δασικών, τελωνειακών και λοιπών υπαλλήλων

1. Ο κατά παράβασιν των σχετικών διατάξεων του παρόντος κώδικος, των οικείων Δ/των και των εκδιδομένων οδηγιών, συντάσσεων ή εκδίδων αδείας υλοτομίας, πρωτόκολλα εξελέγξεως ή πιστοποιήσεις δασικός υπάλληλος, ως και ο τελωνειακός υπάλληλος, ο θεωρών διασάφησιν μεταφοράς δασικών προϊόντων μη συνοδευομένην υπό των απαιτούμενων δασικών εγγράφων ή καθ' υπέρβασιν του εν αυτοίς αναγραφόμενου ποσού, τιμωρείται δια προστίμου και εάν ενήργησε δολίως δια φυλακίσεως ενός μηνός μέχρις ενός έτους, ασχέτως προς επιβληθείσαν τυχόν πειθαρχικήν ποινήν.

2. Τα όργανα της δασοφυλακής, της αστυνομίας, της αγροφυλακής, της τελωνειακής αρχής ή οι οικονομικοί και σιδηροδρομικοί υπάλληλοι, λαμβάνοντες γνώσιν παραβάσεως των διατάξεων του παρόντος, εάν δεν προβούν αμέσως εις την μήνυσιν της παραβάσεως, τιμωρούνται ως συνεργοί της πράξεως.

3. Δασικά εν γένει όργανα αγροφυλακής ή αστυνομικά όργανα, τα οποία εκ προθέσεως ή βαρείας αμελείας συλλαμβάνουν ζώα βοσκόντα εντός μη απαγορευομένης εκτάσεως, τιμωρούνται δια χρηματικής ποινής ή φυλακίσεως μέχρι τριών μηνών ή και δι' αμφοτέρων των ποιών τούτων επιφυλασσομένων και των οριζομένων εν των άρθρ. 585 του κώδικος ποινικής δικονομίας.

'Αρθρο 274: Απόδοσις κατασχεθέντων δασικών προϊόντων

1. Προκειμένου περί δασικών προϊόντων, παρανόμως αποληφθέντων ή απολαμβανομένων, ως και των άνευ δασονομικών εγγράφων μεταφερθέντων ή μεταφερομένων, εφ' όσον γεννώνται βάσιμοι αμφιβολίαί περί του επιβαλλομένου της ποινικής διώξεως του υπαιτίου, είτε λόγω του τυπικού της παραβάσεως είτε δι' έλλειψιν δόλου εκ μέρους αυτού είτε δι' αδυναμίαν συμμορφώσεώς του προς τον Νόμον δια λόγους ανεξαρτήτους της θελήσεώς του, δεν συντάσσεται μήνυσις, αλλ' επιβάλλεται συντηρητική κατάσχεσις επί των τυχόν παρανόμως αποληφθέντων ή μεταφερθέντων δασικών προϊόντων, η όλη δε αλληλογραφία μετά της τυχόν παρά ταύτα συνταγείσης μηνύσεως υποβάλλεται υπό του προϊσταμένου του δασαρχείου μετά της σχετικής προτάσεως προς τον νομάρχην.

2. Ο νομάρχης αποφαινεται, αν δέον να γίνη ποινική δίωξις του υπαιτίου ή όχι, αποδιδομένων εν τη δευτέρα περιπτώσει των τυχόν κατασχεθέντων δασικών προϊόντων εις αυτόν, επί καταβολή μέχρι του τετραπλού του αντιστοιχου μισθώματος ή δικαιώματος του Δημοσίου (φόρου), αναλόγως του βαθμού και του είδους της παραβάσεως.

'Αρθρο 275: Ποιναί κατά των δημοσίων και λοιπών υπαλλήλων.

1. Πας δημόσιος, δημοτικός ή κοινοτικός υπάλληλος, λαμβάνων γνώσιν οιοδήποτε δασικού αδικήματος, διαπραττομένου εν τη περιφέρειά του, υποχρεούται επί ποινή φυλακίσεως μέχρι τριών μηνών και χρηματικής ποινής, ανεξαρτήτως της πειθαρχικής διώξεώς του, να λαμβάνη πάραυτα παν μέτρον ενδεικνυόμενον δια την καταστολήν του διαπραττομένου δασικού αδικήματος και να είδοποιή συγχρόνως τον προϊστάμενον του αρμοδίου δασαρχείου ή τον προϊστάμενον του πλησιεστέρου αστυνομικού τμήματος ή σταθμού ή το πλησιέστερον δασικόν όργανον.

2. Αι αστυνομικαί αρχαί και τα όργανα της χωροφυλακής και αγροφυλακής υποχρεούνται να παρέχουν προθύμως πάσαν συνδρομήν ζητουμένην υπό των δασικών οργάνων και να επιλαμβάνωνται της διώξεως των διαπραττομένων εις την περιφέρειάν των δασικών αδικημάτων, εφ' όσον δεν επελήφθησαν ταύτης τα αρμόδια δασικά όργανα, τιμωρούμενα εν εναντία περιπτώσει, κατά τας διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου.

3. Σιδηροδρομικοί υπάλληλοι, οδηγοί αυτοκινήτων εξυπηρετούντες κατά προτίμησιν δασικούς υπαλλήλους και όργανα της δασικής υπηρεσίας εις την μετακίνησιν αυτών προς εκτέλεσιν υπηρεσίας, τιμωρούνται δια φυλακίσεως μέχρι τριών μηνών ή χρηματικής ποινικής ή δι' αμφοτέρων των ποινών.

'Αρθρο 276: Παράνομος βοσκή

1. Οι παραβάται των περί απαγορεύσεως βοσκής δασικών αστυνομικών διατάξεων ως και εκείνοι, κατ' εντολήν των οποίων ενεργούν ούτοι, τιμωρούνται συμφώνως προς την παρ. 3 του άρθρ. 268 του παρόντος κώδικος.

2. Θεωρούνται ως εντειλάμενοι την παράνομον βοσκήν και ως τοιοῦτοι τιμωρούνται, κατά την προηγούμενην παράγραφον, οι ιδιοκτήται ή διακάτοχοι των δασών και επί νομικών προσώπων ο έχων την διοίκησιν αυτών, εκτός εάν δια συμβολαιογραφικών πράξεων περί παραχωρήσεως της βοσκής ή άλλων αποδεικτικών μέσων ήθελον αποδείξει ότι είναι ανεύθυνοι δια την παράνομον βοσκήν.

'Αρθρο 277: Σύλληψις ζώων παρανόμως βοσκόντων

1. Ποίμνια βόσκοντα εντός δασών ή δασικών εκτάσεων, εις τας οποίας η βοσκή είναι απηγορευμένη δια διατάξεως της δασικής αρχής, υπόκεινται εις σύλληψιν εν όλω ή εν μέρει παρά των δασικών ή αστυνομικών οργάνων ή των οργάνων της αγροφυλακής, δικαιουμένων να ζητήσουν την συνδρομήν και άλλων δημοσίων υπαλλήλων ή ιδιωτών.
2. Ο πλησιέστερος αστυνομικός σταθμός ή πρόεδρος κοινότητος, εν ελλείψει ή αδυναμία δασικού σταθμού, υποχρεούνται εις φύλαξιν και διατροφήν των συλληφθέντων ζώων. Ταύτα αποδίδοντι εις τον ιδιοκτήτην, εάν ήθελε καταβάλει λόγω εγγυήσεως δραχ. είκοσι δι' έκαστον μικρόν και δραχ. πενήκοντα δι' έκαστον μεγάλον ζών.
3. Τα καταβλητέα σύλληπτρα και έξοδα διατροφής των ζώων καθορίζονται υπό του δικάζοντος το αδίκημα δικαστού, εισπραττόμενα επ' ακροατηρίω υπό του γραμματέως του δικαστηρίου και αποδιδόμενα εις τον δικαιούχον επί αποδείξει εφ' απλού, συμψηφιζομένης ή εν αθώωσει επιστρεφομένης της καταβληθείσης εγγυήσεως.
4. Εάν εντός πέντε ημερών ο ιδιοκτήτης των συλληφθέντων ζώων δεν ήθελε ζητήσει ταύτα, εκποιούνται δια δημοπρασίας παρά του προέδρου της κοινότητος και της δασικής ή αστυνομικής αρχής, το δε εκπλειστηρίασμα, μετά την αφαιρέσιν των δαπανών διατροφής και φυλάξεως, αι οποίαι δίδονται εις τον φυλάξαντα, παρακατατίθεται εις το Ταμείον Παρακαταθηκών και Δανείων.
5. Εάν ο υπαίτιος της παρανόμου βοσκής αθωωθή δια δικαστής αποφάσεως, επιστρέφεται εις τον ιδιοκτήτην των συλληφθέντων ζώων το δια την απόδοσιν των ζώων κατά την προηγουμένην παράγραφον καταβληθέν ποσόν ή το παρακατατεθέν εις το Ταμείον εκπλειστηρίασμα, ουχί δε και τα καταβληθέντα έξοδα διατροφής και φυλάξεως των ζώων. Εάν επακολουθήση καταδικαστική απόφασις, διατάσσεται υπό του δικαστηρίου εν τη αυτή αποφάσει η υπέρ του Δημοσίου και των συλλαβόντων τα ζώα κατάθεσις του καταβληθέντος δια την απόδοσιν των ζώων ποσού ή του εκπλειστηριάσματος.

'Αρθρο 278: Δήμευσις παρανόμως βοσκόντων ζώων

1. Οσάκις αι επ' αυτοφώρω παραβάσεις των περί απαγορεύσεων βοσκής διατάξεων εκδικάζονται αμέσως κατά την διαδικασίαν της εκδικάσεως των επ' αυτοφώρω αδικημάτων, το δικαστήριον οφείλει, πλην της επιβολής της οριζομένης εις το άρθρ. 268 ποινής, να διατάξη και την δήμευσιν τουλάχιστον του ενός δεκάτου του αριθμού των παρανόμως βοσκόντων ζώων, πάντως δε ενός ζώου.
2. Τα δημευθέντα ζώα εκποιούνται δια δημοπρασίας υπό της δασικής αρχής όσον το δυνατόν ταχύτερον. Εκ του ποσού του εκπλειστηριάσματος ο συλλαβών λαμβάνει τα κατά το αρθρ. 277 σύλληπτρα, το δε υπόλοιπον εισάγεται εις το δημόσιον ταμείον. Εάν προβλέπεται ότι η δια δημοπρασίας εκποίησης είναι αδύνατος, λόγω ελλείψεως πλειοδοτών ή δι' άλλους λόγους, τα δημευθέντα ζώα δύνανται να πωληθούν εις τον καταδικασθέντα άνευ δημοπρασίας, επί καταβολή της αγοραίας αυτών αξίας.
3. Αι επ' αυτοφώρω παραβάσεις των περί απαγορεύσεως βοσκών διατάξεων, δύναται να εκδικάζονται επί τόπου. Εν τοιαύτη περιπτώσει, πλην των εν τη πρώτη παραγράφω ποινών, το δικαστήριον επιβάλλει εις βάρος του καταδικασθέντος και τα έξοδα της επί τόπου μεταβάσεως του δικαστηρίου.

'Αρθρο 279: Παραβάσεις των περί την ρητινοσυλλογήν διατάξεων

Αι παραβάσεις των εκάστοτε ισχυουσών διατάξεων, περί κανονισμού της ρητινοσυλλογής των δασών, τιμωρούνται κατά τας διατάξεις του άρθρ. 268, θεωρούνται δε ως επιβαρυντική περίπτωσις. Κατ' ας αυτάς διατάξεις τιμωρούνται οι βλάπτοντες, καταστρέφοντες ή αφαιρούντες δοχεία ρητινης, τοποθετημένα επί δημοσίων ή μη πευκοδένδρων.

'Άρθρο 280: Κυρώσεις κατά επιχειρούντων καταπάτησιν δημοσίας δασικής εκτάσεως.

"1. Οι επί δημοσίων δασών, δασικών εκτάσεων, τοιούτων μερικώς δασοσκεπών ή χορτολιβαδικών εδαφών, κεκτημένων λόγω θέσεως ή συστάσεως ή εκτάσεως εξαιρετικής σημασίας, επιχειρούντες καταπάτησιν ή δημιουργίαν ανυπάρχων δικαιωμάτων δια ψευδών ή εικονικών τίτλων ή δικών, εις τας οποίας δεν μετέσχε το Δημόσιον ή δια συστάσεως προς τον σκοπόν τούτον συνεταιρισμών μετά τρίτων ή δι' απατηλής μεταβιβάσεως δικαιωμάτων εις αγνοούντας την ανυπαρξίαν αυτών ή δι' εμπλοκής της υπηρεσίας εις αλληπαλλήλους απασχολήσεις και ενεργείας, αποληγούσας εις ακύρωσιν ή περιγραφήν ή εξασθένησιν ή αμφισβήτησιν των δικαιωμάτων του Δημοσίου ή δια τρόπων συνιστώντων εξαπάτησιν ή καθ' οιονδήποτε τρόπον ή μέσον τείνοντα όπως παραστήση υπό νόμιμον εμφάνισιν, αξιώσεις καταδήλως αθεμήτους, ως και οι αποδεχόμενοι μεταβίβασιν δικαιωμάτων, εν γνώσει της εικονικότητος και ανυπαρξίας αυτών παρά τω δικαιοπαρόχω αφ' ενός μεν αποβάλλονται διοικητικώς εκ της τυχόν καταληφθείσης εκτάσεως, αφ' ετέρου δε τιμωρούνται δια φυλακίσεως τουλάχιστον 6 μηνών και χρηματικής ποινής τουλάχιστον 100.000 δραχμών, εφ' όσον δι' άλλων διατάξεων νόμου η πράξις δεν τιμωρείται αυστηρότερον.

2. Εις περίπτωσιν, καθ' ην πρωτόκολλον διοικητικής αποβολής καταστή τελεσιδικον και επιχειρηθή παρά του αποβληθέντος ανακατάληψις της εξ ης απεβλήθη εκτάσεως, επιβάλλονται κατ' αυτού ποινή φυλακίσεως τουλάχιστον τεσσάρων μηνών και χρηματική τοιαύτη μέχρις 20.000 δραχμών.

3. Επί μεταβιβάσεως κυριότητος ή οιονδήποτε ετέρου εμπραγμάτου δικαιώματος επί δάσους ή δασικής εκτάσεως, αιτία πωλήσεως, δωρεάς, προικός ή ετέρας πράξεως εν ζωή, ο μεταβιβάζων υποχρεούται όπως, κατά την τυχόν κατάρτισιν του προσυμφώνου ως και κατά την κατάρτισιν του οριστικού συμβολαίου, προσαγάγη επί ποινή απολύτου ακυρότητος της δικαιοπραξίας, εις τον συμβολαιογράφον, υποχρεούμενον να κάμη μνείαν εν τω συμβολαίω δήλωσιν του συντεταγμένην κατά τα οριζόμενα εν τω Ν.Δ. 105/1969, εν η να δηλούται, ότι ουδέποτε το Δημόσιον διεξεδίκησε κυριότητα ή έτερον εμπράγματον δικαίωμα του μεταβιβάζοντος επ' αυτής και, εφ' όσον ηγέρθη τοιαύτη διεκδίκησις ή αμφισβήτησις, να δηλούται ότι η κυριότης του μεταβιβάζοντος ή έτερον εμπράγματον δικαίωμα εκρίθη κατ' έναντι του Δημοσίου είτε δι' αποφάσεως της Διοικήσεως είτε δια τοιαύτης οριστικής και τελεσιδικίου των τακτικών δικαστηρίων. Εν περιπτώσει υποβολής υπό του μεταβιβάζοντος δηλώσεως, δι' ης ούτος δηλοί σχετικήν διεκδίκησιν ή αμφισβήτησιν του Δημοσίου, ο συμβολαιογράφος υποχρεούται όπως απόσχη της συντάξεως του συμβολαίου. Δι' αποφάσεως των Υπουργών Δικαιοσύνης και Εθνικής Οικονομίας, είναι δυνατόν να καθορισθή ο τύπος και το περιεχόμενον της ως άνω δηλώσεως. Συμβολαιογράφος, συντάσων πράξεις μεταβιβαστικάς της κυριότητος, ή ετέρου εμπραγμάτου δικαιώματος επί δάσους ή δασικής εκτάσεως άνευ τηρήσεως των ως άνω διατάξεων, ως και οι δια του υπογραφέντος συμβολαίου συμβληθέντες, τιμωρούνται δια φυλακίσεως μέχρι δύο ετών, επιφυλασσομένων των διατάξεων περί πειθαρχικής ευθύης του συμβολαιογράφου.

4. Οι παραβάται των διατάξεων του παρόντος άρθρου, συλλαμβανόμενοι επ' αυτοφώρω, δικάζονται κατά την, υπό των διατάξεων του άρθρ. 417 και επόμενα του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας, καθοριζομένην διαδικασίαν" (αντικατάσταση του άρθρ. 280 δια του άρθρ. 13 Ν.Δ. 996/1971)

'Άρθρο 281:

Ποινάι επί παρανόμου εκχερσώσεως

Καταργήθηκε από την περιπτ. α' παρ. 1 άρθρ. 79 Νομ. 998/1979 (ΦΕΚ Α' 289)

'Άρθρο 282: Ποινάι επί εκχερσώσεως ή καρπώσεως παραμεθορίου δάσους 1. Ο άνευ αδείας του στρατιωτικού διοικητού της παραμεθορίου περιοχής εκχερσών δασικήν έκτασιν ή βόσκων ζώα τιμωρείται δια φυλακίσεως εξ μηνών μέχρι δύο ετών ή χρηματικής ποινής ή και δι' αμφοτέρων των ποινών τούτων.

2. Εργάται υλοτόμοι ή ανθρακοποιοί, μη εφωδιασμένοι δια πιστοποιητικού ταυτότητος εκδιδομένου υπό του διοικητού του στρατιωτικού τομέως εις την περιοχήν του οποίου μέλλουν να εργασθούν, ως εκείνοι, οι οποίοι χρησιμοποιούν τοιούτους εργάτας, τιμωρούνται δια φυλακίσεως δύο μηνών μέχρις ενός έτους ή χρηματικής ποινής ή και δι' αμφοτέρων των ποινών τούτων.

'Άρθρα 283-285:

Καταργήθησαν από την περιπτ. α' παρ. 1 άρθρ. 79 Νομ. 998/1979.

'Άρθρο 286: Ποινάι κατά των καταστρεφόντων, αφαιρούντων κλπ. ορόσημα των δασών

"1. Ο καθ' οιονδήποτε τρόπον καταστρέφων, αφαιρών, ή μετατοπιών ορόσημα δάσους ή μερικώς δασοσκεπών εκτάσεων ή χορτολιβαδικών εδαφών, τοποθετηθέντα κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του Δασικού Κώδικος, ως και τοπογραφικά σημάνσεις ή οδοσημάνσεις εντός του εθνικού δρυμού, αισθητικού δάσους και διατηρητέου μνημείου της φύσεως, τιμωρείται δια φυλακίσεως μέχρις ενός έτους, ή δια χρηματικής ποινής ή και δι' αμφοτέρων των ποινών τούτων, θεωρουμένης ως επιβαρυντικής της περιπτώσεως, καθ' ην ο ένοχος είναι όμορος ιδιοκτήτης.

2. Οι παραβαίνοντες τας διατάξεις των παρ. 1 και 2 του άρθρ. 80 τιμωρούνται δια φυλακίσεως τουλάχιστον 3 μηνών και δια χρηματικής ποινής. Τα χρησιμοποιούμενα μέσα, δια την εκτέλεσιν της παρανόμου πράξεως, καταάσχονται και δημεύονται εκποιούμενα ή καταστρεφόμενα, κατά τα κεκανονισμένα.

3. Οι παραβάται των διατάξεων του εδαφ. β' της παρ. 3 του άρθρ. 80 τιμωρούνται, εφ' όσον ειδικά διατάξεις νόμων δεν ορίζουν άλλως, δια προστίμου ή κρατήσεως ή και δι' αμφοτέρων των ποινών, εάν εκ των παραβάσεων τούτων ουδεμία επήλθε ζημία ή η προξενηθείσα τοιαύτη δεν υπερβαίνει τας 1.000 δραχμάς. Εάν η ζημία υπερβαίνη τας 1.000 δραχμάς, οι παραβάται τιμωρούνται δια φυλακίσεως 6 μηνών" (αντικατάσταση του ανωτέρω άρθρ. 286 δια του άρθρ. 15 Ν.Δ. 996/1971)

'Άρθρ. 287: Ποινάι κατά των παραβαινόντων τας διατάξεις περί θήρας "1. Οι παραβαίνοντες τας διατάξεις των παρ. 3 και 4 του άρθρ. 252, τιμωρούνται δια κρατήσεως και δια στερήσεως της αδείας θήρας επί εν έτος" (αντικατάσταση της ανωτέρω παρ. 1 δια της παρ. 1 του άρθρ. 12 Νομ. 177/1975) 2. Ο παρά την διάταξιν της παρ. 6 του άρθρ. 252 χρησιμοποιών προς θήραν ελαστικήν σφενδόνην, κράχτας, ομοιώματα και μιμητικάς φωνάς των θηραμάτων, τιμωρείται δια κρατήσεως ή προστίμου.

3. Δια κρατήσεως ή προστίμου ή δι' αμφοτέρων των ποινών τούτων τιμωρούνται:

α) Ο κατά παράβασιν της διατάξεως τη παρ. 4 του άρθρ. 255 μεταφέρων κυνηγετικόν κύνα δια δημοσίου μεταφορικού μέσου άνευ φιμώτρου.

β) Οι παραβαίνοντες τας διατάξεις της παρ. 5 του άρθρ. 255.

γ) Οι παραβαίνοντες τας διατάξεις των παρ. 3 και 4 του άρθρ. 258.

δ) Οι παραβαίνοντες τας διατάξεις της παρ. 5 του άρθρ. 259

"ε. Οι παραβαίνοντες τας διατάξεις της παρ. 2 του άρθρ. 252" (προσθήκη της περιπτ. ε' εις την παρ. 2 του άρθρ. 12 Νομ. 177/1975) 4. Οι παραβαίνοντες τας

διατάξεις των αρθ. 1 και 3 του άρθρ. 259 τιμωρούνται κατά τας διατάξεις της παρ. 3 του άρθρ. 268.

5. Οι παραβαίνοντες τας διατάξεις της παρ. 1 του άρθρ. 258 τιμωρούνται δια φυλακίσεως τουλάχιστον τριών μηνών. Η επιβαλλόμενη ποινή φυλακίσεως, λόγω παρανόμου θήρας δια μηχανοκινήτων μέσων ή ασκήσεως ταύτης δια προβολέων ως και η τοιαύτη λόγω της θήρας ελάφου, δορκάδος, αιγάγρου, φασιανού, τετράωνος (αγριοπετεινού), δεν μετατρέπεται εις χρηματικήν.

6. Οι παραβαίνοντες τας διατάξεις του πρώτου εδαφίου της παρ. 7 του άρθρ. 255 τιμωρούνται δια φυλακίσεως μέχρις εξ μηνών ή δια χρηματικής ποινής.

7. Οι εκ προθέσεως ή αμελείας παραβαίνοντες τας διατάξεις του άρθρ. 256 τιμωρούνται δια φυλακίσεως μέχρις ενός έτους ή δια χρηματικής ποινής.

"8. Καταργήθηκε από αρ. 38 παρ. 1 περ. εδ. β' Ν. 2168/93 ΦΕΚ 147Α.

9. Οι παραβαίνοντες τας διατάξεις των παρ. 2 και 8 του άρθρ. 254 τιμωρούνται δια φυλακίσεως μέχρι δύο ετών.

10. Δια φυλακίσεως μέχρι δύο ετών ή δια χρηματικής ποινής δι' αμφοτέρων τιμωρούνται:

α) Ο εκ προθέσεως εποκτείνων ή καθιστών ανίκανον προς θήραν κυνηγετικών κύνα άνευ υπόπτων εκδηλώσεων επί τούτου λύσεως. Δια της καταδικαστικής αποφάσεως επιδικάζεται αποζημίωσις υπέρ του κυρίου του κυνός 1000 / 15000 δραχμών, αναλόγως της αξίας αυτού.

Αποζημίωσις επιδικάζεται και εν περιπτώσει καταδίκης δια κλοπήν κυνηγετικού κυνός, εφ' όσον δεν ήθελε πραγματοποιηθή η απόδοσις του κυνός εις τον κύριον αυτού.

β) Ο θηρεύων κατά χρόνον μη εμπίπτοντα εντός της κυνηγετικής περιόδου.

γ) Ο άνευ αδείας θήρας φονεύων ενδημικών θήραμα.

11. Δια φυλακίσεως μέχρις ενός έτους ή δια χρηματικής ποινής ή δι' αμφοτέρων τιμωρούνται:

α) Οι εκ προθέσεως ή εξ αμελείας παραβαίνοντες τας διατάξεις της παρ. 3 του άρθρ. 257.

β) Οι εκ προθέσεως ή εξ αμελείας παραβαίνοντες τας διατάξεις της παρ. 2 του άρθρ. 253.

γ) Οι παραβαίνοντες την διάταξιν της παρ. 5 του άρθρ. 261.

δ) Οι θηρεύοντες άνευ αδείας θήρας.

ε) Οι αρνούμενοι να υποστούν την κατά την παρ. 2 του άρθρ. 289 έρευναν.

12. Οι παραβαίνοντες τας διατάξεις της παρ. 6 του άρθρ. 255 τιμωρούνται δια φυλακίσεως τουλάχιστον ενός μηνός και δια χρηματικής ποινής.

13. Ο κατά παράβασιν των διατάξεων της παρ. 1 του άρθρ. 252 θηρεύων δια πυροβόλου πολεμικού όπλου ή αεροβόλου ή άλλου είδους όπλου, μη συνήθους κυνηγετικού, τιμωρείται δια φυλακίσεως τουλάχιστον δύο μηνών και μέχρι δύο ετών, ως και δια χρηματικής ποινής.

14. Εις τον καταδικαζόμενον δια την θανάτωσιν ή σύλληψιν ελάφου, δορκάδος, αγριόγιδου, παντός είδους αιγάγρου (αγριοκάτσικου), τετράωνος (αγριοπετεινού) και φασιανού, επιβάλλεται δια της καταδικαστικής αποφάσεως και χρηματική αποζημίωσις υπέρ του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών (Κεφάλαιον θήρας), καθοριζομένη ως εξής:

Δι' εκάστην έλαφον ποσόν δραχ. 10.000, δι' εκάστην δορκάδα, αγριόγιδον και αίγαγρον Κρήτης ποσόν 5.000 δραχμών. Δια δε τα λοιπά είδη αιγάγρων ποσόν 4.000 δραχμών και δι' έκαστον τετράωνον (αγριοπετεινόν), φασιανόν ή αφαιρέσιν των ωών των ποσόν 500 δραχμών. Τα, ως άνω, ποσά δύνανται να αυξάνωνται δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας.

15. Η ιδιότης του καταδικαζομένου ως δημοσίου, δημοτικού ή κοινοτικού υπαλλήλου ή ως ανήκοντος εις τας ενόπλους δυνάμεις ή τα σώματα ασφαλείας ή ως μέλους διοικητικού συμβουλίου κυνηγετικής οργανώσεως, αποτελεί ιδιαιτέραν επιβαρυντικήν περίπτωσιν. "16. Η καταδικαστική απόφασις εις πτισματικές ποινάς είναι εκκλητή. Η ποινή της κρατήσεως δεν δύναται να είναι ελάσσων των 10 ημερών. Κατά τα λοιπά, ισχύουν αι διατάξεις των αρθ. 55 και 57 του Ποινικού Κώδικος".

"17. Οι παραβάται των διατάξεων της παρ. 5 του άρθρ. 252

τιμωρούνται δια φυλακίσεως μέχρι 2 ετών και δια χρηματικής ποινής ή και δια μιας των ποινών τούτων, εις περιπτώσιν αμελείας.

18. Οι παραβάται των περί θήρας αστυνομικών διατάξεων τιμωρούνται δια κρατήσεως μέχρις 6 μηνών και δια προστίμου τουλάχιστον 1.000 δραχμών, τα δε μέσα, δι' ων ενεργείται η παράβασις, κατάσχονται και δημεύονται, κατά τας διατάξεις του άρθρ. 288" (τροποποίηση της ανωτέρω παρ. 16 και προσθήκη της παρ. 17 και 18 του άρθρ. 16 Ν.Δ. 1971)

"19. Όσοι δεν σφραγίζουν τα κυνηγετικά των όπλα συμφώνως προς την εν παρ. 4 του άρθρ. 252 απόφασιν του Υπουργού Γεωργίας αλλά εκπροθέσμως και εντός 15 ημερών από της λήξεως της αναφερομένης εν ατυή προθεσμίας, τιμωρούνται διοικητικώς δια ποινής του προστίμου καθοριζομένης δια της αυτής αποφάσεως, από δραχμών 1000 κατ' ελάχιστον μέχρι δραχμών 10.000 κατ' ανώτατον όριον υπέρ του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών, (Κεφάλαιον θήρας). Το πρόστιμον τούτο καταβάλλεται κατά την έκδοσιν της αδείας.

Μετά την πάροδον των ως άνω 15 ημερών οι παραλείψαντες την σφράγισιν ως και οι αποσφραγίζοντες τα κυνηγετικά των όπλα τιμωρούνται δια του ως άνω προστίμου και προσέτι και ποινικώς, στερούνται δε αδείας θήρας δι' εν κυνηγετικόν έτος, ανεξαρτήτως του αποτελέσματος της δίκης.

20. Οι παραβαίνοντες τας διατάξεις της παρ. 5 του άρθρ. 80 του Ν.Δ. 86/1969 τιμωρούνται δια φυλακίσεως μέχρι δύο ετών και δια χρηματικής ποινής ουχί κατωτέρας των δέκα χιλιάδων δραχμών.

21. Δια παραβάσεις αίτινες λαμβάνουν χώραν εντός των ελεγχομένων κυνηγετικών περιοχών ισχύουν τα κάτωθι:

α) Δια κρατήσεως ή προστίμου ή δι' αμφοτέρων των ποινών τούτων τιμωρούνται:

αα) Η διάβασις παντός, κυνηγού ή μη, δι' όπλου, δια μέσου των κυνηγετικών περιοχών άνευ αδείας της Δασικής Αρχής. Η διάβασις επιτρέπεται μόνον εφ' όσον τα όπλα είναι λελυμένα και εντός θήκης. ββ) Η κυκλοφορία των οχημάτων, δια ταχύτητος μεγαλυτέρας των ενδείξεων των ειδικών πινακίδων, η χρήσις παρά τούτων ηχητικών οργάνων και συσκευών, εκτυφλωτικών φώτων και προβολέων. γγ) Η κατασκήνωσις παντός ατόμου άνευ αδείας της αρμοδίας Δασικής Αρχής. δδ) Η εισαγωγή ή διέλευσις ποιμνίων ή ζώων άνευ αδείας των Κτηνιατρικών Αρχών ως και αι πτηνοτροφιακαί εγκαταστάσεις άνευ αδείας των Δασικών Αρχών και άνευ υγειονομικού ελέγχου. εε) Η ολοκληρωτική δέσμευσις της ροής των υδάτων, κατά την κατασκευήν αρδευτικού δικτύου ή διευθέτησιν χειμάρρων ή ετέρων έργων.

β) Δι αφυλακίσεως μέχρι 2 ετών ή δια χρηματικής ποινής ή δι' αμφοτέρων των ποινών τούτων τιμωρούνται: αα) Δια θήρευσιν εξ αποστάσεως μεγαλυτέρας των 40 μέτρων, πλην των ευγενών θηραμάτων. ββ) Δια θήραν μη ανεπτυγμένων θηραμάτων, δια σύλληψιν παντός είδους θηράματος, καταστροφήν ή διατάραξιν φωλεών, συλλογήν ωών, μόλυνσιν ποτιστρών και διατάραξιν της πανίδος εν γένει. γγ) Δια παράβασιν της παρ. 16 του άρθρ. 254 .

γ) Τυχόν έτεραι παραβάσεις εντός των ελεγχομένων κυνηγετικών περιοχών τιμωρούνται κατά τας γενικάς διατάξεις του παρνότος" (προσθήκη των ανωτέρω παρ. 19.

20. και 21 εις την παρ. 4 του άρθρ. 12 Νομ. 177/1975). "22. Οποιος κατέχει, εισάγει, διακινεί, διαθέτει καθ' οιονδήποτε τρόπο είδη του άρθρου 258 παρ. 6 περ. β' χωρίς άδεια ή με άδεια πλαστή ή που φέρει αλλοιώσεις τιμωρείται με φυλάκιση από δύο (2) μήνες έως ένα (1) έτος και σε περίπτωση υποτροπής με φυλάκιση δύο (2) ετών.

23. Οποιος αρνείται ή παρακωλύει ή κωλυσιεργεί τη διενέργεια των ελέγχων από τα ελεγκτικά όργανα στα είδη του άρθρου 258 παρ. 6 περ. β' ή αρνείται την παροχή πληροφοριών ή παρέχει ψευδείς πληροφορίες τιμωρείται με φυλάκιση από έναν (1) έως έξι (6) μήνες.

24. Υπεύθυνοι κατά των οποίων ασκείται ποινική δίωξη και επιβάλλονται οι ποινές των παραγράφων 22 και 23 είναι στις προσωπικές επιχειρήσεις οι επιχειρηματίες, στις ομόρρυθμες εταιρείες οι ομορρυθμοί εταίροι, στις εταιρείες περιορισμένης ευθύνης οι διαχειριστές και στους συνεταιρισμούς και τις ανώνυμες εταιρείες ο ορισθείς υπεύθυνος ή, σε περίπτωση που δεν έχει ορισθεί υπεύθυνος, τα μέλη του

οργάνου διοίκησης" (προσθ. των παρ. 22,23 και 24 από την παρ. 7 του άρθρου 57 του Ν. 2637/98, ΦΕΚ-200 Α').

Άρθρο 288: Κατάσχεσις και δήμευσις μέσων παρανόμου θήρας

1. Τα κατά παράβασιν των διατάξεων του παρόντος κώδικος κατεχόμενα, κατασκευαζόμενα, πωλούμενα ή χρησιμοποιούμενα παντός είδους όργανα κλπ. μέσα, σκοπόν έχοντα την θήραν, σύλληψιν ή θανάτωσιν εν γένει αγρίων ζώων, (θηλαστικών και πτερωτών), ασχέτως εποχής, κατάσχονται.

Το αρμόδιον ποινικόν δικαστήριον διατάσσει την δήμευσιν των κατασχεθέντων και τα μεν απηγορευμένα μέσα καταστρέφονται, τα δε άλλα εκποιούνται παρ' επιτροπής, οριζομένης παρά του εισαγγελέως και απτελουμένης εκ του προϊσταμένου της δασικής αρχής, ενός δημοσίου υπαλλήλου και ενός αντιπροσώπου του κυνηγετικού συλλόγου, δια δημοπρασίας, του εκπλειστηριάσματος κατατιθεμένου υπέρ του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών (Κεφάλαιον Θήρας). Αι ανωτέρω διατάξεις της παρούσης παραγράφου έχουν εφαρμογήν και επί καταδίκης δια παράβασιν της διατάξεως της παρ. 2 του άρθρ. 252.

2. Τα εκ παρανόμου θήρας προερχόμενα θηράματα κατάσχονται και εκποιούνται αμέσως υπό του κατάσχοντος ταύτα υπαλλήλου επί παρουσία ετέρου δημοσίου, δημοτικού ή κοινοτικού υπαλλήλου και εν απουσία τούτων επί παρουσία δύο μαρτύρων, του πρακτικού εκποιήσεως μη υποκειμένου εις έγκρισιν ετέρας ανωτέρας αρχής. Το εκπλειστηρίασμα, εάν η απόφασις του δικαστηρίου είναι αθωωτική, αποδίδεται εις τον αθωωθέντα, άλλως κατατίθεται υπέρ του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών (Κεφάλαιον Θήρας).

3. Εάν δι' οιονδήποτε λόγον τα όπλα, δίκτυα, παγίδες και λοιπά μέσα παρανόμου θήρας δεν έχουν κατασχεθή και ο κάτοχος τούτων καταδικάζεται, διατάσσεται υποχρεωτικώς δια της καταδικαστικής αποφάσεως και η δήμευσις τούτων, η περαιτέρω δε τύχη των διέπεται κατά τα εν τη παρ. 2 οριζόμενα. Εις περίπτωσιν μη παραδόσεως των πειστηρίων αδικαιολογήτως, ο καταδικασθείς υποχρεούται δια της καταδικαστικής αποφάσεως εις την πληρωμήν της αξίας τούτων, καθοριζομένης υπό του δικαστηρίου υπέρ του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών (Κεφάλαιον Θήρας), η οποία όμως δεν πρέπει να είναι κατωτέρα των 200 δραχμών, προκειμένου δε περί όπλων κατωτέρα των 2.000 δραχμών και προκειμένου περί μέσων μεταφοράς κατωτέρα των 2.000 δραχμών δια τα δίκυκλα και τρίκυκλα και των 20.000 δραχμών δια τα λοιπά μηχανοκίνητα μέσα.

4. Ενα ο ένοχος της παρανόμου θήρας έλαβεν εις την κατοχήν του τα εις δήμευσιν κατά το παρόν άρθρον υποκείμενα δι αδικήματος, τότε αποδίδονται μεν ταύτα τω δικαιούχω, αντί δε της δημεύσεως επιβάλλεται τω ενόχω χρηματική ποινή ίση προς την αξίαν των αποδιδομένων τω δικαιούχω πλέον πάσης άλλης επιβαλλομένης κατά τον παρόντα.

Άρθρο 288α : Διοικητικές κυρώσεις

1. Οι παραβάτες των διατάξεων του άρθρου 258 παράγραφος 6 περιπτ.

α', γ', δ' και στ' τιμωρούνται με πρόστιμο από διακόσιες χιλιάδες (200.000) έως πέντε εκατομμύρια (5.000.000) δραχμές, τα δε είδη της αυτοφυούς χλωρίδας και άγριας πανίδας και των δειγμάτων αυτών των ζώντων ή νεκρών, επεξεργασμένων ή μη, κατάσχονται από την αρμόδια Δασική ή Τελωνειακή Αρχή και παραδίδονται στην πλησιέστερη Δασική Αρχή με μεριμνα της οποίας ή :

α) επαναποστελλονται ή επανεξάγονται στη Χώρα καταγωγής ή β) εκποιούνται ή γ) διατίθενται προς φύλαξη και περίθαλψη.

Όταν η κατάσχεση διενεργείται από τη Δασική Αρχή εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των παρ. 2,3 και 4 του άρθρου 288 του ν.δ. 86/69.

2. Αν διαπιστωθεί ότι η συνοδεύουσα το είδος άδεια είναι πλαστή ή φέρει αλλοιώσεις επιβάλλονται επιπλέον και οι κυρώσεις της προηγούμενης παραγράφου.
3. Σε περίπτωση υποτροπής τα όρια του προστίμου διπλασιάζονται.
4. Για την επιμέτρηση των διοικητικών κυρώσεων του άρθρου αυτού λαμβάνεται υπόψη η σοβαρότητα της παράβασης και η περίπτωση υποτροπής.
5. Το πρόστιμο του άρθρου αυτού επιβάλλεται με απόφαση του αρμόδιου Γενικού Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας, σύμφωνα με τα υποβληθέντα στοιχεία ελέγχου. Για την επίδοση της απόφασης εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις για τις επιδόσεις των άρθρων 56 έως 57 του Κώδικα Φορολογικής Δικονομίας.
6. Κατά της απόφασης επιβολής προστίμου ο βαρυνόμενος από αυτήν έχει δικαίωμα άσκησης προσφυγής ενώπιον του τριμελούς διοικητικού πρωτοδικείου μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών, η οποία αρχίζει από την επόμενη ημέρα που του επιδόθηκε η απόφαση. Η άσκηση της προσφυγής δεν αναστέλλει την εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης, μπορεί όμως με απόφαση του προέδρου του διοικητικού πρωτοδικείου, στο οποίο εκκρεμεί η προσφυγή, να ανασταλεί, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 του ν. 820/78 (ΦΕΚ-174 Α'), όπως αντικαταστάθηκαν με το άρθρο 27 του ν. 1406/83 (ΦΕΚ-182 Α'), εν μέρει, ή στο σύνολο, η εκτέλεση της εν λόγω απόφασης, εάν εξαιτίας σφαλμάτων αυτής πιθανολογείται μερική ή ολική ευδοκίμηση της προσφυγής ή διαπιστώνεται, από συγκεκριμένα στοιχεία, αδυναμία καταβολής από τον αιτούντα. Κατά των αποφάσεων των διοικητικών πρωτοδικείων επιτρέπεται η άσκηση των ένδικων μέσων που προβλέπονται από τις διατάξεις του Κώδικα Φορολογικής Δικονομίας, για την εκδίκαση των οποίων, καθώς και των προσφυγών του προηγούμενου εδαφίου, εφαρμόζονται οι διατάξεις του ίδιου Κώδικα.
7. Το χρηματικό ύψος του προστίμου του άρθρου αυτού μπορεί να αναπροσαρμόζεται με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.
8. Τα πρόστιμα που επιβάλλονται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου βεβαιώνονται ως δημόσια έσοδα και εισπράττονται κατά τον Κώδικα Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων (ΚΕΔΕ) και αποτελούν έσοδο του Κρατικού Προϋπολογισμού. Για την κίνηση της διαδικασίας βεβαίωσης μεριμνά η αρμόδια Δ/ση Δασών του οικείου νομού" (προσθ. του άρθρου 288α από την παρ. 8 του άρθρου 57 του Ν. 2637/98, ΦΕΚ-200 Α').

'Άρθρο 289: Καθήκοντα ανακριτικών υπαλλήλων επί παρανόμου θήρας.

1. Οι δασικοί, δημοτικοί και κοινοτικοί υπάλληλοι ως και τα όργανα της Αστυνομίας Πόλεων, Χωροφυλακής και Αγροφυλακής υποχρεούνται να καταγγέλουν πάντα παραβάτην των περί θήρας διατάξεων.
2. ΟΙ υπάλληλοι και τα όργανα της παρ. 1 ως και οι φύλακες θήρας, δικαιούνται να ερευνούν πάντα κυνηγετικών σάκκων ως και τα μηχανοκίνητα μέσα, έχοντες δικαιώματα και καθήκοντα ανακριτικών υπαλλήλων, έτι δε και να προβαίνουν εις σωματικήν έρευναν κατά τα εν άρθρ. 257 του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας οριζόμενα. Οι ανωτέρω υποχρεούνται όπως επί πάσης παραβάσεως των διατάξεων του παρόντος καθ' οιανδήποτε περίοδον, κατάσχουν την άδειαν θήρας, τα όπλα ως και πάντα τα χρησιμοποιηθέντα μέσα δια την ενέργειαν παρανόμου θήρας, έτι δε και τα θηράματα εις οιανδήποτε κατάστασιν και αν ευρίσκωνται ταύτα, εφαρμοζομένων περαιτέρω των διατάξεων του άρθρ. 288.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β': Ποινικαί δικονομικαί διατάξεις

'Άρθρο 290: Χαρακτηρισμός των δασικών υπαλλήλων ως ανακριτικών Οι δασικοί υπάλληλοι και τα όργανα της δασικής υπηρεσίας εν γένει θεωρούνται δια τας περί

τα δάση, παραβάσεις, ως ανακριτικοί υπάλληλοι υπαγόμενοι υπό την ιδιότητα ταύτην εις την αρμοδιότητα του παρά πλημμελειοδικαίς εισαγγελέως.

'Άρθρο 291: Άσκησις καθηκόντων ανακριτικού υπαλλήλου παρ' αξιωματικού Πλην των οργάνων της δασικής υπηρεσίας και πας οιοσδήποτε αξιωματικός διοικητής μονάδος εν παραμεθορίω περιοχή ασκεί καθήκοντα ανακριτικού υπαλλήλου εν σχέσει προς τας υπό του άρθρ. 282 προβλεπομένας παραβάσεις. Το άρθρ. 290 έχει και εν προκειμένω εφαρμογήν.

'Άρθρο 292: Εξέτασις δασικών οργάνων
Κατ' εξαίρεσιν της διατάξεως του αρθρ. 211 του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας, τα δασικά εν γένει όργανα παντός βαθμού, δια τα περί τα δάση αδικήματα, δύνανται να εξετάζονται και επ' ακροατηρίω ως μάρτυρες εν τη υποθέσει, εν τη οποία εξετέλεσαν καθήκοντα ανακριτού ή γραμματέως.
Αναγινώσκονται δε εν τω ακροατηρίω αι ληφθείσαι κατά την προδικασίαν ένορκοι αυτών καταθέσεις, καθ' ας περιπτώσεις είναι δυσχερής η αυτοπροσώπος αυτών εμφάνισις.

'Άρθρο 293: Άσκησις καθηκόντων δημοσίου κατηγορού
1. Οι δασάρχαι εν τη περιφέρειά των ασκούν καθήκοντα δημοσίου κατηγορού επί των δασικών ή περί θήρας παραβάσεων των χαρακτηριζομένων ως πταισμάτων.
2. Τον δασάρχην, ως δημόσιον κατήγορον, απόντα ή κωλυόμενον αναπληροί δασικός υπάλληλος του Β/2 δασικού κλαδου από του βαθμού 10ου έως και 4ου και τούτον κωλυόμενον αναπληροί ο παρά τω αρμοδίω προς εκδίκασιν των υποθέσεων πταισματοδικείω δημόσιος κατήγορος.

'Άρθρο 294: Παράστασις του Δημοσίου ως πολιτικώς ενάγοντος
1. Το Δημόσιον δύνανται να παραστή άνευ προδικασίας ως πολιτικώς ενάγων και να προσκομίση παν αποδεικτικόν μέσον δια του δασάρχου ή οιοσδήποτε δασικού οργάνου ή δημοσίου υπαλλήλου, εφ' όσον ήθελε δοθή εντολή υπό του νομάρχου.
2. Αι προς αποζημίωσιν αξιώσεις του Δημοσίου δύνανται ωσαύτως να διατυπωθούν εν τη περί του αδικήματος εκθέσει των δασικών οργάνων, το δε δικαστήριον, και αν δεν παραστή κατά την συζήτησιν αντιπρόσωπος του Δημοσίου, δύνανται ή να αποφανθή και περί αυτών ή να παραπέμψη ταύτας εις χωριστήν συζήτησιν ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων. "3. Στις περιπτώσεις των αδικημάτων του άρθρου 287 παρ. 22 και 23 μπορεί να παρίστανται ως πολιτικώς ενάγοντες και οι φορείς του άρθρου 258 παρ. 6 περ. στ', ανεξάρτητα αν έχουν υποστεί περιουσιακή ζημία" (προσθ. της παρ. 3 από την παρ. 9 του άρθρου 57 του Ν. 2637/98, ΦΕΚ-200 Α').

'Άρθρο 295: Μετατροπή προστίμου ή χρηματικής ποινής
Τα δικαστήρια, επιβάλλοντα πρόστιμον ή χρηματικήν ποινήν, ορίζουν συγχρόνως ότι, εν περιπτώσει αδυναμίας ή αρνήσεως προς καταβολήν, εικαζομένης, ή εάν άμα τη τελεσιδικία της αποφάσεως δεν καταβληθή ή καταγνωσθείσα χρηματική ποινή ή το πρόστιμον, αποτίεται υπό των καταδικασθένων κράτησις ή φυλάκισις, λογιζομένης εκάστης ημεράς κρατήσεως ή φυλακίσεως προς πενήκοντα μέχρι πεντακοσίας μεταλλικάς δραχμάς προστίμου ή χρηματικής ποινής κατά την κρίσιν

του δικαστού. Αλλά και μετά την έναρξιν της εκτελέσεως της κρατήσεως ή της φυλακίσεως, ήτις εκ τοιαύτης μετατροπής επήλθε, δύναται ο καταδικασθείς, καταβάλλων την κατά το μέτρον της αποφάσεως αναλογούσαν προς τας υπολειπομένας ημέρας κρατήσεως ή φυλακίσεως χρηματικήν ποινήν ή το πρόστιμον, να απολυθή. Την απόλυσιν διατάσσει ο αρμόδιος εισαγγελεύς, ή επί πταισμάτων ο δημόσιος κατήγορος, δι' εγγράφου προς τον επιστάτην των φυλακών, άμα τη προσαγωγή του διπλοτύπου καταβολής. Η κατά την τοιαύτην ενδεχομένην μετατροπήν αποτιομένη ποινή δεν συνυπολογίζεται προς την οριστικώς τυχόν μετά του προστίμου ή της χρηματικής ποινής επιβληθείσαν υπό του δικαστηρίου κράτησιν ή φυλάκισιν.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

Ειδικαί Διατάξεις Περί Δασικού Προσωπικού

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α' : Εκπαίδευσις μέσου και κατωτέρου δασικού προσωπικού

'Αρθρο 296: Σύστασις δασικών σχολών
Δια Δ/των δύναται να συνιστώνται εντός ή πλησίον δασών μέσαι δασικαί σχολαί ως και κατώτεραι δασικαί σχολαί δασοφυλάκων.

'Αρθρο 297 : Λειτουργία δασικών σχολών

Δια Δ/των ορίζονται:

- α) Γενικώς τα της λειτουργίας των δασικών σχολών.
- β) Η διάρκεια της φοιτήσεως των μαθητών, ήτις δύναται να είναι το πολύ διετής δια τας μέσας δασικάς σχολάς και οκτάμηνος δια τας κατωτέρας.
- γ) Ο τρόπος της εισαγωγής των μαθητών.
- δ) Τα γραμματικά προσόντα αυτών, απαιτουμένων πάντως απολυτηρίου γυμνασίου, δια την εισαγωγήν εις τας μέσας δασικάς σχολάς και απολυτηρίου δημοτικού σχολείου δια την εισαγωγήν εις τας κατωτέρας.
- ε) Τα προσόντα υγείας και διαγωγής. ς) Τα της ηλικίας, υποχρεωτικής διαμονής και διατροφής των μαθητών εντός των σχολών, εφ' όσον αύται ήθελον κριθή κατάλληλοι προς τούτο.
- ζ) Η πρόσληψις, εν τη περιπ. ς' , του αναγκαίου βοηθητικού προσωπικού ως και ο μισθός αυτού.
- η) Τα καταβλητέα τροφεία.
- θ) Η πειθαρχική εξουσία του διευθυντού της σχολής επί των μαθητών.
- ι) Τα καθήκοντα του προσωπικού και των διδασκομένων. ια) Η διδακτέα ύλη και η πρακτική άσκησις των μαθητών. ιβ) Τα χορηγούμενα εις τους επιμελεστέρους εκ τούτων επιδόματα. ιγ) Αι εξετάσεις ή οι διαγωνισμοί και αι εξεταστικά επιτροπαί.

'Αρθρο 298: Κατάργησις και αναστολή λειτουργίας των δασικών σχολών Δια Δ/των δύναται να καταργούνται αι ανωτέρω δασικαί σχολαί ή να αναστέλλεται εφ' ωρισμένον χρόνον η λειτουργία αυτών.

'Αρθρο 299: Διδακτικόν προσωπικόν

1. Εις τας δασικάς σχολάς τοποθετούνται εις ή πλείονες δασολόγοι και το αναγκαίον μέσον δασικόν προσωπικόν.
2. Δια κοινής αποφάσεως των Υπουργών Γεωργίας, Οικονομικών και Εθνικής

Παιδείας και Θρησκευμάτων, δύναται να ανατίθεται εις καθηγητήν δημόσιον υπάλληλον ή πρακτική διαδασκαλία της ελληνικής γλώσσης, ίδια της εκθέσεως ιδεών ή και άλλων εγκυκλοπαιδικών γνώσεων, επί αποζημιώσει, οριζομένη δια της αυτής αποφάσεως.

'Αρθρο 300: Δαπάναι

1. Εις τον προϋπολογισμόν του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών εγγράφονται αι αναγκαίαι δια τας σχολάς πιστώσεις.
2. Αι εγγραφόμεναι πιστώσεις καλύπτουν τας δαπάνας δια την αγοράν γραφικής ύλης, φωτισμόν, θέρμανσιν, καθαρισμόν, την παροχήν του κατά το άρθρ. 297 επιδόματος εις τους επιμελεστέρους των μαθητών, τας δαπάνας νοσηλευτικής περιθάλψεως ως και πάσαν δαπάνην, αφορώσαν εις τον εφοδιασμόν και την λειτουργίαν εν γένει των σχολών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β' : Μετεκπαιδευσις μέσου δασικού προσωπικού

'Αρθρο 301: Υποχρέωσις προς μετεκπαιδευσιν

Ο Υπουργός Γεωργίας δύναται να υποχρεώνη το μέσον δασικόν προσωπικόν εις μετεκπαιδευσιν εφ' άπαξ ή περιοδικώς.

'Αρθρο 302: Αποδοχαί μετεκπαιδευομένων

Κατά το διάστημα της μετεκπαιδεύσεως οι εκπαιδευόμενοι λαμβάνουν πάσας τας αποδοχάς των και τα οδοιπορικά έξοδα προς μετάβασιν εις την σχολήν μετεκπαιδεύσεως και επάνοδον εις την θέσιν των. Δια κοινής αποφάσεως των Υπουργών Οικονομικών και Γεωργίας δύναται να καθορίζεται και πρόσθετος αποζημίωσις των μετεκπαιδευομένων.

'Αρθρο 303: Μετεκπαιδευσις δασοφυλάκων

Δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας δύναται να ορισθή ο αριθμός των εισακτέων προς φοίτησιν εις μέσας δασικάς σχολάς δασοφυλάκων, εκ των υπηρετούντων εν τη δασική υπηρεσία επί βαθμώ 10ω ή ανωτέρω και εχόντων τουλάχιστον οκταετή ευδόκιμον υπηρεσίαν και απολυτήριον γυμνασίου.

'Αρθρο 304: Λεπτομέρειαι μετεκπαιδεύσεως

Τα της μετεκπαιδεύσεως καθορίζονται λεπτομερέστερον δια Δ/τος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ' : Ειδικά δικαιώματα και καθήκοντα

'Αρθρο 305: Ενοίκησις εις δασικά κτίρια

1. Ο Υπουργός Γεωργίας δύναται δι' αποφάσεώς του να καταστήση υποχρεωτικήν την ενοίκησιν των δασικών υπαλλήλων εις δημόσια δασικά κτίρια ή και προσωρινώς μισθωμένα τοιαύτα εντός ή εκτός της έδρας της υπηρεσίας των υπαλλήλων τούτων.

Δια την τοιαύτην ενοίκησιν καταβάλλεται υπό του υπαλλήλου αποζημιωσις χρήσεως οριζομένη υπό τοπικής επιτροπής αποτελούμενης εκ του ειδηρνοδίκου και του οικονομικού εφόρου, αναπληρουμένων εν απουσία ή κωλύματι υπό των

νομίμων αυτών αναπληρωτών. Η ως άνω αποζημίωσις, ήτις αποτελεί έσοδον του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών, δεν επιτρέπεται να είναι ανωτέρα του ημίσεος του ελευθέρου μισθώματος.

2. Φύλακες και δασικοί υπάλληλοι, υποχρεωτικώς ενοικούντες εις δημόσια δασικά κτίρια ή αποθήκας επί τούτοις ανεγερθέντα ή ανεγειρόμενα εντός ή πλησίον δασών, αναδασωτέων εκτάσεων και δασικών φυτωρίων, δεν υποχρεούνται εις καταβολήν ενοικίου εις το Δημόσιον.

'Αρθρο 306: Χορηγήσεις εις υπαλλήλους ενοικούντας εις δασικά κτίρια 1. Εις δασοφύλακας, επιδεικνύοντας ικανότητα και προθυμίαν περί την εκτέλεσιν των καθηκόντων των, ενοικούντας δε εις δασοφυλακεία εντός των δασών ή εις οικήματα πλησίον μεγάλων δασικών συμπλεγμάτων, δύναται να επιτραπή η γεωργική καλλιέργεια γυμνής δημοσίας δασικής εκτάσεως εντός του δάσους κειμένης και καταλλήλου δια την παραγωγήν γεωργικών, κηπουρικών κλπ., προϊόντων, προς κάλυψιν των ιδιών αυτών αναγκών. Η προς τοιαύτην καλλιέργειαν έκτασις δεν δύναται εν ουδεμία περιπτώσει να υπερβαίνη τα 10 στρέμματα, επί ταύτης δε ουδέν εκ της αιτίας αυτής γεννάται δικαίωμα υπέρ του καλλιεργητού δασοφύλακος, εις τον οποίον εις περίπτωσιν παραμελήσεως των καθηκόντων του απαγορεύεται η συνέχισις της καλλιεργείας.

2. Εν περιπτώσει μεταθέσεως δασοφύλακος, εις τον οποίον έχει επιτραπή κατά τας διατάξεις της προηγουμένης παραγράφου η καλλιέργεια δασικής εκτάσεως, δύναται υπό τας ίδιας προϋποθέσεις να επιτραπή η συνέχισις της καλλιεργείας εις τον τοποθετούμενον δασοφύλακα εις την ούτω κενουμένην θέσιν.

'Αρθρο 307: Χορήγησις παγίας προκαταβολής δια πληρωμήν οδοιπορικών Επιτρέπεται η χορήγησις εις τας περιφερειακάς διευθύνσεις δασών παγίας προκαταβολής δια την πληρωμήν εις το δασικόν προσωπικόν της δικαιοδοσίας των των κεκανονισμένων οδοιπορικών εξόδων και ημερησίων αποζημιώσεων. Το ποσόν της ως άνω προκαταβολής, ο τρόπος της λογιστικής τακοποιήσεως αυτής ως και πάσα σχετική λεπτομέρεια κανονίζονται δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας.

'Αρθρο 308: Οπλισμός δασικών υπαλλήλων και οργάνων

1. Οι δημόσιοι δασικοί υπάλληλοι και τα όργανα της δασικής υπηρεσίας δικαιούνται να φέρουν κυνηγετικόν όπλον ή πιστόλιον ή και αμφότερα.

2. Οι υπάλληλοι και τα όργανα της δασικής υπηρεσίας δύναται εις τας ακολούθους μόνον περιπτώσεις να κάμουν χρήσιν των όπλων άνευ ουδεμιάς ευθύνης δια τας συνεπείας:

α) 'Όταν κατά την εκτέλεσιν των καθηκόντων των ή εξ αφορμής της υπηρεσίας των ενεργήται κατ' αυτών επίθεσις δι' όπλων ή αντικειμένων δυναμένων να επιφέρουν σωματικήν βλάβην.

β) 'Όταν τις καταληφθή ενεργών παράνομον υλοτομίαν ή μεταφοράν δασικών προϊόντων και παρά την προσταγήν του υπαλλήλου ή οργάνου όπως παύση ταύτην και προσέλθη ενώπιόν του, κινηθή κατ' αυτών.

γ) 'Όταν εντός δάσους ή δασικής περιοχής ευρεθούν προ ενόπλων, οι οποίοι, παρά την προσταγήν αυτών όπως παραδώσουν ή απορρίψουν τα όπλα των και προσέλοθουν ενώπιον των, κινηθούν κατ' αυτών.

δ) 'Όταν ευρεθούν προ ομαδικών συγκεντρώσεων λαθροϋλοτόμων δασικών προϊόντων και εχόντων απειλητικές διαθέσεις κατά των υπαλλήλων και οργάνων τούτων. Εν τη περιπτώσει ταύτη προηγείται, τριπλή πρόσκλησις εν ονόματι του Νόμου προς διάλυσιν και αποχώρησιν και χρήσιν εκφοβιστικής βολής.

ε) 'Όταν ενεργήται παράνομος βοσκή εντός απαγορευμένων εκτάσεων και

εγκαταλείπεται το ποίμνιον υπό του ποιμένου. Εις την περίπτωσιν ταύτην η χρήση των όπλων γίνεται εναντίον του ποιμνίου. ζ) Όταν τις καταληφθή παρανόμως θηρεύων ή μεταβαίνων προς θήραν ή επιστρέφων εξ αυτής και παρά την προσταγήν υπαλλήλου ή οργάνου αρνηθή όπως προσέλθη και παραδώση το όπλον του.

ζ) Εις ας περιπτώσεις και οι στρατιωτικοί και οι άνδρες της χωροφυλακής ενεργούν μετ' αυτών από κοινού.

'Αρθρο 309: Προτίμησις δασικών υπαλλήλων εις μεταφορικά μέσα
Οι υπάλληλοι και τα όργανα της δασικής υπηρεσίας, κινούμενοι προς εκτέλεσιν υπηρεσίας, δικαιούνται προτιμήσεως εις τε τους σιδηροδρόμους, τα αυτοκίνητα και τα παντός είδους άλλα μεταφορικά μέσα.

'Αρθρο 310: Κώλυμα εκμεταλλεύσεως δασών υπό τέως δασικών υπαλλήλων
Δασικοί υπάλληλοι, παραιτηθέντες ή απολυθέντες της υπηρεσίας, δεν δύνανται να αναλάβουν εκμεταλλεύσεις δασών εις την περιφέρειαν εις την οποίαν διετέλεσαν δημόσιοι υπάλληλοι εφ' όσον δεν παρήλθε διετία τουλάχιστον από της παραιτήσεως ή απολύσεώς των.

'Αρθρο 311: Αρμοδιότητες κλπ. δασικών υπαλλήλων

α) Αι διατάξεις περί της ευθύνης, των καθηκόντων και της αρμοδιότητος εν γένει των δασικών υπαλλήλων.

β) Τα περί της στολής αυτών.

γ) Τα της χορηγήσεως εις τους δασικούς υπαλλήλους οπλισμού, ίππων ή ημιόνων υπό του Δημοσίου και των όρων της τοιαύτης χορηγήσεως.

δ) Τα έξοδα θερμάνσεως των γραφείων των εξωτερικών δασικών υπηρεσιών.

ε) Τα της δικαιοδοσίας και αρμοδιότητος των τοπικών δασικών αρχών καθόλου, αι μεταξύ των σχέσεις και αι τοιαύται προς τας εν τη περιφερεία αυτών αρχάς χωροφυλακής, αστυνομίας κλπ. ζ) Αι περιπτώσεις του συνυπευθύνου μεταξύ δασαρχών και των παρ' αυτοίς δασικών οργάνων.

ζ) Αι λεπτομέρειαι εκδόσεως αδειών υλοτομίας υπό των δασικών οργάνων.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΝΑΤΟΝ

Τελικαί και Μεταβατικαί Διατάξεις

'Αρθρο 312: Γενική αρμοδιότης δι' έκδοσιν Δ/των

Εις τας περιπτώσεις, κατά τας οποίας προβλέπεται υπό του παρόντος κώδικος η έκδοσις Δ/τος, τούτο εκδίδεται επί τη προτάσει του Υπουργού Γεωργίας, αν δεν ορίζεται άλλως εν αυτώ.

'Αρθρο 313: Αυξομειώσεις χρηματικών ορίων και ποσών

Τα υπό του παρόντος κώδικος οριζόμενα χρηματικά όρια και ποσά, εξαιρέσει των ποινών εις χρήμα (χρηματικής ποινής και προστίμου) και των περιπτώσεων της παρ. 5 του άρθρ. 262 και της παρ. 14 του άρθρ. 287, δύναται να αυξομειοούνται δια κοινής αποφάσεως των Υπουργών Γεωργίας και Οικονομικών, δημοσιευομένης δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

'Αρθρο 314: Παρακατάθεσις οδοιπορικών εξόδων δι' επανεξέτασιν υποθέσεων
Οι αιτούμενοι την αποστολήν δασικών υπαλλήλων προς επιθεώρησιν, αυτοψίαν ή εξέτασιν δασικής υποθέσεως, δια την οποίαν υπάρχει σχετική έκθεσις και αναφορά ετέρου δασικού υπαλλήλου, προκαταβάλλουν επί παρακαταθήκη εις δημόσιον ταμείον χρηματικών ποσόν ικανόν να καλύψη τας δαπάνας δι' οδοιπορικά έξοδα και αποζημιώσεις του υπαλλήλου. Το ποσόν τούτο επιστρέφεται εις τον αιτούντα, εφ' όσον η νέα έκθεσις ή αναφορά συμφωνεί προς τους ισχυρισμούς του, άλλως καταπίπτει υπέρ του δημοσίου ταμείου ποσόν ίσον προς τα οδοιπορικά έξοδα και τας αποζημιώσεις, εις τας οποίας δικαιούται ο αποσταλείς δασικός υπάλληλος, το δε τυχόν υπόλοιπον επιστρέφεται τω δικαιούχω, μη δικαιουμένω πλέον να αιτησεται την αποστολήν ετέρου υπαλλήλου.

'Αρθρο 315: Επιφύλαξις αρμοδιοτήτων νομαρχών

1. Δεν θίγονται δια του παρόντος κώδικος αι δια του Νομ. 3200 της 13/23.4.1955 (περί διοικητικής αποκεντρώσεως) και των εις εκτέλεσιν αυτού Β.Δ/των μεταβιβασθείσαι αρμοδιότητες εις τους νομάρχας.
2. Αι διατάξεις του άρθρ. 4 του αυτού ως άνω Νομ. 3200/1955 έχουν εφαρμογήν και επί των κατά τον παρόντα κώδικα αρμοδιοτήτων οργάνων εν γένει της διοικήσεως.

'Αρθρο 316: Ισχύς εκδοθέντων Δ/των κλπ.

Μέχρι της εκδόσεως των υπό του παρόντος κώδικος προβλεπομένων κανονιστικών Δ/των, αποφάσεων, κανονισμών και αστυνομικών δασικών διατάξεων, εφαρμόζονται αι επί τη βάσει των προϋφισταμένων αντιστοιχών διατάξεων εκδεδομένοι, εφ' όσον το περιεχόμενον αυτών δεν αντιβαίνει εις τας διατάξεις του παρόντος.

'Αρθρο 317: Καταργούμεναι διατάξεις

Καταργούνται από της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος κώδικος:

1. Το Ν.Δ. της 17/18.10.1923 "περί παραχωρήσεως κυριότητος δασών ρητινευομένων υπό ιδιωτών"
2. Το Ν.Δ. της 1.12.1923 "περί επεκτάσεως της ισχύος του Ν.Δ. 17.10.1923 "περί παραχωρήσεως κυριότητος δασών, ρητινευομένων υπό ιδιωτών και δια το δάσος του τέως Δήμου Περαχώρας Κορινθίας"
3. Ο Νομ. 4173/1929 "περί κυρώσεως και τροποποιήσεως του από 11 Μαΐου 1929 Ν.Δ/τος" περί Δασικού Κώδικος" εξαιρέσει:
 - α) Των διατάξεων των παρ. 2 και 3 του άρθρ. 131, των παρ. 2 και 3 του άρθρ. 139 και των παρ. 1,2,3 και 5 του άρθρ. 140, διατηρουμένων εν ισχύι μέχρις εκδόσεως των υπό των άρθρ. 84 παρ. 2 και 87 παρ. 2 του παρόντος κώδικος προβλεπομένων αντιστοιχώς, Δ/των.
 - β) Των μη υπό του παρόντος κώδικος θιγομένων, ως αναγομένων εις μη κωδικοποιηθείσαν υπ' αυτού ύλην, διατάξεων των άρθρ. 1 έως 14, 16, 17,18 παρ. 1, 21, 22, της παρ. 3 του άρθρ. 24, των παρ. 2 και 3 του άρθρ. 25, των παρ. 1 και 2 του άρθρ. 30, των άρθρ. 31, 33, 37 και 248.
- 4) Ο Νομ. 4687/1930 "περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του Νομ. 4173 "περί Δασικού Κώδικος" εξαιρέσει:
 - α) Της διατάξεως του άρθρ. 43, διατηρουμένης εν ισχύι μέχρις εκδόσεως του υπό του άρθρ. 84 παρ. 2 του παρόντος κώδικος προβλεπόμενου Δ/τος.
 - β) Των μη υπό του παρόντος κώδικος θιγομένων ως αναγομένων εις μη κωδικοποιηθείσαν υπ' αυτού ύλην, διατάξεων των άρθρ. 1 έως 5, παρ. 1 του

άρθρ. 6, των άρθρ. 8 και 9, παρ. 1, 2 και 4 του άρθρ. 13 και του άρθρ. 14.

5) Ο Νομ. 5263/1931 "περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των Νομ. 4173/1929 "περί δασικού κώδικος" και 4687/1930 περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του Νομ. 4173 περί δασικού κώδικος" εξαιρέσει των μη υπό του παρόντος κώδικος θιγομένων, ως αναγομένων εις μη κωδικοποιηθείσαν υπ' αυτού ύλην, διατάξεων των άρθρ. 1,2,4 και 22.

6) Το άρθρ. 1 του από 15.12.1931 Δ/τος "περί διοικήσεως και διαχειρίσεως των εις τας διαλελυμένας μονάς ανηκόντων δασών και των βοσκών των ευρισκομένων εντός των δημοσίων δασών κλπ."

7) Το άρθρ. 1 του Νομ. 5450/1932 "περί συμπληρώσεως του Νομ. 4834 "περί προστασίας λιγνίτου"

8) Ο Νομ. 5698/1932 "περί τροποποιήσεως των διατάξεων του Δασικού Κώδικος (Νομ. 4173, 4687 και 5263) των αφορωσών τας εκχερσώσεις και πυρκαϊάς των δασών", εξαιρέσει της μη υπό του παρόντος κώδικος θιγομένης, ως αναγομένης εις μη κωδικοποιηθείσαν υπ' αυτού ύλην, διατάξεως του άρθρ. 14.

9) Ο Νομ. 5763/1933 "περί κυρώσεως του Ν.Δ/τος της 15.7.1933, περί αυθεντικής ερμηνείας της παρ. 2 του άρθρ. 151 του Νομ. 4173 περί Δασικού Κώδικος". 10) Ο Νομ. 5773/1933 "περί τροποποιήσεως του άρθρ. 1 του Νομ. 5698 περί τροποποιήσεως των διατάξεων του Νομ. 4173 περί δασικού κώδικος".

11) Ο Νομ. 6226/1934 "περί εκτελέσεως έργων δασικής διευθύνσεως χειμάρρων", εξαιρέσει των μη υπό του παρόντος κώδικος θιγομένων, ως αναγομένων εις μη κωδικοποιηθείσαν υπ' αυτού ύλην, διατάξεων των παρ. 1 έως 4 του άρθρ. 1. 12) Το άρθρ. 3 του Νομ. 6320/1934 "περί παραχωρήσεως της χρήσεως δημοσίων δασών εις το Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης δια σκοπούς εκπαιδευτικούς, ερευνών κλπ." 13) Ο Α.Ν. 17/17 Απρ. 1935 "περί εκχερσώσεως δασικών εκτάσεων και καρπώσεως δημοσίων ή μη δασών κειμένων εντός των παραμεθορίων περιοχών". 14) Ο Α.Ν. 3/3 Ιουν. 1935 (αναδημοσίευσις, 22 Ιουν. 1935) "περί τροποποιήσεως των περί δασών Νόμων", εξαιρέσει της μη υπό του παρόντος κώδικος θιγομένης ως μεταβατικής ή περιορισμένης χρονικής διάρκειας διατάξεως της παρ. 7 του άρθρ. 13. 15) Ο Α.Ν. 22 Ιαν. 1936 "περί αποδόσεως εις την Α.Μ. τον Βασιλέα των Ελλήνων του κτήματος Τατοΐου" (τομ. 1 σελ. 72), εξαιρέσει της μη υπό του παρόντος κώδικος θιγομένης, ως αναγομένης εις μη κωδικοποιηθείσαν υπ' αυτού ύλην διατάξεως του άρθρ. 1. 16) Ο Α.Ν. 25 Ιαν. 1936 "περί τροποποιήσεως διατάξεων τιμών των περί δασών Νόμων, εξαιρέσει των μη υπό του παρόντος κώδικος θιγομένων, ως αναγομένων εις μη κωδικοποιηθείσαν υπ' αυτού ύλην, διατάξεων του άρθρ. 6 παρ. 2 του άρθρ. 12, των άρθρ. 13, 14 και των εδαφ. 1ου και 2ου του άρθρ. 15. 17) Ο Α.Ν. 826/1937 "περί εκεταλλεύσεως δημοσίων δασών απ' ευθείας υπό του Κράτους ή δια πολυετούς ενοικιάσεως ή συμβάσεως", εξαιρέσει των μη υπό του παρόντος κώδικος θιγομένων, ως αναγομένων εις μη κωδικοποιηθείσαν υπ' αυτού ύλην, διατάξεων των παρ. 2 και 3 του άρθρ. 1. 18) Ο Α.Ν. 856/1937 "περί Εθνικών Δρυμών". 19) Ο Α.Ν. 857/1937 "περί παραχωρήσεως δημοσίων και κοινοτικών δασικών εκτάσεων δια σκοπούς γεωργικούς και δενδροκομικής εκμεταλλεύσεως", εξαιρέσει των μη υπό του παρόντος κώδικος θιγομένων, ως αναγομένων εις μη κωδικοποιηθείσαν υπ' αυτού ύλην, διατάξεων των άρθρ. 19-24. 20) Ο Α.Ν. 875/1937 "περί βοσκής εντός δασών, μερικώς δασοσκεπών εκτάσεων και μη πεδινών χοροτλιβαδίων". 21) Ο Α.Ν. 1111/1938 "περί εκτελέσεως αναδασώσεων και δασικών έργων και περί εκμεταλλεύσεως δασών", εξαιρέσει της μη υπό του παρόντος κώδικος θιγομένης, ως αναγομένης εις μη κωδικοποιηθείσαν υπ' αυτού ύλην, διατάξεως του άρθρ. 3. 22) Η παρ. 1 του άρθρ. 1 και το άρθρ. 20 του Α.Ν. 1247/1938 "περί κυρώσεως του καταστατικού της Φιλοδασικής Ενώσεως κλπ." 23) Ο Α.Ν. 1460/1938, "περί αυξήσεως της παραγωγής δασικών καυσοξύλων υλών και περί τροποποιήσεως διατάξεων τινων των περί δασών Νόμων", εξαιρέσει της μη υπό του παρόντος κώδικος θιγομένης ως αναγομένης εις μη κωδικοποιηθείσαν υπ' αυτού ύλην, διατάξεως του άρθρ. 12. 24) Το άρθρ. 37 του Α.Ν. 1539/1938 "περί

προστασίας των δημοσίων κτημάτων" (ΦΕΚ 488/1938). 25) Ο Α.Ν. 1627/1939 "περί δασικών συνεταιρισμών" (τομ. 14 σελ. 285), εξαιρέσει των μη υπό του παρόντος κώδικος θιγομένων, ως αναγομένων εις μη κωδικοποιηθείσαν υπ' αυτού ύλην, διατάξεων του άρθρ. 1, των παρ. 1,2,3 και 7 του άρθρ. 2, παρ. 1 και 3 του άρθρ. 3 και του άρθρ. 8.

26) Η παρ. 1 του άρθρ. 4 και το άρθρ. 9 του Β.Δ. 21.2.1939 "περί ρητινεύσεως δασών" (ΦΕΚ 74/1939). 27) Ο Α.Ν. 1700/1939 "περί δασικών μεταφορικών εγκαταστάσεων", εξαιρέσει των μη υπό του παρόντος κώδικος θιγομένων, ως αναγομένων εις μη κωδικοποιηθείσαν υπ' αυτού ύλην, διατάξεων των εδαφ. 2ου, 3ου, 5ου και 6ου της παρ. 7 του άρθρ. 2. 28) Ο Α.Ν. 1729/1939 "περί τροποποιήσεως του αρθρ. 2 Α.Ν. 826/1937 περί εκμεταλλεύσεως του άρθρ. 2 Α.Ν. 826/1937 περί εκμεταλλεύσεως δημοσίων δασών κλπ." 29) Ο Α.Ν. 1747/1939 "περί συστάσεως παρά τω Υπουργείω Γεωργίας Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Δημοσίων Δασών". 30) Ο Α.Ν. 1791/1939 "περί δασοπολιτικής επιτηρήσεως του κράτους επί την δασοπονίαν εις τα εν Κεφαλληνία δάση των Φιλανθρωπικών Καταστημάτων ως και εις τοιαύτα κοινωφελών εν γένει ιδρυμάτων", εξαιρέσει της μη υπό του παρόντος κώδικος θιγομένης, ως αναγομένης εις μη κωδικοποιηθείσαν υπ' αυτού ύλην, διατάξεως της παρ. 7 του άρθρ. 1. 31) Ο Α.Ν. 1926/1939 "περί θήρας", εξαιρέσει του άρθρ. 13 και των εδαφ. α' και β' της παρ. 4 του αρθρ. 8, ων η ισχύς παρατείνεται μέχρι 10 Μαρτ. 1969. 32) Ο Α.Ν. 2124/1939 "περί ερμηνείας του άρθρ. 28 Νομ. 4173, περί δασικού κώδικος, προσθήκης εις τον Α.Ν. 1700/1939, περί δασικών μεταφορικών εγκαταστάσεων και τροποποιήσεως διατάξεων τινών των περί δασών Νόμων", εξαιρέσει των μη υπό του παρόντος κώδικος θιγομένων, ως αναγομένων εις μη κωδικοποιηθείσαν υπ' αυτού ύλην, διατάξεων της παρ. 3 του άρθρ. 6 και του άρθρ. 11. 33) Ο Α.Ν. 2204/1940 "περί δασικής φορολογίας", εξαιρέσει των μη υπό του παρόντος κώδικος θιγομένων, ως αναγομένων εις μη κωδικοποιηθείσαν υπ' αυτού ύλην, διατάξεων των παρ. 1,6 και 7 του άρθρ. 17. 34) Ο Α.Ν. 2359/1940 "περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των περί Γνωμοδοτικών Συμβουλίων Δασών και Συμβουλίων Ιδιοκτησίας Δασών διατάξεων και τροποποιήσεως διατάξεων τινων των Α.Ν. 857/1937, 1627/1939, 2204/1940 κλπ.", εξαιρέσει των μη υπό του παρόντος κώδικος θιγομένων, ως αναγομένων εις μη κωδικοποιηθείσαν υπ' αυτού ύλην, διατάξεων του άρθρ. 1 και παρ. 2 του άρθρ. 2. 35) Ο Α.Ν. 2478/1940 "περί θέσεως διατάξεων τινών αφορσών τας υπηρεσίας του Υπουργείου Γεωργίας", εξαιρέσει των μη υπό του παρόντος κώδικος θιγομένων, ως αναγομένων εις μη κωδικοποιηθείσαν υπ' αυτού ύλην, διατάξεων των εδαφ. 1ου έως 3ου του άρθρ. 8 και των άρθρ. 9, 12 και 14. 36) Το Ν.Δ. 202/1941 "περί λήψεως μέτρων προς κατάσβεσιν των πυρκαϊών των δασών". 37) Το Ν.Δ. 841/1941 "περί λήψεως εκτάκτων μέτρων δια την εκμετάλλευσιν και διαχείρισιν των δασών λόγω των εκ του πολέμου δημιουργηθεισών συνθηκών", εξαιρέσει των μη υπό του παρόντος κώδικος θιγομένων ως αναγομένων εις μη κωδικοποιηθείσαν υπ' αυτού ύλην, διατάξεων των άρθρ. 10, 11, 15, 17 έως 20 και 22. 38) Το Ν.Δ. 1644/1942 "περί τροποποιήσεως των περί δασών Νόμων", εξαιρέσει των μη υπό του παρόντος κώδικος θιγομένων, ως αναγομένων εις μη κωδικοποιηθείσαν υπ' αυτού ύλην, διατάξεων των άρθρ. 3, 7, 8, 11 και 12. 39) Ο Νομ. 482/1943 "περί τρόπου εκδικάσεως των δασικών αδικημάτων κλπ.", εξαιρέσει των μη υπό του παρόντος κώδικος θιγομένων, ως αναγομένων εις μη κωδικοποιηθείσαν υπ' αυτού ύλην, διατάξεων των άρθρ. 5 και 7. 40) Το άρθρ. 11 του Νομ. 1296/1944 "περί προσθήκης διατάξεων εις την νομοθεσίαν της Υπηρεσίας Παραγωγικών Έργων Μακεδονίας (ΥΠΕΜ) και Υπηρεσίας Συμπληρώσεως και Συντηρήσεως Υδραυλικών Έργων Μακεδονίας (ΥΣΣΥΕΜ)".

41) Ο Νομ. 1804/1944 "περί επεκτάσεως του άρθρ. 7 του Νομ. 6242 και επί των εν Μακεδονία δασών του Αγίου Όρους". 42) Ο Α.Ν. 854/1946 "περί τροποποιήσεως των περί δασικών συνεταιρισμών και ενίων άλλων διατάξεων και περί εκμεταλλεύσεως κεκαυμένων δασών", εξαιρέσει της μη υπό του παρόντος κώδικος θιγομένης, ως αναγομένης εις μη κωδικοποιηθείσαν υπ' αυτού ύλην,

διατάξεως του άρθρ. 2. 44) Ο Α.Ν. 959/1946 "περί συμπληρώσεως του αριθμού των δασοφυλάκων κλπ.", εξαιρέσει των μη υπό του παρόντος κώδικος θιγομένων, ως αναγομένων εις μη κωδικοποιηθείσαν υπ' αυτού ύλην, διατάξεων των άρθρ. 1 έως 7. 45) Ο Νομ. 192/1946 "περί τροποποιήσεως διατάξεων τινων του Α.Ν. 875/1937 περί βοσκής και συμπληρώσεως διατάξεων τινων των περί διαχειρίσεως και διοικήσεως δασών Νόμων", εξαιρέσει των μη υπό του παρόντος κώδικος θιγομένων, ως αναγομένων εις μη κωδικοποιηθείσαν υπ' αυτού ύλην, διατάξεων της παρ. 1 του άρθρ. 22 και των άρθρ. 24 έως 26. 46) Αι παρ. 1 έως 5 του άρθρ. 201 του Β.Δ. της 29.10.1949 "περί κωδικοποιήσεως των Αγροτικών Νόμων". 47) Ο Νομ. 1570/1950 "περί διοικήσεως και διαχειρίσεως κοινοτικών δασών Θάσου". 48) Το Ν.Δ. 2501/1953 "περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως ενίων διατάξεων των περί δασών Νόμων", εξαιρέσει:

α) Της μη υπό του παρόντος κώδικος θιγομένης, ως μεταβατικής ή περιορισμένης χρονικής διάρκειας, διατάξεως του άρθρ. 56.

β) Των μη υπό του παρόντος κώδικος θιγομένων, ως αναγομένων εις μη κωδικοποιηθείσαν υπ' αυτού ύλην, διατάξεων των άρθρ. 32, 33 και 52. 49) Το Ν.Δ. 2582/1953 "περί τροποποιήσεως ενίων διατάξεων Α.Ν. 1926/1939 περί θήρας". 50) Η παρ. 3 του άρθρ. 199 του δημοτικού και κοινοτικού κώδικος, του κυρωθέντος δια του Ν.Δ. 2888/1954 "περί κυρώσεως Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικος" 51) Η παρ. 2 του άρθρ. 11 του Ν.Δ. 2967/1954 "περί τροποποιήσεως, συμπληρώσεως και καταργήσεως διατάξεων τινων της κειμένης νομοθεσίας περί διαχειρίσεως της ανταλλαξιμου περιουσίας". 52) Το άρθρ. 35 του Νομ. 3194/1955 "περί Ταμείων Εφέδρων Πολεμιστών Κρήτης κειμένης νομοθεσίας και άλλων τινών διατάξεων της εποικιστικής νομοθεσίας". 53) Η παρ. 1 του άρθρ. 29 Ν.Δ. 3784/1957 "περί καταργήσεως του Υδραυλικού Ταμείου Βοιωτικού Κηφισού, υπαγωγής των έργων Βοιωτικού Κηφισού εις τον Οργανισμόν Κωπαΐδος και άλλων τινών διατάξεων". (ΦΕΚ 207/1957). 54) Η παρ. 5 του άρθρ. 6 και η παρ. 5 του άρθρ. 38 Ν.Δ. 3881/1958 "περί Έργων Εγγείων Βελτιώσεων". 55) Η παρ. 1 και εδαφ. 1ον του άρθρ. 6 του Νομ. 4054/1960 "περί διαρρυθμίσεως και τροποποιήσεως κλάσεων τινων του Τελωνειακού Δασμολογίου Εισαγωγής" (ΦΕΚ 78/1960).

56) Το άρθρ. 30 και η παρ. 3 του άρθρ. 102 του Ν.Δ. 4260/1962 "περί ρυθμίσεως θεμάτων αφορώντων εις την Γενικήν Διεύθυνσιν Διοικήσεως του Υπουργείου των Εσωτερικών (τομ.3 σελ. 46). 57) Ο Α.Ν. 525/1968 "περί προστασίας του θηραματικού πλούτου και τρόπου ενασκήσεως της θήρας, εξαιρέσει της μη υπό του παρόντος κώδικος θιγομένης, ως μεταβατικής ισχύος, διατάξεως της παρ. 3 του άρθρ. 13.

'Αρθρο 318: Παραπομπά εις καταργουμένας διατάξεις

Παραπομπά εις διατάξεις καταργουμένας δια του παρόντος κώδικος, από της ενάρξεως της ισχύος αυτού, νοούνται γενόμεναι εις τας αντιστοιχούς διατάξεις του κώδικος τούτου.

'Αρθρο 319: Χρονολογία ενάρξεως ισχύος ενίων περί θήρας διατάξεων Αι, περί του τύπου κλπ., της προς έκδοσιν αδείας θήρας αιτήσεως, διατάξεις του άρθρ. 262 και αι περί κυνηγετικών οργανώσεων διατάξεις του άρθρ. 266 τίθενται εν ιχί από της 11ης Μαρ.τ 1969. Μέχρι της 10ης Μαρτ. 1969 εξακολουθούν ισχύουσαι αι διατάξεις των εδαφ. α' και β' της παρ. 4 του άρθρ. 8 και του άρθρ. 13 του Α.Ν. 1926 της 26-8/1.9.1939 (περί θήρας).

'Αρθρο 320: Χρονολογία ενάρξεως ισχύος κώδικος

Η ισχύς του παρόντος κώδικος άρχεται μετά τρίμηνον από της δημοσιεύσεώς του εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εξαιρέσει των περιπτώσεων του άρθρ. 319.

